

การประยุกต์การวิเคราะห์โครงสร้างค่าเฉลี่ยและความแปรปรวนร่วม
แบบกลุ่มพหุที่มีตัวแปรแฟ้มห้อม ในการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่าง
ตัวบ่งชี้สถานภาพของโรงเรียน ความพึงพอใจในงาน และความผูกพันในอาชีพ

นางสาวจิราพร ผลประเสริฐ

รายงานวิทยานิพนธ์
วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรบริณญาครุศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการวัดและประเมินผลการศึกษา ภาควิชาวิจัยการศึกษา
บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ปีการศึกษา 2542

ISBN 974-333-107-7

ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

AN APPLICATION OF THE MULTI-GROUP, MEAN AND COVARIANCE
STRUCTURES ANALYSES WITH PHANTOM VARIABLE IN STUDYING
RELATIONSHIPS AMONG SCHOOL STATUS, JOB SATISFACTION AND
PROFESSION COMMITMENT INDICATORS

MISS JIRAPORN PHONPRASERT

สถาบันวิทยบริการ

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Education in Educational Measurement and Evaluation

Department of Educational Research

Graduate School

Chulalongkorn University

Academic Year 1999

ISBN 974-333-107-7

หัวข้อวิทยานิพนธ์

การประยุกต์การวิเคราะห์โครงสร้างค่าเฉลี่ยและความแปรปรวนร่วมแบบกลุ่มพหุที่มีตัวแปรแฟ้มห้อม ในการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวบ่งชี้สถานภาพของโรงเรียน ความพึงพอใจในงาน และความผูกพันในอาชีพ

โดย

นางสาวจิราพร ผลประเสริฐ

ภาควิชา

วิจัยการศึกษา

อาจารย์ที่ปรึกษา

รองศาสตราจารย์ ดร. นงลักษณ์ วิรัชชัย

อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

ศาสตราจารย์ ดร. สมหวัง พิธิyanuwan

บันทึกวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้นับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญามหาบัณฑิต

ธีรศิริ วงศ์ไกร喟执意

คณบดีบันทึกวิทยาลัย
(รองศาสตราจารย์ ดร. สุชาดา กிரะนันทน์)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

ธีรศิริ วงศ์ไกร喟执意 ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร. สุวิมล ว่องวนิช)

ธีรศิริ วงศ์ไกร喟执意 อาจารย์ที่ปรึกษา
(รองศาสตราจารย์ ดร. นงลักษณ์ วิรัชชัย)

ธีรศิริ วงศ์ไกร喟执意 อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม
(ศาสตราจารย์ ดร. สมหวัง พิธิyanuwan)

ธีรศิริ วงศ์ไกร喟执意 กรรมการ
(ดร. วันทยา วงศ์ศิลปกรรม)

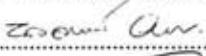
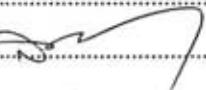
ธีรศิริ วงศ์ไกร喟执意 กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ศรีเดช สุชีวะ)

จิราพร ผลประเสริฐ : การประยุกต์การวิเคราะห์โครงสร้างค่าเฉลี่ยและความแปรปรวนร่วมแบบกลุ่มพหุที่มีตัวแปรแพนท์คอม ในการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวบ่งชี้สถานภาพของโรงเรียน ความพึงพอใจในงานและความผูกพันในอาชีพ (AN APPLICATION OF THE MULTI-GROUP, MEAN AND COVARIANCE STRUCTURES ANALYSES WITH PHANTOM VARIABLE IN STUDYING RELATIONSHIPS AMONG SCHOOL STATUS, JOB SATISFACTION AND PROFESSION COMMITMENT INDICATORS) กรรมการที่ปรึกษา รองศาสตราจารย์ ดร. นงลักษณ์ วิรัชชัย, ศาสตราจารย์ ดร. สมหวัง พิชัยนุวัฒน์, 170 หน้า, ISBN 974-333-107-7.

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวบ่งชี้สถานภาพของโรงเรียน ความพึงพอใจในงาน และความผูกพันในอาชีพตามโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุแบบมีความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรภายในแฟร์ และเพื่อทดสอบความไม่แปรเปลี่ยนของโมเดลระหว่างกลุ่มโรงเรียนต่างสังกัด 5 สังกัดและระหว่างกลุ่มครูและกลุ่มหัวหน้าหมวดในโรงเรียน แต่ละสังกัด โดยการประยุกต์การวิเคราะห์โครงสร้างค่าเฉลี่ยและความแปรปรวนร่วมแบบกลุ่มพหุที่มีตัวแปรแพนท์คอม กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือกลุ่มครูผู้สอนและกลุ่มหัวหน้าหมวด จากโรงเรียนกลุ่มตัวอย่างในสังกัดสำนักการศึกษา กรุงเทพมหานคร สำนักงานการศึกษาท้องถิ่น สำนักงานคณะกรรมการการประดิษฐ์ศึกษาแห่งชาติ กรมสามัญศึกษาและสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน จำนวน 1,066 โรงเรียน ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย ตัวแปรแฟร์ มี 5 ตัวแปรคือ ตัวแปรแฟร์ตามกรอบแนวคิดในการวิจัย 3 ตัวแปร และตัวแปรแพนท์คอม 2 ตัวแปร และตัวแปรสังเกตได้ จำนวน 12 ตัวแปร ได้มาจากฐานข้อมูลในโครงการวิจัยเรื่อง “ประเพณีภพการใช้ครุ : การวิเคราะห์เชิงปริมาณและทั่วมหาภัย” วิธีการวิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติบรรยายและการวิเคราะห์ลิสเซอร์

ผลการวิจัยที่สำคัญสรุปผลได้ดังนี้

1. โมเดลความสัมพันธ์ระหว่างตัวบ่งชี้สถานภาพของโรงเรียน ความพึงพอใจในงานและความผูกพันในอาชีพตามโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุแบบมีความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรภายในแฟร์มีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ตัวแปรสังเกตได้ทุกตัวของตัวบ่งชี้สถานภาพของโรงเรียน ความพึงพอใจในงาน และความผูกพันในอาชีพทุกตัวแปรเป็นตัวแปรที่มีน้ำหนักองค์ประกอบมีนัยสำคัญ ตัวแปรภายในแฟร์ทุกตัวมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์มีนัยสำคัญระดับสูง
2. โมเดลความสัมพันธ์ระหว่างตัวบ่งชี้สถานภาพของโรงเรียน ความพึงพอใจในงานและความผูกพันในอาชีพของกลุ่มโรงเรียน 5 สังกัด มีความไม่แปรเปลี่ยนของรูปแบบของโมเดลและมีความแปรเปลี่ยนของค่าพารามิเตอร์ทุกค่าที่ทดสอบระหว่างกลุ่มโรงเรียน 5 สังกัด
3. โมเดลความสัมพันธ์ระหว่างตัวบ่งชี้สถานภาพของโรงเรียน ความพึงพอใจในงานและความผูกพันในอาชีพของกลุ่มครูและกลุ่มหัวหน้าหมวดในกลุ่มโรงเรียนแต่ละสังกัดมีความไม่แปรเปลี่ยนของรูปแบบโมเดลและค่าพารามิเตอร์ของน้ำหนักองค์ประกอบของตัวแปรภายนอกสังเกตได้ (Λ_j) และโมเดลมีความแปรเปลี่ยนของค่าพารามิเตอร์อื่นๆที่เหลือทุกค่าที่ทดสอบ

ภาควิชา ... วิจัยการศึกษา ลายมือชื่อนักศึกษา
สาขาวิชา ... การวัดและประเมินผลการศึกษา ลายมือชื่อกรรมการที่ปรึกษา
ปีการศึกษา ... 2542 ลายมือชื่อกรรมการที่ปรึกษาร่วม

4083676027: MAJOR EDUCATIONAL MESUREMENT AND EVALUATION

KEY WORD: THE MULTI-GROUP/ MEAN AND COVARIANCE STRUCTURES ANALYSES/ PHANTOM VARIABLE/ SCHOOL STATUS INDICATORS/ JOB SATISFACTION INDICATORS/ PROFESSION COMMITMENT INDICATORS : AN APPLICATION OF THE MULTI-GROUP, MEAN AND COVARIANCE STRUCTURES ANALYSES WITH PHANTOM VARIABLE IN STUDYING RELATIONSHIPS AMONG SCHOOL STATUS, JOB SATISFACTION AND PROFESSION COMMITMENT INDICATORS. THESIS ADVISOR: ASSOC. PROF. NONGLAK WIRATCHAI, Ph.D. THESIS COADVISOR: PROF. SOMWANG PITIYANUWAT, Ph.D. 170 pp. ISBN 974-333-107-7.

This research purposes were to study the relationships among school status, job satisfaction and profession commitment indicators in the causal relationship model with relationship among the endogenous latent variables, and to test the invariance of the model across 5 school groups under different jurisdictions and between groups of teachers and department heads within school groups by applying the multi-group, mean and covariance structures analyses with phantom variables. The research samples consisted of teachers and department heads from 1,066 schools under the jurisdiction of the Office of Bangkok Education, the Local Education Office, the Office of the National Primary Education Commission, the Department of General Education, the Office of Private Education Commission. Data consisted of 5 latent variables, 3 of which were latent variables in the conceptual framework and 2 of which were phantom variables, and 12 observed variables. They were obtained from the data base of the Office of the National Education Commission research project, entitled "Teacher Utilization Efficiency: A Macro Level Quantitative Analysis". Descriptive statistics and Lisrel analyses were employed in data analysis.

The major finding were follows:

1. The causal relationship model with relationship among the endogenous latent variables indicating the relationship among school status, job satisfaction and profession commitment indicators fit to the empirical data. All observed variables of school status, job satisfaction and profession commitment indicators were the major variables indicating significant factor loading. All relationships among endogenous latent variables revealed highly significant coefficients.
2. The causal relationship models showing the relationship among school status, job satisfaction and profession commitment indicators model, indicated invariance of model form but variance of all tested across 5 school groups.
3. The causal relationship models showing the relationship among school status, job satisfaction and profession commitment indicators model, indicated invariance of model form between the groups of teachers and department heads within each of 5 school groups. They indicated invariance of factor loading parameters of exogenous observed variables (Λ_x) but indicated variance of all tested remaining parameters.

ภาควิชา ...วิจัยการศึกษา..... ลายมือชื่อนักศึกษา
สาขาวิชา ...ภาษาอังกฤษและภาษาฝรั่งเศสภาษาต่างประเทศ..... ลายมือชื่อกรรมการที่ปรึกษา
ปีการศึกษา 2542 ลายมือชื่อกรรมการที่ปรึกษาร่วม

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี ทั้งนี้ได้รับความกรุณาอย่างยิ่งจาก
ท่านรองศาสตราจารย์ ดร. ลงลักษณ์ วิรชัย และศาสตราจารย์ ดร. สมหวัง พิธิyanุวัฒน์ อาจารย์ที่
ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ซึ่งท่านได้กรุณาให้แนวคิด คำปรึกษา แนะนำ ตลอดจนแก้ไขข้อบกพร่องในการทำ
วิทยานิพนธ์ด้วยดีตลอดมา ผู้ว่าจัยสึกษาชี้ในความกรุณาของท่านหั้งสองเป็นอย่างยิ่ง จึงขอทราบ
ขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอทราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร. สุวิมล วงศ์วนิช ที่กรุณาให้คำปรึกษา แนะนำ
เอาใจใส่ดูแล ตลอดระยะเวลาที่ศึกษา และขอทราบขอบพระคุณคณาจารย์ทุกท่านที่ได้ให้คำแนะนำ
สั่งสอน ก่อรากฐานความรู้ดังแต่แรกเริ่มเข้ามาศึกษา ณ สถาบันแห่งนี้ จนกระทั่งผู้ว่าจัยได้ทำ
วิทยานิพนธ์ฉบับนี้เสร็จสมบูรณ์

ขอขอบพระคุณล้าน GANG คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ ที่ได้อนุมัติให้ใช้ฐานข้อมูลในการ
ทำวิจัยครั้งนี้ และขอขอบพระคุณบันทึกวิทยาลัยที่ให้เงินอุดหนุนการวิจัย จำนวน 4,050 บาท ในการ
ทำวิจัยครั้งนี้

ขอขอบคุณ คุณสุนันท์ ย้อนนวล หัวหน้าการประปมศึกษาอ่างทองพิปุล ที่กรุณาให้ความช่วย
เหลือในการศึกษาต่อ และขอขอบคุณคณะครุโรงเรียนวัดมังคลารามที่ให้โอกาสและเสียสละให้ผู้วิจัย
ได้ศึกษาต่อในครั้งนี้

ขอขอบคุณ พ. ฯ เพื่อนๆ น้องๆ ภาควิชาวิจัยการศึกษาทุกคน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ดร. วรรณี
แภณฑ์ คุณมนต์พิวิว ไชยแก้ว และคุณสังวรณ์ วงศ์โภก ที่ให้คำปรึกษา แนะนำในการทำ
วิทยานิพนธ์มาโดยตลอด

ขอขอบคุณกลุ่มผู้ที่ให้การสนับสนุน ช่วยเหลือตลอดการทำวิทยานิพนธ์ในครั้งนี้
โดยเฉพาะอย่างยิ่ง คุณเยาวพา นพศรี คุณวิชญุ ทรัพย์สมบัติ คุณจิตติมาภรณ์ สีหะวงศ์
คุณเยาวลักษณ์ แสงสร้อย คุณคริมนต์ ชินวงศ์ และคุณแม่ที่ ชินวงศ์ ที่เคยเป็นกำลังใจแก่ผู้วิจัย
ตลอดมาจนวิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยดี

ขอทราบขอบพระคุณ บิดา-มารดา และพี่ๆ ทุกคนที่เป็นให้การสนับสนุน เป็นกำลังใจ และขอ
คุณความสำเร็จครั้งยิ่งใหญ่ของผู้วิจัย ท้ายที่สุดนี้ ผู้วิจัยขอขอบคุณค่าทางวิชาการของวิทยานิพนธ์เล่ม
นี้เป็นเครื่องบูชาพระคุณ บิดา-มารดา ครุอาจารย์ทุกท่าน ที่กรุณาให้การอบรม สั่งสอน จนผู้วิจัยมี
ความรู้ความสามารถและก้าวมาถึงจุดนี้ได้

จิราพร ผลประเสริฐ

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อภาษาไทย	๕
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	๖
กิตติกรรมประกาศ	๗
สารบัญ	๘
สารบัญตาราง	๙
สารบัญแผนภาพ	๙

บทที่

1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	6
ขอบเขตของการวิจัย	6
คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย	7
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	8
2 วรรณคดีที่เกี่ยวข้อง	9
ตอนที่ 1 สังกัดเบื้องต้นเกี่ยวกับตัวผู้เขียน	9
ตอนที่ 2 มโนทัศน์เกี่ยวกับการวิเคราะห์เบรเยน์เพียงโมเดลระหว่างกลุ่มประชากร	16
ตอนที่ 3 การใช้ตัวแปรแฟ้มathom	21
ตอนที่ 4 แนวคิดเกี่ยวกับความพึงพอใจในงาน	24
ตอนที่ 5 แนวคิดเกี่ยวกับความผูกพันในอาชีพ	31
ตอนที่ 6 แนวคิดเกี่ยวกับสถานภาพของโรงเรียน	33
ตอนที่ 7 กรอบแนวคิด โมเดล และสมมติฐานที่ใช้ในการวิจัย	34
3 วิธีดำเนินการวิจัย	40
ฐานข้อมูลที่ใช้ในการวิจัย	40
ข้อมูลที่ใช้ในการวิจัย	41
ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย	42
การวิเคราะห์ข้อมูล	44

สารบัญ (ต่อ)

บทที่

หน้า

4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	48
ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติเบื้องต้น และเมทริกซ์ไมเนอร์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้ เกี่ยวกับสถานภาพของโรงเรียน ความพึงพอใจในงานและความผูกพันในอาชีพ	49
ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์โมเดลความสัมพันธ์ระหว่างตัวบ่งชี้สถานภาพของโรงเรียน ความพึงพอใจในงานและความผูกพันในอาชีพตามโมเดลความสัมพันธ์ เชิงสาเหตุแบบมีความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรภายในแฟ้ม โครงสร้างค่าเฉลี่ย และความแปรปรวนร่วมและผลการทดสอบ	78
ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์โครงสร้างค่าเฉลี่ยและความแปรปรวนร่วมแบบกลุ่มพหุ ที่มีตัวแปรแฟ้มของโมเดลความสัมพันธ์ระหว่างตัวบ่งชี้สถานภาพของ โรงเรียน ความพึงพอใจในงานและความผูกพันในอาชีพ	89
5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	136
สรุปผลการวิจัย	137
อภิปรายผลการวิจัย	142
ข้อเสนอแนะ	146
รายการอ้างอิง	150
ภาคผนวก	155
ภาคผนวก ก ตัวอย่างคำสั่งที่ใช้ในการวิเคราะห์โครงสร้างค่าเฉลี่ยและความแปรปรวนร่วม แบบกลุ่มพหุที่มีตัวแปรแฟ้ม ด้วยโปรแกรม LISREL 8.14	155
ภาคผนวก ข ตัวอย่างผลการวิเคราะห์โครงสร้างค่าเฉลี่ยและความแปรปรวนร่วม แบบกลุ่มพหุที่มีตัวแปรแฟ้ม	158
ประวัติผู้วิจัย	170

สารบัญตาราง

ตารางที่

หน้า

1	ค่าสถิติพื้นฐานของตัวแปรสังเกตได้เกี่ยวกับสถานภาพของโรงเรียน ความพึงพอใจในงานและความผูกพันในอาชีพ	51
2	ค่าสถิติพื้นฐานของตัวแปรสังเกตได้เกี่ยวกับสถานภาพของโรงเรียน ความพึงพอใจในงาน และความผูกพันในอาชีพ กลุ่มโรงเรียนสังกัดสำนักการศึกษากรุงเทพมหานคร	57
3	ค่าสถิติพื้นฐานของตัวแปรสังเกตได้เกี่ยวกับสถานภาพของโรงเรียน ความพึงพอใจในงาน และความผูกพันในอาชีพ กลุ่มโรงเรียนสังกัดสำนักงานการศึกษาห้องถิน	58
4	ค่าสถิติพื้นฐานของตัวแปรสังเกตได้เกี่ยวกับสถานภาพของโรงเรียน ความพึงพอใจในงาน และความผูกพันในอาชีพ กลุ่มโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษา แห่งชาติ	59
5	ค่าสถิติพื้นฐานของตัวแปรสังเกตได้เกี่ยวกับสถานภาพของโรงเรียน ความพึงพอใจในงาน และความผูกพันในอาชีพ กลุ่มโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา	62
6	ค่าสถิติพื้นฐานของตัวแปรสังเกตได้เกี่ยวกับสถานภาพของโรงเรียน ความพึงพอใจในงาน และความผูกพันในอาชีพ กลุ่มโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน	63
7	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เมทริกซ์โมเมนต์รอบจุดศูนย์และเมทริกซ์สหสัมพันธ์ ระหว่างตัวแปรสังเกตได้ เกี่ยวกับความพึงพอใจในงานและความผูกพันในอาชีพของ กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด	65
8	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เมทริกซ์โมเมนต์รอบจุดศูนย์และเมทริกซ์สหสัมพันธ์ ระหว่างตัวแปรสังเกตได้ เกี่ยวกับความพึงพอใจในงานและความผูกพันในอาชีพของ กลุ่มโรงเรียนสังกัดสำนักการศึกษากรุงเทพมหานคร	66
9	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เมทริกซ์โมเมนต์รอบจุดศูนย์และเมทริกซ์สหสัมพันธ์ ระหว่างตัวแปรสังเกตได้ เกี่ยวกับความพึงพอใจในงานและความผูกพันในอาชีพของ กลุ่มโรงเรียนสังกัดสำนักงานการศึกษาห้องถิน	67
10	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เมทริกซ์โมเมนต์รอบจุดศูนย์และเมทริกซ์สหสัมพันธ์ ระหว่างตัวแปรสังเกตได้ เกี่ยวกับความพึงพอใจในงานและความผูกพันในอาชีพของ กลุ่มโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ	68

20 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เมทริกซ์ไมเมนต์รอบจุดศูนย์และเมทริกซ์สหลัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้ เกี่ยวกับความพึงพอใจในงานและความผูกพันในอาชีพของกลุ่มหัวหน้าหมวด สังกัดกรรมสามัญคึกคัก	76
21 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เมทริกซ์ไมเมนต์รอบจุดศูนย์และเมทริกซ์สหลัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้ เกี่ยวกับความพึงพอใจในงานและความผูกพันในอาชีพของกลุ่มครู สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน	77
22 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เมทริกซ์ไมเมนต์รอบจุดศูนย์และเมทริกซ์สหลัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้ เกี่ยวกับความพึงพอใจในงานและความผูกพันในอาชีพของกลุ่มหัวหน้าหมวด สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน	79
23 ผลการวิเคราะห์โมเดลความสัมพันธ์ระหว่างตัวปัจจัยสถานภาพของโรงเรียน ความพึงพอใจในงานและความผูกพันในอาชีพตามโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุแบบมีตัวแปรแฟ้นกอมของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด	79
24 ผลการวิเคราะห์โมเดลความสัมพันธ์ระหว่างตัวปัจจัยสถานภาพของโรงเรียน ความพึงพอใจในงานและความผูกพันในอาชีพตามโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุแบบมีตัวแปรแฟ้นกอมของกลุ่มโรงเรียน 5 สังกัด	82
25 ผลการทดสอบความไม่แปรเปลี่ยนของโมเดลความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพของโรงเรียน ความพึงพอใจในงานและความผูกพันในอาชีพระหว่างกลุ่มโรงเรียน 5 สังกัด	89
26 ผลการทดสอบความไม่แปรเปลี่ยนของโมเดลความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพของโรงเรียน ความพึงพอใจในงานและความผูกพันในอาชีพระหว่างกลุ่มครูและกลุ่มหัวหน้าหมวด สังกัดสำนักการคึกคักกรุงเทพมหานคร	93
27 ผลการทดสอบความไม่แปรเปลี่ยนของโมเดลความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพของโรงเรียน ความพึงพอใจในงานและความผูกพันในอาชีพระหว่างกลุ่มครูและกลุ่มหัวหน้าหมวด สังกัดสำนักงานการคึกคักท้องถิ่น	98
28 ผลการทดสอบความไม่แปรเปลี่ยนของโมเดลความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพของโรงเรียน ความพึงพอใจในงานและความผูกพันในอาชีพระหว่างกลุ่มครูและกลุ่มหัวหน้าหมวด สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประดิษฐ์คึกคักแห่งชาติ	102

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่

หน้า

29	ผลการทดสอบความไม่แปรเปลี่ยนของโมเดลความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพของโรงเรียน ความพึงพอใจในงานและความผูกพันในอาชีพระหว่างกลุ่มครูและกลุ่มหัวหน้าหมวด สังกัดกรมสามัญศึกษา	106
30	ผลการทดสอบความไม่แปรเปลี่ยนของโมเดลความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพของโรงเรียน ความพึงพอใจในงานและความผูกพันในอาชีพระหว่างกลุ่มครูและกลุ่มหัวหน้าหมวด สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน	110
31	ผลการวิเคราะห์โมเดลความสัมพันธ์ระหว่างตัวบ่งชี้สถานภาพของโรงเรียน ความพึงพอใจในงานและความผูกพันในอาชีพ จากการวิเคราะห์โครงสร้างค่าเฉลี่ย และความแปรปรวนร่วมแบบกลุ่มพหุที่มีตัวแปรแฟ้มathom ของกลุ่มโรงเรียนสังกัด สำนักการศึกษากรุงเทพมหานคร	116
32	ผลการวิเคราะห์โมเดลความสัมพันธ์ระหว่างตัวบ่งชี้สถานภาพของโรงเรียน ความพึงพอใจในงานและความผูกพันในอาชีพ จากการวิเคราะห์โครงสร้างค่าเฉลี่ย และความแปรปรวนร่วมแบบกลุ่มพหุที่มีตัวแปรแฟ้มathom ของกลุ่มโรงเรียนสังกัด สำนักงานการศึกษาห้องถัง	120
33	ผลการวิเคราะห์โมเดลความสัมพันธ์ระหว่างตัวบ่งชี้สถานภาพของโรงเรียน ความพึงพอใจในงานและความผูกพันในอาชีพ จากการวิเคราะห์โครงสร้างค่าเฉลี่ย และความแปรปรวนร่วมแบบกลุ่มพหุที่มีตัวแปรแฟ้มathom ของกลุ่มโรงเรียนสังกัด สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ	124
34	ผลการวิเคราะห์โมเดลความสัมพันธ์ระหว่างตัวบ่งชี้สถานภาพของโรงเรียน ความพึงพอใจในงานและความผูกพันในอาชีพ จากการวิเคราะห์โครงสร้างค่าเฉลี่ย และความแปรปรวนร่วมแบบกลุ่มพหุที่มีตัวแปรแฟ้มathom ของกลุ่มโรงเรียนสังกัด กรมสามัญศึกษา	128
35	ผลการวิเคราะห์โมเดลความสัมพันธ์ระหว่างตัวบ่งชี้สถานภาพของโรงเรียน ความพึงพอใจในงานและความผูกพันในอาชีพ จากการวิเคราะห์โครงสร้างค่าเฉลี่ย และความแปรปรวนร่วมแบบกลุ่มพหุที่มีตัวแปรแฟ้มathom ของกลุ่มโรงเรียนสังกัด สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน	132

สารบัญแผนภาพ

แผนภาพที่

หน้า

1 ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต่าง ๆ ที่นำมาสังเคราะห์เป็นตัวบ่งชี้	13
2 การกำหนดความไม่เท่ากันของค่าพารามิเตอร์ในโมเดลความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงเส้น	22
3 โมเดลความสัมพันธ์ระหว่างตัวบ่งชี้สถานภาพของโรงเรียน ความพึงพอใจในงานและ ความผูกพันในอาชีพตามการอบรมแนวคิดเชิงทฤษฎี	35
4 โมเดลความสัมพันธ์ระหว่างตัวบ่งชี้สถานภาพของโรงเรียน ความพึงพอใจในงานและ ความผูกพันในอาชีพแบบที่มีตัวแปรแฟนтом	37
5 โมเดลความสัมพันธ์ระหว่างตัวบ่งชี้สถานภาพของโรงเรียน ความพึงพอใจในงานและ ความผูกพันในอาชีพ สำหรับการวิเคราะห์โครงสร้างค่าเฉลี่ยและความแปรปรวนร่วม แบบกลุ่มใหญ่ที่มีตัวแปรแฟนтом	38
6 โมเดลความสัมพันธ์ระหว่างตัวบ่งชี้สถานภาพของโรงเรียน ความพึงพอใจในงานและ ความผูกพันในอาชีพแบบมีตัวแปรแฟนтомของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด	81
7 โมเดลความสัมพันธ์ระหว่างตัวบ่งชี้สถานภาพของโรงเรียน ความพึงพอใจในงานและ ความผูกพันในอาชีพแบบมีตัวแปรแฟนтомของกลุ่มโรงเรียน สังกัดสำนักการศึกษา กรุงเทพมหานคร	84
8 โมเดลความสัมพันธ์ระหว่างตัวบ่งชี้สถานภาพของโรงเรียน ความพึงพอใจในงานและ ความผูกพันในอาชีพแบบมีตัวแปรแฟนтомของกลุ่มโรงเรียน สังกัดสำนักงานการ ศึกษาห้องถิน	85
9 โมเดลความสัมพันธ์ระหว่างตัวบ่งชี้สถานภาพของโรงเรียน ความพึงพอใจในงานและ ความผูกพันในอาชีพแบบมีตัวแปรแฟนтомของกลุ่มโรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการ การประถมศึกษาแห่งชาติ	86
10 โมเดลความสัมพันธ์ระหว่างตัวบ่งชี้สถานภาพของโรงเรียน ความพึงพอใจในงานและ ความผูกพันในอาชีพแบบมีตัวแปรแฟนтомของกลุ่มโรงเรียน สังกัดกรมสามัญศึกษา	87
11 โมเดลความสัมพันธ์ระหว่างตัวบ่งชี้สถานภาพของโรงเรียน ความพึงพอใจในงานและ ความผูกพันในอาชีพแบบมีตัวแปรแฟนтомของกลุ่มโรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการ การศึกษาเอกชน	88

- 20 ไม่เดลความสัมพันธ์ระหว่างตัวบ่งชี้สถานภาพของโรงเรียน ความพึงพอใจในงานและ
ความผูกพันในอาชีพจากการวิเคราะห์โครงสร้างค่าเฉลี่ยและความแปรปรวนร่วมแบบ
กลุ่มพหุที่มีตัวแปรแฟ้มathomของกลุ่มครู สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน134
- 21 ไม่เดลความสัมพันธ์ระหว่างตัวบ่งชี้สถานภาพของโรงเรียน ความพึงพอใจในงานและ
ความผูกพันในอาชีพจากการวิเคราะห์โครงสร้างค่าเฉลี่ยและความแปรปรวนร่วมแบบ
กลุ่มพหุที่มีตัวแปรแฟ้มathomของกลุ่มหัวหน้าหมวด สังกัดสำนักงานคณะกรรมการ
การศึกษาเอกชน135

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การวิจัยทางสังคมศาสตร์เป็นการศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมของมนุษย์ ตลอดจนสิ่งแวดล้อมที่มีอิทธิพลต่อมนุษย์ เพื่อสำรวจหารือความรู้ที่เป็นประโยชน์อันเป็นแนวทางในการพัฒนา ปรับปรุงคุณภาพชีวิตของมนุษย์ให้ดียิ่งขึ้น การพัฒนาตัวบ่งชี้เป็นกระบวนการที่เน้นการวิจัยทางสังคมศาสตร์ มีวัตถุประสงค์เพื่อลดปริมาณและความซับซ้อนของข้อมูลเพื่อให้ได้สารสนเทศเชิงปริมาณสำหรับบ่งชี้ คุณลักษณะของสิ่งที่ต้องการศึกษา การพัฒนาตัวบ่งชี้ในประเทศไทยในช่วงที่ผ่านมาส่วนใหญ่เป็น การศึกษาภักดีกลุ่มประชากรเพียงกลุ่มเดียว มีการรวมตัวแปรและกำหนดค่าหน้างานของตัวแปรเป็นแบบเดียวกันโดยมีได้ค่าเฉลี่ยความแตกต่างระหว่างประชากรที่นำมาศึกษา ซึ่งในสภาพความเป็นจริงกลุ่มประชากรที่นำมาศึกษามักมีความแตกต่างกันในหลายลักษณะ เช่น เศื้อชาติ ศาสนา วัฒนธรรม สถานภาพทางเศรษฐกิจ สังคม องค์กร พื้นที่ ภาคภูมิศาสตร์ เป็นต้น การพัฒนาตัวบ่งชี้เพื่อบ่งชี้ คุณลักษณะต่างๆ ได้อ้างถูกต้องและเหมาะสมกับประชากรที่มีความแตกต่างกันจึงควรเป็นการพัฒนา ตัวบ่งชี้โดยนำความแตกต่างเหล่านี้มาพิจารณาแยกกลุ่มประชากรที่จะศึกษาด้วย

งานวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาตัวบ่งชี้เรื่องแรกในประเทศไทยที่ได้นำความแตกต่างระหว่างกลุ่มประชากรมาพิจารณาด้วย คือ งานวิจัยเรื่อง “การพัฒนาตัวบ่งชี้ประสิทธิภาพการใช้ครุ : การประยุกต์ใช้โมเดลสมการโครงสร้างกลุ่มพหุและโมเดลเอ็มที่เอ็มเอ็ม” ของวรรณี แรมเกตุ (2540) งานวิจัยเรื่องนี้ เป็นการวิจัยเชิงทฤษฎีเคราะห์ อันเป็นการศึกษาเพื่อหาข้อสรุปที่ถูกต้อง ลึกซึ้งต่อจากโครงการวิจัยเรื่อง “ประสิทธิภาพการใช้ครุ : การวิเคราะห์เชิงปริมาณระดับมหาวิทยาลัย” ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2540) ที่พัฒนาตัวบ่งชี้ประสิทธิภาพการใช้ครุไว้และได้พบว่า ตัวแปรสภาพการบริหาร ครุมีความแตกต่างกันมากระหว่างโรงเรียนต่างสังกัด งานวิจัยเรื่องนี้จึงได้พัฒนาตัวบ่งชี้ประสิทธิภาพ การใช้ครุโดยพิจารณาถึงความแตกต่างของสภาพการบริหารครุของโรงเรียนแต่ละสังกัด โดยการประยุกต์ใช้โมเดลสมการโครงสร้างกลุ่มพหุ ซึ่งเป็นวิธีการวิเคราะห์ทางสถิติขั้นสูงที่สามารถผ่อนคลาย ข้อตกลงเบื้องต้นของสถิติวิเคราะห์แบบเดิมและสามารถวิเคราะห์ข้อมูลสำหรับกลุ่มประชากรที่มีมากกว่า 1 กลุ่มได้พร้อมๆ กัน

จุดเด่นของการวิเคราะห์โมเดลสมการโครงสร้างกลุ่มพหุสามารถแยกกล่าวได้สองกรณี คือ กรณีแรกเป็นจุดเด่นของการวิเคราะห์โมเดลสมการโครงสร้างกลุ่มพหุที่เห็นอกว่าการวิเคราะห์ทางสถิติแบบเดิม ซึ่งก็คือจุดเด่นของการวิเคราะห์โมเดลลิสเรลโดยทั่วไปสามารถสรุปได้ 3 ประการ

ประการแรกคือ การวิเคราะห์โมเดลสมการโครงสร้างกลุ่มพหุสาราน่าความคลาดเคลื่อนในการวัด (measurement error) หากวิเคราะห์รวมได้ นอกจากนี้ยังสามารถวิเคราะห์โมเดลที่มีปัญหาการร่วมเส้นตรงพหุ (multicollinearity) ได้อีกด้วย ประการที่สอง คือ โมเดลสมการโครงสร้างกลุ่มพหุมีการผ่อนคลายข้อตกลงเบื้องต้น ทำให้ข้อมูลมีความสอดคล้องกับข้อตกลงเบื้องต้นมากขึ้น ผลการวิเคราะห์จึงมีความถูกต้องยิ่งขึ้น ประการสุดท้าย คือ การวิเคราะห์โมเดลลิสเรลมีกระบวนการตรวจสอบความตรงของโมเดลหรือความสอดคล้องของโมเดลกับข้อมูลเชิงประจักษ์ และผลการวิเคราะห์ข้อมูลให้ค่าประมาณพารามิเตอร์ รวมทั้งการทดสอบนัยสำคัญทางสถิติของค่าพารามิเตอร์ทุกค่าด้วย (วรรณี แคมเกต, 2540; นางลักษณ์ วิรชัย, 2538; Bollen, 1989; Joreskog and Sorbom, 1989)

จุดเด่นกรณีที่สองเป็นจุดเด่นของการวิเคราะห์โมเดลสมการโครงสร้างกลุ่มพหุที่เหนือกว่า การวิเคราะห์โมเดลลิสเรลแบบเดิมสำหรับกลุ่มตัวอย่าง 1 กลุ่ม กล่าวคือ การวิเคราะห์โมเดลสมการโครงสร้างกลุ่มพหุสามารถประมาณค่าพารามิเตอร์สำหรับประชากรแต่ละกลุ่มได้ นอกจากนี้ยังสามารถทดสอบความไม่แปรเปลี่ยนของค่าพารามิเตอร์ในแต่ละโมเดลได้ การทดสอบดังกล่าวเป็นการทดสอบว่า ค่าพารามิเตอร์ที่ได้ในแต่ละกลุ่มประชากรที่แตกต่างกันจะมีความคงที่ทุกกลุ่มประชากรหรือไม่ ผลการทดสอบจะเป็นสิ่งยืนยันได้ว่าโมเดลลิสเรลในแต่ละกลุ่มประชากรเป็นโมเดลรูปแบบเดียวกันและมีค่าพารามิเตอร์เท่ากันหรือไม่ (วรรณี แคมเกต, 2540; Bollen, 1989; Joreskog and Sorbom, 1989)

อย่างไรก็ตาม ผลการวิเคราะห์โมเดลสมการโครงสร้างกลุ่มพหุจะอยู่ในรูปแบบมาตรฐาน การพัฒนาตัวบ่งชี้ในงานวิจัยจึงเป็นตัวบ่งชี้ในรูปแบบมาตรฐาน มีการรวมตัวแปรและกำหนดน้ำหนักของตัวแปรในรูปแบบมาตรฐาน การเปรียบเทียบความแตกต่างของประสิทธิภาพการใช้ครุยอง โรงเรียนในแต่ละสังกัดจึงเป็นการเปรียบเทียบเชิงสัมพัทธ์ ทำให้ไม่สามารถบอกได้ว่าโรงเรียนในแต่ละสังกัดมีประสิทธิภาพการใช้ครุยแตกต่างกันมากน้อยเท่าไร นอกจากนี้ในการวิเคราะห์โมเดลสมการโครงสร้างกลุ่มพหุนั้นไม่สามารถวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของตัวแปรภายในแฟ้มได้ ผู้วิจัยได้ใช้ค่าอิทธิพลเชิงสาเหตุแปลความหมายแทนค่าความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรภายในแฟ้มซึ่งนับเป็นจุดอ่อนของงานวิจัยเรื่องดังกล่าว การวิจัยของวรรณี แคมเกต (2540) เป็นตัวอย่างหนึ่งของจุดอ่อนในการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโมเดลสมการโครงสร้างกลุ่มพหุ ซึ่งควรต้องมีการปรับปรุงแก้ไข

ในปัจจุบันได้มีการพัฒนาวิธีการวิเคราะห์ทางสถิติเพื่อแก้ไขข้อจำกัดของการวิเคราะห์โมเดลสมการโครงสร้างกลุ่มพหุแบบเดิม ให้สามารถวิเคราะห์ข้อมูลได้ถูกต้อง ลึกซึ้งยิ่งขึ้น วิธีการดังกล่าวคือ การวิเคราะห์โครงสร้างค่าเฉลี่ยและความแปรปรวนร่วม (mean and covariance structures analyses: MACS) การวิเคราะห์โครงสร้างค่าเฉลี่ยและความแปรปรวนร่วมเป็นวิธีการวิเคราะห์ทางสถิติสำหรับวิเคราะห์ความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงเส้นหรือโมเดลลิสเรลและสามารถวิเคราะห์ประมาณค่าพารามิเตอร์สำหรับกลุ่มประชากรที่มีลักษณะแตกต่างกันได้ เช่นเดียวกับการวิเคราะห์โมเดลสมการ

โครงสร้างกลุ่มพหุ แต่การวิเคราะห์โครงสร้างค่าเฉลี่ยและความแปรปรวนร่วมมีความสามารถในการวิเคราะห์สูงกว่าการวิเคราะห์โมเดลสมการโครงสร้างกลุ่มพหุ กล่าวคือ การวิเคราะห์โครงสร้างค่าเฉลี่ยและความแปรปรวนร่วมจะสามารถประมาณค่าและเปรียบเทียบค่าพารามิเตอร์ในโมเดลได้มากกว่าโดยจะสามารถประมาณค่าและเปรียบเทียบค่าพารามิเตอร์ต่อไปนี้เพิ่มเข้ามา คือ 1. ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวแปรสังเกตได้ที่อยู่ในรูปคะแนนดิบ 2. ค่าจุดตัดแกนหรือค่าเฉลี่ยของตัวแปรสังเกตได้ 3. ค่าความแปรปรวนส่วนที่เหลือของตัวแปรสังเกตได้ 4. ค่าเฉลี่ยของตัวแปรแฟง 5. ค่าความแปรปรวนของตัวแปรแฟง 6. ค่าความแปรปรวนร่วมหรือสหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรแฟง (Little, 1997)

จุดเด่นของการวิเคราะห์โครงสร้างค่าเฉลี่ยและความแปรปรวนร่วมที่เห็นอกว่าการวิเคราะห์โมเดลสมการโครงสร้างกลุ่มพหุ คือการวิเคราะห์โครงสร้างค่าเฉลี่ยและความแปรปรวนร่วมใช้คะแนนดิบในการวิเคราะห์แทนคะแนนมาตรฐานที่ใช้ในการวิเคราะห์โมเดลลิสเรลโดยทั่วไป เป็นการผ่อนคลายข้อตกลงเบื้องต้นทำให้ค่าเฉลี่ยของตัวแปรมีค่าไม่เป็นคูณย์ ซึ่งทำให้ข้อตกลงเบื้องต้นสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์มากขึ้น ทำให้ผลการวิเคราะห์ที่ได้มีความถูกต้อง ลึกซึ้ง ยิ่งขึ้น การวิเคราะห์โครงสร้างค่าเฉลี่ยและความแปรปรวนร่วมจึงสามารถประมาณค่าและเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของตัวแปรแฟงและค่าจุดตัดแกนของโมเดลระหว่างกลุ่มประชากรได้ นอกจากนี้ผลการวิเคราะห์ที่ได้จากการวิเคราะห์โครงสร้างค่าเฉลี่ยและความแปรปรวนร่วมจะเป็นสัมประสิทธิ์ที่อยู่ในรูปของคะแนนดิบทำให้สามารถเปรียบเทียบโมเดลระหว่างกลุ่มประชากรในแบบการเปรียบเทียบเชิงสัมบูรณ์ได้ ทำให้การเปรียบเทียบมีความหมายกว่าการวิเคราะห์โมเดลสมการโครงสร้างกลุ่มพหุที่เป็นการเปรียบเทียบเชิงสัมพันธ์เพราผลการวิเคราะห์อยู่ในรูปของคะแนนมาตรฐาน จุดอ่อนอักขระการหนึ่งที่ทำให้การใช้สัมประสิทธิ์ในรูปคะแนนมาตรฐานมีความสามารถในการเปรียบเทียบระหว่างกลุ่มประชากรได้น้อยกว่าการใช้สัมประสิทธิ์ในรูปคะแนนดิบ คือ การที่จะเปรียบเทียบระหว่างกลุ่มประชากรโดยใช้คะแนนมาตรฐานได้นั้น มีข้อตกลงเบื้องต้นว่าประชากรจะต้องมีความแปรปรวนเท่ากัน ซึ่งตามสภาพความเป็นจริงข้อมูลมักก็ไม่เป็นไปตามข้อตกลงเบื้องต้นนี้ นอกจากนี้การเปลี่ยนแปลงของค่าสัมประสิทธิ์ในรูปคะแนนมาตรฐานจะขึ้นอยู่กับส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การเปรียบเทียบโมเดลระหว่างกลุ่มประชากรอาจจะพบความแตกต่างเพียงเพราะส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของประชากรแต่ละกลุ่มต่างกันเท่านั้น การเปรียบเทียบโมเดลระหว่างกลุ่มประชากรที่มีความแตกต่างกันจึงนิยมใช้การเปรียบเทียบในรูปคะแนนดิบ (Bollen, 1989)

จากข้อจำกัดของการวิเคราะห์โมเดลสมการโครงสร้างกลุ่มพหุในด้านการประมาณค่าความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรภายนอกในแฟงนั้น Rindskopf (1984) ได้แก้จุดบกพร่องนี้โดยการนำตัวแปรแฟนтом (phantom variable) ซึ่งเป็นตัวแปรแฟงที่ไม่มีตัวแปรสังเกตได้มาใช้ในโมเดลลิสเรล การนำตัวแปรแฟนтомมาใช้ในโมเดลนี้ไม่ได้มีวัตถุประสงค์เพื่อประมาณค่าพารามิเตอร์ของตัวแปรแฟนтомเอง แต่นำเข้ามาเพื่อประโยชน์ในการกำหนดพารามิเตอร์บังคับเพื่อให้สามารถประมาณค่าพารามิเตอร์

อื่นๆที่ต้องการได้ การนำตัวแปรแฟนтомมาใช้ในการวิเคราะห์โมเดลสีเรลทำให้สามารถประเมินค่าสหสัมพันธ์หรือความแปรปรวนร่วมระหว่างตัวแปรภายในแฟงและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของตัวแปรภายในแฟงได้ (Little, 1997) ทำให้ผลการวิเคราะห์ที่ได้มีความถูกต้อง ละเอียด ลึกซึ้งยิ่งขึ้น

ผลการวิจัยจากโครงการวิจัยเรื่อง “ประสิทธิภาพการใช้ครู : การวิเคราะห์เชิงปริมาณระดับมหาวิทยาลัย” (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2539) มีข้อค้นพบที่สำคัญประการหนึ่งคือ ความพึงพอใจในงานเป็นตัวบ่งชี้ที่สำคัญของประสิทธิภาพการใช้ครู และจากการศึกษาพฤติกรรมในองค์กร พบว่า ความพึงพอใจในงานเป็นปัจจัยสำคัญที่จะทำให้การดำเนินงานขององค์กรบรรลุวัตถุประสงค์ที่วางไว้อย่างเกิดประสิทธิภาพสูงสุด เพราะเมื่อบุคคลมีความพึงพอใจในงานแล้วย่อมปฏิบัติงานอย่างเต็มที่ เต็มกำลังความสามารถ ด้วยความกระตือรือร้นและขยันหมั่นเพียร (Mathieu and Farr, 1991; Peter, Yoke and Swee, 1995; Sharon and Ralph; 1993 ; จากรุวรรณ พุทธิบัณฑิต; 2537 ; อุไรรัตน์ ชนะบำรุง; 2539)

นอกจากนี้ตัวแปรสำคัญอีกตัวหนึ่งที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมในองค์กร คือ ความผูกพันในอาชีพ Sheldon (1971) กล่าวว่า ผู้ปฏิบัติงานที่มีความผูกพันในอาชีพจะตั้งใจปฏิบัติงานเพื่อให้บรรลุเป้าหมาย เพราะเมื่อคนมีความผูกพันในอาชีพจะมีการแสดงออกในรูปของพฤติกรรมต่อเนื่องหรือความ眷เส้นคงวในการทำงาน โดยไม่มีการโยกย้ายหรือเปลี่ยนแปลงงาน มีความเต็มใจ ตั้งใจที่จะปฏิบัติงาน เพื่อให้บรรลุเป้าหมายขององค์กร

จากการศึกษาความผูกพันในอาชีพ พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อความผูกพันในอาชีพ ได้แก่ คุณลักษณะส่วนบุคคล คุณลักษณะของงาน ลักษณะขององค์กร บรรยกาศขององค์กรและประสบการณ์ในการทำงาน (Steers และ Porter, 1983 อ้างถึงใน สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2539; Mathieu and Sajac, 1990; Huselid and Day; 1991)

จากการศึกษาเกี่ยวกับความพึงพอใจในงานและความผูกพันต่อองค์กรและอาชีพ พบว่า สถานภาพขององค์กรเป็นตัวแปรที่สำคัญตัวหนึ่งที่มีอิทธิพลต่อความพึงพอใจในงานและความผูกพันต่อองค์กรและอาชีพ เพราะหากบุคคลทำงานในองค์กรที่มีการดำเนินงานที่เป็นระบบ มีสภาพแวดล้อมที่ดี มีบรรยกาศภายในองค์กรที่อบอุ่น เป็นองค์กรที่มีความมั่นคง มีชื่อเสียงเป็นที่ยอมรับ บุคคลในองค์กรนั้นยอมเกิดความรู้สึกภาคภูมิใจ มีการยอมรับหน้าที่ มีแรงจูงใจในการทำงาน มีความผูกพันกับงานที่ทำ และเต็มใจที่จะทำงานเพื่อพัฒนาองค์กรให้มีความเจริญก้าวหน้ายิ่ง ๆ ขึ้นไป (สะอดวงศ์อนันตวนนท์, 2537; Buchanan, 1974; Steers, 1977; มนต์ ภารทวีวงศ์, 2536)

ผลการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับพฤติกรรมในองค์กรดังกล่าว สามารถสรุปได้ว่าตัวแปรทั้งสามมีความสัมพันธ์กัน โดยสถานภาพขององค์กรส่งผลต่อความพึงพอใจในงานและความผูกพันในอาชีพ และความพึงพอใจในงานมีความสัมพันธ์กับความผูกพันในอาชีพ เมื่อบุคคลมีความพึงพอใจในงาน และผูกพันในอาชีพ จะส่งผลต่อประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานในองค์กรของบุคคลนั้น การศึกษาวิจัย

ที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรเหล่านี้ที่ผ่านมาใน 3 ลักษณะ ลักษณะแรกเป็นการศึกษาความสัมพันธ์ของตัวแปรอื่นๆ กับตัวแปรทั้งสามนี้ เช่น งานวิจัยเรื่อง “ความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพและความเพิงพอใจในงานของพยาบาล ในโรงพยาบาลรัฐในเขตกรุงเทพมหานคร” ของณัฐพร ลักษณ์ยิพร (2534) หรือ งานวิจัยของ บรรหาร ราชมนต์ (2529) เรื่อง “ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะส่วนตัว และแรงจูงใจเนื่องจากความคาดหวังในงานกับความเพิงพอใจในงานของครู” ในงานวิจัยดังกล่าวได้กำหนดให้ตัวแปรเหล่านี้เป็นตัวแปรสังเกตได้ที่ไม่มีความคลาดเคลื่อนในการวัด ซึ่งเป็นข้อดีของเมืองต้นที่ไม่ค่อยสอดคล้องกับสภาพความจริงของการวัด เนื่องจากในสภาพความเป็นจริงการวัดอาจมีความคลาดเคลื่อนมากจากหลายแหล่งด้วยกัน การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อให้สามารถสรุปและแปลความหมายได้อย่างถูกต้อง ลึกซึ้ง จึงควรนำเขอมของความคลาดเคลื่อนมาพิจารณาด้วย การศึกษาในลักษณะที่สอง เป็นการวิเคราะห์องค์ประกอบของตัวแปรทั้งสามนี้ เช่น งานวิจัยเรื่อง “การสร้างแบบสำรวจเพื่อประเมินความเพิงพอใจในในงานของพยาบาล” ของ เทียมศร ทองสวัสดิ์ (2528) หรืองานวิจัยของ พลิษฐ์ มณฑ์ชัย (2527) เรื่อง “องค์ประกอบของความเพิงพอใจในการปฏิบัติงานของหัวหน้าส่วนการศึกษา เทคโนโลยี” การศึกษาในลักษณะที่สามเป็นการศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลตัวแปรเหล่านี้ ในลักษณะการวิจัยความสัมพันธ์เชิงสาเหตุโดยใช้โมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุ เช่น งานวิจัยเรื่อง “ประสิทธิภาพการใช้ครู : การวิเคราะห์เชิงปริมาณระดับมหภาค” ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2539) และงานวิจัยเรื่อง “การวิเคราะห์เส้นทางของรูปแบบความเพิงพอใจในการปฏิบัติงานของครูประถมศึกษา : การเปรียบเทียบการวิเคราะห์ด้วย โปรแกรมลิสเทลและโปรแกรมเออมอส” ของสุปรียา ไชมุกข์ (2540)

จากการวิจัยในอดีตยังไม่มีการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรทั้งสามด้วย โดยใช้โมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุได้ เมื่อจากมีข้อจำกัดของโปรแกรม LISREL ซึ่งในปัจจุบัน Rindskopf (1984) ได้ประยุกต์ใช้ตัวแปรแฟเฟนทอมชั้นเพื่อศึกษาค่าเฉลี่ยในการนี้ที่ต้องการศึกษาโมเดลสมการโครงสร้างเชิงสาเหตุในรูปแบบแนวเดิม และการใช้ตัวแปรแฟเฟนทอมยังสามารถประยุกต์ใช้ในการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรภายในແணในโมเดลเชิงสาเหตุได้อีกด้วย

จากจุดเด่นที่สำคัญของการวิเคราะห์โครงสร้างค่าเฉลี่ยและความแปรปรวนร่วมและการใช้ตัวแปรแฟเฟนทอมในโมเดลลิสเทล ทำให้ผู้วิจัยสนใจประยุกต์การวิเคราะห์โครงสร้างค่าเฉลี่ยและความแปรปรวนร่วมแบบมีตัวแปรแฟเฟนทอมในการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวบ่งชี้สถานภาพของโรงเรียน ความเพิงพอใจในงาน และความผูกพันในอาชีพ รวมทั้งการทดสอบความไม่แปรเปลี่ยนของโมเดลความสัมพันธ์ของตัวบ่งชี้ระหว่างกลุ่มประชากร โดยใช้ฐานข้อมูลจากโครงการวิจัย “ประสิทธิภาพการใช้ครู : การวิเคราะห์เชิงปริมาณระดับมหภาค” ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2539) เพื่อพัฒนาตัวบ่งชี้สถานภาพของโรงเรียน ความเพิงพอใจในงาน และความผูกพันในอาชีพในรูปของคะแนนดิบ และเพื่อให้อธิบายความสัมพันธ์ของตัวบ่งชี้ทั้งสามกลุ่มของโรงเรียนแต่ละสังกัดได้ถูกต้อง ลึกซึ้ง

ยิ่งขึ้น อันจะเป็นแนวทางในการกำหนดนโยบายและแนวทางในการพัฒนา ส่งเสริมการใช้ครุภัณฑ์ ละลังกัดให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวบ่งชี้สถานภาพของโรงเรียน ความพึงพอใจในงานและความผูกพันในอาชีพของโรงเรียนในแต่ละสังกัด ตามโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุแบบมีความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรภายในแฟร์
2. เพื่อทดสอบความไม่แปรเปลี่ยนของโมเดลความสัมพันธ์ระหว่างตัวบ่งชี้สถานภาพของโรงเรียน ความพึงพอใจในงาน และความผูกพันในอาชีพโดยใช้การวิเคราะห์โครงสร้างค่าเฉลี่ยและความแปรปรวนร่วมกลุ่มพหุแบบมีตัวแปรแ芬ทอม ในการนี้ต่อไปนี้
 - 2.1 การทดสอบความไม่แปรเปลี่ยนของโมเดลระหว่างโรงเรียนต่างสังกัด
 - 2.2 การทดสอบความไม่แปรเปลี่ยนของโมเดลระหว่างกลุ่มครุภัณฑ์กลุ่มหัวหน้าหมวด ในแต่ละสังกัดโรงเรียน

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยกำหนดขอบเขตของการวิจัยไว้ ดังนี้

1. การศึกษาวิเคราะห์ในครั้งนี้ ใช้ฐานข้อมูลจากโครงการวิจัยของล้านนางานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2539) เรื่อง “ประสิทธิภาพการใช้ครุ : การวิเคราะห์เชิงปริมาณระดับมหภาค” ดำเนินการวิจัยโดย สมหวัง พิธิyanวัฒน์ และคณะ ซึ่งเก็บรวบรวมข้อมูลจากครุผู้สอน หัวหน้าหมวดและผู้บริหารโรงเรียน เกี่ยวกับกระบวนการใช้ครุและผลิตที่เกิดกับตัวครุ ซึ่งประกอบด้วย ข้อมูลในระดับบุคคลและระดับโรงเรียน

ในการวิจัยครั้งนี้ใช้ข้อมูลของกลุ่มครุ กลุ่มหัวหน้าหมวดครุและข้อมูลระดับโรงเรียนเท่านั้น ไม่ได้ใช้ข้อมูลของกลุ่มผู้บริหารโรงเรียน เนื่องจากในกรอบแนวคิดในการวิจัยครั้งนี้ต้องการทดสอบความไม่แปรเปลี่ยนของโมเดลและค่าพารามิเตอร์ในโมเดลระหว่างกลุ่มโรงเรียนต่างสังกัด และระหว่างกลุ่มครุกับหัวหน้าหมวดในแต่ละสังกัดเท่านั้น

2. ตัวแปรที่ใช้ในการพัฒนาตัวบ่งชี้ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้คัดเลือกตัวแปรที่วัดในหน่วยเดียวกันเพื่อให้ข้อมูลมีความสอดคล้องกับข้อตกลงเบื้องต้นของการวิเคราะห์โครงสร้างค่าเฉลี่ยและความแปรปรวนร่วม ประกอบด้วยตัวแปร 3 กลุ่ม คือกลุ่มตัวแปรความพึงพอใจในงาน ได้แก่ ตัวแปรสภาพแวดล้อมเกี่ยวกับงาน (JOBSTA) การได้รับการยอมรับจากเพื่อนร่วมงาน (FACCEP) ความ

สัมพันธ์กับผู้ร่วมงานและผู้บังคับบัญชา (RELATE) โอกาสในการทำงาน (CHANCE) ความมั่นคง และก้าวหน้าในงาน (STABIL) กลุ่มตัวแปรความผูกพันในอาชีพ ได้แก่ ความภาคภูมิใจในอาชีพครู (JOBLOV) ความมุ่งมั่นในวิชาชีพครู (JOBTRY) ความประทับใจที่จะเป็นครูต่อไปในอนาคต (INVOLV) และกลุ่มตัวแปรสถานภาพของโรงเรียนได้แก่ ความมีชื่อเสียงของโรงเรียน (FAMOUS) เกียรติยศซึ่งได้รับ (GOOD) และการยอมรับโรงเรียน (SACCEP) และความร่วมมือของชุมชน (CC)

3. การทดสอบความไม่แปรเปลี่ยนของโมเดลระหว่างกลุ่มประชากรในการวิจัยครั้งนี้ เป็นการทดสอบโมเดลระหว่างกลุ่มครูและกลุ่มหัวหน้าหมวดในโรงเรียนแต่ละสังกัด และระหว่างสังกัดของโรงเรียน ซึ่งมี 5 สังกัด คือ สำนักงานการศึกษากรุงเทพมหานคร สำนักงานการศึกษาห้องถิ่น สำนักงานคณะกรรมการการประเพณีศึกษาแห่งชาติ กรมสามัญศึกษา และสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน

คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

ตัวบ่งชี้ความพึงพอใจในงาน หมายถึง ค่าสถิติที่บอกถึงระดับความพึงพอใจเกี่ยวกับงานที่ปฏิบัติ ซึ่งได้มาจากการรวมคะแนนของตัวแปรสภาพแวดล้อมเกี่ยวกับงาน การได้รับการยอมรับจากเพื่อนร่วมงาน ความสัมพันธ์กับผู้ร่วมงานและผู้บังคับบัญชา โอกาสในการทำงาน ความมั่นคงและก้าวหน้าในงาน จากผลการวิเคราะห์โครงสร้างค่าเฉลี่ยและความแปรปรวนร่วม

ตัวบ่งชี้ความผูกพันในอาชีพ หมายถึง ค่าสถิติที่บอกถึงระดับความรู้สึกผูกพันในอาชีพครูของครูในโรงเรียน ซึ่งได้มาจากการรวมคะแนนของตัวแปรความภาคภูมิใจในอาชีพครู ความมุ่งมั่นในวิชาชีพครูและความประทับใจที่จะเป็นครูต่อไปในอนาคต จากผลการวิเคราะห์โครงสร้างค่าเฉลี่ยและความแปรปรวนร่วม

ตัวบ่งชี้สถานภาพของโรงเรียน หมายถึง ค่าสถิติที่บอกระดับความสามารถในการดำเนินงานของโรงเรียน ที่ได้จากการรวมคะแนนของตัวแปรความมีชื่อเสียงของโรงเรียน เกียรติยศซึ่งได้รับ การยอมรับโรงเรียน และความร่วมมือของชุมชน จากผลการวิเคราะห์โครงสร้างค่าเฉลี่ยและความแปรปรวนร่วม

การวิเคราะห์โครงสร้างค่าเฉลี่ยและความแปรปรวนร่วม หมายถึง วิธีการวิเคราะห์ทางสถิติ สำหรับวิเคราะห์ความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงเส้นที่สามารถวิเคราะห์เบริญบ์เทียบค่าเฉลี่ย ความแปรปรวน และความแปรปรวนร่วมระหว่างกลุ่มประชากรได้

ตัวแปรแฟง หมายถึง ตัวแปรที่ไม่สามารถวัดได้โดยตรงแต่มีโครงสร้างทางทฤษฎีที่แสดงผลออกมายังรูปของพฤติกรรมที่สามารถสังเกตได้ จึงสามารถศึกษาได้โดยการวัดตัวแปรพฤติกรรมที่

สังเกตได้เห็น ตัวแปรแฝงมี 2 ประเภท คือ ตัวแปรแฝงภายนอก (exogenous variables) เป็นตัวแปรแฝงที่ผู้วิจัยไม่สนใจคือสาเหตุของตัวแปรเหล่านี้ และตัวแปรแฝงภายใน (endogenous variables) เป็นตัวแปรแฝงที่ผู้วิจัยต้องการศึกษาว่าได้รับอิทธิพลจากตัวแปรใด

ตัวแปรแ芬หอน หมายถึง ตัวแปรแฝงที่ไม่มีตัวแปรสังเกตได้ ที่ผู้วิจัยกำหนดขึ้นเพื่อใช้ในการกำหนดพารามิเตอร์บังคับให้สามารถประมาณค่าพารามิเตอร์อื่นๆ ในโมเดลสมการโครงสร้างได้

ความไม่แปรเปลี่ยนของโมเดล หมายถึง ลักษณะของโมเดลตั้งแต่สองโมเดลขึ้นไปที่มีรูปแบบโมเดลเหมือนกัน และค่าพารามิเตอร์ในโมเดลมีค่าเท่ากัน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. การวิจัยครั้งนี้นับเป็นครั้งแรกในประเทศไทยที่ใช้การวิเคราะห์โครงสร้างค่าเฉลี่ยและความแปรปรวนร่วมในการพัฒนาและศึกษาความสัมพันธ์ของตัวบ่งชี้ซึ่งอยู่ในรูปของคะแนนดิบ และสามารถทดสอบความไม่แปรเปลี่ยนของโมเดลระหว่างกลุ่มประชากรได้พร้อมกัน วิธีวิทยาการในการวิจัยครั้งนี้สามารถใช้เป็นแนวทางในการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาตัวบ่งชี้และการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวบ่งชี้ได้

2. ผลการวิจัยครั้งนี้จะทำให้ทราบถึงระดับของความพึงพอใจในงาน ความผูกพันในอาชีพ และสถานภาพของโรงเรียนในแต่ละสังกัดในรูปของคะแนนดิบ ทำให้สามารถเรียบเทียบในเชิงสมบูรณ์ได้ ว่าโรงเรียนในแต่ละสังกัด มีระดับของความพึงพอใจในงาน ความผูกพันในอาชีพ และสถานภาพของโรงเรียนแตกต่างกันมากน้อยเพียงใด นอกจากนี้จะช่วยให้สามารถอธิบายความสัมพันธ์ระหว่างตัวบ่งชี้ สถานภาพของโรงเรียน ความพึงพอใจในงาน และความผูกพันในอาชีพของครูและหัวหน้าหมวดในโรงเรียนแต่ละสังกัด ซึ่งจะเป็นแนวทางในการกำหนดนโยบาย และมาตรการในการส่งเสริมและใช้ครูในแต่ละสังกัดได้อย่างมีประสิทธิภาพต่อไป

สถาบันวิทยบริการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

วรรณคดีที่เกี่ยวข้อง

การนำเสนอสารสำคัญในบทนี้ แยกเป็น 7 ตอน ตอนแรก เป็นการนำเสนอสารเกี่ยวกับสังกัดเบื้องต้นของตัวบ่งชี้ สารในตอนนี้ให้รายละเอียดเกี่ยวกับลักษณะและประนาทธงตัวบ่งชี้ การพัฒนาตัวบ่งชี้และการตรวจสอบความตรงของตัวบ่งชี้ ตอนที่สอง เป็นการนำเสนอสารเกี่ยวกับมโนทัศน์ของการวิเคราะห์เบรียบเทียบไมเดลระหว่างกลุ่มประชากร รายละเอียดในตอนนี้จะแยกเป็นสองส่วน คือ การวิเคราะห์ไมเดลสมการโครงสร้างกลุ่มพหุ และการวิเคราะห์โครงสร้างค่าเฉลี่ยและความแปรปรวนร่วม โดยมีรายละเอียดเกี่ยวกับแนวคิด หลักการวิเคราะห์และการตรวจสอบความไม่เปลี่ยนของไมเดลและค่าพารามิเตอร์ระหว่างกลุ่ม ตอนที่สาม เป็นการสอนโนทัศน์เกี่ยวกับการใช้ตัวแปรแฟ้มกอม ตอนที่สี่ เป็นการเสนอแนวคิดเกี่ยวกับความพึงพอใจในงาน ตอนที่ห้า เป็นการเสนอแนวคิดเกี่ยวกับความผูกพันในอาชีพ ตอนที่หก เป็นการเสนอแนวคิดเกี่ยวกับสถานภาพของโรงเรียน ตอนสุดท้ายเป็นการเสนอกรอบความคิด ไมเดล และสมมติฐานที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ รายละเอียดของสารทั้ง 7 ตอน มีดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 สังกัดเบื้องต้นเกี่ยวกับตัวบ่งชี้

1. ความหมายของตัวบ่งชี้

ตัวบ่งชี้ เป็นคำที่ตรงกับภาษาอังกฤษว่า indicator ซึ่งในภาษาไทยมีชื่อเรียกแตกต่างกันหลายคำ เช่น ตัวชี้วัด ตัวทึนนำ เครื่องชี้วัด นอกจากนี้มีผู้ใช้คำว่า ดัชนี ในความหมายของ indicator ด้วย แต่เนื่องจากคำว่า ดัชนี มีการนำไปใช้ในหลายความหมาย เช่นหมายถึงตัวชี้ (index) หรือสารบัญคำท้ายหนังสือ (names index or subject index) การวิจัยครั้งนี้จะใช้คำว่า ตัวบ่งชี้ ในความหมายของ indicator มีผู้ให้ความหมายของตัวบ่งชี้ไว้หลายความหมาย ดังนี้

Webster's Dictionary (1983) ได้ให้ความหมายของตัวบ่งชี้ว่า หมายถึง สิ่งที่ศึกษาลักษณะของสิ่งใดสิ่งหนึ่งได้ถูกต้องไม่มากก็น้อย

Oxford Dictionary (1989) ให้ความหมายของ ตัวบ่งชี้ว่า เป็นสิ่งที่บ่งชี้หรือบอกทิศทางไปยังสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

Johnstone (1981) ได้ให้ความหมายของตัวบ่งชี้ว่า หมายถึง สารสนเทศที่บ่งบอกปริมาณเชิงสัมพันธ์หรือสภาวะของสิ่งที่ต้องการศึกษาในภาพรวมช่วงเวลาใดเวลาหนึ่ง โดยไม่จำเป็นต้องบ่งบอกสภาวะที่เจาะจงอย่างละเอียด ถูกต้องแม่นยำ แต่จะบ่งบอกหรือสะท้อนให้เห็นถึงวิธีการหรือแนวทางที่

จงบรรลุวัตถุประสงค์ รวมทั้งนักถึงการบรรลุวัตถุประสงค์ในช่วงเวลาใดเวลาหนึ่งเท่านั้น ซึ่งอาจมีการเปลี่ยนแปลงได้ในอนาคต

Burstien, Oakes และ Guiton (1992 อ้างถึงใน วรรณี แรมเกต) ได้ให้ความหมายของตัวบ่งชี้ว่า เป็นค่าสถิติที่ให้สารสนเทศเกี่ยวกับสถานะ คุณภาพ หรือผลการปฏิบัติงานของระบบการศึกษา ซึ่งอาจเป็นค่าสถิติเดี่ยวหรือค่าสถิติรวมก็ได้ โดยจะต้องมีเกณฑ์มาตรฐานสำหรับการตัดสินใจ นอกจากนี้ยังต้องให้สารสนเทศที่สอดคล้องกับคุณลักษณะที่ต้องการจะวัดด้วย

Devies (1972 อ้างถึงใน ชลันดา อินทร์เจริญ, 2533) ให้ความหมายของตัวบ่งชี้ว่า หมายถึง ข้อความที่บ่งบอกสภาพการณ์หรือสะท้อนลักษณะการดำเนินงาน หรือผลการดำเนินงาน

ศิริชัย กัญจนวاسي (2536) ให้ความหมายของตัวบ่งชี้ว่า หมายถึง ตัวประกอบ ตัวแปรหรือค่าที่สังเกตได้ ซึ่งใช้บ่งบอกสภาพการณ์หรือสะท้อนลักษณะการดำเนินงาน หรือผลการดำเนินงาน

อ่รุ่ง จันวนิช และคณะ (2530) ให้ความหมายของตัวบ่งชี้การศึกษาว่า เป็นสารสนเทศที่เกิดจากการเลือกสรรและสังเคราะห์ข้อมูลที่สำคัญบางรายการ ซึ่งสามารถวินิจฉัยหรือบ่งบอกสภาพและปัญหาของระบบการศึกษาได้ในลักษณะกว้างๆ

จากความหมายดังกล่าว สรุปได้ว่า ตัวบ่งชี้ หมายถึง สารสนเทศเชิงปริมาณหรือสารสนเทศคุณภาพที่บ่งบอกภาวะของสิ่งที่มุ่งวัดหรือสภาพการดำเนินงานในช่วงเวลาใดเวลาหนึ่ง ซึ่งสามารถมีการเปลี่ยนแปลงได้

Johnstone (1981) ได้กล่าวถึงลักษณะที่สำคัญของตัวบ่งชี้ ไว้ 3 ประการ ดังนี้

1. ตัวบ่งชี้จะต้องสามารถบ่งบอกเป็นปริมาณหรือคิดเป็นตัวเลขได้ ไม่ใช่เป็นการบรรยาย ข้อความและในการตีความหมายจะต้องนำมาเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนดไว้ จึงจะสามารถสรุปได้ว่าค่าตัวเลขที่ได้นั้นมีค่าสูงหรือต่ำ มีความหมายว่าอย่างไร และการกำหนดเกณฑ์จะต้องมีความชัดเจน

2. ค่าของตัวบ่งชี้เป็นค่าขั้วค่า สามารถเปลี่ยนแปลงได้ตามช่วงเวลาและสถานที่ กล่าวคือ ตัวบ่งชี้จะบ่งบอกค่าของสิ่งที่ศึกษาในช่วงเวลาใดเวลาหนึ่ง และเฉพาะเขตพื้นที่ใดพื้นที่หนึ่ง

3. ตัวบ่งชี้จะบ่งบอกสภาพของสิ่งที่มุ่งศึกษาอย่างกว้าง ๆ หากกว่าการให้รายละเอียดอย่าง ลึกซึ้ง ถึงถ้วน

ลักษณะของตัวบ่งชี้ที่ดี

1. มีความตรง สามารถบ่งบอกค่าของสิ่งที่ต้องการศึกษาได้อย่างถูกต้อง
2. มีความเที่ยง สามารถให้ผลสรุปที่สอดคล้องกัน ไม่ว่าจะวัดโดยบุคคลใด สถานการณ์อย่างไร
3. มีความไว สามารถแสดงความแตกต่างได้ แม้สถานการณ์ที่วัดจะเปลี่ยนไปเพียงเล็กน้อย
4. มีความเฉพาะเจาะจง จะมีการเปลี่ยนแปลงไป ก็แต่เฉพาะสถานการณ์ที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรโดยตรงเท่านั้น

5. คุณค่าใช้จ่าย ผลที่ได้จากตัวบ่งชี้ คุณค่ากับเวลาและค่าใช้จ่ายที่เสียไป

2. ประเภทของตัวบ่งชี้

ตัวบ่งชี้มีอยู่หลายประเภทที่น้อยกว่าและเกณฑ์ที่ใช้ในการจำแนก ซึ่งอาจจำแนกประเภทของตัวบ่งชี้ ได้เป็น 7 ประเภท ดังนี้

1. จำแนกตามตัวแปรที่เข้ามามีส่วนร่วมในการสร้างตัวบ่งชี้ ได้แก่ ตัวบ่งชี้ตัวแทน (representative indicator) ตัวบ่งชี้เดียว (disaggregative indicator) และตัวบ่งชี้รวม (composite indicator)

2. จำแนกตามวิธีการแปลผล ได้แก่ การแปลผลแบบอิงตนเอง (self referenced) การแปลผลแบบอิงเกณฑ์ (criterion referenced) และการแปลผลแบบอิงกลุ่ม (norm referenced)

3. จำแนกตามลักษณะการวัด ได้แก่ การวัดเป็นค่าสัมบูรณ์ (absolute measurement) และการวัดเป็นค่าสัมพัทธ์ (relative measurement)

4. จำแนกตามช่วงเวลา ได้แก่ ตัวบ่งชี้ที่แสดงค่าในช่วงเวลาใดเวลาหนึ่ง (measurement of stokes) และตัวบ่งชี้ที่แสดงการเปลี่ยนแปลงไปตามช่วงเวลา (measurement of distribution)

5. จำแนกตามระดับในการวัด ได้แก่ วัดลักษณะสภาพรวม ๆ ทุกระดับ (measurement of overall level) และวัดลักษณะการแจกแจงหรือการกระจาย (measurement of distribution)

6. จำแนกตามตัวบ่งชี้เชิงระบบ ได้แก่ ตัวบ่งชี้สภาพทรัพยากร (input indicators) ตัวบ่งชี้กระบวนการ (process indicators) และตัวบ่งชี้ผลผลิต (output indicators)

7. จำแนกตามที่มาและประโยชน์ใช้สอย ได้แก่ ตัวบ่งชี้ที่แสดงลักษณะเฉพาะเรื่อง (single indicator) ตัวบ่งชี้ที่แสดงลักษณะกลุ่มเฉพาะ (compound indicator) และตัวบ่งชี้รวม (composite indicator)

ในที่นี้จะกล่าวถึงเฉพาะตัวบ่งชี้จำแนกที่ตามตัวแปรที่เข้ามามีส่วนร่วมในการสร้างตัวบ่งชี้ ตามแนวในการจำแนกตัวบ่งชี้ทางการศึกษาของ Johnstone (1981) ได้ซึ่งสามารถจำแนกได้เป็น 3 ประเภท คือ

1. ตัวบ่งชี้ตัวแทน (representative indicators) เป็นการเลือกเอาตัวแปรเดี่ยวตัวใดตัวหนึ่งมาเป็นตัวแทนเพื่อช่วยรีสภานที่ต้องการศึกษา หรือสะท้อนให้เห็นแม่เมืองของระบบการศึกษา ตัวบ่งชี้ประเภทนี้ใช้กันมากในงานวิจัย งานบริหารและงานวางแผน การใช้ตัวบ่งชี้ประเภทนี้ต้องระมัดระวังในการเลือกสรรตัวแปร ต้องมีเหตุผลชัดเจนว่าเหตุใดจึงเลือกตัวแปรนี้โดยไม่เลือกตัวแปรอื่น ต้องขัดความล้าเอียงและการขาดเหตุผล

2. ตัวบ่งชี้เดียว (disaggregative indicators) เป็นตัวบ่งชี้ใช้ความหมายของแต่ละตัวแปรที่เป็นส่วนประกอบของระบบการศึกษา แทนการใช้ตัวแปรตัวใดตัวหนึ่งอธิบายสภาพของระบบการศึกษา

ตัวบ่งชี้ประชากรที่ต้องอาศัยการนิยามด้วยแปรเพื่ออธิบายแต่ละส่วนหรือแต่ละระบบของการศึกษา ซึ่งถ้านำไปอธิบายเพียงบางส่วนก็เกิดปัญหาความไม่ถูกต้อง ดังนั้น ลักษณะของตัวบ่งชี้ประชากรนี้จึงไม่ช่วยอธิบายคุณลักษณะ หรือระบบที่ต้องการศึกษาได้อย่างถูกต้อง

3. ตัวบ่งชี้รวม (composite indicators) เป็นตัวบ่งชี้ที่เกิดจากการรวมตัวแปรที่เกี่ยวข้องเข้าด้วยกันด้วยวิธีการทางคณิตศาสตร์ มีการถ่วงน้ำหนักของตัวแปรที่นำมารวมกัน เพราะตัวแปรแต่ละตัวนั้นอาจมีน้ำหนักไม่เท่ากัน ตัวบ่งชี้ประชากรนี้จะช่วยอธิบายลักษณะหรือสภาพทางการศึกษาได้ดีกว่าการใช้ตัวแปรเดียว

3. วิธีการพัฒนาตัวบ่งชี้

การพัฒนาตัวบ่งชี้ทางการศึกษาประชากรต่าง ๆ ดังกล่าวข้างต้น มีหลักการในการพัฒนาอยู่ 2 วิธี (สมเกียรติ ทานอก 2539; Johnstone, 1981) ดังนี้ คือ วิธีแรกเป็นการจัดกลุ่มตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับสภาวะที่ต้องการแสดงโดยยึดหลักเหตุผลทางทฤษฎี แล้วดำเนินการจัดลำดับความสำคัญของตัวแปรเหล่านั้นตามหลักเกณฑ์ เพื่อสังเคราะห์ขึ้นเป็นตัวบ่งชี้ วิธีที่สอง คือ การสร้างตัวบ่งชี้โดยอาศัยข้อมูลเชิงประจักษ์ที่นำมาวิเคราะห์ แล้วจัดกลุ่มตัวแปรโดยใช้หลักเกณฑ์ทางสถิติเป็นพื้นฐานในการสร้าง

ไม่ใช่จะเป็นการสร้างตัวบ่งชี้โดยวิธีใด การสร้างตัวบ่งชี้จะพิจารณาตัดสินใจใน 4 ประเด็นหลัก (วรรณี แგ้มเกตุ, 2540; Johnstone, 1981) คือ ประเด็นแรกคือการกำหนดนิยามของตัวบ่งชี้ ประเด็นที่สองคือ การคัดเลือกตัวแปรที่เป็นองค์ประกอบของสิ่งที่มุ่งศึกษา ประเด็นที่สามคือ การกำหนดวิธีการรวมตัวแปร ประเด็นสุดท้ายคือ การกำหนดน้ำหนักความสำคัญของตัวแปร การตัดสินใจในแต่ละประเด็นย่อมมีความสัมพันธ์กับวัตถุประสงค์ในการน่าตัวบ่งชี้ไปใช้ ตัวบ่งชี้ทางการศึกษาที่สร้างขึ้นจะมีประโยชน์มากน้อยเพียงใดย่อมขึ้นอยู่กับการพิจารณาไตร่ตรองอย่างรอบคอบ ในขั้นตอนการสร้าง โดยจะต้องคำนึงถึงหลักการทางทฤษฎีควบคู่ไปกับประโยชน์ใช้สอย ตัวบ่งชี้ที่สร้างขึ้นจึงจะมีคุณประโยชน์ตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้ หลักในการสร้างตัวบ่งชี้ทางการศึกษา มีดังนี้

3.1 วิธีการกำหนดนิยามของตัวบ่งชี้

วิธีการกำหนดนิยามของตัวบ่งชี้ จำแนกออกได้เป็น 3 วิธีการหลัก ได้แก่ การนิยามเชิงทฤษฎี การนิยามเชิงประจักษ์ และการนิยามเชิงปฏิบัติการ (วรรณี แგ้มเกตุ, 2540) ซึ่งสามารถสรุปหลักการของแต่ละวิธี ได้ดังนี้

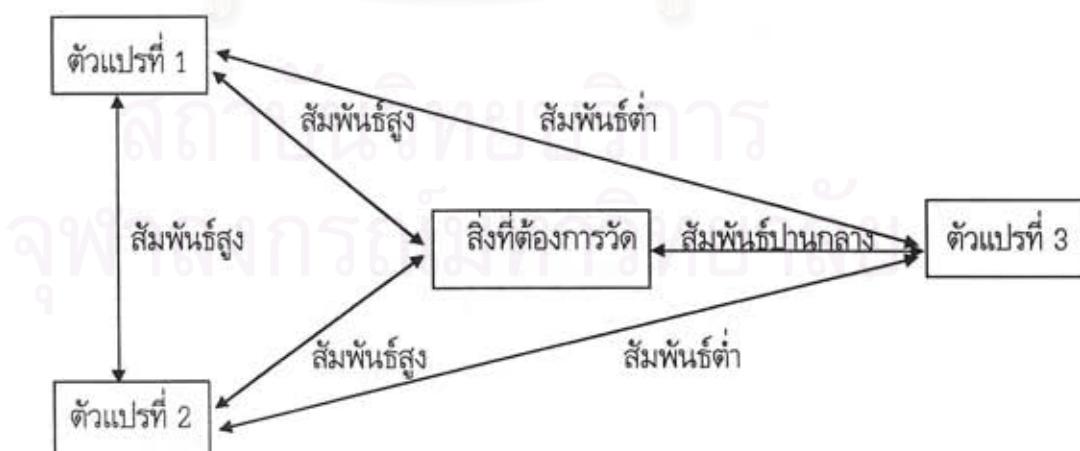
3.1.1 การพัฒนาตัวบ่งชี้โดยอาศัยการนิยามเชิงทฤษฎี (theoretical definition of an indicators) เป็นการพัฒนาตัวบ่งชี้โดยการจัดกลุ่มตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับสิ่งที่ต้องการศึกษา และจัดลำดับหรือกำหนดน้ำหนักความสำคัญของตัวแปรเหล่านั้น โดยอาศัยหลักเหตุผลหรือพื้นฐานทางทฤษฎีเป็นหลัก เพื่อสังเคราะห์ตัวแปรขึ้นเป็นตัวบ่งชี้

3.1.2 การพัฒนาตัวบ่งชี้โดยอาศัยการนิยามเชิงประจักษ์ (the empirical definition of an indicators) เป็นการพัฒนาตัวบ่งชี้โดยอาศัยข้อมูลเชิงประจักษ์ที่นำมาวิเคราะห์แล้วจัดกลุ่มความสัมพันธ์ของตัวแปรและกำหนดน้ำหนักความสำคัญของตัวแปรเหล่านั้น โดยใช้วิธีการทางสถิติเป็นหลัก

3.1.3 การพัฒนาตัวบ่งชี้โดยอาศัยการนิยามเชิงปฏิบัติ (the pragmatic definition of an indicators) เป็นการพัฒนาตัวบ่งชี้โดยการเลือกตัวแปรจากตัวแปรที่มีอยู่จำนวนหนึ่ง หรือรวมตัวแปรที่มีอยู่จำนวนหนึ่งเข้าด้วยกัน ตามการพิจารณาตัดสินของผู้พัฒนาซึ่งขึ้นอยู่กับเหตุผลส่วนตัวในการเลือกตัวแปรหนึ่งหรือคุณลักษณะหนึ่ง ๆ มากกว่าตัวแปรอื่น ๆ วิธีการนี้ถือได้ว่าเป็นวิธีการที่มีจุดอ่อนมากกว่าวิธีการอื่น ๆ ที่กล่าวมาข้างต้น

3.2 การคัดเลือกตัวแปรที่เป็นองค์ประกอบของสิ่งที่มุ่งคึกขา

การคัดเลือกตัวแปรที่เป็นองค์ประกอบของสิ่งที่มุ่งคึกขาันน จะต้องนำตัวแปรสำคัญที่เกี่ยวข้องกับสิ่งที่ต้องการคึกขาัหั้งหมายรวมกันเพื่อสร้างเป็นตัวบ่งชี้ ในขั้นตอนนี้จะต้องมีการคึกขาัหัษณี เอกสารที่เกี่ยวข้องหรือการลงความเห็นของผู้เชี่ยวชาญอย่างละเอียด เพื่อให้สามารถบุคุณลักษณะของสิ่งที่มุ่งคึกขาัได้อย่างชัดเจน ซึ่งควรหลีกเลี่ยงการใช้ตัวแปรจำนวนมาก เพราะอาจทำให้มโนทัศน์ของสิ่งที่มุ่งคึกขาัมีความซับซ้อน (complex concept) และแปลความหมายได้ยาก ควรกลั่นกรองตัวแปรที่เกี่ยวข้องให้เหลือเพียงตัวแปรหลักที่สำคัญเท่านั้น และในกรณีที่มีตัวแปรตั้งแต่ 2 ตัวขึ้นไปมีความสัมพันธ์กันสูง จะไม่นิยมใช้ตัวแปรเหล่านั้นทั้งหมด เพราะผลที่ได้จะเกิดความคลาดเคลื่อนและไม่เป็นการประหยัด ควรคัดเลือกเฉพาะตัวแปรที่สมบูรณ์ที่สุด คือเป็นตัวแปรที่ไม่มีปัญหาเรื่องความคลาดเคลื่อนในการวัดและหาตัวแปรอื่นที่มีความสัมพันธ์ภายในตัว แต่มีแนวโน้มว่าสามารถอธิบายสิ่งที่ต้องการคึกขาัได้ในระดับสูง ดังแสดงในแผนภาพที่ 1 (Johnstone, 1981)

แผนภาพที่ 1 ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต่างๆที่นำมาสังเคราะห์เป็นตัวบ่งชี้

จากแผนภาพที่ 1 จะเห็นได้ว่าตัวแปรที่ 1 และตัวแปรที่ 2 มีแนวโน้มว่ามีความสัมพันธ์กับคุณลักษณะของสิ่งที่ต้องการศึกษา ในขณะเดียวกันตัวแปรทั้งสองนี้ก็มีความสัมพันธ์กันสูงซึ่งเนื่องมาจากการที่ตัวแปรทั้งสองอาจจะวัดในลักษณะที่คล้ายคลึงกัน จึงไม่ควรคัดตัวแปรทั้งสองนี้ไว้ทั้งคู่เพื่อสร้างตัวบ่งชี้ ส่วนตัวแปรที่ 3 มีความสัมพันธ์กับตัวแปรที่ 1 และ 2 ในระดับต่ำ แต่มีแนวโน้มว่าจะมีความสัมพันธ์กับคุณลักษณะที่ต้องการศึกษาในระดับปานกลาง จากกรณีดังกล่าวนี้ ควรเลือกตัวแปรที่ 1 หรือตัวแปรที่ 2 ตัวใดตัวหนึ่งร่วมกับตัวแปรที่ 3

3.3 การกำหนดวิธีรวมตัวแปร

วิธีการรวมตัวแปรongค์ประกอบเข้าด้วยกัน โดยทั่วไปมักจะใช้กันอยู่ 2 วิธี คือการรวมทางพิชณิต (additive) และการรวมแบบทวีคูณ (multiplicative) ซึ่งทั้งสองวิธีมีแนวคิด หลักการแตกต่างกัน ดังนี้

3.3.1. การรวมทางพิชณิต (additive) มีแนวคิดว่าตัวแปรแต่ละตัวสามารถทดแทนหรือซดเชยันได้ด้วยตัวแปรอีกด้วยหนึ่ง ซึ่งทำให้ตัวบ่งชี้มีค่าไม่เปลี่ยนแปลง ดังสมการ

$$I = V_1 + V_2$$

เมื่อ I คือ ตัวบ่งชี้

V_1 คือ ค่าของตัวแปรที่ 1

V_2 คือ ค่าของตัวแปรที่ 2

การรวมตัวแปรongค์ประกอบด้วยวิธีการทางพิชณิตนี้ มักจะมีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบระบบตั้งแต่ 2 ระบบขึ้นไปว่ามีความแตกต่างกันที่หน่วยในเรื่องที่มุ่งศึกษา

3.3.2. การรวมแบบทวีคูณ (multiplicative) มีแนวคิดตรงกันข้ามกับการรวมทางพิชณิต กล่าวคือ การเปลี่ยนแปลงค่าของตัวแปรหนึ่งตั้งอยู่บนพื้นฐานของอีกตัวแปรหนึ่งไม่สามารถทดแทนหรือซดเชยันได้ กล่าวคือ ตัวบ่งชี้ที่พัฒนาขึ้นจะมีค่าสูงได้ต่อเมื่อตัวแปรongค์ประกอบทุกตัวมีค่าสูงทั้งหมด และตัวแปรongค์ประกอบแต่ละตัวจะต้องเสริมชံงกันและกันจึงจะส่งผลต่อค่าของตัวบ่งชี้ สมการการรวมแบบทวีคูณของตัวแปร V_1 และ V_2 เป็นดังนี้

$$I = V_1 \cdot V_2$$

การรวมตัวแปรแบบทวีคูณมักจะใช้เมื่อต้องการเปรียบเทียบระบบตั้งแต่ 2 ระบบขึ้นไปว่าระบบที่มีค่าตัวบ่งชี้สูงกว่าอีกระบบหนึ่งอยู่กี่เท่า หรือคิดเป็นร้อยละเท่าไร

3.4 การกำหนดน้ำหนักความสำคัญของตัวแปร

การกำหนดน้ำหนักความสำคัญของตัวแปรสามารถทำได้ 2 วิธี คือกำหนดน้ำหนักความสำคัญของตัวแปรให้เท่ากัน (equal weight) และให้ต่างกัน (differential weight) สำหรับการกำหนดน้ำหนักความสำคัญของตัวแปรให้ต่างกันนั้น อาจใช้วิธีการพิจารณาตัดสินโดยผู้เชี่ยวชาญ (expert judgement) วิธีวัดความสำคัญของตัวแปรโดยพิจารณาจากเวลา (time taken) หรือค่าใช้จ่าย (cost)

ของการกระทำกิจกรรมใด ๆ ที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรนั้น หรือวิธีการใช้ข้อมูลเชิงประจักษ์ (empirical data) ด้วยวิธีการวิเคราะห์ทางสถิติก็ได้ โดยมีรายละเอียด ดังนี้

3.4.1 วิธีการพิจารณาตัดสินโดยผู้เชี่ยวชาญ (expert judgement) เป็นการพิจารณาความเห็นของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับสิ่งที่ต้องการศึกษา โดยสามารถแต่ละคนจะเสนอค่าน้ำหนักของตัวแปรแล้วพิจารณาหาข้อบุกเบิกด้วยการใช้ค่าเฉลี่ยหรือด้วยการอภิปรายลงความเห็น หรืออาจจะใช้แบบสอบถามเพื่อหาร้อยละที่ผู้ตอบเห็นด้วยกับความสำคัญของตัวแปรที่ร่วมอยู่ในองค์ประกอบหรืออาจใช้เทคนิคเดลฟี่ (delphi technique) เพื่อสำรวจหาฉันหมายจากผู้เชี่ยวชาญโดยไม่ต้องเผชิญหน้ากัน โดยใช้การสัมภาษณ์และสอบถามความคิดเห็นจนได้ค่าตอบที่ซัดเจน สอดคล้องกัน แล้วจึงนำข้อมูลดังกล่าวมาใช้หากค่าน้ำหนักของตัวแปรองค์ประกอบต่อไป

3.4.2 วิธีวัดความสำคัญของตัวแปร (measurement effort required) โดยพิจารณาจากเวลา (time taken) หรือค่าใช้จ่าย (cost) ของการกระทำกิจกรรมใด ๆ ที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรนั้น กล่าวคือ ถ้าเวลาหรือค่าใช้จ่ายของการกระทำกิจกรรมบางอย่างส่วนตัวแปรหนึ่งมากกว่าอีกด้วยหนึ่ง ตัวแปรตัวนั้นควรมีการกำหนดน้ำหนักมากกว่าหรือน้อยกว่าอีกด้วยหนึ่ง ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับบริบทของสิ่งที่ต้องการศึกษานั้น ๆ

3.4.3 การใช้ข้อมูลเชิงประจักษ์ (empirical data) เพื่อกำหนดค่าน้ำหนักเป็นการใช้วิธีการทางสถิติในการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อกำหนดน้ำหนักของตัวแปร เช่น การวิเคราะห์องค์ประกอบ (factor analysis) การวิเคราะห์การคาดถอยพหุคุณ (multiple regression analysis) การวิเคราะห์จำแนก (discriminant analysis) หรือการวิเคราะห์สหสมพันธ์คانونิคอล (canonical correlation analysis) เป็นต้น

3.5 การตรวจสอบคุณภาพของตัวปัจจัย

ขั้นตอนที่สำคัญอย่างหนึ่งของการพัฒนาตัวปัจจัย คือ การตรวจสอบคุณภาพของตัวบ่งชี้ซึ่งประกอบด้วยหลักการว้าง ๆ 2 อย่าง คือ การตรวจสอบคุณภาพภายใต้กรอบแนวคิดทฤษฎี และการตรวจสอบด้วยวิธีการทางสถิติ อย่างไรก็ตามการตรวจสอบด้วยวิธีการทางสถิติเป็นเพียงหลักฐานหรือข้อมูลเชิงประจักษ์ที่สนับสนุนคุณภาพของตัวปัจจัยเท่านั้น ความสำคัญที่แท้จริงของการตรวจสอบคุณภาพของตัวบ่งชี้จึงอยู่ที่กรอบแนวคิดเชิงทฤษฎีของผู้พัฒนาเป็นสำคัญ เพราะหากการพัฒนาเริ่มต้นจากกรอบแนวคิดเชิงทฤษฎีที่ขาดคุณภาพแล้ว เทคนิควิธีการทางสถิติก็ไม่อาจทำให้ผลการพัฒนามีคุณภาพดีขึ้นมาได้

ตอนที่ 2 มโนทัศน์เกี่ยวกับการวิเคราะห์เปรียบเทียบโมเดลระหว่างกลุ่มประชากร

ในการวิจัยทางสังคมศาสตร์ในประเทศไทยในช่วงที่ผ่านมา ส่วนใหญ่เป็นการศึกษาภูมิปัญญาที่มีความแตกต่างระหว่างประชากรที่ไม่มาศึกษา ซึ่งในสภาพความเป็นจริงกลุ่มประชากรที่นำมาศึกษามักมีความแตกต่างกันในหลายลักษณะ เช่น เทื้อชาติ ศาสนา วัฒนธรรม สถานภาพทางเศรษฐกิจ สังคม องค์กร พื้นที่ ภาคภูมิศาสตร์ เป็นต้น สภาพความแตกต่างเหล่านี้จะเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อโครงสร้างความสัมพันธ์ของตัวแปรต่าง ๆ ในแต่ละกลุ่มประชากร ข้อค้นพบรวมที่ได้จากกลุ่มประชากรกลุ่มดีyanไม่สามารถนำไปใช้กับกลุ่มประชากรที่ไม่ใช่yan โครงสร้างความสัมพันธ์ของตัวแปรในกลุ่มประชากรที่มีความแตกต่างกันได้อย่างถูกต้อง ลักษณะ การวิจัยเพื่อสำรวจหาข้อความรู้ที่เป็นประโยชน์ ถูกต้องและเหมาะสมกับประชากรที่มีความแตกต่างกันจึงควรเป็นการวิจัยโดยน่าความแตกต่างเหล่านี้มาพิจารณาแยกกลุ่มประชากรที่จะศึกษาด้วย วิธีการวิเคราะห์ทางสถิติที่ใช้สำหรับการศึกษาเปรียบเทียบกลุ่มประชากรที่เป็นที่รู้จักและใช้กันอย่างแพร่หลายคือการวิเคราะห์โมเดลสมการโครงสร้างกลุ่มพหุ (multiple group structural equation model) อย่างไรก็ตามการวิเคราะห์โมเดลสมการโครงสร้างกลุ่มพหุก็ยังมีข้อจำกัดในการวิเคราะห์ จึงได้มีการพัฒนาวิธีการวิเคราะห์ทางสถิติเพื่อแก้ไขจุดอ่อนของการวิเคราะห์โมเดลสมการโครงสร้างกลุ่มพหุ วิธีการดังกล่าวคือ การวิเคราะห์โครงสร้างค่าเฉลี่ยและความแปรปรวนร่วม (mean and covariance structures analyses) วิธีการวิเคราะห์ทั้งสองวิธีนี้มีหลักการเบื้องต้นเหมือนกัน แตกต่างกันเฉพาะรายละเอียดในการวิเคราะห์

การเสนอสาระในตอนนี้จะแยกเสนอเป็นสองส่วน คือ ส่วนแรกเป็นการเสนอสาระเกี่ยวกับโมเดลสมการโครงสร้างกลุ่มพหุ ส่วนที่สอง เป็นการนำเสนอสาระเกี่ยวกับการวิเคราะห์โครงสร้างค่าเฉลี่ยและความแปรปรวนร่วม รายละเอียดของสาระทั้งสองส่วนมีดังต่อไปนี้

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการเขียนภาพโมเดล รวมทั้งตัวแปร และเมทริกซ์พารามิเตอร์ต่าง ๆ ที่ใช้ในโมเดลลิสเรล และผู้วิจัยใช้ในการนำเสนอโครงสร้างอิฐที่มีหลักการเบื้องต้นนี้ มีดังต่อไปนี้

สัญลักษณ์ในการเขียนภาพโมเดล

รูปวงกลม		แทน ตัวแปรคงที่
รูปสี่เหลี่ยม		แทน ตัวแปรสังเกตได้
รูปลูกศร		แทน สัมประสิทธิ์การคาดถอย หรือ อิทธิพลจากตัวแปรสาเหตุที่มีต่อตัวแปรผล
รูปลูกศรส่องหัว		แทน ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร

เวคเตอร์ของตัวแปร และเมทริกซ์พารามิเตอร์

X	= Eks	= เวคเตอร์ตัวแปรภายนอกสังเกตได้
Y	= Wi	= เวคเตอร์ตัวแปรภายนอกสังเกตได้
ξ	= Xi	= เวคเตอร์ตัวแปรภายนอกแฟง
η	= Eta	= เวคเตอร์ตัวแปรภายนอกแฟง
ζ	= Zeta	= เวคเตอร์ความคลาดเคลื่อน z ในการวัดตัวแปร E (ขนาด NE x 1)
δ	= Delta	= เวคเตอร์ความคลาดเคลื่อน d ในการวัดตัวแปร X (ขนาด NX x 1)
ε	= Epsilon	= เวคเตอร์ความคลาดเคลื่อน e ในการวัดตัวแปร Y (ขนาด NY x 1)
β	= Beta	= เมทริกซ์อิทธิพลเชิงสาเหตุระหว่าง E ขนาด (NE x NE)
Γ	= Gamma	= เมทริกซ์อิทธิพลเชิงสาเหตุระหว่าง K ไป E ขนาด (NE x NK)
Λ_x	= Lamda - X	= เมทริกซ์สัมประสิทธิ์การถดถอยของ K บน X ขนาด (NX x NK)
Λ_y	= Lamda - Y	= เมทริกซ์สัมประสิทธิ์การถดถอยของ K บน Y ขนาด (NY x NK)
Φ	= Phi	= เมทริกซ์ความแปรปรวน-ความแปรปรวนร่วมระหว่างตัวแปรภายนอกแฟง K ขนาด (NK x NK)
Ψ	= Psi	= เมทริกซ์ความแปรปรวน-ความแปรปรวนร่วมระหว่างตัวแปรภายนอกแฟง E ขนาด (NE x NE)
Θ_δ	= Theda-delta	= เมทริกซ์ความแปรปรวน-ความแปรปรวนร่วมระหว่างความคลาดเคลื่อน d ขนาด (NX x NX)
Θ_ε	= Theta-epsilon	= เมทริกซ์ความแปรปรวน-ความแปรปรวนร่วม ระหว่างความคลาดเคลื่อน e ขนาด (NY x NY)
α	= ALPHA	= เวคเตอร์จุดตัดแกนหรือค่าเฉลี่ยของตัวแปรภายนอกแฟง
τ_y	= TAU-Y	= เวคเตอร์จุดตัดแกนหรือค่าเฉลี่ยของตัวแปรภายนอกสังเกตได้
τ_x	= TAU-X	= เวคเตอร์จุดตัดแกนหรือค่าเฉลี่ยของตัวแปรภายนอกสังเกตได้
κ	= KAPPA	= เวคเตอร์ของค่าเฉลี่ยของตัวแปรภายนอกแฟง

1. การวิเคราะห์โมเดลสมการโครงสร้างกลุ่มพหุ (Multiple Group Structural Equation Model)

โมเดลสมการโครงสร้างกลุ่มพหุ (multiple group structural equation model) เป็นโมเดลความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงเส้น (linear structural relationship model) หรือโมเดลลิสเรล

(LISREL model) ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลสำหรับกลุ่มประชากรหลายกลุ่ม การวิเคราะห์ไม่เดลสมการโครงสร้างกลุ่มพหุชั้อตกลงเบื้องต้นว่า กลุ่มตัวอย่างเป็นอิสระจากกันและได้มาโดยการสุ่มจากประชากรแต่ละกลุ่ม (วรรณี แคมเกตุ, 2540; Bollen, 1989) จุดเด่นที่สำคัญของไม่เดลสมการโครงสร้างกลุ่มพหุ สรุปได้ 2 กรณี กรณีแรก เป็นจุดเด่นของการวิเคราะห์ไม่เดลสมการโครงสร้างกลุ่มพหุที่เห็นอกว่าวิเคราะห์ทางสถิติแบบเดิม ซึ่งก็คือ จุดเด่นของการวิเคราะห์ไม่เดลลิสเรลโดยทั่วไป สามารถสรุปได้ 3 ประการ ประการแรก คือ การวิเคราะห์ไม่เดลลิสเรลที่เป็นไม่เดลการวัด (measurement model) สามารถแก้ปัญหาความคลาดเคลื่อนในการวัดได้ โดยใช้หลักการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (confirmatory factor analysis) ในการประมาณค่าตัวแปรແ prefangตามไม่เดล ความสัมพันธ์โครงสร้างเริงเส้นระหว่างตัวแปรสังเกตได้กับตัวแปรແ prefang มีการนำความคลาดเคลื่อนในการวัดมาวิเคราะห์ด้วยโดยไม่ต้องมีข้อตกลงเบื้องต้นว่า ตัวแปรวัดโดยไม่มีความคลาดเคลื่อน ประการที่สอง มีการผ่อนคลายข้อตกลงเบื้องต้นเกี่ยวกับเทอมความคลาดเคลื่อนหมายข้อ เช่น ยอมให้ความคลาดเคลื่อนมีความสัมพันธ์กันได้ ทำให้ข้อมูลมีความสอดคล้องกับข้อตกลงเบื้องต้นของสถิติวิเคราะห์ ผลการวิเคราะห์จะมีความถูกต้องยิ่งขึ้น ประการที่สาม การวิเคราะห์ไม่เดลลิสเรลมีกระบวนการตรวจสอบความตรงของไม่เดลหรือการตรวจสอบความสอดคล้องของไม่เดลกับข้อมูลเชิงประจักษ์ และผลการวิเคราะห์จะให้ค่าประมาณพารามิเตอร์ ตลอดจนมีการตรวจสอบความมั่นยำสำคัญของค่าพารามิเตอร์ทุกค่าด้วย (anelakarn วิรัชชัย, 2538; วรรณี แคมเกตุ, 2540; Bollen, 1989; Joreskog and Sorbom, 1989)

จุดเด่นกรณีที่สองเป็นจุดเด่นของการวิเคราะห์ไม่เดลสมการโครงสร้างกลุ่มพหุที่เห็นอกว่าวิเคราะห์ไม่เดลลิสเรลแบบเดิมสำหรับกลุ่มตัวอย่าง 1 กลุ่ม (single group) ซึ่งสรุปได้ 2 ประการ ประการแรก คือ หลักการวิเคราะห์ไม่เดลสมการโครงสร้างกลุ่มพหุ สามารถประมาณค่าพารามิเตอร์ในไม่เดลแต่ละกลุ่มประชากรได้ ประการที่สองคือ การวิเคราะห์ไม่เดลสมการโครงสร้างกลุ่มพหุ มีการทดสอบความไม่แปรเปลี่ยนของไม่เดลและค่าพารามิเตอร์ระหว่างกลุ่มประชากร การทดสอบดังกล่าว เป็นการทดสอบว่า ไม่เดลลิสเรลและค่าพารามิเตอร์ที่ได้ในแต่ละกลุ่มประชากรที่แตกต่างกันเป็นไม่เดลรูปแบบเดียวกันและมีความคงที่ทุกกลุ่มประชากรหรือไม่ (วรรณี แคมเกตุ, 2540; Bollen, 1989; Joreskog and Sorbom, 1989)

การทดสอบความไม่แปรเปลี่ยนของไม่เดลในการวิเคราะห์ไม่เดลสมการโครงสร้างกลุ่มพหุนั้น สามารถทดสอบได้ทั้งไม่เดลการวัดและไม่เดลสมการโครงสร้าง โดยทั่วไปสิ่งที่จะเปรียบเทียบในการทดสอบความไม่แปรเปลี่ยนของไม่เดลในการวิเคราะห์ไม่เดลสมการโครงสร้างกลุ่มพหุ ได้แก่ รูปแบบขนาดและสถานะของเมทริกซ์พารามิเตอร์ 8 เมทริกซ์ คือ เมทริกซ์สัมประสิทธิ์การคาดถอยของตัวแปรภายนอกແงบنتัวแปรภายนอกสังเกตได้ (ΛX) เมทริกซ์สัมประสิทธิ์การคาดถอยของตัวแปรແ prefangภัย

ในบันทึกประวัติในสังเกตได้ (ΔY) เมทริกซ์อิทธิพลเชิงสาเหตุจากตัวแปรภายนอกແง່ไปยังตัวแปรภัยในແง່ (Γ) เมทริกซ์อิทธิพลเชิงสาเหตุระหว่างตัวแปรภัยในແง່ (β) เมทริกซ์ความแปรปรวน-ความแปรปรวนร่วมระหว่างตัวแปรภัยนอกແง່ (Φ) เมทริกซ์ความแปรปรวน-ความแปรปรวนร่วมระหว่างความคลาดเคลื่อนในการวัดตัวแปรตัวแปรภัยนอกสังเกตได้ (Θ_0) เมทริกซ์ความแปรปรวน-ความแปรปรวนร่วมระหว่างความคลาดเคลื่อนในการวัดตัวแปรภัยในสังเกตได้ (Θ_0) (วรรณี แคมเปญ, 2540 ; Bollen, 1989)

การทดสอบความไม่แปรเปลี่ยนของโมเดลจะแยกออกเป็น 2 มิติที่มีลักษณะต่อเนื่องกัน คือ ความไม่แปรเปลี่ยนของรูปแบบโมเดล และความไม่แปรเปลี่ยนของค่าพารามิเตอร์ ลักษณะความไม่แปรเปลี่ยนของรูปแบบของโมเดลคือตัวแปรทุกด้านในโมเดล และโครงสร้างความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรในโมเดลจาก 2 กลุ่มประชากร เป็นแบบเดียวกัน กล่าวคือ เมทริกซ์พารามิเตอร์ของโมเดลทั้งสองเหมือนกัน มีขนาดเมทริกซ์เท่ากัน และสถานะของพารามิเตอร์ในเมทริกซ์เหมือนกัน ส่วนลักษณะความไม่แปรเปลี่ยนของค่าพารามิเตอร์ในโมเดล คือ ค่าพารามิเตอร์ในโมเดลของประชากรทั้งสองกลุ่ม มีค่าเท่ากันภายใต้รูปแบบโมเดลเดียวกัน ความไม่แปรเปลี่ยนของค่าพารามิเตอร์นี้มีอยู่หลายระดับขึ้นอยู่กับสมมติฐานที่นักวิจัยต้องการทดสอบซึ่งนักวิจัยจะต้องดัดสินใจว่าพารามิเตอร์ใดในโมเดลควรนำมากทดสอบความไม่แปรเปลี่ยนระหว่างกลุ่ม การทดสอบความไม่แปรเปลี่ยนนี้จะมีลักษณะเป็นเรียงขั้นและสะสม กล่าวคือ เป็นการทดสอบตามลำดับขั้นของ สมมติฐานที่นักวิจัยต้องการทดสอบและการทดสอบความไม่แปรเปลี่ยนในสมมติฐานขั้นสุดท้ายจะต้องทดสอบความไม่แปรเปลี่ยนของในสมมติฐานก่อนหน้านี้สะสมด้วย การทดสอบสมมติฐานจะไม่มีกฎเกณฑ์ตายตัวว่าจะต้องทดสอบสมมติฐานใดก่อนขึ้นอยู่กับความสนใจของนักวิจัย (วรรณี แคมเปญ, 2540; bollen, 1989)

จากจุดเด่นในการวิเคราะห์ดังกล่าวข้างต้น ทำให้การวิเคราะห์โมเดลสมการโครงสร้างกลุ่มพหุ มีประโยชน์มากในการนำไปประยุกต์ใช้สำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อเปรียบเทียบหรือทดสอบความไม่แปรเปลี่ยนของค่าพารามิเตอร์ระหว่างกลุ่มประชากรที่มีลักษณะแตกต่างกันได้เป็นอย่างดี อย่างไรก็ตามการวิเคราะห์โมเดลสมการโครงสร้างกลุ่มพหุก็ยังข้อจำกัดในการวิเคราะห์เช่นกัน ข้อจำกัดของการวิเคราะห์ โมเดลสมการโครงสร้างกลุ่มพหุ สามารถ สรุปได้ 2 ประการ ประการแรก การวิเคราะห์ โมเดลสมการโครงสร้างกลุ่มพหุจะใช้ค่าคะแนนมาตรฐานในการวิเคราะห์เช่นเดียวกับการวิเคราะห์โมเดลลิสตร์โดยทั่วไป ค่าพารามิเตอร์ที่ได้จะอยู่ในรูปคะแนนมาตรฐาน เมื่อมีการเปรียบเทียบโมเดลและค่าพารามิเตอร์ระหว่างกลุ่มประชากรจึงเป็นการเปรียบเทียบเชิงสัมพัทธ์ ทำให้ไม่สามารถบอกได้ว่า ประชากรแต่ละกลุ่มมีความแตกต่างกันมากน้อยเพียงใด จุดอ่อนของการวิเคราะห์คือ การวิเคราะห์เปรียบเทียบระหว่างกลุ่มประชากรโดยใช้ค่าคะแนนมาตรฐานนั้น มีข้อตกลงเบื้องต้นว่า ความแปรปรวนของประชากรจะต้อง

เท่ากัน ซึ่งข้อมูลตามสภาพความเป็นจริงมักไม่เป็นเช่นนั้น นอกจากนี้การเปลี่ยนแปลงของค่าสัมประสิทธิ์ในรูปของค่าคะแนนมาตรฐานจะขึ้นอยู่กับส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การเปรียบเทียบโมเดลระหว่างกลุ่มประชากรอาจจะพบความแตกต่างเพียง เพราะส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของประชากรแต่ละกลุ่มต่างกันเท่านั้น การเปรียบเทียบโมเดลระหว่างกลุ่มประชากรที่มีความแตกต่างกันจึงนิยมใช้การเปรียบเทียบในรูปค่าคะแนน (Bollen, 1989) ซึ่งจำกัดประการที่สอง คือ ในการวิเคราะห์โมเดลสมการโครงสร้างกลุ่มพหุจะไม่สามารถประมาณค่าความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรภายในแฟ้มได้ จากซึ่งจำกัดของ การวิเคราะห์โมเดลสมการโครงสร้างกลุ่มพหุดังกล่าว จึงนำไปสู่การพัฒนาวิธีการวิเคราะห์ทางสถิติให้สามารถวิเคราะห์เปรียบเทียบระหว่างกลุ่มประชากรได้ถูกต้อง ลึกซึ้ง ยิ่งขึ้น วิธีการวิเคราะห์ทางสถิติที่ได้รับการพัฒนาขึ้นมา คือ การวิเคราะห์โครงสร้างค่าเฉลี่ยและความแปรปรวนร่วม (mean and covariance structure analyses) ซึ่งจะได้กล่าวถึงต่อไปนี้

2. การวิเคราะห์โครงสร้างค่าเฉลี่ยและความแปรปรวนร่วม (Mean and Covariance Structures Analyses)

การวิเคราะห์โครงสร้างค่าเฉลี่ยและความแปรปรวนร่วม (mean and covariance structures analyses) มีรากฐานมาจาก การวิเคราะห์โมเดลสมการโครงสร้างเชิงเส้น (linear structural relationship model) หรือโมเดลลิสเรล (LISREL model) เช่นเดียวกับ การวิเคราะห์โมเดลสมการโครงสร้างกลุ่มพหุ การวิเคราะห์โครงสร้างค่าเฉลี่ยและความแปรปรวนร่วมได้รับการพัฒนาให้มีความสามารถในการวิเคราะห์เพิ่มขึ้น เพื่อแก้ไขจุดอ่อนของการวิเคราะห์โมเดลสมการโครงสร้างกลุ่มพหุ การวิเคราะห์โครงสร้างค่าเฉลี่ยและความแปรปรวนร่วมได้รับการพัฒนาให้มีความสามารถสमสำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลสำหรับประชากรหลาย ๆ กลุ่มพร้อมกันเพื่อเปรียบเทียบโครงสร้างความสัมพันธ์ของตัวแปรในแต่ละกลุ่มประชากรให้มีความถูกต้อง ลึกซึ้งกว่า การวิเคราะห์โมเดลสมการโครงสร้างกลุ่มพหุ

จากจุดอ่อนด้านความสามารถในการเปรียบเทียบโมเดลระหว่างกลุ่มประชากรของโมเดลสมการโครงสร้างกลุ่มพหุ ใน การวิเคราะห์โครงสร้างค่าเฉลี่ยและความแปรปรวนร่วมได้ปรับปรุงโดยการใช้ค่าคะแนนใน การวิเคราะห์แทนการใช้ค่าคะแนนมาตรฐานในการวิเคราะห์โมเดลสมการโครงสร้างกลุ่มพหุ ทำให้ได้ค่าพารามิเตอร์ที่อยู่ในรูปของค่าคะแนน การเปรียบเทียบโมเดลระหว่างกลุ่มประชากรจึงสามารถเปรียบเทียบในเชิงสัมบูรณ์ สามารถออกได้ว่าประชากรแต่ละกลุ่มมีความแตกต่างกันมากน้อยเพียงใด การเปรียบเทียบจึงมีความหมายมากกว่า การวิเคราะห์โมเดลสมการโครงสร้างกลุ่มพหุ นอกจากนี้การใช้ค่าคะแนนใน การวิเคราะห์ยังสามารถวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและทดสอบความไม่เปลี่ยนของค่าเฉลี่ยและจุดตัดของตัวแปรได้ เป็นการผ่อนคลายข้อตกลงเมื่อต้นยอกให้ตัวแปร

มีค่าเฉลี่ยไม่เป็นคุณย์ ทำให้ข้อมูลมีความสอดคล้องกับข้อตกลงเบื้องต้นของสถิติวิเคราะห์ ผลการวิเคราะห์จะมีความถูกต้องยิ่งขึ้น (นงลักษณ์ วิรชัย, 2538; Joreskog and Sorbom, 1989)

การทดสอบความไม่แปรเปลี่ยนของค่าเฉลี่ยและจุดตัด

ในการวิเคราะห์โครงสร้างค่าเฉลี่ยและความแปรปรวนร่วม เพื่อประเมินค่าเฉลี่ยของตัวแปร และการทดสอบความไม่แปรเปลี่ยนของโมเดลระหว่างกลุ่มประชากร จะมีเมทริกซ์พารามิเตอร์เพิ่มเข้ามาอีก 4 เมทริกซ์ ได้แก่ เวคเตอร์จุดตัดแกนหรือค่าเฉลี่ยของตัวแปรภายนอกแฟรง (ALPHA : α) เวคเตอร์จุดตัดแกนหรือค่าเฉลี่ยของตัวแปรภายนอกสังเกตได้ ($TAU-Y : \tau_y$) เวคเตอร์จุดตัดแกนหรือค่าเฉลี่ยของตัวแปรภายนอกสังเกตได้ ($TAU-X : \tau_x$) เวคเตอร์ของค่าเฉลี่ยของตัวแปรภายนอกแฟรง (KAPPA : κ)

ดังนั้นสมการในโมเดลลิสเรลสำหรับการวิเคราะห์โครงสร้างค่าเฉลี่ยและความแปรปรวนร่วม จะมีเวคเตอร์ของตัวแปรเพิ่มขึ้น ดังนี้ (Joreskog and Sorbom, 1989)

สมการในโมเดลลิสเรล โดยทั่วไป

$$\eta = \beta\theta + \Gamma\xi + \zeta$$

$$X = \Lambda_x \xi + \delta$$

$$Y = \Lambda_y \eta + \varepsilon$$

สมการในโมเดลลิสเรลสำหรับการวิเคราะห์โครงสร้างค่าเฉลี่ยและความแปรปรวนร่วม

$$\eta = \alpha + \beta\theta + \Gamma\xi + \zeta$$

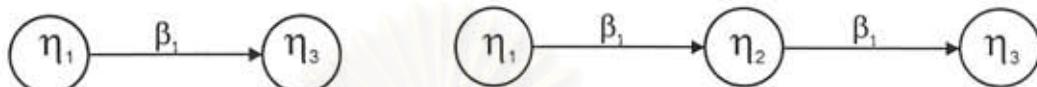
$$X = v_x + \Lambda_x \xi + \delta$$

$$Y = v_y + \Lambda_y \eta + \varepsilon$$

สมมติฐานเชิงชั้นสำหรับการทดสอบความไม่แปรเปลี่ยนของค่าเฉลี่ยและค่าจุดตัดของโมเดลระหว่างกลุ่ม มีหลักการเดียวกันกับการทดสอบความไม่แปรเปลี่ยนของโมเดลดังได้กล่าวมาแล้วข้างต้น ดังนั้น สมมติฐานที่จะทำการทดสอบคือ การทดสอบความไม่แปรเปลี่ยนของค่าจุดตัดของตัวแปรภายนอกแฟรง (α) ค่าจุดตัดของสมการการวัด (τ_x และ τ_y) และค่าเฉลี่ยของตัวแปรภายนอกแฟรง (κ) ใน การทดสอบค่าพารามิเตอร์ที่เพิ่มขึ้นเหล่านี้ เป็นไปที่ต้องการอย่างน้อยที่สุดคือ ความไม่แปรเปลี่ยนของรูปแบบโมเดลและค่าน้ำหนักองค์ประกอบ หรือค่าสัมประสิทธิ์เส้นทางจะยังคงอยู่ ก่อนการทดสอบความเท่ากันของค่าเฉลี่ยและค่าจุดตัด (บรรณ แรมเกต, 2540; Bollen, 1989)

ตอนที่ 3 การใช้ตัวแปรแฟนтом (Phantom Variable)

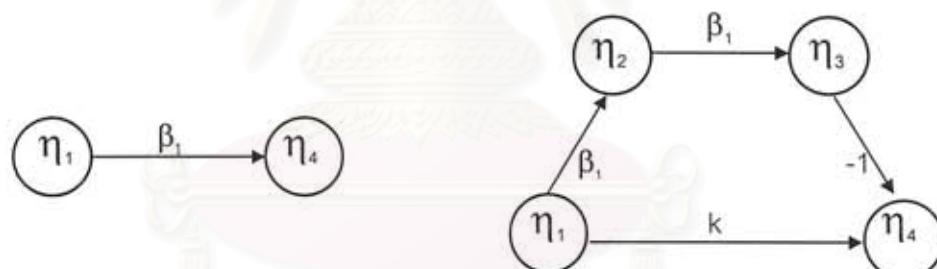
ตัวแปรแฟนтомเป็นตัวแปรແงที่สร้างขึ้นมาโดยไม่มีตัวแปรสังเกตได้ การใช้ตัวแปรแฟนтомในโมเดลลิสตร์ไม่ได้สนใจที่ตัวแปรແงนั้น แต่นำมาใช้ในโมเดลเพื่อกำหนดและประมาณค่าพารามิเตอร์อื่นๆที่ต้องการ ซึ่งสามารถอธิบายประกอบแผนภาพที่ 2 ได้ดังนี้ (Rindskopf, 1984) ตามแผนภาพ ด้านซ้ายเป็นโมเดลก่อนใส่ตัวแปรแฟนтом โมเดลด้านขวาเป็นโมเดลที่ใส่ตัวแปรแฟนтомแล้ว

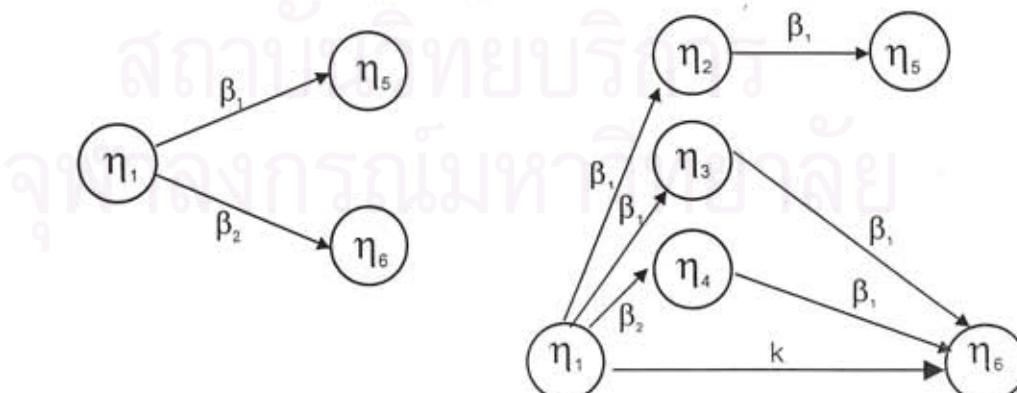
ก. การใส่ตัวแปรแฟนтом η_2 เพื่อปรับให้อิทธิพลจาก η_1 ไป η_3 เป็นบวก

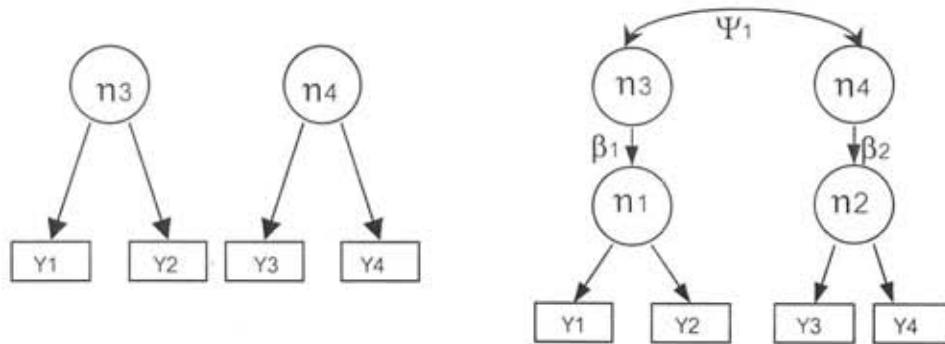
ข. การใส่ตัวแปรแฟนтом η_2 เพื่อปรับให้อิทธิพลจาก η_1 ไป η_3 มีค่า $\geq k$

ค. การใส่ตัวแปรแฟนтом η_2 และ η_3 มี เพื่อปรับให้อิทธิพลจาก η_1 ไป η_4 มีค่า $\leq k$

ง. การใส่ตัวแปรแฟนтом η_2 , η_3 และ η_4 เพื่อปรับให้อิทธิพลจาก η_1 ไป η_5 มีค่ามากกว่า อิทธิพลจาก η_1 ไป η_6

จ. การใส่ตัวแปรเพิ่มทอม θ_3 และ θ_4 เพื่อปรับให้ตัวแปร θ_1 ไป θ_2 มีความสัมพันธ์กัน

แผนภาพที่ 2 การกำหนดความไม่เท่ากันของค่าพารามิเตอร์ในโมเดลความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงเส้น

โมเดลที่ 2 (ก) เป็นโมเดลที่ง่ายที่สุด คือเป็นการสร้างสัมประสิทธิ์โครงสร้างที่ไม่เป็นลบ จากโมเดลถ้าต้องการกำหนดอิทธิพลของตัวแปร θ_1 ที่มีต่อตัวแปร θ_3 ให้เป็นค่านบากแล้ว สามารถทำได้โดยใช้ตัวแปรเพิ่มทอม θ_2 สมการโครงสร้างจะได้เป็น

$$\theta_2 = \beta_1 \theta_1$$

$$\theta_3 = \beta_1 \theta_2 = \beta_1(\beta_1 \theta_1) = \beta^2 \theta_1$$

เมื่อ สัมประสิทธิ์ที่แสดงอิทธิพลของตัวแปร θ_1 ที่มีต่อตัวแปร θ_2 ถูกกำหนดให้มีค่าเท่ากับ อิทธิพลของตัวแปร θ_2 ที่มีต่อตัวแปร θ_3 จะสังเกตได้ว่า ตัวแปร θ_2 จะไม่ได้ใช้ในส่วนอื่นของ โมเดล และตัวแปรตัวนี้จะไม่มีตัวแปรสังเกตได้

โมเดลที่ 2 (ข) เป็นการกำหนดค่าพารามิเตอร์ให้มีค่ามากกว่าหรือเท่ากับค่าคงที่ ซึ่งไม่จำเป็นต้องเป็นคุณย์ ตัวแปรเพิ่มทอมในโมเดลนี้ คือ θ_2 สามารถเขียนเป็นสมการได้ ดังนี้

$$\theta_2 = \beta_1 \theta_1$$

$$\theta_3 = \beta_1 \theta_2 + k \theta_1 = \beta_1(\beta_1 \theta_1) + k \theta_1$$

$$= (\beta^2 + k) \theta_1$$

โมเดลที่ 2 (ค) เป็นโมเดลที่มีการกำหนดค่าอิทธิพลของ θ_1 ที่มีต่อ θ_4 ให้มีค่าน้อยกว่าหรือเท่ากับ ค่าคงที่ k ในโมเดลนี้จะประกอบด้วยตัวแปรเพิ่มทอม 2 ตัว คือ θ_2 และ θ_3 สามารถเขียนเป็นสมการได้ ดังนี้

$$\theta_2 = \beta_1 \theta_1$$

$$\theta_3 = \beta_1 \theta_2 = \beta^2 \theta_1$$

$$\theta_4 = -\theta_3 + k \theta_1 = -(\beta^2 \theta_1) + k \theta_1 = (k - \beta^2) \theta_1$$

โมเดลที่ 2 (ง) เป็นโมเดลที่อิทธิพลของ η_1 ที่มีต่อ η_2 สูงกว่าหนนดให้เป็นค่าบวก และ อิทธิพลของ η_1 ที่มีต่อ η_2 มากกว่าอิทธิพลของ η_2 ที่มีต่อ η_1 สามารถเขียนสมการได้ดังนี้

$$\eta_2 = \beta_1 \eta_1$$

$$\eta_2 = \beta_1 \eta_1 + \beta_2 \eta_2$$

$$\eta_2 = \beta_1 \eta_1$$

$$\eta_4 = \beta_1 \eta_2$$

$$\eta_6 = \beta_1 \eta_3 + \beta_2 \eta_4 = \beta^2_1 \eta_1 + \beta^2_2 \eta_1 = (\beta^2_1 + \beta^2_2) \eta_1$$

โมเดลที่ 2 (จ) เป็นโมเดลที่มีตัวแปรແангซึ่งวัดจากตัวแปรสังเกตได้ ตัวแปรແangในโมเดลนี้ เป็นตัวแปรภายนอกແang (η) วัดจากตัวแปรสังเกตได้ (Y) ในกรณีที่ต้องการวิเคราะห์ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรภายนอกແang η_1 และ η_2 สามารถใช้ตัวแปรແFNกอม η_3 และ η_4 ได้ โดยตัวแปรແFNกอม η_3 และ η_4 จะทำหน้าที่เหมือนกับตัวแปรภายนอกແang ท่านายความแปรปรวนทั้งหมดที่ร่วมอยู่กับตัวแปรภายนอกແang ค่าความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรແFNกอมจะเป็นค่าที่ใช้บอกความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรภายนอกແangได้ (Little, 1997)

ตอนที่ 4 แนวคิดเกี่ยวกับความพึงพอใจในงาน

ความสำเร็จหรือประสิทธิภาพขององค์กรได้ฯ จะขึ้นอยู่กับการปฏิบัติงานของบุคลากรในองค์กรเป็นสำคัญ องค์กรใดที่บุคลากรทำงานด้วยความตั้งใจ เต็มใจและเต็มความรู้ความสามารถ องค์กรนี้ย่อมประสบความสำเร็จได้โดยง่าย ปัจจัยที่สำคัญที่จะทำให้บุคลากรปฏิบัติงานได้อย่างตั้งใจ เต็มใจ และเต็มความรู้ความสามารถดังกล่าวได้ คือ ความพึงพอใจในงาน เพราะถ้าหากบุคคลในหน่วยงานมีความพึงพอใจในงานที่ทำแล้วก็จะนำไปสู่การทำงานที่มีประสิทธิภาพและมีความกระตือรือร้นที่จะทำให้งานขององค์กรสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี ผู้บริหารจึงจำเป็นต้องเสริมสร้างให้บุคคลในองค์กรมีความพึงพอใจในการทำงาน เพื่อให้องค์กรสามารถดำเนินงานได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสบผลสำเร็จตามเป้าหมายที่วางไว้

ความหมายของความพึงพอใจในงาน

Yoder (1959) กล่าวว่า ความพึงพอใจในงานเป็นผลรวมของความรู้สึกของบุคคลเกี่ยวกับระดับความชอบหรือไม่ชอบต่อสภาพต่าง ๆ ในงานของเขามา

Good (1973) ได้ให้ความหมายของความพึงพอใจในงานว่า เป็นคุณลักษณะ หรือระดับความรู้สึกพอใจ ซึ่งเป็นผลมาจากการสนับสนุนต่าง ๆ และทัศนคติที่บุคคลมีต่องาน

Cherrington (1994) กล่าวว่า ความพึงพอใจในงานเป็นหัวคิดของแต่ละคนที่มีต่อองค์ประกอบของงานซึ่งแตกต่างจากวัฒนา (*moral*) ที่เป็นความรู้สึกของคนทั้งกลุ่มที่มีต่องาน

สมยศ นาวีการ (2525) กล่าวว่า ความพึงพอใจในงาน หมายถึง ความรู้สึกที่ดีโดยส่วนรวมของคนต่องานของตนเอง การที่บุคคลจะเกิดความพึงพอใจในการทำงานมีปัจจัยที่ส่งผล 6 ประการ คือ ผลตอบแทน ลักษณะงาน การเลื่อนตำแหน่ง การบังคับบัญชา กลุ่มคนและสภาพแวดล้อมของงาน

เบรียพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2535) กล่าวว่า ความพึงพอใจในการทำงานเป็นความรู้สึกส่วนรวมของบุคคลที่มีต่อการทำงานในทางบวก เป็นความสุขของบุคคลที่เกิดจากการปฏิบัติงาน และได้รับผลตอบแทนคือ ผลที่เป็นความพึงพอใจที่ทำให้บุคคลเกิดความกระตือรือร้น มีความมุ่งมั่นที่จะทำงาน มีวัญญาณและกำลังใจ ลิงเหล่านี้จะมีผลต่อประสิทธิภาพและประสิทธิผลของการทำงาน รวมทั้งการส่งผลต่อความสำเร็จและความเป็นไปตามเป้าหมายขององค์กร

จากความหมายของความพึงพอใจในงาน ดังกล่าว สรุปได้ว่า ความพึงพอใจในงาน หมายถึง ความรู้สึกที่ดีของบุคคลที่มีต่องานที่ทำและเต็มใจที่จะปฏิบัติงานนั้น มีความภูมิใจในความสำเร็จของงาน ก่อให้เกิดประสิทธิภาพในการทำงาน อันจะนำไปสู่การบรรลุวัตถุประสงค์ขององค์กร

ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจในการทำงาน

ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจส่วนใหญ่ คือทฤษฎีแรงจูงใจ ซึ่งเป็นทฤษฎีทางจิตวิทยาที่นักการศึกษาและนักวิจัยทั่วไปนำมาอธิบายประกอบการศึกษาเรื่องความพึงพอใจ ทฤษฎีที่แรงจูงใจที่ใช้ในการเริ่มสร้างความพึงพอใจมีอยู่ด้วยกันหลายทฤษฎี Luthans (1992) ได้แบ่งกลุ่มทฤษฎีการจูงใจออกเป็นสองแนว คือ ทฤษฎีที่เน้นปัจจัย (content theories) และทฤษฎีที่เน้นกระบวนการ (process theory)

1. ทฤษฎีที่เน้นปัจจัย (Content Theories) เป็นทฤษฎีที่อธิบายถึงปัจจัยต่าง ๆ ที่ทำให้บุคคลเกิดแรงจูงใจในการทำงานประกอบด้วยทฤษฎีที่สำคัญ ได้แก่ ทฤษฎีลั่ดบัชความต้องการของมาสโลว์ (Maslow's Hierarchy) ทฤษฎีสองด้านประกอบของไฮอร์ชเบอร์ก (Herzberg's Two Factors theory) ทฤษฎีแรงจูงใจทางด้านความสำเร็จของเมคเคลแลนด์ (McClelland's Achievement Motivation Theory) และทฤษฎีการดำรงอยู่ที่เกี่ยวกับความเจริญของงานหรือทฤษฎี ERG ของ เอลเดอร์เฟอร์ (Alderfer's Existence Relatedness and Growth Theory)

1.1 ทฤษฎีลั่ดบัชความต้องการของมาสโลว์ (Maslow's Hierarchy)

มาสโลว์ (Maslow, 1970) ได้ตั้งทฤษฎีทั่วไปเกี่ยวกับการจูงใจและเป็นที่ยอมรับกันแพร่หลาย ทฤษฎีนี้ได้วางหลักไว้ว่า ผู้ปฏิบัติงานจะจูงใจให้ปฏิบัติงานเพื่อตอบสนองความต้องการของตนเอง ทฤษฎีนี้มีสมมุติฐานว่า

1. มนุษย์ทุกคนมีความต้องการและความต้องการนี้จะไม่สิ้นสุด

2. ความต้องการที่ได้รับการตอบสนองแล้ว จะไม่เป็นแรงจูงใจสำหรับพฤติกรรมอีกต่อไป ความต้องการที่มีอิทธิพลก่อให้เกิดพฤติกรรมที่แสดงออกมานั้น เป็นความต้องการที่ยังไม่ได้รับการตอบสนอง

3. ความต้องการของมนุษย์จะมีลักษณะเป็นลำดับขั้นจากต่ำไปสูง ในขณะที่ความต้องการขั้นต่ำได้รับการตอบสนองบางส่วนแล้ว ความต้องการขั้นสูงถัดไปก็จะมาเป็นตัวกำหนดพฤติกรรมต่อไป

ลำดับขั้นความต้องการของมนุษย์นี้ มาสโลว์ ได้แบ่งไว้เป็น 5 ลำดับขั้นจากต่ำไปสูง คือ

1. ความต้องการทางด้านร่างกาย (Physiological Needs) เป็นความต้องการขั้นพื้นฐานของมนุษย์เพื่อความอยู่รอด เช่น ความต้องการในด้านปัจจัย 4 ความต้องการทางด้านร่างกายจะมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของคนก็ต่อเมื่อความต้องการห้าหมวดของคนยังไม่ได้รับการตอบสนองเลย

2. ความต้องการทางด้านความมั่นคงปลอดภัย (Safety Needs) เป็นความต้องการที่จะได้รับการคุ้มครองภัยต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นกับร่างกาย ความมั่นคงในทางเศรษฐกิจ ความมั่นคงในหน้าที่การทำงาน สถานะสังคม

3. ความมั่นคงทางด้านสังคม (Belongingness and Love Needs) เป็นความต้องการเกี่ยวกับการอยู่ร่วมกัน การได้รับการยอมรับจากผู้อื่น การเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่มทางสังคม

4. ความต้องการที่จะได้รับการยกย่องนับถือ (Esteem Needs) เป็นความต้องการเกี่ยวกับความมั่นใจในตนเองในเรื่องความรู้ความสามารถ รวมทั้งความต้องการที่จะให้บุคคลอื่นยกย่องสรรเสริญ

5. ความต้องการที่จะได้รับความสำเร็จในชีวิต (Self - Actualization Needs) เป็นความต้องการขั้นสูงสุดของมนุษย์ เป็นความต้องการที่อยากรู้สึกความสำเร็จในทุกสิ่งทุกอย่างตามความนึกคิดหรือความคาดหวังของตน

1.2 ทฤษฎีสองตัวประกอบของไฮร์ชเบอร์ก (Herzberg's Two Factors Theory)

ไฮร์ชเบอร์ก มาสเนอร์และไซเดอร์แมน (Herzberg, Mausner and Synderman, 1959) ได้สร้างทฤษฎีการจูงใจ - สุขอนามัยขึ้น โดยศึกษาถึงแรงจูงใจในการทำงานของคนในด้านความต้องการความสุขจากการทำงาน และได้อธิบายว่า ความพึงพอใจในงานและความไม่พึงพอใจในงานที่ทำ มีสาเหตุมาจากปัจจัยสองกลุ่มคือ ปัจจัยจูงใจ (Motivation Factors) และปัจจัยสุขอนามัย (Hygiene Factors) หรือปัจจัยค้าจุน

ปัจจัยจูงใจ หมายถึง องค์ประกอบที่ทำให้บุคคลการเกิดความพึงพอใจในการทำงาน ประกอบด้วย

1. ความสำเร็จในการทำงาน (Achievement) หมายถึง การที่บุคคลมีความสามารถในการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้น ครั้นผลงานสำเร็จจะเกิดความรู้สึกพอใจในผลสำเร็จของงานนั้น

2. การยอมรับนับถือ (Recognition) หมายถึง การได้รับการยอมรับนับถือ “ไม่ว่าจากผู้บังคับบัญชา ผู้ร่วมงาน ผู้มาขอคำปรึกษา หรือบุคคลในหน่วยงานหรือบุคคลทั่วไป การยอมรับนับถือนี้อาจอยู่ในรูปของการยกย่องชมเชย การแสดงความยินดี การให้กำลังใจ หรือการแสดงออกอื่นใดที่ทำให้เห็นถึงการยอมรับในความสามารถ

3. ลักษณะของงาน (Work itself) หมายถึง งานที่น่าสนใจ งานที่ต้องอาศัยความคิดสร้างสรรค์ ท้าทายให้ต้องลงมือทำหรือเป็นงานที่มีลักษณะทำตั้งแต่ตนจนจบได้โดยลำพังผู้เดียว

4. ความรับผิดชอบ (Responsibility) หมายถึง ความเพิ่งพอใจที่เกิดขึ้นจากการที่ได้รับมอบหมายให้รับผิดชอบงานใหม่ ๆ และมีอำนาจจัดการผิดชอบอย่างเต็มที่ ไม่มีการตรวจหรือควบคุมอย่างใกล้ชิด

5. ความก้าวหน้า (Advancement) หมายถึง “ได้รับเลื่อนขั้น การเลื่อนตำแหน่งให้สูงเมื่อโอกาสได้ศึกษาเพื่อหากnowledgeเพิ่มเติม” ได้รับการฝึกอบรมดูงาน

ปัจจัยสุขอนามัยหรือปัจจัยค้าจุน หมายถึง องค์ประกอบในการปฏิบัติงานที่ช่วยป้องกันการปฏิบัติงานของบุคคลกรณีให้หาย่อนประสิกหิภพลง ประกอบด้วย

1.นโยบายและการบริหาร (Policy and administration) หมายถึง การจัดการและการบริหารงานขององค์การที่มีประสิทธิภาพ

2. การปกครองบังคับบัญชา (Supervision) หรือการนิเทศงาน หมายถึงการให้ความช่วยเหลือแนะนำ การติดตามและการตรวจสอบ การส่งเสริมศักยภาพส่วนบุคคลและการใช้บทบาทความเป็นผู้นำในการนิเทศ

3. ความสัมพันธ์กับผู้บังคับบัญชา ผู้ใต้บังคับบัญชา เพื่อร่วมงาน (Relation with supervisor, subordinate, peers) หมายถึง การติดต่อ “ไม่ว่าจะเป็นปฏิกริยาหรือวิชาชีพที่แสดงถึงความสัมพันธ์อันดีต่อกัน สามารถทำงานร่วมกัน มีความเข้าใจซึ่งกันและกันอย่างดี

4. สภาพการทำงาน (Working conditions) ได้แก่ สภาพทางกายภาพของงาน เช่น แสง เสียง อากาศ ชั่วโมงการสอน รวมทั้งลักษณะสิ่งแวดล้อมอื่น ๆ เช่น อุปกรณ์หรือเครื่องมือต่าง ๆ

5. เงินเดือน (Salary) หมายถึง ผิโนเดือนและการเลื่อนขั้นเงินเดือนในหน่วยงานนั้น เป็นที่พึงพอใจของบุคคลที่ทำงาน

6. ชีวิตส่วนตัว (Personal life) หมายถึง ความรู้สึกที่ดีหรือไม่ดีอันเป็นผลที่ได้รับจากการในหน้าที่ของบุคคล เช่น การที่บุคคลต้องถูกย้ายไปทำงานในที่แห่งใหม่ซึ่งห่างไกลจากครอบครัว ทำให้บุคคลนั้นไม่มีความสุขและไม่พอใจกับการทำงานในที่แห่งใหม่

7. สถานะทางอาชีพ (Status) หมายถึง อาชีพนั้นเป็นที่ยอมรับนับถือของสังคม มีเกียรติและค้ำดีครี

8. ความมั่นคงในงาน (Job Security) หมายถึง ความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อความมั่นคงในการทำงานและความยั่งยืนของอาชีพหรือความมั่นคงขององค์การ

9. โอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต (Possibility of growth) หมายถึง การที่บุคคลได้รับการแต่งตั้ง เลื่อนตำแหน่งในหน่วยงาน การได้รับการพัฒนาความรู้ความสามารถและทักษะจากการปฏิบัติงาน

1.3 ทฤษฎีแรงจูงใจทางด้านความสำเร็จของแมคเคลแลนด์ (McClelland's Achievement Motivation Theory) าร์เจน โอลิฟทัคซ์วิน (ม.ป.ป., อังกฤษใน จากรัตน พุฒิบัณฑิต, 2537) กล่าวถึงทฤษฎีนี้ว่า แมคเคลแลนด์ เสนอว่ามนุษย์ไม่ได้เกิดมาพร้อมกับความต้องการ แต่ความต้องการเกิดจากการเรียนรู้ ดังนั้นบุคคลเรียนรู้ความต้องการของคนจากชีวิตที่ทำงานในองค์การ ซึ่งการเรียนรู้นี้มีผลต่อพฤติกรรมของบุคคลและพฤติกรรมต่าง ๆ ในองค์การมีอิทธิพลต่อความต้องการของบุคคล และความต้องการของบุคคลแบ่งเป็น 3 ชนิดคือ

1. ความปรารถนาที่จะเป็นอิสรภาพ ความปรารถนาที่จะประสบความสำเร็จในงานที่ยุ่งยาก слับซับซ้อน และความปรารถนาที่จะแก้ไขปัญหา

2. ความปรารถนาที่จะมีอิทธิพลหรือควบคุมพฤติกรรมผู้อื่น ความปรารถนาที่จะแข่งขันและแสดงอำนาจ

3. ความปรารถนาที่จะสมาคมกับผู้อื่น สร้างความสัมพันธ์ฉันท์เพื่อนและหลักเลี่ยงความขัดแย้ง

แนวคิดจากทฤษฎีแรงจูงใจด้านความสำเร็จของแมคเคลแลนด์นี้ สรุปได้ว่า ความต้องการของมนุษย์เกิดจากการเรียนรู้ และสิ่งเร้าที่กระตุ้นพฤติกรรมของมนุษย์ให้มีพฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งขึ้นอยู่กับแรงจูงใจและการรับรู้ส่องประการเกี่ยวกับสถานการณ์คือ การคาดหวังเพื่อการบรรลุเป้าหมายและคุณค่าของสิ่งจูงใจที่ผูกพันกับเป้าหมายที่มีอยู่

1.4 ทฤษฎีการดำรงอยู่ที่เกี่ยวกับความเจริญของงานหรือทฤษฎี ERG (Alderfer's Existence Relatedness and Growth Theory)

Luthan (1992) กล่าวว่า Alderfer ได้แบ่งระดับความต้องการของมนุษย์ออกเป็น 3 ขั้น คือ

1. ความต้องการดำรงอยู่ (Existence needs) เป็นความต้องการที่จะดำรงชีวิตอยู่อย่างปลอดภัย เป็นความต้องการที่ฐานรากในด้านร่างกาย การจ่ายค่าตอบแทน ผลประโยชน์เกื้อกูลและสภาพการทำงานที่ดี

2. ความต้องการทางด้านความสัมพันธ์ (Relatedness needs) เป็นความต้องการที่จะมีความสัมพันธ์ที่ดีกับผู้อื่นในสังคม

3. ความต้องการด้านความก้าวหน้า (Growth needs) เป็นความต้องการด้านความเจริญเติบโตส่วนบุคคล เป็นความต้องการมีโอกาสใช้ความคิดริเริ่มของตนเอง สร้างผลงานที่เป็นของตนเอง

ทฤษฎี ERG นี้มุ่งเน้นความต้องการของมนุษย์โดยไม่คำนึงถึงลำดับขั้น และความต้องการในแต่ละขั้นมีอิทธิพลต่อการตอบสนองแล้ว ก็ยังคงดำเนินอยู่

สรุป ทฤษฎีในกลุ่มที่เน้นปัจจัย เป็นทฤษฎีที่ให้ความสนใจต่อความต้องการต่าง ๆ ที่จะกระตุ้นให้บุคคลเกิดแรงจูงใจ อันเป็นพื้นฐานที่เป็นแรงขับพัฒนามอย่างไถอย่างหนึ่งของมาเพื่อตอบสนองความต้องการของตน

2. ทฤษฎีที่เน้นกระบวนการ (Process Theories) ทฤษฎีในแนวนี้ให้ความสนใจลักษณะของกิจกรรมเกี่ยวกับการทำงานเป็นสำคัญ ทฤษฎีในกลุ่มนี้ประกอบด้วย ทฤษฎีความคาดหวัง (Expectancy Theory) ของ Vroom ทฤษฎีการกำหนดเป้าหมายของล็อก (Lock's Goal Setting Theory) ทฤษฎีของการขัดแย้ง (Dissonance Theory) และทฤษฎีความเสมอภาคของ Adams (Equity Theory)

2.1 ทฤษฎีความคาดหวัง (Expectancy Theory) ของ Vroom (1964) เป็นทฤษฎีที่ให้ความสำคัญต่อความคาดหวังของบุคคล โดยถือว่าความคาดหวังที่มีต่องานจะทำให้บุคคลเกิดแรงจูงใจในการทำงานให้สำเร็จ การจูงใจตามทฤษฎีนี้จะประกอบด้วยความพอใจ ความคาดหมายที่จะเป็นตัวทำให้เกิดการรุ่งโรจน์

2.2 ทฤษฎีการกำหนดเป้าหมายของล็อก (Lock's Goal Setting theory) ทฤษฎีนี้ได้อาศัยแนวทางบริหารงานโดยยึดวัตถุประสงค์ (Lock, 1979) และเห็นว่าคุณค่าที่ทุกคนให้แก่การปฏิบัติงานและผลที่ได้รับจากการปฏิบัติงานเป็นเป้าหมายที่สำคัญ ทฤษฎีนี้มีสมมุติฐาน 2 ประการ คือ การให้ผู้ปฏิบัติงานมีส่วนในการกำหนดเป้าหมายของงาน และมีการกำหนดระยะเวลาในการเสนอผลการปฏิบัติงาน

2.3 ทฤษฎีของการขัดแย้ง (Dissonance Theory) ทฤษฎีนี้อาศัยแนวคิดที่ว่าในเวลาเดียวกันบุคคลไม่อาจยอมรับ 2 แนวคิดที่ขัดแย้งกันได้ ดังนั้น บุคคลจึงต้องพยายามที่จะรับเพียงแนวคิดในแนวคิดใดแนวคิดหนึ่งเท่านั้น

2.4 ทฤษฎีความเสมอภาค (Equity Theory) Davis and Newstrom (1989) กล่าวถึงทฤษฎีนี้ว่า ทฤษฎีความเสมอภาคของ Adams ชี้ให้เห็นว่าบุคคลที่ทำงานจะมีการเปรียบเทียบกันอยู่เสมอ ความเสมอภาคจะเป็นตัวช่วยลดความขัดแย้งในบุคคล สิ่งที่ใช้ในการเปรียบเทียบตามแนวทฤษฎีนี้คือ ผลที่ได้จากการ (Job outcome) และสิ่งที่ให้กับงาน (Job input)

ผลที่ได้จากการ หมายถึง รางวัลที่ได้จากการสำเร็จในงานที่ทำ เช่น ค่าจ้าง การเลื่อนตำแหน่ง การยกย่อง การยอมรับและสถานภาพ

สิ่งที่ให้กับงาน หมายถึง ความพยายาม การปฏิบัติงาน ทักษะ คุณภาพของ ผลผลิต ปริมาณของผลผลิต

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความพึงพอใจในงาน

Mathieu และ Farr (1991) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความผูกพันในอาชีพ การมีส่วนร่วมในงานและความพึงพอใจในการทำงาน จากพนักงานขั้นบรรดาล้ำ 194 คน และวิศวกร 220 คน พบว่า ปัจจัยด้านลักษณะของงาน ได้แก่ ความมีเอกสารลักษณะของงาน การใช้ทักษะที่หลากหลาย ความมีอิสระจากการ และการได้รับข้อมูลย้อนกลับ เป็นปัจจัยที่สัมพันธ์กับความผูกพันในอาชีพ และความผูกพันในอาชีพ ความเกี่ยวข้องในงานและความพึงพอใจในงานมีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติงาน

Steven และ Lawrence (1985) ได้ศึกษาและทดสอบโมเดลเชิงสาเหตุความพึงพอใจในการทำงานของครุภัณฑ์และผู้ดำเนินการ ผลการศึกษา พบว่า ตัวแปรที่ส่งผลต่อความพึงพอใจในการทำงาน คือ ความล่าเร็วทางวิชาการ ลักษณะงานและเงื่อนไขในการทำงาน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Peter, Yoke และ Swee (1995) ที่ศึกษาความสัมพันธ์เชิงสาเหตุระหว่างสภาพการทำงาน เงื่อนไขการทำงาน ความพึงพอใจในงานและการลาออกจากงานของครุภัณฑ์ในประเทศไทย จำนวน 350 คน พบว่า สภาพการทำงาน ลักษณะของงาน และเงื่อนไขในการทำงานมีผลต่อความพึงพอใจในการทำงาน

Sharon and Ralph (1993) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการทำงานและความพึงพอใจในการทำงานของครุภัณฑ์ จำนวน 232 คน โดยควบคุมตัวแปรอายุ เพศ ผิんเดือนและสถานภาพ พบว่า การมีส่วนร่วมในการทำงาน การได้รับสิ่งตอบแทนและการเห็นคุณค่าของผลตอบแทนมีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจในการทำงาน

นอกจากนี้งานวิจัยเกี่ยวกับความพึงพอใจในการทำงานหลาย ๆ เรื่องในประเทศไทย ที่ได้ผลสอดคล้องกัน เช่น จารวรรณ พุทธิบัณฑิต (2537) ที่ศึกษาความพึงพอใจในการทำงานและปัจจัยที่ส่งผลต่อความพึงพอใจในการทำงานของครุภัณฑ์ในประเทศไทย อาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร และอุไรรัตน์ ชนะบำรุง (2539) ที่ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการปฏิบัติงานของนักวิชาการศึกษาในสำนักงานศึกษาธิการ อำเภอ และงานวิจัยของ กรองแก้ว สรันนท์ (2537) ที่ศึกษาความพึงพอใจในการทำงานและปัจจัยที่ส่งผลต่อความพึงพอใจในการทำงานของข้าราชการสาย ๑ และสาย ๒ ในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และงานวิจัยของ วินัย โภยดุลย์ (2537) ที่ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความพึงพอใจในการทำงานของหัวหน้าการประถมศึกษาอำเภอ ซึ่งได้ผลการวิจัยที่สอดคล้องกัน คือ ปัจจัยที่ทำให้เกิดความพึงพอใจในการทำงาน ได้แก่ การปฏิบัติงานในการบริหารของผู้บังคับบัญชา การได้รับการยอมรับกันที่ ความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนร่วมงาน สภาพเงื่อนไขการทำงาน การได้รับผลลัพธ์ย้อนกลับ ความมั่นคงในงานที่ทำ ลักษณะงานที่ทำ ผินเดือนค่าตอบแทน ความสำเร็จในการทำงาน นโยบายการบริหารและความรับผิดชอบ

สำหรับการวิจัยครั้นนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาความพึงพอใจในการทำงานตามกรอบแนวคิดในโครงการวิจัยเรื่อง “ประสิทธิภาพการใช้ครุภัณฑ์เชิงปริมาณระดับมหภาค” ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2539) ซึ่งได้วัดความพึงพอใจในงานของครุภัณฑ์ตามลักษณะต่าง ๆ คือ สภาพแวดล้อมเกี่ยวกับงาน การได้รับการยอมรับจากผู้ร่วมงาน ความสัมพันธ์กับผู้ร่วมงาน โอกาสในการ

ทำงาน ความก้าวหน้าในงาน ความมั่นคงของงานและความพึงพอใจในตัวบุคคลโดยเฉพาะผู้บังคับบัญชา

ตอนที่ 5 แนวคิดเกี่ยวกับความผูกพันในอาชีพ (profession commitment)

ความผูกพันเป็นจิตลักษณะสำคัญที่เป็นผลผลิตของการบูรณาการใช้ครูที่เกิดกับตัวครูตามหลักการบริหารครู ครูที่ผูกพันกับโรงเรียน กับงานสอน กับนักเรียน กับวิชาที่สอนย่อมปฏิบัติงานของตนได้มีประสิทธิภาพสูงกว่าครูที่มีความผูกพันน้อยกว่า (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2539)

Firestone และ Pannell (1993) กล่าวว่า ความผูกพันเป็นลักษณะทางจิตที่เกิดขึ้นในตัวบุคคล มีผลทำให้บุคคลเกิดแรงจูงใจภายในที่จะปฏิบัติงานในส่วนที่เป็นภาระความรับผิดชอบให้บรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมายขององค์กร

Porter และคณะ (1974 อ้างถึงใน สะอาด วงศ์อนันต์นนท์, 2537) ได้ให้ความหมายของความผูกพันต่อองค์กรว่า เป็นความรู้สึกของผู้ปฏิบัติงานที่แสดงตนเป็นหนึ่งเดียวกับองค์กร มีค่านิยมที่กลมกลืนกับสมาชิกองค์กรคนอื่น ๆ และเต็มใจที่จะอุทิศกำลังกายกำลังใจเพื่อปฏิบัติภารกิจที่ได้รับมอบหมายให้สำเร็จ โดยจะประกอบด้วยลักษณะ 3 ประการ ประการแรก คือ ความเชื่ออย่างแรงกล้าและการยอมรับเป้าหมายและค่านิยมขององค์กร ประการที่สอง คือ ความเต็มใจที่จะทุ่มเทความพยายามอย่างมากเพื่ององค์กร ประการสุดท้ายคือ ความปรารถนาอย่างแรงกล้าที่จะรักษาไว้ซึ่งความเป็นสมาชิกขององค์กร

Sheldon (1971) กล่าวว่า ความผูกพันในอาชีพเป็นหัวใจสำคัญของผู้ปฏิบัติงาน ซึ่งเชื่อมโยงระหว่างเอกลักษณ์ของเอกกิจงานในองค์กร ผู้ปฏิบัติงานที่มีความผูกพันในอาชีพจะตั้งใจปฏิบัติงานเพื่อให้บรรลุเป้าหมาย

Buchanan (1974) กล่าวว่า ความผูกพันต่อองค์กร หมายถึง ความรู้สึกเป็นพากเดียวกันในเป้าหมาย คุณค่าขององค์กร บทบาทหน้าที่ของบุคคลที่สัมพันธ์กับเป้าหมายและคุณค่าแห่งนั้น ความผูกพันต่อองค์กรรวมคู่ประกอบ 3 ประการ ประการแรก คือ การเป็นส่วนหนึ่งขององค์กร (identification) การยอมรับเป้าหมายและค่านิยมขององค์กรเป็นเป้าหมายและค่านิยมของตนเอง ประการที่สอง คือ ความรู้สึกของการมีส่วนร่วม (involvement) หรือผูกพันทางจิตวิทยาในการหน้าที่ต่อองค์กรของปัจเจกบุคคล ประการสุดท้ายคือ ความรู้สึกของรักภักดีและเชื่อมองค์กร (loyalty) วัดได้จากการไม่เต็มใจที่จะจากองค์กรไปที่อื่น

ความผูกพันต่อองค์กรจะส่งผลต่อกำมสมำเสมอของพฤติกรรมในการปฏิบัติงาน เมื่อคนมีความผูกพันต่อองค์กรจะมีการแสดงออกในรูปของพฤติกรรมต่อเนื่องหรือความคงเส้นคงวาในการทำงาน โดยไม่มีการโยกย้ายหรือเปลี่ยนแปลงที่ทำงาน มีความเต็มใจ ตั้งใจที่จะปฏิบัติงานเพื่อให้องค์กรประสบความสำเร็จ

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อกำมผูกพันในอาชีพ

Steers และ Porter (1983 อ้างถึงใน สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2539) ได้สรุปปัจจัยที่ส่งผลต่อกำมผูกพันในอาชีพไว้ 4 ด้าน ด้านแรก คือ คุณลักษณะส่วนตัว ได้แก่ ความเป็นผู้อ่อน懦 การปฏิบัติงานในองค์กรนาน แรงจูงใจฝีสัมฤทธิ์ และระดับการศึกษาสูง ด้านที่สองคือ คุณลักษณะของงาน ได้แก่ งานที่มีคุณค่า บทบาทที่เด่นและบทบาทที่สอดคล้องกับตนเอง ด้านที่สาม คือ โครงสร้างขององค์กร ได้แก่ ระบบงานที่มีแบบแผน หน้าที่เด่นชัด มีการกระจายอำนาจ กระจายงาน การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ มีส่วนเป็นเจ้าขององค์กรและบรรยายกาศขององค์กร ด้านสุดท้าย คือ ประสบการณ์ในการทำงาน ได้แก่ เจตคติที่มีต่อบุคคลในองค์กร การพึงพาได้ของผู้บังคับบัญชา การปฏิบัติงานของผู้บังคับบัญชา การรู้สึกว่าตนเองเป็นบุคคลสำคัญ

Mathieu และ Sajac (1990) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อกำมผูกพันต่อองค์กรและอาชีพ โดยการวิเคราะห์อภิมาน (meta analysis) งานวิจัยจำนวน 200 เรื่อง พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อกำมผูกพันต่อองค์กร มี 4 ประการ ประการแรกคือ ลักษณะส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ การศึกษา อายุงาน ตำแหน่ง ประการที่สอง คือ ลักษณะงาน ได้แก่ ความท้าทายในงานและอิสระในการทำงาน ประการที่สาม คือ ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล ได้แก่ ความสัมพันธ์ระหว่างผู้ร่วมงานและความสัมพันธ์กับผู้บังคับบัญชา ประการสุดท้าย คือ ลักษณะองค์กร ได้แก่ อายุและขนาดขององค์กร

Huselid และ Day (1991) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างกำมผูกพันต่อองค์กรกับการทุ่มเทในงานและการเปลี่ยนงาน ของผู้บริหารในบริษัทขายปลีก จำนวน 241 คน พบว่า การมีส่วนเกี่ยวข้องกับงาน ความสัมพันธ์อันดีระหว่างผู้ปฏิบัติงาน และความสัมพันธ์อันดีระหว่างผู้ปฏิบัติงานกับผู้บริหาร และโอกาสความก้าวหน้าในการทำงาน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับกำมผูกพันต่อองค์กร

นอกจากนี้ Huckman และ Oldham (1980 อ้างถึงใน สะอาด วงศ์สันติธรรม, 2537) พบว่า ผลป้อนกลับของงานซึ่งหมายถึง การที่ผู้ปฏิบัติงานได้ทราบถึงข้อมูลโดยตรงและชัดเจนของผลงานที่ได้ปฏิบัติไปรวมทั้งความรู้สึกของเพื่อนร่วมงาน ผู้บังคับบัญชา หน่วยงานหรือชุมชนที่มีต่อ การปฏิบัติงานของบุคคลผู้นั้นจะส่งผลต่อกำมผูกพันต่อองค์กรและอาชีพของบุคคลนั้น

อังคณา โกลีสวัสดิ์ (2534) ได้ศึกษาความผูกพันกับสถาบันและความพึงพอใจในงานของอาจารย์มหาวิทยาลัยคริสเตียนทรีโอล พบร้า ความพึงพอใจงานของอาจารย์มีความสัมพันธ์ทางบวกสูงกับกำมผูกพันกับสถาบัน เมื่อแยกพิจารณาตามเพศ ระดับเงินเดือน วุฒิ ตำแหน่งทางวิชาการ และ

อาชญากรรม พบว่า อาจารย์ที่มีเพศ ระดับผู้เชี่ยวชาญ ุณิ ตำแหน่งทางวิชาการ และอาชญากรรมแตกต่าง กันมีความผูกพันต่อสถาบันและความทึ่งพอใจในงานไม่แตกต่างกัน

มนี ถาวรทิววงศ์ (2536) ได้ศึกษาความผูกพันธ์ต่อองค์กรของเจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบงานบริการสาธารณสุข ในศูนย์บริการสาธารณสุขของกรุงเทพมหานคร พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อความผูกพันต่อองค์กร มี 2 ปัจจัยใหญ่ ๆ ปัจจัยแรก คือ ปัจจัยด้านลักษณะงาน ได้แก่ ความมีเอกลักษณ์ของงาน ความมีอิสระของงาน ความท้าทายของงาน ผลป้อนกลับของงาน โอกาสก้าวหน้าในงาน ปัจจัยที่สองคือ ปัจจัยด้านประสบการณ์ในการทำงาน ได้แก่ ทัศนคติของกลุ่มต่อองค์กร ความรู้สึกว่าตนมีความสำคัญต่อองค์กร ความรู้สึกว่าองค์กรฟังพิงได้ ความสัมพันธ์ระหว่างผู้ร่วมงานและการได้รับการพัฒนา

สำหรับการวิจัยครั้งนี้ ผู้วจัยได้ศึกษาองค์ประกอบความผูกพันในอาชีพ ตามกรอบทฤษฎีของโครงการวิจัยประสิทธิภาพการใช้ครุ ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2539) ซึ่ง คณะ ผู้วจัยได้พิจารณาด้วยความผูกพันต่อโรงเรียนและอาชีพจากองค์ประกอบ 3 ด้าน ตามแนวคิดของ Buchanan (1974) คือ การแสดงตนว่าเป็นสมาชิกของโรงเรียน และ ความภูมิใจในอาชีพครุ ความเต็มใจที่จะปฏิบัติงานของโรงเรียนและการปฏิบัติงานในหน้าที่ครุ

ตอนที่ 6 แนวคิดเกี่ยวกับสถานภาพของโรงเรียน

สถานภาพของโรงเรียน หมายถึง ลักษณะโดยทั่วไปของโรงเรียนที่บ่งบอกให้ทราบถึงสภาพความเป็นอยู่ของโรงเรียนในช่วงระยะเวลาหนึ่ง ๆ มีความหมายรวมทั้ง ลักษณะการดำเนินงาน การบริหาร สภาพแวดล้อม บรรยายกาศในโรงเรียน ความมั่นคง ตลอดจนเกียรติยศ ชื่อเสียงโรงเรียนที่โรงเรียนได้รับ (วรเชษฐ์ สุขแสวง, 2529)

สถานภาพขององค์กรเป็นปัจจัยที่สำคัญประการหนึ่งที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพในการทำงานของบุคคล หากบุคคลทำงานในองค์กรที่มีการดำเนินงานที่เป็นระบบ มีสภาพแวดล้อมที่ดี มีบรรยายกาศภายในองค์กรที่อบอุ่น เป็นองค์กรที่มีความมั่นคง มีชื่อเสียงเป็นที่ยอมรับ บุคคลในองค์กรนั้นย่อมเกิดความรู้สึกภาคภูมิใจ มีการยอมรับนับถือ มีแรงจูงใจในการทำงาน มีความผูกพันกับองค์กรสูง และเต็มใจที่จะทำงานเพื่อพัฒนาองค์กรให้มีความก้าวหน้ายิ่ง ๆ ขึ้นไป (สะอาด วงศ์อนันต์นนท์, 2537)

Ghiselli (1995) กล่าวว่า ความพึงพอใจในหน่วยงาน การรับรู้ความมีชื่อเสียง การดำเนินการของหน่วยงานและการบริหารงานอย่างมีประสิทธิภาพ จะส่งผลให้บุคคลมีความพึงพอใจในงานและมีความผูกพันธ์กับองค์กร

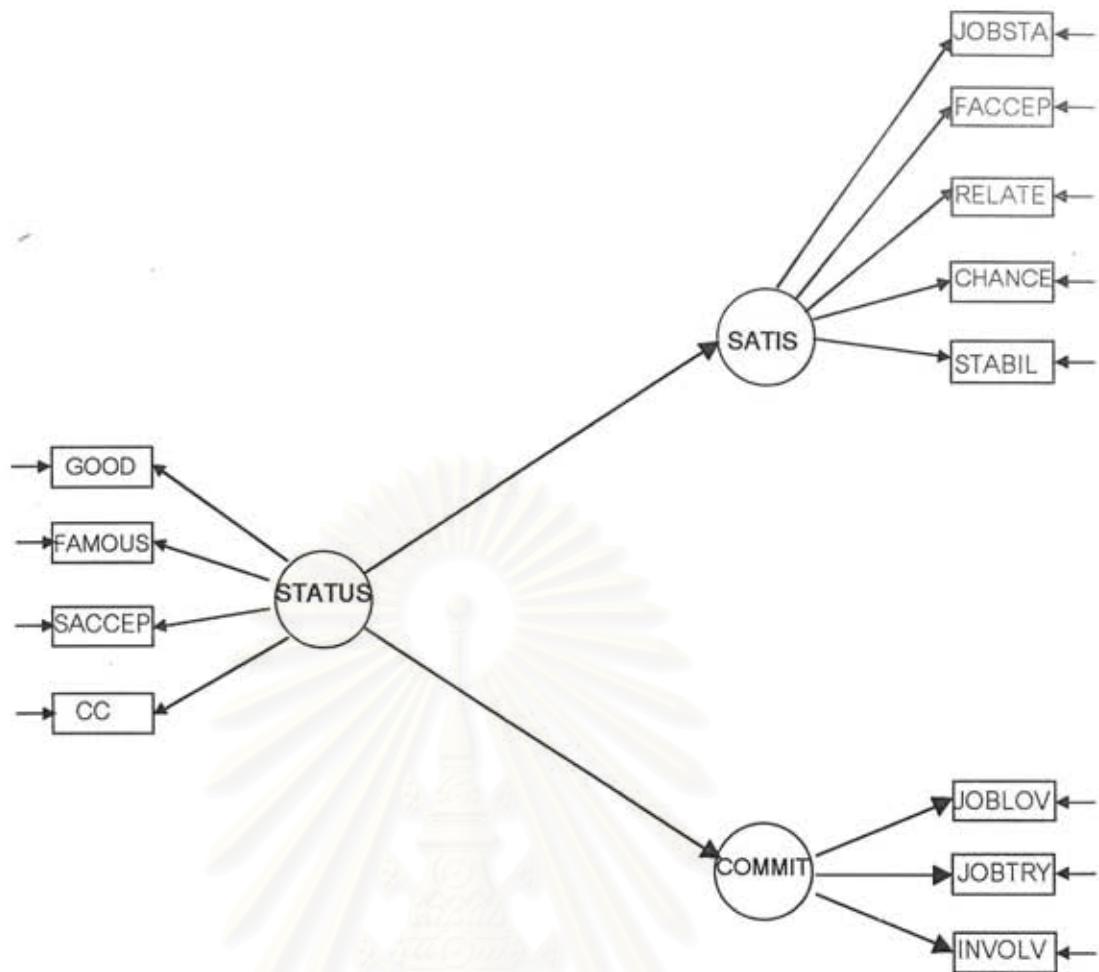
Sayless และ Strauress (1966) กล่าวว่า ความเชื่อถือได้ขององค์กร ได้แก่ ความมั่นคงขององค์กร ซึ่งเสียงขององค์กร จะส่งผลให้บุคคลมีการยอมรับนับถือในองค์กร อันจะนำไปสู่ความพึงพอใจในองค์กรและการทำงาน

จากการศึกษาของ Buchanan (1974) และ Steers (1977) พบว่า การที่บุคลรับรู้ว่า องค์กรมีความมั่นคง เป็นที่พึงพิงได้จะก่อให้เกิดความรู้สึกเชื่อถือ ไว้วางใจในองค์กร และบุคคลที่มีความไว้วางใจองค์กรสูงจะมีความผูกพันต่องค์กรสูง ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ มนี ภารทีวงศ์ (2536) ที่ศึกษาความผูกพันต่องค์กรของเจ้าหน้าที่รับผิดชอบงานสาธารณสุขในกรุงเทพมหานคร ซึ่งพบว่า ความรู้สึกว่าองค์กรมีความมั่นคง เป็นที่พึงพิงได้มีความสัมพันธ์กับความผูกพันธ์ต่องค์กร

สำหรับในการวิจัยครั้งนี้จะศึกษาสถานภาพของโรงเรียนในลักษณะของผลจากการดำเนินงานของโรงเรียน ซึ่งแบ่งออกเป็นความมีเชื่อเสียงของโรงเรียน เกียรติยศซึ่งเสียงที่โรงเรียนได้รับและการยอมรับโรงเรียน

ตอนที่ 7 กรอบแนวคิด โมเดล และสมมติฐานที่ใช้ในการวิจัย

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจในงาน ความผูกพันในอาชีพ และสถานภาพของโรงเรียน ผู้วิจัยได้สรุปกรอบแนวคิดเริ่งทฤษฎีเป็นโมเดลความสัมพันธ์ระหว่างตัวมีเชื่อความพึงพอใจในงาน ความผูกพันในอาชีพและสถานภาพของโรงเรียน โมเดลนี้ประกอบด้วยตัวแปรแฟรงความพึงพอใจในงาน (SATIS) ตัวแปรแฟรงความผูกพันในอาชีพ (COMMIT) และตัวแปรแฟรงสถานภาพของโรงเรียน (STATUS) โดยตัวแปรแฟรงความพึงพอใจในงานสร้างขึ้นจากตัวแปรสังเกตได้ 5 ตัวแปร ได้แก่ สภาพแวดล้อมเกี่ยวกับงาน (JOBSTA) การได้รับการยอมรับจากเพื่อนร่วมงาน (FACCEP) ความสัมพันธ์กับผู้ร่วมงานและผู้บังคับบัญชา (RELATE) โอกาสในการทำงาน (CHANCE) ความมั่นคงและก้าวหน้าในงาน (STABIL) ตัวแปรแฟรงความผูกพันในอาชีพสร้างขึ้นจากตัวแปรสังเกตได้ 3 ตัวแปรได้แก่ ความภาคภูมิใจในอาชีพครู (JOBLOV) ความมุ่งมั่นในวิชาชีพครู (JOBTRY) และความปราถนาที่จะเป็นครูต่อไปในอนาคต (INVOLV) ส่วนตัวแปรแฟรงสถานภาพของโรงเรียน สร้างขึ้นจากตัวแปรสังเกตได้ 4 ตัวแปร ได้แก่ ความมีเชื่อเสียงของโรงเรียน (FAMOUS) เกียรติยศซึ่งเสียงที่โรงเรียนได้รับ (GOOD) การยอมรับโรงเรียน (SACCEP) และความร่วมมือจากชุมชน (CC) ดังแสดงใน แผนภาพที่ 3

แผนภาพที่ 3 โมเดลความสัมพันธ์ระหว่างตัวบ่งชี้สถานภาพของโรงเรียน ความพึงพอใจในงาน และความผูกพันในอาชีพตามกรอบแนวคิดเชิงทฤษฎี

จากแผนภาพที่ 3 ตัวแปรสถานภาพของโรงเรียนส่งผลต่อตัวแปรความพึงพอใจในงาน ความผูกพันในอาชีพ และตัวแปรความพึงพอใจในงานกับความผูกพันในอาชีพเป็นตัวแปรภายในแฟร์ที่มีความสัมพันธ์กัน ซึ่งในการวิเคราะห์ในโมเดลสมการโครงสร้างเชิงเส้นหรือโมเดลลิสเรลแบบเดินหน้า สามารถวิเคราะห์ได้เพียงค่าอิทธิพลเชิงสาเหตุระหว่างตัวแปรภายในแฟร์เท่านั้น ไม่สามารถวิเคราะห์ค่าความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรภายในแฟร์เหล่านี้ได้

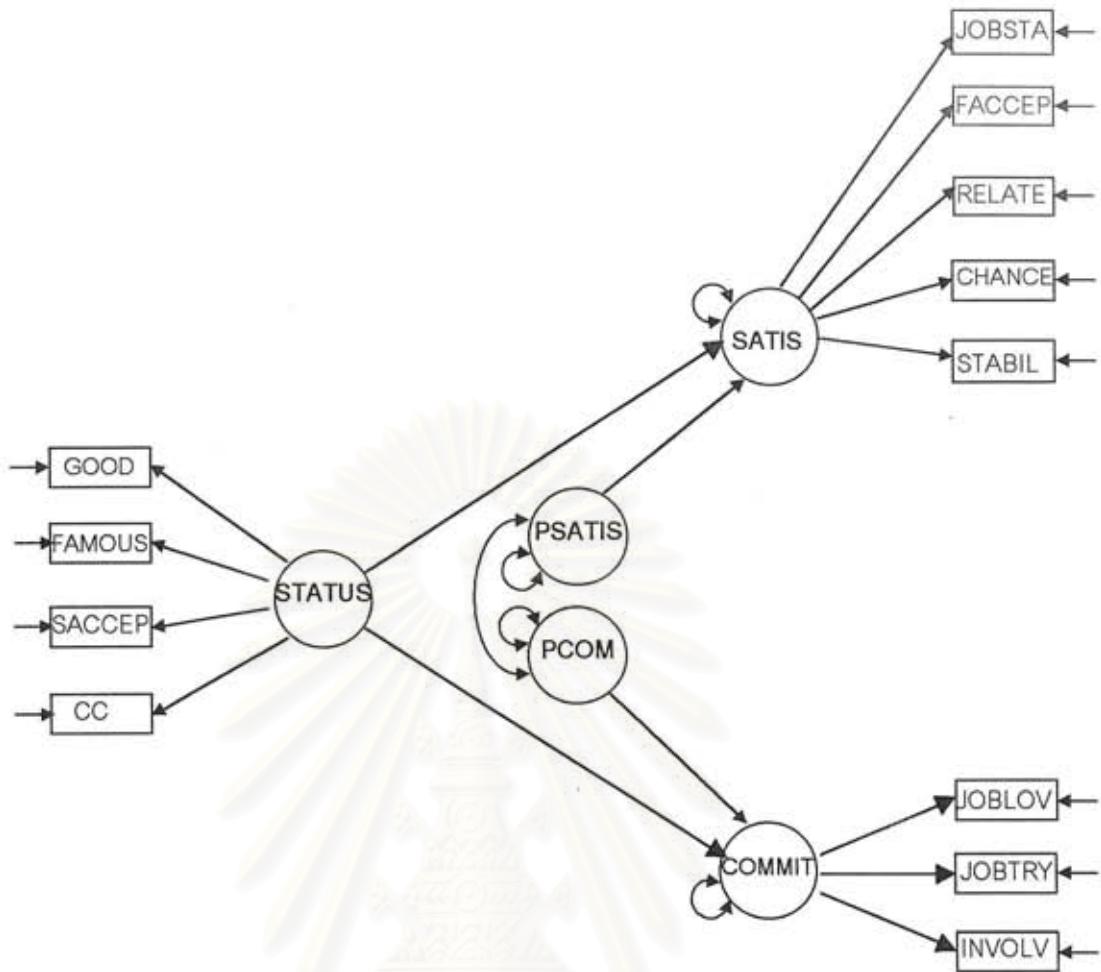
จากห้องจัดการวิเคราะห์โมเดลสมการโครงสร้างเชิงเส้น ผู้วิจัยจึงได้ใช้กรอบแนวคิดจากงานวิจัยของ Little (1997) มาเป็นพื้นฐานในการพัฒนาโมเดลความสัมพันธ์ระหว่างตัวบ่งชี้สถานภาพของโรงเรียน ความพึงพอใจในงาน และความผูกพันในอาชีพแบบที่มีตัวแปรแฟร์ กอง ตัวแปรหลัก ในโมเดลประกอบด้วยตัวแปรแฟร์และตัวแปรลักษณะที่ได้เหมือนกับโมเดลตามกรอบแนวคิดเชิงทฤษฎี ตัวแปรที่เพิ่มเข้ามาในโมเดล คือ ตัวแปรแฟร์ของตัวแปรภายในแฟร์ในแผนความพึงพอใจในงาน (PSATIS) ตัวแปรแฟร์ของตัวแปรความผูกพันในอาชีพ (PCOMMIT) ซึ่งใช้ในการประมาณค่า

สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรภายในแฟรงความพึงพอใจในงานกับความผูกพันในอาชีพและส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐานของตัวแปรภายในแฟรงทั้งสอง ดังแสดงในแผนภาพที่ 4 และจากวัตถุประสงค์ในการวิจัยข้อ ที่สอง ผู้วิจัยมุ่งทดสอบความไม่แปรเปลี่ยนของโมเดลความสัมพันธ์ระหว่างตัวบ่งชี้สถานภาพของ โรงเรียน ความพึงพอใจในการทำงาน และตัวบ่งชี้ความผูกพันในอาชีพของครูในโรงเรียนแต่ละสังกัด ดังนั้นผู้วิจัยจึงพัฒนากรอบแนวคิดในการวิจัยครั้งนี้ในรูปโมเดลความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงเส้นของ ตัวบ่งชี้สถานภาพของโรงเรียน ความพึงพอใจในการทำงานและความผูกพันในอาชีพ ในลักษณะของ โมเดลการวิเคราะห์โครงสร้างค่าเฉลี่ยและความแปรปรวนร่วมกลุ่มพหุแบบมิตัวแปรแฟ芬กอม สิ่งที่เพิ่ม เข้ามาในโมเดลนี้คือ ค่าคงที่ (1) ซึ่งใช้ในการประมาณค่าเฉลี่ยของตัวแปร ดังแสดงในแผนภาพที่ 5

สัญลักษณ์ที่ใช้ในแผนภาพที่ 4 และแผนภาพที่ 5 มีความหมายดังนี้

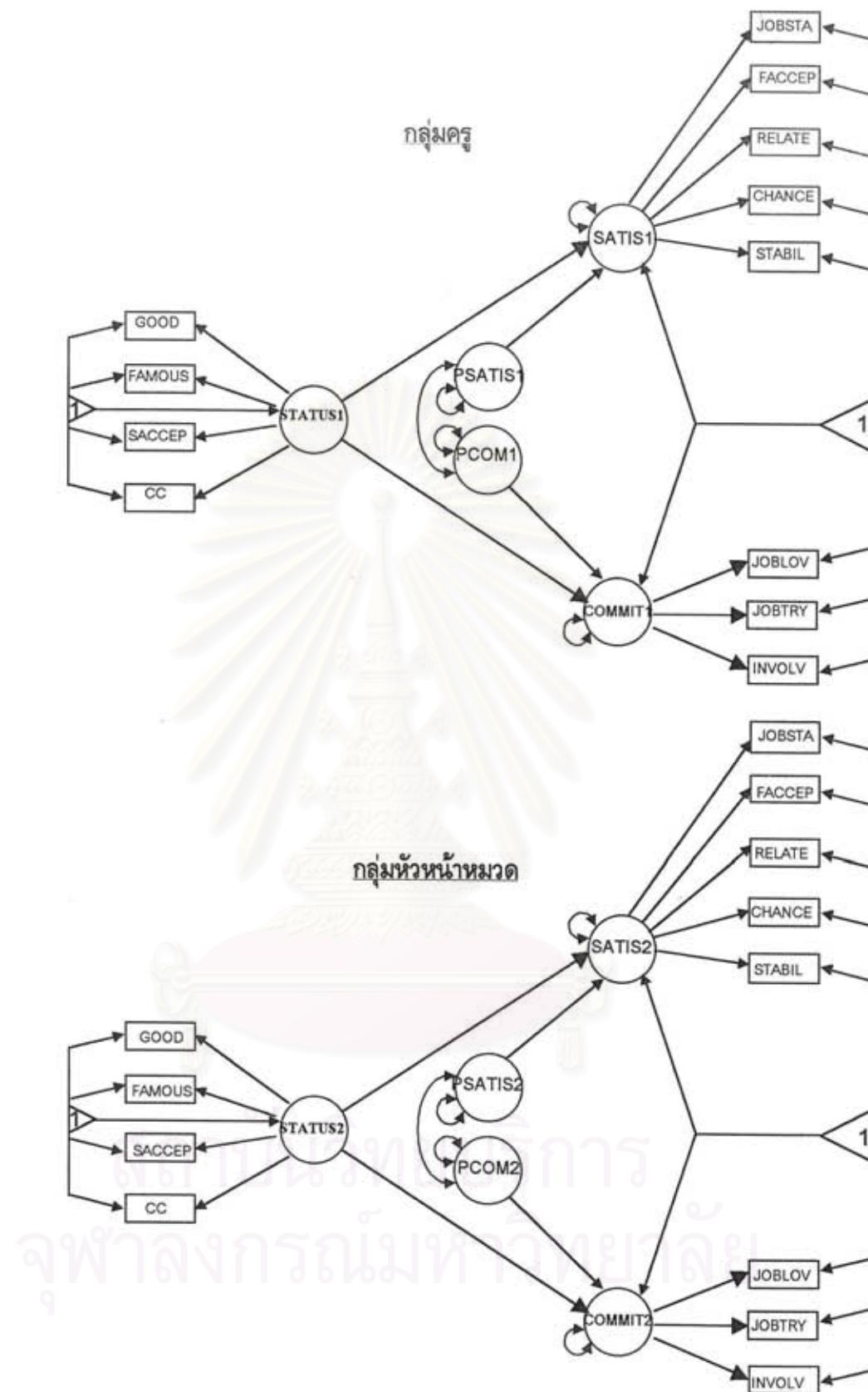
PSATIS1 ... PSATIS2	หมายถึง	ตัวแปรแฟ芬กอมของตัวแปรแฟรงความพึงพอใจ ในงานในกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2 ตามลำดับ
PCOMMIT1 ... PCOMMIT2	หมายถึง	ตัวแปรแฟ芬กอมของตัวแปรแฟรงความผูกพัน ในอาชีพในกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2 ตามลำดับ
SATIS1 ... SATIS2	หมายถึง	ตัวแปรแฟรงความพึงพอใจในงานในกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2 ตามลำดับ
COMMIT1 ... COMMIT2	หมายถึง	ตัวแปรแฟรงความผูกพันในอาชีพในกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2 ตามลำดับ
STATUS1 ... STATUS2	หมายถึง	ตัวแปรแฟรงสถานภาพของโรงเรียนในกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2 ตามลำดับ
1	หมายถึง	ค่าคงที่
→	หมายถึง	สัมประสิทธิ์การถดถอยหรืออิทธิพลจากตัวแปร สาเหตุที่มีต่อตัวแปรที่เป็นผล
↙	หมายถึง	ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แผนภาพที่ 4 โมเดลความสัมพันธ์ระหว่างตัวปัจฉีสถานภาพของโรงเรียน ความพึงพอใจในงานและ
ความผูกพันในอาชีพแบบที่มีตัวแปรแฟ่นathom

สถาบันวิทยบริการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แผนภาพที่ 5 โมเดลความสัมพันธ์ระหว่างตัวบ่งชี้สถานภาพของโรงเรียน ความพึงพอใจในงานและความผูกพันในอาชีพ สำหรับการวิเคราะห์โครงสร้างค่าเฉลี่ยและความแปรปรวนร่วมแบบกลุ่มพหุที่มีตัวแปรแฟ้มห้อม

สมมติฐานการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการประยุกต์การวิเคราะห์โครงสร้างค่าเฉลี่ยและความแปรปรวนร่วง ในการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวบ่งชี้สถานภาพของโรงเรียน ความพึงพอใจในงาน และความผูกพันในอาชีพ จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยเกี่ยวกับความพึงพอใจในงาน ความผูกพันในอาชีพและสถานภาพของโรงเรียน ผู้วิจัยจึงตั้งสมมติฐานว่า ตัวบ่งชี้สถานภาพของโรงเรียนมีอิทธิพลต่อตัวบ่งชี้ความพึงพอใจในงานและตัวบ่งชี้ความผูกพันในอาชีพ และตัวบ่งชี้ความพึงพอใจในงานกับตัวบ่งชี้ความผูกพันในอาชีพมีความสัมพันธ์กัน และจากการศึกษาเอกสาร งานวิจัยที่พบว่า องค์กรที่มีบริบทหรือปัจจัยที่ส่งผลต่องค์กรแตกต่างกันจะทำให้บุคคลในองค์กรมีความพึงพอใจในงาน และความผูกพันกับองค์กรแตกต่างกัน ดังนั้นผู้วิจัยจึงตั้งสมมติฐานว่า โมเดลความสัมพันธ์ระหว่างตัวบ่งชี้สถานภาพของโรงเรียน ความพึงพอใจในงานและความผูกพันในอาชีพของโรงเรียนมีความแปรเปลี่ยนระหว่างโรงเรียน ในแต่ละสังกัด และมีความไม่แปรเปลี่ยนระหว่างกลุ่มครูและหัวหน้าหมวดในกลุ่มโรงเรียนแต่ละสังกัด

**สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย**

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงบรรยาย (descriptive research) ในลักษณะการวิจัยทุติยิวเคราะห์ (secondary analysis) โดยมีวัตถุประสงค์ 2 ประการ ประการแรกเพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวบ่งชี้สถานภาพของโรงเรียน ความพึงพอใจในงาน และความผูกพันในอาชีพของโรงเรียนในแต่ละสังกัด ตามโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุแบบมีความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรภายใน แหง ประการที่สองเพื่อทดสอบความไม่เปลี่ยนของโมเดลความสัมพันธ์ระหว่างตัวบ่งชี้สถานภาพของโรงเรียน ความพึงพอใจในงาน และความผูกพันในอาชีพระหว่างโรงเรียนต่างสังกัด และระหว่างกลุ่มครูกับกลุ่มหัวหน้าหมวดในแต่ละสังกัดโรงเรียน โดยใช้การวิเคราะห์โครงสร้างค่าเฉลี่ยและความแปรปรวนร่วมกลุ่มพหุแบบมีตัวแปรแ芬ทอม ซึ่งมีรายละเอียดในการดำเนินการวิจัย ดังนี้

ฐานข้อมูลที่ใช้ในการวิจัย

เนื่องจากการวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทุติยิวเคราะห์ โดยใช้ฐานข้อมูลจากโครงการวิจัยของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ เรื่อง “ประสิทธิภาพการใช้ครู : การวิเคราะห์เชิงปริมาณระดับมหาวิทยาลัย” ดำเนินการวิจัยโดย สมหวัง พิธิyanุวัฒน์ และคณะ (2539) การนำเสนอรายละเอียดฐานข้อมูลที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยนำเสนอด้วยเกียรติประชากร กลุ่มตัวอย่างและการเก็บรวบรวมข้อมูลตามที่สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติได้ดำเนินการไว้ ดังนี้

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ตามฐานข้อมูลของโครงการวิจัยของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ เรื่อง “ประสิทธิภาพการใช้ครู : การวิเคราะห์เชิงปริมาณระดับมหาวิทยาลัย” ประชากรคือโรงเรียนที่เปิดสอนระดับก่อนประถมศึกษา ระดับประถมศึกษา และระดับมัธยมศึกษา ในสังกัดสำนักการศึกษากรุงเทพมหานคร สำนักการศึกษาห้องถูน สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ กรมสามัญศึกษา และสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ในปีการศึกษา 2535 จำนวน 36,910 โรงเรียน โดยกลุ่มประชากรผู้ให้ข้อมูลประกอบด้วย ผู้บริหารและผู้ช่วยผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าหมวด หรือหัวหน้ากลุ่มประสบการณ์ และครูผู้สอนในแต่ละหมวดวิชาหรือกลุ่มประสบการณ์

การเลือกกลุ่มตัวอย่างสำหรับการวิจัย ตามฐานข้อมูลของโครงการวิจัยของสำนักงานคณะกรรมการการการศึกษาแห่งชาติ เรื่อง “ประสิทธิภาพการใช้ครู : การวิเคราะห์เชิงปริมาณระดับมหาวิทยาลัย” การเลือกกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยใช้การสุ่มแบบสองขั้นตอน ขั้นตอนแรก เป็นการสุ่มเลือกโรงเรียนโดยวิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น โดยแบ่งประชากรโรงเรียนเป็นชั้นตามภาคภูมิศาสตร์และสังกัด แล้วนำประชากร

โรงเรียนแต่ละชั้นมาแบ่งเป็น 3 กลุ่มตามระดับประสิทธิภาพการใช้ครุของโรงเรียน จากนั้นนำรายชื่อโรงเรียนในแต่ละชั้นมาสุ่มแบบมีระบบตามสัดส่วนประชากรในแต่ละชั้น ได้กลุ่มตัวอย่างโรงเรียนจำนวน 1,722 โรงเรียน ขั้นตอนที่สอง เป็นการสุ่มเลือกกลุ่มตัวอย่างผู้ให้ข้อมูลจากโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง คณะผู้วิจัยใช้ผู้บุริหารโรงเรียนทุกคนเป็นผู้ให้ข้อมูลและสุ่มเลือกหัวหน้าหมวด/หัวหน้ากลุ่มประสบการณ์โรงเรียนละ 5-10 คน ด้วยวิธีการสุ่มอย่างง่าย ได้กลุ่มตัวอย่างผู้ให้ข้อมูลเป็นผู้บุริหารโรงเรียนจำนวน 4,256 คน หัวหน้าหมวดจำนวน 8,772 คน และครุผู้สอนจำนวน 13,965 คน รวมทั้งหมดจำนวน 26,933 คน

การเก็บรวบรวมข้อมูล วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลตามฐานข้อมูลของโครงการวิจัยของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ เรื่อง “ประสิทธิภาพการใช้ครุ : การวิเคราะห์เชิงปริมาณระดับมหาภาค” ให้แบบสอบถาม ประกอบด้วยแบบสอบถามสามลำดับผู้บุริหารและผู้ช่วย ผู้บุริหารโรงเรียน หัวหน้าหมวด หรือหัวหน้ากลุ่มประสบการณ์ ครุผู้สอน และแบบสอบถามข้อมูล พื้นฐานของโรงเรียนและชุมชน เก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างโดยส่งแบบสอบถามทางไปรษณีย์ไปให้ผู้บุริหารโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง และขอความอนุเคราะห์ให้ผู้บุริหารส่งแบบสอบถามให้ผู้ให้บังคับบัญชาตอบแบบสอบถามตามจำนวนที่กำหนดไว้ในแต่ละโรงเรียน ซึ่งดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลระหว่างเดือนมกราคม - กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2538 ได้วันแบบสอบถามกลับคืนจำนวน 3,157, 6,388, และ 10,168 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 74.2, 73.3 และ 72.8 สำหรับกลุ่มตัวอย่างผู้บุริหาร หัวหน้าหมวดและครุผู้สอน ตามลำดับ

ข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้ ประกอบด้วยข้อมูลวัดในระดับโรงเรียนซึ่งเป็นข้อมูลพื้นฐานของโรงเรียนและชุมชน และข้อมูลวัดในระดับบุคคลในโรงเรียนเกี่ยวกับกระบวนการใช้ครุและผลผลิตที่เกิดกับตัวครุ เนื่องจากในการศึกษาวิเคราะห์ในการวิจัยโครงการประสิทธิภาพการใช้ครุกำหนดให้โรงเรียนเป็นหน่วยในการวิเคราะห์ ดังนั้นคณะผู้วิจัยจึงได้รวมค่าข้อมูล (aggregation) ในระดับบุคคลให้เป็นข้อมูลเฉลี่ยของตัวแปรในระดับโรงเรียน โดยได้นำข้อมูลจากผู้ให้ข้อมูลทั้งสามกลุ่มมาวิเคราะห์หากค่าเฉลี่ยของตัวแปรในกลุ่มครุ กลุ่มหัวหน้าหมวด/หัวหน้ากลุ่มประสบการณ์ และกลุ่มผู้บุริหารโรงเรียน ด้วยโปรแกรม SPSS และเนื่องจากในกระบวนการวิเคราะห์รวมค่าข้อมูลจะมีนาข้อมูลที่ไม่สมบูรณ์ (missing data) 따라서ในการวิเคราะห์ ดังนั้นจึงทำให้ข้อมูลในระดับโรงเรียนหลังจากการรวมค่าข้อมูลแล้ว มีจำนวน 1,290 โรงเรียน

ข้อมูลที่ใช้ในการวิจัย

ข้อมูลที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นส่วนหนึ่งของข้อมูลจากฐานข้อมูลในโครงการวิจัย เรื่อง “ประสิทธิภาพการใช้ครุ : การวิเคราะห์เชิงปริมาณระดับมหาภาค” ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2539) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยมี 2 กลุ่ม คือกลุ่มครุผู้สอนและกลุ่มหัวหน้าหมวด

จากโรงเรียนกลุ่มตัวอย่างใน 5 สังกัด คือสำนักการศึกษากรุงเทพมหานคร สำนักงานคึกคักท้องถิ่น สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ การสมัชชาศึกษาและสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน จำนวน 1,722 โรงเรียน โดยผู้วิจัยได้คัดเลือกตัวแปรให้มีความสอดคล้องกับข้อตกลง เมื่อต้นของการวิเคราะห์โครงสร้างค่าเฉลี่ยและความแปรปรวนร่วม และรวมค่าข้อมูล (aggregation) ใหม่ตามกรอบแนวคิดในการวิจัยครั้งนี้ และเนื่องจากในกระบวนการวิเคราะห์รวมค่าข้อมูลจะไม่นำข้อมูลที่ไม่สมบูรณ์มาไว้ในการวิเคราะห์ ดังนั้นจำนวนกลุ่มตัวอย่างโรงเรียนที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้จึงเป็นจำนวน 1,066 โรงเรียน โดยข้อมูลที่ใช้ในการวิจัยมีสองส่วน ส่วนแรกเป็นข้อมูลที่เก็บรวบรวมในระดับบุคคลเกี่ยวกับความพึงพอใจในงานและความผูกพันในอาชีพของกลุ่มตัวอย่างครูผู้สอน และกลุ่มหัวหน้าหมวด/หัวหน้ากลุ่มประสบการณ์ โดยไม่รวมข้อมูลของกลุ่มผู้บริหาร ส่วนที่ 2 เป็นข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของโรงเรียน ในแต่ละโรงเรียนทั้ง 1,066 โรงเรียน

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้มี 2 ประเภทใหญ่ๆ คือ ตัวแปรแฝง (latent variables) และตัวแปรสังเกตได้ (observed variables) ตัวแปรแต่ละประเภทมีรายละเอียด ดังนี้

1. ตัวแปรแฝง (latent variable) ตัวแปรแฝงที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วยตัวแปรแฝง 2 ประเภท ประเภทแรกคือ ตัวแปรแฝงที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นตามกรอบแนวคิดในการวิจัยโดยอิงกรอบแนวคิดของโครงการวิจัย “ประสิทธิภาพการใช้ครู : การวิเคราะห์เชิงปริมาณระดับมหาวิทยาลัย” มี 3 ตัว ได้แก่ ตัวแปรแฝงสถานภาพของโรงเรียน ตัวแปรแฝงความพึงพอใจในงาน และตัวแปรแฝงความผูกพันในอาชีพ ประเภทที่สอง คือ ตัวแปรแ芬กอม มี 2 ตัว ได้แก่ ตัวแปรแ芬กอมของตัวแปรแฝงความพึงพอใจในงาน และตัวแปรแ芬กอมของตัวแปรแฝงความผูกพันในอาชีพ

2. ตัวแปรสังเกตได้ (observe variable) ตัวแปรสังเกตได้ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้มี 3 กลุ่ม ตามตัวแปรแฝงคือ กลุ่มตัวแปรสถานภาพของโรงเรียน กลุ่มตัวแปรความพึงพอใจในงานและกลุ่มตัวแปรความผูกพันในอาชีพ ซึ่งมีรายละเอียดเกี่ยวกับนิยามและการวัดตัวแปร ดังนี้

1.1 กลุ่มตัวแปรสถานภาพของโรงเรียน มี 3 ตัวแปร ได้แก่

1.1.1 ความมีชื่อเสียงของโรงเรียน (FAMOUS) หมายถึง หัวหน้าของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับชื่อเสียงของโรงเรียนที่ตนปฏิบัติงานอยู่ ในด้านวิชาการ ด้านจริยธรรม ด้านวิชาชีพ และด้านกีฬาพลาنمัย ตัวแปรนี้เป็นตัวแปรประกอบสร้างจากตัวแปรอื่น 4 ตัวแปร วัดจากมาตราวัดชนิดเลือกตอบ 2 ตัวเลือก จำนวน 4 ข้อ โดยนำคะแนนจากทุกข้อของผู้ตอบแต่ละคนมาหาค่าเฉลี่ย

1.1.2 เกียรติยศที่เสียงที่โรงเรียนได้รับ (GOOD) หมายถึง การรับรู้ของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับความดีเด่น หรือเกียรติคุณที่โรงเรียนที่ตนปฏิบัติงานอยู่ว่ามีเคียงได้รับในด้านวิชาการ ด้านจริยธรรม ด้านวิชาชีพและด้านกีฬาพลานามัย ตัวแปรนี้เป็นตัวแปรประกอบสร้างจากตัวแปรอย่าง 4 ตัวแปร วัดจากแบบสอบถามชนิดเลือกตอบ 2 ตัวเลือก จำนวน 4 ข้อ โดยนำคะแนนจากทุกข้อของผู้ตอบแต่ละคนมาหาค่าเฉลี่ย

1.1.3 การยอมรับโรงเรียน (SACCEP) หมายถึง การรับรู้ของผู้ตอบแบบสอบถามว่าโรงเรียนที่ตนปฏิบัติงานอยู่ได้รับการยอมรับจากชุมชน และสังคมภายนอก เป็นที่ไว้วางใจและเชื่อถือจากนักเรียนและผู้ปกครองหรือไม่ ตัวแปรนี้ตัวแปรนี้เป็นตัวแปรประกอบสร้างจากตัวแปรอย่าง 4 ตัวแปร วัดจากแบบสอบถามชนิดเลือกตอบ 2 ตัวเลือก จำนวน 10 ข้อ โดยนำคะแนนจากทุกข้อของผู้ตอบแต่ละคนมาหาค่าเฉลี่ย

1.1.4 ความร่วมมือของชุมชน (CC) หมายถึง การรับรู้ของผู้ตอบแบบสอบถามว่าชุมชนของโรงเรียนที่ตนปฏิบัติงานอยู่ได้ให้ความร่วมมือ สนับสนุน ช่วยเหลือการดำเนินงานของโรงเรียนมากน้อยเพียงใด เป็นตัวแปรประกอบสร้างจากตัวแปรอย่าง 4 ตัวแปร วัดจากแบบสอบถามชนิดมาตรการเลือกตอบ 2 ตัวเลือก จำนวน 4 ข้อ โดยนำคะแนนจากทุกข้อของผู้ตอบแต่ละคนมาหาค่าเฉลี่ย

1.2 กลุ่มตัวแปรความพึงพอใจในงาน มี 5 ตัวแปร ได้แก่

1.2.1 ตัวแปรสภาพแวดล้อมเกี่ยวกับงาน (JOBSTA) หมายถึง ความรู้สึกของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมในการทำงาน ลักษณะของงานที่ปฏิบัติอยู่ ว่ารู้สึกชอบไม่ชอบมากน้อยเพียงใด วัดจากมาตราประมาณค่า 6 ระดับ จำนวน 3 ข้อ โดยนำคะแนนจากทุกข้อของผู้ตอบแต่ละคนมาหาค่าเฉลี่ย

1.2.2 การได้รับการยอมรับจากเพื่อนร่วมงาน (FACCEP) หมายถึง ความรู้สึกของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับการได้รับการยอมรับ ไว้วางใจ เชื่อถือในความสามารถและความประพฤติจากเพื่อนร่วมงาน ว่ารู้สึกชอบ ไม่ชอบมากน้อยเพียงใด วัดจากมาตราประมาณค่า 6 ระดับ จำนวน 3 ข้อ โดยนำคะแนนจากทุกข้อของผู้ตอบแต่ละคนมาหาค่าเฉลี่ย

1.2.3 ความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงานและผู้บังคับบัญชา (RELATE) หมายถึง ความรู้สึกของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับการปฏิบัติตน การวางแผนห่วงใยงานกับเพื่อนร่วมงาน และผู้บังคับบัญชา ว่ารู้สึกชอบ ไม่ชอบมากน้อยเพียงใด วัดจากมาตราประมาณค่า 6 ระดับ จำนวน 3 ข้อ โดยนำคะแนนจากทุกข้อของผู้ตอบแต่ละคนมาหาค่าเฉลี่ย

1.2.4 โอกาสในการทำงาน (CHANCE) หมายถึง ความรู้สึกของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับโอกาสในการแสดงความสามารถในการปฏิบัติงานในหน้าที่ของตน ว่ารู้สึกชอบ

ไม่ชอบมากน้อยเพียงใด วัดจากมาตราประเมินค่า 6 ระดับ จำนวน 7 ข้อ โดยนำคะแนนจากทุกข้อของผู้ตอบแต่ละคนมาหาค่าเฉลี่ย

1.2.5 ความมั่นคงและก้าวหน้าในงาน (STABIL) หมายถึง ความรู้สึกของผู้ตอบแบบสอบถามเดียวกับความมั่นคง โอกาสในการก้าวหน้าของงานที่ตนปฏิบัติอยู่ ว่ามีว่าด้วยเรื่องไม่ชอบมากน้อยเพียงใด วัดจากมาตราประเมินค่า 6 ระดับ จำนวน 4 ข้อ โดยนำคะแนนจากทุกข้อของผู้ตอบแต่ละคนมาหาค่าเฉลี่ย

1.3 กลุ่มตัวแปรความผูกพันในอาชีพ มี 3 ตัวแปร ได้แก่

1.3.1 ความภาคภูมิใจในอาชีพครู (JOBLOV) หมายถึง เจตคติ ความรู้สึกของผู้ตอบแบบสอบถามที่แสดงถึงความคุ้มค่า ความชื่นชม ยกย่องในอาชีพครู ตัวแปรนี้วัดจากมาตราประเมินค่า 4 ระดับ จำนวน 4 ข้อ โดยนำคะแนนจากทุกข้อของผู้ตอบแต่ละคนมาหาค่าเฉลี่ย

1.3.2 ความมุ่งมั่นในวิชาชีพครู (JOBTRY) หมายถึง พฤติกรรมของผู้ตอบแบบสอบถามที่แสดงให้เห็นถึงความเสียสละทุ่มเท ความพร้อมที่จะปฏิบัติหน้าที่ครูและทำเพื่อโรงเรียน วัดจากมาตราประเมินค่า 4 ระดับ จำนวน 4 ข้อ โดยนำคะแนนจากทุกข้อของผู้ตอบแต่ละคนมาหาค่าเฉลี่ย

1.3.3 ความปัրารถนาที่จะเป็นครูต่อไปในอนาคต (INVOLV) หมายถึง เจตคติ ความรู้สึกของผู้ตอบแบบสอบถามที่แสดงถึงความภักดี ความยึดมั่น เต็มใจที่จะปฏิบัติหน้าที่ครูต่อไปและการสนับสนุนให้มีการสืบสานวิชาชีพครูให้คงอยู่ต่อไป วัดจากมาตราวัดชนิดเลือกตอบ 3 และ 2 ตัวเลือก จำนวน 3 ข้อ โดยนำคะแนนจากทุกข้อของผู้ตอบแต่ละคนมาหาค่าเฉลี่ย

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ดังนี้

1. การวิเคราะห์รวมค่าข้อมูล (data aggregation) เนื่องจากหน่วยในการวิเคราะห์ในการวิจัยครั้งนี้คือโรงเรียน และข้อมูลจากโครงการวิจัยเรื่อง “ประลักษณ์ภาพการใช้ครู : การวิเคราะห์เชิงปริมาณระดับมหาวิทยาลัย” เป็นข้อมูลสองระดับ คือ ข้อมูลระดับบุคคลในโรงเรียนและข้อมูลระดับโรงเรียน การเตรียมข้อมูลในการวิเคราะห์จะใช้การรวมค่าข้อมูลเพื่อให้ได้ข้อมูลในระดับโรงเรียน มีวิธีการดำเนินการดังนี้

1.1 วิเคราะห์รวมค่าตัวแปรให้ได้ตัวแปรระดับโรงเรียน โดยการหาค่าเฉลี่ยของตัวแปรจากข้อมูลระดับบุคคลในโรงเรียนให้ได้เป็นค่าเฉลี่ยของตัวแปรในแต่ละโรงเรียน การวิเคราะห์ในขั้นตอนนี้ใช้โปรแกรม SPSS คำสั่ง AGGREGATION แยกวิเคราะห์เป็นไฟล์กลุ่มครูและไฟล์กลุ่มทั้งหมดที่มาจากผลการวิเคราะห์จะมีขนาดกลุ่มตัวอย่างในแต่ละไฟล์เท่ากับจำนวนโรงเรียน และเป็นข้อมูลระดับโรงเรียน

1.2 นำไฟล์ข้อมูลที่รวมค่าได้ของแต่ละกลุ่มมาเข้ามาร่วมกับข้อมูลระดับโรงเรียน โดยใช้โปรแกรม SPSS คำสั่ง JOIN MATCH จะได้ไฟล์ข้อมูลของกลุ่มครูและไฟล์กลุ่มหัวหน้าหมวด มีขนาดกลุ่มตัวอย่างเท่ากับจำนวนโรงเรียน และมีจำนวนตัวแปรเท่ากับผลรวมของตัวแปรทั้งหมดจากทั้ง 2 ไฟล์ที่นำมาเชื่อมต่อ

2. การวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้น โดยใช้สถิติบรรยาย เพื่อศึกษาลักษณะของกลุ่มตัวอย่างและการแจกแจงของตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย โดยใช้ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความถ่อง ความเนี้ยบ ค่าสูงสุด ค่าต่ำสุดและพิสัยของตัวแปรแต่ละตัว ด้วยโปรแกรม SPSS

3. การวิเคราะห์เมทริกซ์ไมเมนต์รอบจุดศูนย์ของตัวแปรสังเกตได้ที่ใช้ในการวิจัยชั้นวัดในแต่ละกลุ่มตัวอย่างโรงเรียนทั้ง 5 สังกัด โดยใช้โปรแกรม PRELIS เพื่อนำเมทริกซ์ไมเมนต์รอบจุดศูนย์ที่ได้ไปใช้ในการประมาณค่าพารามิเตอร์ของโมเดล และวิเคราะห์เมทริกซ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้ โดยใช้โปรแกรม SPSS เพื่อพิจารณาลักษณะการแปรปรวนร่วมกันของตัวแปรร่วมกับเมทริกซ์ไมเมนต์รอบจุดศูนย์

4. การวิเคราะห์โมเดลความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพของโรงเรียน ความพึงพอใจในงาน และความผูกพันในอาชีพตามโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุแบบมีความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรภายใน ແงโดยใช้ตัวแปรแฟ้ม กการวิเคราะห์ในขั้นตอนนี้ใช้ โปรแกรม LISREL เวอร์ชัน 8

5. การวิเคราะห์โครงสร้างค่าเฉลี่ยและความแปรปรวนร่วม ด้วยโปรแกรม LISREL เวอร์ชัน 8 เพื่อประมาณค่าพารามิเตอร์ในโมเดลและเพื่อตรวจสอบความไม่แปรเปลี่ยนของโมเดลความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพของโรงเรียน ความพึงพอใจในงาน และความผูกพันในอาชีพระหว่างกลุ่มโรงเรียน ต่างสังกัด และระหว่างกลุ่มครูและกลุ่มหัวหน้าหมวดในกลุ่มโรงเรียนแต่ละสังกัด

การทดสอบความไม่แปรเปลี่ยนของโมเดล ประกอบด้วย ความไม่แปรเปลี่ยนของรูปแบบ โมเดล และความไม่แปรเปลี่ยนของพารามิเตอร์ในโมเดลความสัมพันธ์ระหว่างตัวบ่งชี้สถานภาพของโรงเรียน ความพึงพอใจในงาน และความผูกพันในอาชีพ รวม 9 สมมติฐาน ดังนี้

1) H_{form} : รูปแบบไม่แปรเปลี่ยน (ขนาดของเมทริกซ์ และสถานะของพารามิเตอร์เป็นแบบกำหนด อิสระและนั้นคับ ในเมทริกซ์เหมือนกัน)

$$2) H_{\Lambda_x} : \Lambda_x^{(1)} = \Lambda_x^{(2)} = \Lambda_x^{(3)} = \Lambda_x^{(4)} = \Lambda_x^{(5)}$$

$$3) H_{\Lambda_y} : \Lambda_y^{(1)} = \Lambda_y^{(2)} = \Lambda_y^{(3)} = \Lambda_y^{(4)} = \Lambda_y^{(5)}$$

$$4) H_{\Lambda_x \Lambda_y} : \Lambda_x^{(1)} = \Lambda_x^{(2)} = \Lambda_x^{(3)} = \Lambda_x^{(4)} = \Lambda_x^{(5)} \cdot \Lambda_y^{(1)} = \Lambda_y^{(2)} = \Lambda_y^{(3)} = \Lambda_y^{(4)} = \Lambda_y^{(5)}$$

$$5) H_{\Lambda_x \Lambda_y \Gamma} : \Lambda_x^{(1)} = \Lambda_x^{(2)} = \Lambda_x^{(3)} = \Lambda_x^{(4)} = \Lambda_x^{(5)} \cdot \Lambda_y^{(1)} = \Lambda_y^{(2)} = \Lambda_y^{(3)} = \Lambda_y^{(4)} = \Lambda_y^{(5)} \\ \cdot \Gamma^{(1)} = \Gamma^{(2)} = \Gamma^{(3)} = \Gamma^{(4)} = \Gamma^{(5)}$$

- 6) $H\Lambda_x\Lambda_y\Gamma\beta \quad : \quad \Lambda_x^{(1)} = \Lambda_x^{(2)} = \Lambda_x^{(3)} = \Lambda_x^{(4)} = \Lambda_x^{(5)} \cdot \Lambda_y^{(1)} = \Lambda_y^{(2)} = \Lambda_y^{(3)} = \Lambda_y^{(4)} = \Lambda_y^{(5)}$
 $\Gamma^{(1)} = \Gamma^{(2)} = \Gamma^{(3)} = \Gamma^{(4)} = \Gamma^{(5)} \cdot \beta^{(1)} = \beta^{(2)} = \beta^{(3)} = \beta^{(4)} = \beta^{(5)}$
- 7) $H\Lambda_x\Lambda_y\Gamma\beta\Psi \quad : \quad \Lambda_x^{(1)} = \Lambda_x^{(2)} = \Lambda_x^{(3)} = \Lambda_x^{(4)} = \Lambda_x^{(5)} \cdot \Lambda_y^{(1)} = \Lambda_y^{(2)} = \Lambda_y^{(3)} = \Lambda_y^{(4)} = \Lambda_y^{(5)}$
 $\Gamma^{(1)} = \Gamma^{(2)} = \Gamma^{(3)} = \Gamma^{(4)} = \Gamma^{(5)} \cdot \beta^{(1)} = \beta^{(2)} = \beta^{(3)} = \beta^{(4)} = \beta^{(5)}$
 $\Psi^{(1)} = \Psi^{(2)} = \Psi^{(3)} = \Psi^{(4)} = \Psi^{(5)}$
- 8) $H\Lambda_x\Lambda_y\Gamma\beta\Psi T_x \quad : \quad \Lambda_x^{(1)} = \Lambda_x^{(2)} = \Lambda_x^{(3)} = \Lambda_x^{(4)} = \Lambda_x^{(5)} \cdot \Lambda_y^{(1)} = \Lambda_y^{(2)} = \Lambda_y^{(3)} = \Lambda_y^{(4)} = \Lambda_y^{(5)}$
 $\Gamma^{(1)} = \Gamma^{(2)} = \Gamma^{(3)} = \Gamma^{(4)} = \Gamma^{(5)} \cdot \beta^{(1)} = \beta^{(2)} = \beta^{(3)} = \beta^{(4)} = \beta^{(5)}$
 $\Psi^{(1)} = \Psi^{(2)} = \Psi^{(3)} = \Psi^{(4)} = \Psi^{(5)}, T_x^{(1)} = T_x^{(2)} = T_x^{(3)} = T_x^{(4)} = T_x^{(5)}$
- 9) $H\Lambda_x\Lambda_y\Gamma\beta\Psi T_{x,y} \quad : \quad \Lambda_x^{(1)} = \Lambda_x^{(2)} = \Lambda_x^{(3)} = \Lambda_x^{(4)} = \Lambda_x^{(5)} \cdot \Lambda_y^{(1)} = \Lambda_y^{(2)} = \Lambda_y^{(3)} = \Lambda_y^{(4)} = \Lambda_y^{(5)}$
 $\Gamma^{(1)} = \Gamma^{(2)} = \Gamma^{(3)} = \Gamma^{(4)} = \Gamma^{(5)} \cdot \beta^{(1)} = \beta^{(2)} = \beta^{(3)} = \beta^{(4)} = \beta^{(5)}$
 $\Psi^{(1)} = \Psi^{(2)} = \Psi^{(3)} = \Psi^{(4)} = \Psi^{(5)}, T_x^{(1)} = T_x^{(2)} = T_x^{(3)} = T_x^{(4)} = T_x^{(5)}$
 $T_y^{(1)} = T_y^{(2)} = T_y^{(3)} = T_y^{(4)} = T_y^{(5)}$

การทดสอบสมมติฐานที่ 1) เป็นการทดสอบความไม่แปรเปลี่ยนของรูปแบบโมเดล โดยไม่มีการกำหนดให้ค่าพารามิเตอร์ระหว่างกลุ่มโรงเรียนต่างสังกัดมีค่าเท่ากัน นั่นคือ เป็นการทดสอบความสอดคล้องของโมเดลกับข้อมูลเชิงประจักษ์ในแต่ละกลุ่มประชากรนั้นเอง การทดสอบสมมติฐานที่ 2) เป็นการทดสอบความไม่แปรเปลี่ยนตามสมมติฐานที่ 1 และเพิ่มการทดสอบความไม่แปรเปลี่ยนของค่าพารามิเตอร์สัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวแปรภายนอกແงบบันตัวแปรสังเกตได้ หรือพารามิเตอร์น้ำหนักองค์ประกอบของตัวแปร (Λ_x) โดยเป็นการกำหนดให้ค่าพารามิเตอร์ดังกล่าวมีค่าเท่ากันระหว่างกลุ่มโรงเรียนทั้ง 5 สังกัด การทดสอบสมมติฐานที่ 3) เป็นการทดสอบความไม่แปรเปลี่ยนของค่าพารามิเตอร์สัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวแปรภายนอกในແงบบันตัวแปรสังเกตได้ (Λ_y) การทดสอบสมมติฐานที่ 4) เป็นการทดสอบความไม่แปรเปลี่ยนตามสมมติฐานที่ 2) และเพิ่มการทดสอบความไม่แปรเปลี่ยนของค่าพารามิเตอร์สัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวแปรภายนอกในແงบบันตัวแปรสังเกตได้ หรือพารามิเตอร์น้ำหนักองค์ประกอบของตัวแปร (Λ_y) การทดสอบสมมติฐานที่ 5) เป็นการทดสอบความไม่แปรเปลี่ยนตามสมมติฐานที่ 4 และเพิ่มการทดสอบความไม่แปรเปลี่ยนของเมทริกซ์พารามิเตอร์อิทธิพลเชิงสาเหตุของตัวแปรภายนอกແงบที่มีต่อตัวแปรภายนอกແงบ (Γ) การทดสอบสมมติฐานที่ 6) เป็นการทดสอบความไม่แปรเปลี่ยนตามสมมติฐานที่ 5 และเพิ่มการทดสอบความไม่แปรเปลี่ยนของเมทริกซ์พารามิเตอร์อิทธิพลเชิงสาเหตุระหว่างตัวแปรภายนอกແงบ (β) การทดสอบสมมติฐานที่ 7) เป็นการทดสอบความไม่แปรเปลี่ยนตามสมมติฐานที่ 6 และเพิ่มการทดสอบความไม่แปรเปลี่ยนของ

เมทริกซ์พารามิเตอร์ความแปรปรวน-ความแปรปรวนร่วมระหว่างความคลาดเคลื่อนตัวแปรภายในแฟง (Ψ) การทดสอบสมมติฐานที่ 8 เป็นการทดสอบความไม่แปรเปลี่ยนตามสมมติฐานที่ 7 และเพิ่มการทดสอบความไม่แปรเปลี่ยนของค่าพารามิเตอร์ของค่าเฉลี่ยของตัวแปรภายนอกสังเกตได้ การทดสอบสมมติฐานที่ 9 เป็นการทดสอบความไม่แปรเปลี่ยนตามสมมติฐานที่ 8 และเพิ่มการทดสอบความไม่แปรเปลี่ยนของค่าพารามิเตอร์ของค่าเฉลี่ยของตัวแปรภายนอกสังเกตได้

การทดสอบความไม่แปรเปลี่ยนของค่าเฉลี่ยของตัวแปรตามสมมติฐานที่ 8 และสมมติฐานที่ 9 จะขึ้นอยู่กับผลการทดสอบสมมติฐานที่ 2 และสมมติฐานที่ 3 เนื่องจากการทดสอบความไม่แปรเปลี่ยนของค่าเฉลี่ยของตัวแปรมีข้อตกลงเบื้องต้นว่า โมเดลต้องมีความไม่แปรเปลี่ยนของค่าน้ำหนักองค์ประกอบจึงจะทดสอบความไม่แปรเปลี่ยนของค่าเฉลี่ยของตัวแปรได้ ถ้าโมเดลมีความแปรเปลี่ยนของค่าน้ำหนักองค์ประกอบจะไม่สามารถทดสอบความไม่แปรเปลี่ยนของค่าเฉลี่ยของตัวแปรได้ ดังนั้น ถ้าการทดสอบความไม่แปรเปลี่ยนของโมเดล ปรากฏผลว่า มีความแปรเปลี่ยนของค่าพารามิเตอร์น้ำหนักองค์ประกอบของตัวแปรภายนอกสังเกตได้ในสมมติฐานที่ 2 จะไม่มีการทดสอบความไม่แปรเปลี่ยนของค่าเฉลี่ยของตัวแปรในสมมติฐานที่ 8 และถ้ามีความแปรเปลี่ยนของค่าน้ำหนักองค์ประกอบของตัวแปรภายนอกสังเกตได้ในสมมติฐานที่ 3 จะไม่มีการทดสอบความไม่แปรเปลี่ยนของค่าเฉลี่ยของตัวแปรในสมมติฐานที่ 9

การวิเคราะห์เพื่อทดสอบความไม่แปรเปลี่ยนของพารามิเตอร์ ตามสมมติฐานดังกล่าวข้างต้น แบ่งออกเป็น 3 ขั้นตอน ดังนี้

1. การวิเคราะห์เพื่อประมาณค่าพารามิเตอร์ในแต่ละกลุ่มประชากร และการคำนวณค่าดัชนีวัดความสอดคล้องของโมเดลกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ตอนนี้เป็นการวิเคราะห์โดยไม่มีเงื่อนไขการกำหนดให้ค่าพารามิเตอร์ระหว่างกลุ่มประชากรมีค่าเท่ากัน

2. การวิเคราะห์เพื่อประมาณค่าพารามิเตอร์ในแต่ละกลุ่มโรงเรียน และการคำนวณค่าดัชนีวัดความสอดคล้องของโมเดลกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ตอนนี้เป็นการวิเคราะห์โดยกำหนดเงื่อนไขให้ค่าพารามิเตอร์ระหว่างกลุ่มประชากรมีค่าเท่ากัน

3. การคำนวณผลต่างของค่าไค-สแควร์ และผลต่างขององค์อิสระ (df) ที่ได้ในขั้นตอนที่ 1 และขั้นตอนที่ 2 การแปลผลการวิเคราะห์ถ้าผลต่างของค่าไคสแควร์ที่ได้มีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่าไม่มีความแปรเปลี่ยนของค่าพารามิเตอร์ระหว่างกลุ่มประชากร แต่ถ้าผลต่างของค่าไค-สแควร์ที่ได้มีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่ามีความแปรเปลี่ยนของค่าพารามิเตอร์ระหว่างกลุ่มประชากรหรือค่าพารามิเตอร์ในแต่ละกลุ่มประชากรมีค่าไม่เท่ากันนั่นเอง

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์หลักเพื่อศึกษาความสัมพันธ์และทดสอบความไม่แปรเปลี่ยนของโมเดลความสัมพันธ์ระหว่างตัวบ่งชี้สถานภาพของโรงเรียน ความพึงพอใจในงานและความผูกพันในอาชีพของครูระหว่างโรงเรียนต่างสังกัดโดยใช้การวิเคราะห์โครงสร้างค่าเฉลี่ยและความแปรปรวนร่วม ดังนั้นการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยจึงนำเสนอตามขั้นตอนของการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อตอบวัตถุประสงค์ของการวิจัยดังกล่าว โดยนำเสนอยแยกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติเบื้องต้นและเมทริกซ์ไมเนน์รอบจุดศูนย์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้เกี่ยวกับสถานภาพของโรงเรียน ความพึงพอใจในงานและความผูกพันในอาชีพ ประกอบด้วยผลการวิเคราะห์ค่าสถิติเบื้องต้น และเมทริกซ์ไมเนน์รอบจุดศูนย์ของตัวแปรสังเกตได้ เพื่อศึกษาลักษณะการกระจาย การแจกแจงของตัวแปรสังเกตได้ และเพื่อเตรียมเมทริกซ์ไมเนน์รอบจุดศูนย์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้ที่จะนำไปใช้ในการวนการวิเคราะห์เพื่อประมาณค่าพารามิเตอร์ต่าง ๆ ของโมเดลความสัมพันธ์ระหว่าง สถานภาพของโรงเรียน ความพึงพอใจในงานและความผูกพันในอาชีพ

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์โมเดลความสัมพันธ์ระหว่างตัวบ่งชี้สถานภาพของโรงเรียน ความพึงพอใจในงานและความผูกพันในอาชีพตามโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุแบบมีความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรภายในแฟ้มโดยใช้ตัวแปรแฟ้มทومเพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของตัวบ่งชี้ดังกล่าวและตรวจสอบความสอดคล้องของโมเดลความสัมพันธ์ระหว่างตัวบ่งชี้สถานภาพของโรงเรียน ความพึงพอใจในงานและความผูกพันในอาชีพกับข้อมูลเชิงประจักษ์

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์โครงสร้างค่าเฉลี่ยและความแปรปรวนร่วมแบบกลุ่มพหุที่มีตัวแปรแฟ้มทอมเพื่อทดสอบความไม่แปรเปลี่ยนของโมเดลความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพของโรงเรียน ความพึงพอใจในงานและความผูกพันในอาชีพของครูระหว่างโรงเรียนต่างสังกัด การนำเสนอผลการวิเคราะห์ประกอบด้วย ผลการวิเคราะห์โครงสร้างค่าเฉลี่ยและความแปรปรวนร่วมของโมเดลระหว่างกลุ่มโรงเรียนต่างสังกัดและระหว่างกลุ่มครูกับหัวหน้าหมวดในแต่ละสังกัด

เพื่อให้การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล และการทำความเข้าใจเกี่ยวกับผลการวิเคราะห์ข้อมูลมีความสอดคล้องกัน ผู้วิจัยจึงกำหนดลัญลักษณ์และความหมายที่ใช้แทนค่าสถิติและตัวแปรต่าง ๆ ในการนำเสนอ ดังนี้

χ^2

หมายถึง

ค่าสถิติค่า-Square ที่ใช้ทดสอบสมมติฐานทางสถิติว่าพัฒนาความกลมกลืนมีค่าเป็นศูนย์ หรือโมเดลตามสมมติฐานมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์

Λ_x	หมายถึง	เมทริกซ์พารามิเตอร์สัมประสิทธิ์การคาดถอยของตัวแปรภายในนอกแฟงบนตัวแปรสังเกตได้
Λ_y	หมายถึง	เมทริกซ์พารามิเตอร์สัมประสิทธิ์การคาดถอยของตัวแปรภายในแฟงบนตัวแปรสังเกตได้
T_x	หมายถึง	เมทริกซ์พารามิเตอร์ของค่าเฉลี่ยของตัวแปรภายในนอกสังเกตได้
T_y	หมายถึง	เมทริกซ์พารามิเตอร์ของค่าเฉลี่ยของตัวแปรภายในสังเกตได้
Γ	หมายถึง	เมทริกซ์พารามิเตอร์อิทธิพลเชิงสาเหตุของตัวแปรภายในนอกแฟงที่มีต่อตัวแปรภายในแฟง
β	หมายถึง	เมทริกซ์พารามิเตอร์อิทธิพลเชิงสาเหตุระหว่างตัวแปรภายในแฟง
Ψ	หมายถึง	เมทริกซ์พารามิเตอร์ความแปรปรวน-ความแปรปรวนร่วมระหว่างความคลาดเคลื่อนของตัวแปรภายในแฟง
b	หมายถึง	ค่าน้ำหนักองค์ประกอบ (factor loading)
SE	หมายถึง	ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน (standard error)
S.D.	หมายถึง	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation)
Df	หมายถึง	องศาอิสระ (degree of freedom)
FS	หมายถึง	สัมประสิทธิ์องค์ประกอบ
R^2	หมายถึง	สัมประสิทธิ์การทำนาย
RMSEA	หมายถึง	ดัชนีรากของกำลังสองเฉลี่ยของเศษในการประมาณค่า
GFI	หมายถึง	ดัชนีวัดระดับความกลมกลืนของโมเดลตามสมมตฐานกับข้อมูลเชิงประจักษ์

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติเบื้องต้น และเมทริกซ์ไมเมนเตอร์รอบจุดศูนย์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้เกี่ยวกับสถานภาพของโรงเรียน ความพึงพอใจในงานและความผูกพันในอาชีพ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในตอนนี้ ประกอบด้วยผลการวิเคราะห์ค่าสถิติเบื้องต้นของตัวแปรสังเกตได้เกี่ยวกับสถานภาพของโรงเรียน ความพึงพอใจในงานและความผูกพันในอาชีพที่ใช้ในการวิจัย ซึ่งได้แก่ ค่าเฉลี่ย (mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation) พิสัย (range) ค่าต่ำสุด (minimum) ค่าสูงสุด (maximum) ความเบี้ยว (skewness) และความโด่ง (kurtosis) และผลการวิเคราะห์เมทริกซ์ไมเมนเตอร์รอบจุดศูนย์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้ โดยมีวัตถุประสงค์ของการวิเคราะห์เพื่อศึกษาลักษณะการกระจาย และการแจกแจงของตัวแปรแต่ละตัว และเพื่อเตรียมเมทริกซ์ไมเมนเตอร์

รอบจุดศูนย์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้ที่จะนำไปใช้ในกระบวนการวิเคราะห์เพื่อประเมินค่าพารามิเตอร์ต่าง ๆ ของโมเดลความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพของโรงเรียน ความพึงพอใจในงานและความผูกพันในอาชีพ

การวิเคราะห์ค่าสถิติเบื้องต้น และเมทริกซ์โนเมนต์รอบจุดศูนย์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้เกี่ยวกับสถานภาพของโรงเรียน ความพึงพอใจในงานและความผูกพันในอาชีพที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย ตัวแปรสังเกตได้ด้านสถานภาพของโรงเรียน 4 ตัวแปร ได้แก่ ความมีชื่อเสียงของโรงเรียน (FAMOUS) เกียรติยศชื่อเสียงที่โรงเรียนได้รับ (GOOD) การยอมรับโรงเรียน (SACCEP) ความร่วมมือจากชุมชน (CC) ตัวแปรสังเกตได้ด้านความพึงพอใจในงาน 5 ตัวแปร ได้แก่ สภาพแวดล้อมเกี่ยวกับงาน (JOBSTA) การได้รับการยอมรับจากเพื่อนร่วมงาน (FACCEP) ความสัมพันธ์กับผู้ร่วมงานและผู้บังคับบัญชา (RELATE) โอกาสในการทำงาน (CHANCE) และความมั่นคงและก้าวหน้าในการทำงาน (STABIL) และตัวแปรสังเกตได้ด้านความผูกพันในอาชีพ 3 ตัวแปร ได้แก่ ความภาคภูมิใจในอาชีพครู (JOBLOV) ความมุ่งมั่นในวิชาชีพครู (JOBTRY) และความประทับใจที่จะเป็นครูต่อไปในอนาคต (INVOLV) โดยวิเคราะห์แยกตามโรงเรียน 5 สังกัด ได้แก่ สังกัดสำนักการศึกษากรุงเทพมหานคร (กทม.) สำนักงานบริหารการศึกษาห้องถีน (เทศบาล) สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (สปช.) กรมสามัญศึกษา (สศ.) และสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน (สช.) และในแต่ละสังกัดจะแยกวิเคราะห์เป็นกลุ่มครูและกลุ่มหัวหน้าหมวด ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในตอนนี้จะนำเสนอข้อมูลของกลุ่มครูและกลุ่มหัวหน้าหมวดจำแนกตามสังกัดของโรงเรียน โดยมีรายละเอียดของผลการวิเคราะห์ดังนี้

1.1 ค่าสถิติพื้นฐานของตัวแปรสังเกตได้

1.1.1 ค่าสถิติพื้นฐานของตัวแปรสังเกตได้ของกลุ่มโรงเรียน 5 สังกัด

ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานของตัวแปรสังเกตได้เกี่ยวกับสถานภาพของโรงเรียน ความพึงพอใจในงาน และความผูกพันในอาชีพของกลุ่มโรงเรียนสังกัดสำนักการศึกษากรุงเทพมหานคร สำนักงานการศึกษาห้องถีน สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ กรมสามัญศึกษา และสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน พบว่า ตัวแปรของกลุ่มโรงเรียนสังกัดสำนักการศึกษา กรุงเทพมหานคร กรมสามัญศึกษา และสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ส่วนใหญ่มีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด ส่วนตัวแปรของกลุ่มโรงเรียนสังกัดสำนักงานการศึกษาห้องถีน และสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติส่วนใหญ่มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด ข้อมูลของตัวแปรในกลุ่มโรงเรียนทั้ง 5 สังกัดส่วนใหญ่มีการกระจายน้อย ตัวแปรส่วนใหญ่มีการแจกแจงในลักษณะเบ้าๆ ยกเว้นตัวแปรของกลุ่มโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษาที่มีการแจกแจงในลักษณะเบี้ยว โดยมีรายละเอียดดังแสดงในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ค่าสถิติพื้นฐานของตัวแปรสังเกตได้เกี่ยวกับสถานภาพของโรงเรียน ความพึงพอใจในงานและความผูกพันในอาชีพ

		STABIL	SACCEP	RELATE	JOBTRY	JOBSTA	JOBLOV	INVOLV	GOOD	FAMOUS	FACCEP	CHANCE	CC	Tัวแปร	สังกัด
ทุกสังกัด	ค่าเฉลี่ย	2.67	3.05	2.99	1.00	0.83	2.53	2.83	2.92	2.65	2.97	1.15	2.90		
	S.D.	0.62	0.31	0.32	0.82	0.86	0.28	0.20	0.32	0.17	0.48	0.54	0.37		
	ค่าต่ำสุด	1.00	2.07	2.07	0.00	0.00	1.33	2.00	1.75	2.10	1.67	0.13	1.75		
	ค่าสูงสุด	4.00	4.38	4.43	4.00	4.00	3.29	3.63	4.43	3.56	4.48	3.33	4.43		
	พิสัย	3.00	2.31	2.36	4.00	4.00	1.96	1.63	2.68	1.46	2.81	3.20	2.68		
	ความเป็นไป	-0.30	0.09	0.15	0.67	0.73	-0.25	-0.14	0.11	0.32	0.03	0.94	-0.05		
มหาวิทยาลัย	ความโด่งดัง	0.07	0.66	0.73	0.55	-0.20	0.24	0.85	0.86	1.47	0.09	0.91	0.41		
	ค่าเฉลี่ย	2.56	3.02	2.96	0.89	0.86	2.36	2.76	2.90	2.62	2.97	0.95	2.86		
	S.D.	0.63	0.28	0.28	0.77	0.82	0.26	0.20	0.28	0.15	0.42	0.42	0.31		
	การศึกษา	1.00	2.26	2.20	0.00	0.00	1.33	2.00	2.00	2.25	1.90	0.24	1.86		
	กรุงเทพ	4.00	3.79	3.83	4.00	3.00	3.02	3.20	3.60	3.13	3.90	2.52	3.63		
	มหานคร	3.00	1.53	1.63	4.00	3.00	1.69	1.20	1.60	0.88	2.00	2.28	1.77		
มหาวิทยาลัย	ความเป็นไป	-0.25	-0.21	0.10	1.10	0.47	-0.42	-0.65	-0.29	0.04	-0.24	1.07	-0.39		
	ความโด่งดัง	-0.14	0.08	0.42	2.53	-0.83	1.75	0.81	0.51	0.28	-0.30	1.44	0.37		

ตารางที่ 1 ค่าสถิติพื้นฐานของตัวแปรสังเกตได้เกี่ยวกับสถานภาพของโรงเรียน ความพึงพอใจในงานและความผูกพันในอาชีพ (ต่อ)

ลั่งกัด	ตัวแปร	CC	CHANCE	FACCEP	FAMOUS	GOOD	INVOLV	JOBLOV	JOBSTA	JOBTRY	RELATE	SACCEP	STABIL
	ค่าเฉลี่ย	2.64	3.09	3.06	1.19	1.06	2.61	2.89	2.95	2.71	2.96	1.18	3.00
	S.D.	0.63	0.28	0.30	0.75	0.88	0.26	0.20	0.29	0.17	0.49	0.54	0.33
สำนักงาน	ค่าต่ำสุด	1.00	2.31	2.07	0.00	0.00	1.63	2.25	2.24	2.35	1.67	0.24	2.17
การศึกษา	ค่าสูงสุด	4.00	4.38	4.22	3.00	3.00	3.22	3.63	4.00	3.56	4.33	2.64	4.08
ห้องเรียน	พิสัย	3.00	2.07	2.15	3.00	3.00	1.59	1.38	1.76	1.21	2.66	2.40	1.91
	ความเบี้ย	-0.42	0.35	0.15	0.30	0.39	-0.49	-0.01	0.31	1.04	-0.04	0.49	0.15
	ความโด่ง	0.16	2.12	0.93	-0.09	-0.67	0.60	1.38	0.93	3.70	-0.14	-0.29	0.17
สำนักงาน	ค่าเฉลี่ย	2.74	3.14	3.11	0.85	0.50	2.62	2.90	3.01	2.69	3.06	1.21	3.03
คณะ	S.D.	0.61	0.30	0.29	0.89	0.72	0.25	0.19	0.31	0.17	0.49	0.56	0.34
กรรมการ	ค่าต่ำสุด	1.00	2.39	2.20	0.00	0.00	1.87	2.35	2.17	2.13	1.83	0.16	2.00
การประชุม	ค่าสูงสุด	4.00	4.05	3.93	4.00	4.00	3.20	3.50	4.11	3.13	4.47	3.33	3.92
ศึกษา	พิสัย	3.00	1.66	1.73	4.00	4.00	1.33	1.15	1.94	1.00	2.64	3.17	1.92
แห่งชาติ	ความเบี้ย	-0.32	0.16	0.10	1.07	1.33	-0.20	-0.06	0.04	0.01	0.04	0.96	-0.01
	ความโด่ง	0.27	0.12	0.58	1.25	1.54	-0.46	0.07	0.45	-0.24	0.18	1.07	-0.07

ตารางที่ 1 ค่าสถิติพื้นฐานของตัวแปรสังเกตได้เกี่ยวกับสถานภาพของโรงเรียน ความพึงพอใจในงานและความผูกพันในอาชีพ (ต่อ)

สังกัด	ตัวแปร	CC	CHANCE	FACCEP	FAIR	GOOD	INVOLV	JOBLOV	JOBSTA	JOBTRY	RELATE	SACCEP	STABIL
กรมสามัญ ศึกษา	ค่าเฉลี่ย	2.64	2.96	2.86	0.88	0.99	2.48	2.79	2.82	2.63	2.85	1.16	2.80
	S.D.	0.65	0.30	0.31	0.86	0.90	0.22	0.17	0.32	0.16	0.44	0.62	0.34
	ค่าต่ำสุด	1.00	2.07	2.08	0.00	0.00	1.93	2.25	1.75	2.14	1.67	0.13	1.75
	ค่าสูงสุด	4.00	3.64	3.70	4.00	4.00	3.06	3.25	3.73	3.04	3.83	3.14	3.58
	พิสัย	3.00	1.57	1.62	4.00	4.00	1.13	1.00	1.98	0.90	2.16	3.01	1.83
	ความเบี้ย	-0.32	-0.25	-0.14	0.91	0.60	-0.19	-0.23	-0.14	-0.21	-0.21	1.16	-0.28
ส่วนภูมิภาค	ความโด่ง	0.06	0.00	-0.03	0.70	-0.14	-0.34	0.11	0.32	0.26	-0.48	0.97	0.26
	ค่าเฉลี่ย	2.72	3.00	2.95	1.24	0.78	2.52	2.83	2.90	2.63	3.00	1.18	2.76
	S.D.	0.58	0.34	0.35	0.67	0.85	0.34	0.19	0.33	0.17	0.50	0.44	0.45
	ค่านะ	1.00	2.17	2.17	0.00	0.00	1.60	2.11	2.19	2.10	1.67	0.40	1.75
	กรรมการ	4.00	4.37	4.43	3.00	3.00	3.29	3.50	4.43	3.50	4.48	2.44	4.43
	การศึกษา	3.00	2.20	2.26	3.00	3.00	1.69	1.39	2.24	1.40	2.81	2.04	2.68
เอกชน	ความเบี้ย	-0.06	0.47	0.69	0.09	0.85	-0.22	-0.17	0.73	0.67	0.28	0.36	0.41
	ความโด่ง	-0.25	1.05	1.69	-0.14	-0.10	-0.15	1.68	2.16	3.20	0.51	-0.52	0.58

จากตารางที่ 1 จะเห็นได้ว่า ตัวแปรสังเกตได้เกี่ยวกับสถานภาพของโรงเรียน ความพึงพอใจในงาน และความผูกพันในอาชีพของกลุ่มโรงเรียนสังกัดสำนักการศึกษากรุงเทพมหานคร ส่วนใหญ่ (10 ตัวแปร) มีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด ยกเว้นตัวแปรเกียรติยศหรือเสียงที่โรงเรียนได้รับ (GOOD) และตัวแปรความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงานและผู้บังคับบัญชา โดยตัวแปรมีการแจกแจงในลักษณะเบี้ยย (ความเบี้ยมีค่าเป็นลบ) จำนวน 7 ตัวแปร คือ ตัวแปรความร่วมมือจากชุมชน (CC) โอกาสในการทำงาน (CHANCE) ความประทับใจที่จะเป็นครูต่อไปในอนาคต (INVOLV) ความภาคภูมิใจในวิชาชีพครู (JOBLOV) สภาพทั่วไปเกี่ยวกับงาน (JOBSTA) ความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงานและผู้บังคับบัญชา (RELATE) และความมั่นคงและก้าวหน้าในงาน (STABIL) แสดงว่า โรงเรียนส่วนใหญ่มีคะแนนในตัวแปรเหล่านี้สูงกว่าค่าเฉลี่ย ในด้านการกระจายของข้อมูลพบว่า ตัวแปรส่วนใหญ่มีความได้มากกว่าโดยปกติ (ความได้มากมีค่าเป็นบวก) และว่าข้อมูลของตัวแปรมีการกระจายน้อย ยกเว้นตัวแปรความร่วมมือจากชุมชน (CC) เกียรติยศหรือเสียงที่โรงเรียนได้รับ (GOOD) และตัวแปรความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงานและผู้บังคับบัญชา (RELATE) ที่มีค่าความนาวากเป็นลบ และแสดงว่า ตัวแปรเหล่านี้มีการกระจายของข้อมูลมาก

สำหรับค่าสถิติพื้นฐานของตัวแปรสังเกตได้เกี่ยวกับสถานภาพของโรงเรียน ความพึงพอใจในงาน และความผูกพันในอาชีพของกลุ่มโรงเรียนสังกัดสำนักงานการศึกษาห้องถีน พบร่วมกับตัวแปรส่วนใหญ่ (10 ตัวแปร) มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด ยกเว้นตัวแปรความร่วมมือจากชุมชน (CC) และตัวแปรความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงานและผู้บังคับบัญชา (RELATE) ข้อมูลของตัวแปรส่วนใหญ่มีการแจกแจงในลักษณะเบี้ยๆ นั่นคือในแต่ละตัวแปรนั้นโรงเรียนส่วนใหญ่มีคะแนนต่ำกว่าค่าเฉลี่ย ยกเว้นตัวแปรความร่วมมือจากชุมชน (CC) ความประทับใจที่จะเป็นครูต่อไปในอนาคต (INVOLV) ความภาคภูมิใจในอาชีพครู (JOBLOV) และความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงานและผู้บังคับบัญชา (RELATE) ที่มีการแจกแจงในลักษณะเบี้ยๆ ในด้านการกระจายของข้อมูลพบว่า ตัวแปรส่วนใหญ่มีความได้มากเป็นนาวาก และว่ามีการกระจายของข้อมูลน้อย ยกเว้นตัวแปรความมีชื่อเสียงของโรงเรียน (FAMOUS) เกียรติยศหรือเสียงที่โรงเรียนได้รับ (GOOD) ความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงานและผู้บังคับบัญชา (RELATE) และการยอมรับโรงเรียน (SACCEP)

สำหรับค่าสถิติพื้นฐานของตัวแปรสังเกตได้เกี่ยวกับสถานภาพของโรงเรียน ความพึงพอใจในงาน และความผูกพันในอาชีพของกลุ่มโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ พบร่วมกับตัวแปรส่วนใหญ่ (11 ตัวแปร) มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด ยกเว้นตัวแปรความมีชื่อเสียงของโรงเรียน (FAMOUS) ข้อมูลของตัวแปรส่วนใหญ่มีการแจกแจงในลักษณะเบี้ยๆ แสดงว่า ในตัวแปรเหล่านี้โรงเรียนส่วนใหญ่มีคะแนนต่ำกว่าค่าเฉลี่ย ยกเว้นตัวแปรความร่วมมือจากชุมชน (CC) ความประทับใจที่จะเป็นครูต่อไปในอนาคต (INVOLV) ความภาคภูมิใจในอาชีพครู (JOBLOV) และความมั่นคงและก้าวหน้าในงาน (STABIL) ในด้านการกระจายของข้อมูล พบร่วมกับ

ตัวแปรส่วนใหญ่มีการกระจายน้อย ยกเว้นตัวแปรความประณานที่จะเป็นครูต่อไปในอนาคต (INVOLV) ความมุ่งมั่นในวิชาชีพครู (JOBTRY) และความมั่นคงและก้าวหน้าในงาน (STABIL) ที่มีการกระจายของข้อมูลมาก

สำหรับค่าสถิติพื้นฐานของตัวแปรสังเกตได้เกี่ยวกับสถานภาพของโรงเรียน ความพึงพอใจในงาน และความผูกพันในอาชีพของกลุ่มโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา พบว่า ตัวแปรส่วนใหญ่ (10 ตัว แปล) มีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด ยกเว้นตัวแปรเกียรติยศที่โรงเรียนได้รับ (GOOD) และการยอมรับโรงเรียน (SACCEP) ข้อมูลของตัวแปรส่วนใหญ่มีการแจกแจงในลักษณะเบี้ซ์วะ แสดงว่าโรงเรียนส่วนใหญ่มีคะแนนสูงกว่าค่าเฉลี่ย ยกเว้นตัวแปรความมีชื่อเสียงของโรงเรียน (FAMOUS) เกียรติยศที่โรงเรียนได้รับ (GOOD) และการยอมรับโรงเรียน (SACCEP) ในด้านการกระจายของข้อมูล พบว่า ตัวแปรส่วนใหญ่มีการกระจายของข้อมูลน้อย ยกเว้นตัวแปรการได้รับการยอมรับจากเพื่อนร่วมงาน (FACCEP) เกียรติยศที่โรงเรียนได้รับ (GOOD) ความประณานที่จะเป็นครูต่อไปในอนาคต (INVOLV) และความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงาน และผู้บังคับบัญชา (RELATE)

สำหรับค่าสถิติพื้นฐานของตัวแปรสังเกตได้เกี่ยวกับสถานภาพของโรงเรียน ความพึงพอใจในงาน และความผูกพันในอาชีพของกลุ่มโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน พบว่า มีตัวแปรที่มีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด จำนวน 7 ตัวแปล คือตัวแปรโอกาสในการทำงาน (CHANCE) การได้รับการยอมรับจากเพื่อนร่วมงาน (FACCEP) เกียรติยศที่โรงเรียนได้รับ (GOOD) ความประณานที่จะเป็นครูต่อไปในอนาคต (INVOLV) สภาพแวดล้อมเกี่ยวกับงาน (JOBSTA) ความมุ่งมั่นในวิชาชีพครู (JOBTRY) และความมั่นคงและก้าวหน้าในงาน (STABIL) ข้อมูลของตัวแปรส่วนใหญ่มีลักษณะเบี้ซ์วะ แสดงว่าโรงเรียนส่วนใหญ่มีคะแนนในตัวแปรต่ำกว่าค่าเฉลี่ย ยกเว้นตัวแปรความร่วมมือจากชุมชน (CC) ความประณานที่จะเป็นครูต่อไปในอนาคต (INVOLV) และความภาคภูมิใจในอาชีพครู (JOBLOV) ในด้านการกระจายของข้อมูลพบว่า ตัวแปรส่วนใหญ่มีการกระจายของข้อมูลน้อย ยกเว้นตัวแปรความร่วมมือจากชุมชน (CC) ความมีชื่อเสียงของโรงเรียน (FAMOUS) เกียรติยศที่โรงเรียนได้รับ (GOOD) ความประณานที่จะเป็นครูต่อไปในอนาคต (INVOLV) และการยอมรับโรงเรียน (SACCEP) ที่มีการกระจายของข้อมูลมาก

1.1.2 ค่าสถิติพื้นฐานของตัวแปรสังเกตได้ของกลุ่มครูและหัวหน้าหมวดในกลุ่มโรงเรียนโรงเรียน 5 สังกัด

ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานของตัวแปรสังเกตได้เกี่ยวกับสถานภาพของโรงเรียน ความพึงพอใจในงาน และความผูกพันในอาชีพของกลุ่มครูและกลุ่มหัวหน้าหมวด สังกัดสำนักการศึกษากรุงเทพมหานคร สำนักงานการศึกษาท้องถิ่น สำนักงานคณะกรรมการการประดิษฐ์ศึกษาแห่งชาติ กรมสามัญศึกษา และสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน พบว่า ตัวแปรสังเกตได้เกี่ยวกับสถาน

ภาพของโรงเรียน ความพึงพอใจในงานและความผูกพันในอาชีพของกลุ่มครูและกลุ่มหัวหน้าหมวดในห้อง 5 สังกัดส่วนใหญ่มีค่าเฉลี่ยใกล้เคียงกับค่าเฉลี่ยวธรรมของแต่ละสังกัด ข้อมูลของตัวแปรส่วนใหญ่มีการแจกแจงแบบเบื้องตัว ยกเว้นตัวแปรของกลุ่มครู สังกัดสำนักการศึกษากรุงเทพมหานคร กลุ่มหัวหน้าหมวดสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ และกลุ่มครูกับกลุ่มหัวหน้าหมวดสังกัดกรมสามัญศึกษาที่ข้อมูลของตัวแปรส่วนใหญ่มีลักษณะเบี้ยย ส่วนด้านการกระจายของข้อมูลพบว่า ตัวแปรของกลุ่มโรงเรียนห้อง 5 สังกัดส่วนใหญ่มีการกระจายน้อย ดังแสดงในตารางที่ 2 - 6

ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานของตัวแปรสังเกตได้เกี่ยวกับสถานภาพของโรงเรียน ความพึงพอใจในงาน และความผูกพันในอาชีพของกลุ่มโรงเรียนสังกัดสำนักการศึกษากรุงเทพมหานคร จากตารางที่ 2 พบว่า ตัวแปรสังเกตได้เกี่ยวกับสถานภาพของโรงเรียน ความพึงพอใจในงานและความผูกพันในอาชีพของกลุ่มครู สังกัดสำนักการศึกษากรุงเทพมหานครส่วนใหญ่มีค่าเฉลี่ยเท่ากับค่าเฉลี่ยวธรรมของกลุ่มโรงเรียนสังกัดสำนักการศึกษากรุงเทพมหานคร ตัวแปรส่วนใหญ่มีการแจกแจงในลักษณะเบี้ยย ยกเว้นตัวแปรการได้รับการยอมรับจากเพื่อนร่วมงาน (FACCEP) ความมีชื่อเสียงของโรงเรียน (FAMOUS) เกียรติยศชื่อเสียงที่โรงเรียนได้รับ (GOOD) การยอมรับโรงเรียน (SACCEP) ที่มีลักษณะการแจกแจงแบบเบื้องตัว เมื่อพิจารณาการกระจายของตัวแปร พบว่า ตัวแปรส่วนใหญ่มีการกระจายของข้อมูลน้อย ยกเว้นตัวแปรความร่วมมือจากชุมชน (CC) เกียรติยศชื่อเสียงที่โรงเรียนได้รับ (GOOD) และความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงานและผู้บังคับบัญชา (RELATE) ที่มีการกระจายของ ข้อมูลมาก

ส่วนตัวแปรสังเกตได้เกี่ยวกับสถานภาพของโรงเรียน ความพึงพอใจในงานและความผูกพันในอาชีพของกลุ่มหัวหน้าหมวด สังกัดสำนักการศึกษากรุงเทพมหานคร ส่วนใหญ่มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าค่าเฉลี่ยวธรรมของกลุ่มโรงเรียนสังกัดสำนักการศึกษากรุงเทพมหานคร ตัวแปรส่วนใหญ่มีการแจกแจงข้อมูลในลักษณะเบี้ยย ยกเว้นตัวแปรความมีชื่อเสียงของโรงเรียน (FAMOUS) เกียรติยศชื่อเสียงที่โรงเรียนได้รับ (GOOD) ความภาคภูมิใจในอาชีพครู (JOBLOV) และการยอมรับโรงเรียน (SACCEP) ที่มีการแจกแจงข้อมูลในลักษณะเบื้องตัว ส่วนการกระจายของข้อมูลนั้น พบว่า ตัวแปรส่วนใหญ่มีความโดยมากกว่าโดยปกติ แสดงว่าตัวแปรส่วนใหญ่มีการกระจายน้อย ยกเว้นตัวแปรความร่วมมือจากชุมชน (CC) และเกียรติยศชื่อเสียงที่โรงเรียนได้รับ (GOOD)

ส่วนผลการวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานของตัวแปรสังเกตได้ของกลุ่มครูและหัวหน้าหมวดในกลุ่มโรงเรียน สังกัดสำนักงานการศึกษาท้องถิ่น จากตารางที่ 3 จะเห็นได้ว่า ตัวแปรสังเกตได้เกี่ยวกับสถานภาพของโรงเรียน ความพึงพอใจในงานและความผูกพันในอาชีพของกลุ่มครู สังกัดสำนักงานการศึกษาท้องถิ่น ส่วนใหญ่มีค่าเฉลี่ยเท่ากับค่าเฉลี่ยวธรรมของสำนักงานการศึกษาท้องถิ่น ตัวแปรส่วนใหญ่มีการแจกแจงในลักษณะเบื้องตัว ยกเว้นตัวแปรความภาคภูมิใจในอาชีพครู (JOBLOV)

ตารางที่ 2 ค่าสถิติพื้นฐานของตัวแปรสังเกตได้เกี่ยวกับสถานภาพของโรงเรียน ความพึงพอใจในงาน และความผูกพันในอาชีพ กลุ่มโรงเรียนสังกัดสำนักการศึกษากรุงเทพมหานคร

กลุ่ม	ตัวแปร	CC	CHANCE	FACCEP	FAFAMOUS	GOOD	INVOLV	JOBLOV	JOBSTA	JOBTRY	RELATE	SACCEP	STABIL
กลุ่มครู	ค่าเฉลี่ย	2.57	3.02	2.96	0.90	0.86	2.36	2.76	2.89	2.61	2.97	0.94	2.85
	S.D.	0.63	0.28	0.28	0.77	0.82	0.26	0.20	0.28	0.15	0.42	0.42	0.30
	ค่าต่ำสุด	1.00	2.26	2.20	0.00	0.00	1.33	2.00	2.00	2.25	1.90	0.24	1.86
	ค่าสูงสุด	4.00	3.79	3.83	4.00	3.00	3.02	3.20	3.60	3.13	3.90	2.52	3.63
	พิสัย	3.00	1.53	1.63	4.00	3.00	1.69	1.20	1.60	0.88	2.00	2.28	1.77
	ความเมี้ยง	-0.25	-0.21	0.11	1.09	0.46	-0.41	-0.65	-0.33	-0.04	-0.25	1.09	-0.43
กลุ่มหัวหน้า หมวด	ความโถง	-0.14	0.11	0.47	2.55	-0.83	1.74	0.83	0.54	0.33	-0.28	1.56	0.39
	ค่าเฉลี่ย	2.56	4.07	4.01	0.89	0.85	2.40	2.72	3.91	2.92	3.98	1.07	3.85
	S.D.	0.63	0.40	0.39	0.77	0.82	0.45	0.25	0.43	0.22	0.58	0.44	0.43
	ค่าต่ำสุด	1.00	2.86	2.33	0.00	0.00	1.11	1.63	2.22	2.25	1.67	0.32	2.50
	ค่าสูงสุด	4.00	5.48	5.22	4.00	3.00	3.41	3.75	5.22	3.75	5.53	2.96	4.88
	พิสัย	3.00	2.62	2.89	4.00	3.00	2.30	2.12	3.00	1.50	3.86	2.64	2.38
ความเมี้ยง	ความเมี้ยง	-0.24	-0.27	-0.67	1.10	0.49	-0.40	0.03	-0.51	-0.15	-0.54	1.09	-0.45
	ความโถง	-0.14	1.16	2.95	2.50	-0.80	0.08	3.27	1.74	1.16	1.33	1.79	0.58

ตารางที่ 3 ค่าสถิติพื้นฐานของตัวแปรสังเกตได้เกี่ยวกับสถานภาพของโรงเรียน ความพึงพอใจในงาน และความผูกพันในอาชีพ กลุ่มโรงเรียนสังกัดสำนักงานการศึกษาท้องถิ่น

	สังกัด	ตัวแปร	CC	CHANCE	FACCEP	FAMOUS	GOOD	INVOLV	JOBLOV	JOBSTA	JOBTRY	RELATE	SACCEP	STABIL
กลุ่มครู	ค่าเฉลี่ย	2.64	3.10	3.06	1.19	1.06	2.61	2.89	2.95	2.71	2.96	1.18	3.01	
	S.D.	0.63	0.28	0.30	0.76	0.88	0.26	0.20	0.29	0.17	0.49	0.54	0.33	
	ค่าต่ำสุด	1.00	2.31	2.07	0.00	0.00	1.63	2.25	2.24	2.35	1.67	0.24	2.17	
	ค่าสูงสุด	4.00	4.38	4.22	3.00	3.00	3.22	3.63	4.00	3.56	4.33	2.64	4.08	
	พิสัย	3.00	2.07	2.15	3.00	3.00	1.59	1.38	1.76	1.21	2.66	2.40	1.91	
	ความเบี้ยว	-0.41	0.34	0.14	0.32	0.39	-0.48	0.00	0.29	0.99	-0.05	0.50	0.14	
กลุ่มหัวหน้า	ค่าเฉลี่ย	2.64	4.13	4.11	1.19	1.05	2.53	2.82	3.98	3.04	3.89	1.22	4.00	
	S.D.	0.63	0.36	0.37	0.76	0.89	0.37	0.22	0.37	0.21	0.54	0.57	0.40	
	ค่าต่ำสุด	1.00	3.10	3.00	0.00	0.00	1.44	2.00	2.73	2.35	2.40	0.16	2.50	
	ค่าสูงสุด	4.00	5.21	5.44	3.00	3.00	3.24	3.41	5.00	3.60	5.67	3.30	5.25	
	พิสัย	3.00	2.11	2.44	3.00	3.00	1.80	1.41	2.27	1.25	3.27	3.14	2.75	
	ความเบี้ยว	-0.41	-0.04	-0.08	0.32	0.40	-0.27	-0.50	-0.24	-0.06	-0.02	0.85	0.01	
หมวด	ความโถง	0.13	0.44	0.71	-0.11	-0.70	-0.38	1.03	0.63	0.40	0.25	0.80	0.99	

ตารางที่ 4 ค่าสถิติพื้นฐานของตัวแปรสังเกตได้เกี่ยวกับสถานภาพของโรงเรียน ความพึงพอใจในงาน และความผูกพันในอาชีพ กลุ่มโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ

	สังกัด	ตัวแปร	CC	CHANCE	FACCEP	FAMOUS	GOOD	INVOLV	JOBLOV	JOBSTA	JOBTRY	RELATE	SACCEP	STABIL
กลุ่มครู	ค่าเฉลี่ย	2.74	3.14	3.11	0.85	0.50	2.62	2.90	3.01	2.69	3.06	1.21	3.03	
	S.D.	0.61	0.30	0.29	0.89	0.72	0.25	0.19	0.31	0.17	0.49	0.56	0.34	
	ค่าต่ำสุด	1.00	2.39	2.20	0.00	0.00	1.87	2.35	2.17	2.13	1.83	0.16	2.00	
	ค่าสูงสุด	4.00	4.05	3.93	4.00	4.00	3.20	3.50	4.11	3.13	4.47	3.33	3.92	
	พิสัย	3.00	1.66	1.73	4.00	4.00	1.33	1.15	1.94	1.00	2.64	3.17	1.92	
	ความney	-0.31	0.16	0.10	1.07	1.33	-0.20	0.06	0.04	0.00	0.04	0.96	-0.01	
กลุ่มหัวหน้า หมวด	ความโถง	0.25	0.14	0.60	1.26	1.55	-0.45	0.08	0.44	-0.23	0.19	1.08	-0.06	
	ค่าเฉลี่ย	2.74	4.18	4.14	0.85	0.50	2.75	2.91	4.01	3.04	4.03	1.29	4.04	
	S.D.	0.61	0.39	0.43	0.89	0.72	0.35	0.25	0.40	0.25	0.62	0.59	0.41	
	ค่าต่ำสุด	1.00	2.86	1.33	0.00	0.00	0.89	2.00	1.67	1.75	2.13	0.20	3.00	
	ค่าสูงสุด	4.00	5.51	5.40	4.00	4.00	3.56	3.50	5.33	3.60	5.53	3.47	5.25	
	พิสัย	3.00	2.65	4.07	4.00	4.00	2.67	1.50	3.66	1.85	3.40	3.27	2.25	
ความney	ความney	-0.32	-0.14	-0.89	1.08	1.33	-1.09	-0.46	-0.65	-0.69	-0.21	0.86	-0.04	
	ความโถง	0.28	0.51	6.78	1.29	1.54	2.81	0.60	4.13	2.25	-0.15	0.77	-0.01	

มีการแจกแจงแบบถังปักติ (ค่าความบันทึกศูนย์) และง่าวโรงเรียนส่วนใหญ่มีคะแนนในตัวแปรนี้ใกล้เคียงกับค่าเฉลี่ย ส่วนตัวแปรความร่วมมือจากชุมชน (CC) ความปราณາที่จะเป็นครูต่อไปในอนาคต (INVOLV) และความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงานและผู้บังคับบัญชา (RELATE) ที่มีการแจกแจงแบบเบี้ยย เมื่อพิจารณาการกระจายของตัวแปร พบร้า ข้อมูลของตัวแปรส่วนใหญ่มีการกระจายน้อย ยกเว้นตัวแปรความมีชื่อเสียงของโรงเรียน (FAMOUS) เกียรติยศหรือเสียงที่โรงเรียนได้รับ (GOOD) ความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงานและผู้บังคับบัญชา (RELATE) และการยอมรับโรงเรียน (SACCEP) ที่มีการกระจายของข้อมูลมาก

ส่วนค่าสถิติพื้นฐานของตัวแปรสังเกตได้เกี่ยวกับสถานภาพของโรงเรียน ความพึงพอใจในงานและความผูกพันในอาชีพของกลุ่มหัวหน้าหมวด สังกัดสำนักงานการศึกษาห้องถินนั้น พบร้า ตัวแปรส่วนใหญ่มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าค่าเฉลี่ยรวมของสังกัดสำนักงานการศึกษาห้องถิน การแจกแจงข้อมูลของตัวแปรส่วนใหญ่มีลักษณะเบี้ยย ยกเว้นตัวแปรความมีชื่อเสียงของโรงเรียน (FAMOUS) เกียรติยศหรือเสียงที่โรงเรียนได้รับ (GOOD) และความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงานและผู้บังคับบัญชา (RELATE) ที่มีการแจกแจงข้อมูลในลักษณะเบี้ยว่า ด้านการกระจายข้อมูล พบร้า ตัวแปรส่วนใหญ่มีการกระจายน้อย ยกเว้นตัวแปรความมีชื่อเสียงของโรงเรียน (FAMOUS) เกียรติยศหรือเสียงที่โรงเรียนได้รับ (GOOD) และความปราณາที่จะเป็นครูต่อไปในอนาคต (INVOLV) ที่มีการกระจายของข้อมูลมาก

จากการที่ 4 ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานของตัวแปรสังเกตได้ของกลุ่มครูและหัวหน้าหมวดในกลุ่มโรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ พบร้า ตัวแปรสังเกตได้เกี่ยวกับสถานภาพของโรงเรียน ความพึงพอใจในงานและความผูกพันในอาชีพของกลุ่มครู สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติทุกตัวแปรมีค่าเฉลี่ยเท่ากับค่าเฉลี่ยรวมของกลุ่มโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ตัวแปรส่วนใหญ่มีการแจกแจงในลักษณะเบี้ยว่า ยกเว้นตัวแปรความร่วมมือจากชุมชน (CC) ความปราณາที่จะเป็นครูต่อไปในอนาคต (INVOLV) และความมั่นคงและความก้าวหน้าในงาน (STABIL) ที่มีการแจกแจงในลักษณะเบี้ยย ส่วนตัวแปรความมุ่งมั่นในวิชาชีพครู (JOBTRY) มีการแจกแจงแบบถังปักติ ด้านการกระจายของข้อมูลนั้น พบร้า ตัวแปรส่วนใหญ่มีการกระจายน้อย ยกเว้นตัวแปรความปราณາที่จะเป็นครูต่อไปในอนาคต (INVOLV) ความมุ่งมั่นในวิชาชีพครู (JOBTRY) และความมั่นคงและความก้าวหน้าในงาน (STABIL) ที่มีการกระจายของข้อมูลมาก

สำหรับค่าสถิติพื้นฐานของตัวแปรสังเกตได้เกี่ยวกับสถานภาพของโรงเรียน ความพึงพอใจในงานและความผูกพันในอาชีพของกลุ่มหัวหน้าหมวด สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาตินั้น พบร้า ตัวแปรส่วนใหญ่มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าค่าเฉลี่ยรวมของกลุ่มโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ การแจกแจงข้อมูลของตัวแปรส่วนใหญ่มีลักษณะเบี้ย

ซ้าย ยกเว้นตัวแปรความมีชื่อเสียงของโรงเรียน (FAMOUS) เกียรติยศหรือเสียงที่โรงเรียนได้รับ (GOOD) และการยอมรับโรงเรียน (SACCEP) ที่มีการแจกแจงข้อมูลในลักษณะเบื้องตัว ส่วนด้านการกระจายข้อมูลของตัวแปรนั้น พบว่า ตัวแปรส่วนใหญ่มีการกระจายน้อย ยกเว้นตัวแปรความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงานและผู้บังคับบัญชา (RELATE) และตัวแปรความมั่นคงและก้าวหน้าในงาน (STABIL) ที่มีการกระจายมาก

จากการที่ 5 ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานของตัวแปรสังเกตได้ของกลุ่มครูและหัวหน้าหมวดในกลุ่มโรงเรียน สังกัดกรมสามัญศึกษา พบว่า ตัวแปรสังเกตได้เกี่ยวกับสถานภาพของโรงเรียน ความพึงพอใจในงานและความผูกพันในอาชีพของกลุ่มครู สังกัดกรมสามัญศึกษาส่วนใหญ่มีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าค่าเฉลี่ยรวมของกลุ่มโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา การแจกแจงของข้อมูลของตัวแปรส่วนใหญ่มีลักษณะเบื้องตัว ยกเว้นตัวแปร ความร่วมมือจากชุมชน (CC) ความมีชื่อเสียงของโรงเรียน (FAMOUS) เกียรติยศหรือเสียงที่โรงเรียนได้รับ (GOOD) และการยอมรับโรงเรียน (SACCEP) ที่มีการแจกแจงแบบเบื้องตัว ส่วนการกระจายของข้อมูลนั้น พบว่า ตัวแปรส่วนใหญ่มีการกระจายน้อย ยกเว้น ตัวแปรการได้รับการยอมรับจากเพื่อนร่วมงาน (FACCEP) ความปราถนาที่จะเป็นครูต่อไปในอนาคต (INVOLV) ความภาคภูมิใจในอาชีพครู (JOBLOV) และความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงานและผู้บังคับบัญชา (RELATE) ที่มีการกระจายของข้อมูลมาก

ส่วนค่าสถิติพื้นฐานของตัวแปรสังเกตได้เกี่ยวกับสถานภาพของโรงเรียน ความพึงพอใจในงานและความผูกพันในอาชีพของหัวหน้าหมวดกลุ่มโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษานั้น พบว่า ตัวแปรส่วนใหญ่มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าค่าเฉลี่ยรวมของกลุ่มโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา การแจกแจงข้อมูลของตัวแปรส่วนใหญ่มีลักษณะเบื้องตัว ยกเว้นตัวแปรความมีชื่อเสียงของโรงเรียน (FAMOUS) เกียรติยศหรือเสียงที่โรงเรียนได้รับ (GOOD) ความมุ่งมั่นในอาชีพครู (JOBTRY) และการยอมรับโรงเรียน (SACCEP) ที่มีการแจกแจงข้อมูลในลักษณะเบื้องตัว ด้านการกระจายของข้อมูลนั้น พบว่า ตัวแปรส่วนใหญ่มีการกระจายน้อย ยกเว้นตัวแปรเกียรติยศหรือเสียงที่โรงเรียนได้รับ (GOOD) ที่มีการกระจายของข้อมูลมาก

จากการที่ 6 ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานของตัวแปรสังเกตได้ของกลุ่มครูและหัวหน้าหมวดในกลุ่มโรงเรียน สังกัดกรมสามัญศึกษา พบว่า ตัวแปรสังเกตได้เกี่ยวกับสถานภาพของโรงเรียน ความพึงพอใจในงานและความผูกพันในอาชีพของกลุ่มครู สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนส่วนใหญ่มีค่าเฉลี่ยเท่ากับค่าเฉลี่ยรวมของกลุ่มโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา การแจกแจงข้อมูลของตัวแปรส่วนใหญ่เป็นลักษณะเบื้องตัว ยกเว้นตัวแปรความร่วมมือจากชุมชน (CC) ความปราถนาที่จะเป็นครูต่อไปในอนาคต (INVOLV) และความภาคภูมิใจในอาชีพครู (JOBLOV) ที่มีการแจกแจงในลักษณะเบื้องตัว ส่วนด้านการกระจายของข้อมูลพบว่า ตัวแปรความร่วมมือจากชุมชน (CC)

ตารางที่ 5 ค่าสถิติที่นຽนของตัวแปรสังเกตได้เกี่ยวกับสถานภาพของโรงเรียน ความพึงพอใจในงาน และความผูกพันในอาชีพ กลุ่มโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา

	สังกัด	ตัวแปร	CC	CHANCE	FACCEP	FAIR	GOOD	INVOLV	JOBLOV	JOBSTA	JOBTRY	RELATE	SACCEP	STABIL
กลุ่มครู	ค่าเฉลี่ย		2.65	2.98	2.87	0.90	1.00	2.43	2.76	2.84	2.63	2.87	1.20	2.80
	S.D.		0.84	0.29	0.31	0.84	0.9	0.22	0.17	0.31	0.16	0.44	0.65	0.34
	ค่าต่ำสุด		1.00	2.14	2.10	0.00	0.00	1.93	2.25	1.75	2.14	1.75	0.13	1.88
	ค่าสูงสุด		4.00	3.61	3.70	4.00	4.00	2.98	3.17	3.73	3.00	3.83	3.14	3.58
	พิสัย		3.00	1.47	1.60	4.00	4.00	1.05	0.92	1.98	0.86	2.08	3.01	1.70
	ความเมี้ยง		2.31	-0.28	-0.16	0.78	0.66	-0.14	-0.02	-0.08	-0.32	-0.17	1.03	-0.31
กลุ่มหัวหน้า หมวด	ความโด่งดัง		0.43	0.06	-0.09	0.41	0.16	-0.47	-0.11	0.53	0.32	-0.58	0.53	0.26
	ค่าเฉลี่ย		2.64	4.06	3.99	0.87	0.98	2.71	2.88	3.91	3.02	3.90	1.24	3.87
	S.D.		0.65	0.38	0.41	0.85	0.89	0.38	0.22	0.40	0.22	0.58	0.69	0.44
	ค่าต่ำสุด		1.00	2.61	2.40	0.00	0.00	1.41	2.25	2.47	2.50	2.20	0.24	1.94
	ค่าสูงสุด		4.00	5.50	5.50	4.00	4.00	3.56	3.63	5.33	3.85	5.58	3.60	5.50
	พิสัย		3.00	2.89	3.10	4.00	4.00	2.15	1.38	2.86	1.35	3.38	3.36	3.56
หมายเหตุ	ความเมี้ยง		-0.32	-0.10	-0.15	0.90	0.59	-0.52	-0.01	0.04	0.16	-0.24	1.21	-0.30
	ความโด่งดัง		0.07	1.19	1.59	0.75	-0.13	0.03	0.08	1.25	0.45	0.09	1.21	1.57

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 6 ค่าสถิติพื้นฐานของตัวแปรสังเกตได้เกี่ยวกับสถานภาพของโรงเรียน ความพึงพอใจในงาน และความผูกพันในอาชีพ กลุ่มโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน

	สังกัด	ตัวแปร	CC	CHANCE	FACCEP	FAFAMOUS	GOOD	INVOLV	JOBLOV	JOBSTA	JOBTRY	RELATE	SACCEP	STABIL
กลุ่มครู	ค่าเฉลี่ย	2.73	3.00	2.95	1.24	0.79	2.52	2.83	2.89	2.63	3.00	1.18	2.76	
	S.D.	0.58	0.34	0.35	0.67	0.85	0.34	0.20	0.33	0.17	0.50	0.44	0.45	
	ค่าต่ำสุด	1.00	2.17	2.17	0.00	0.00	1.60	2.11	2.19	2.10	1.67	0.40	1.75	
	ค่าสูงสุด	4.00	4.37	4.43	3.00	3.00	3.29	3.50	4.43	3.50	4.48	2.44	4.43	
	พิสัย	3.00	2.20	2.26	3.00	3.00	1.69	1.39	2.24	1.40	2.81	2.04	2.68	
	ความเมี้ยง	-0.04	0.47	0.69	0.10	0.83	-0.21	-0.16	0.72	0.71	0.28	0.38	0.43	
กลุ่มหัวหน้า หมวด	ความโถ่	-0.26	1.14	1.77	-0.12	-0.13	-0.17	1.64	2.31	3.29	0.49	-0.49	0.59	
	ค่าเฉลี่ย	2.73	4.01	3.96	1.23	0.79	2.42	2.85	3.89	3.01	3.96	1.23	3.72	
	S.D.	0.58	0.44	0.43	0.67	0.85	0.47	0.27	0.44	0.25	0.64	0.51	0.61	
	ค่าต่ำสุด	1.00	2.46	2.73	0.00	0.00	0.44	1.75	2.44	2.00	2.27	0.32	2.10	
	ค่าสูงสุด	4.00	5.21	5.27	3.00	3.00	3.41	3.63	5.25	4.00	5.50	2.80	5.56	
	พิสัย	3.00	2.75	2.54	3.00	3.00	2.97	1.88	2.81	2.00	3.23	2.48	3.46	
กลุ่มนักเรียน	ความเมี้ยง	-0.04	-0.35	-0.05	0.11	0.84	-0.88	-0.41	-0.03	-0.20	-0.18	0.54	-0.07	
	ความโถ่	-0.24	1.30	0.68	-0.11	-0.09	1.70	1.15	0.71	2.07	-0.31	0.02	0.02	

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ความมีชื่อเสียงของโรงเรียน (FAMOUS) เกียรติยศชื่อเสียงที่โรงเรียนได้รับ (GOOD) ความประณานาที่จะเป็นครูต่อไปในอนาคต (INVOLV) และการยอมรับโรงเรียน (SACCEP) มีค่าความโด่งดังอย่างมาก ได้แก่ แสดงว่า ข้อมูลของตัวแปรเหล่านี้มีการกระจายมาก ส่วนข้อมูลของตัวแปรอื่น ๆ มีการกระจายน้อย

สำหรับค่าสถิติพื้นฐานของตัวแปรสังเกตได้เกี่ยวกับสถานภาพของโรงเรียน ความพึงพอใจในงานและความผูกพันในอาชีพของหัวหน้าหมวดกลุ่มโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนนั้น พบว่า ตัวแปรส่วนใหญ่มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าค่าเฉลี่ยรวมของกลุ่มโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา การแจกแจงข้อมูลของตัวแปรส่วนใหญ่มีลักษณะเบ้าขัย ยกเว้นตัวแปรความมีชื่อเสียงของโรงเรียน (FAMOUS) เกียรติยศชื่อเสียงที่โรงเรียนได้รับ (GOOD) และการยอมรับโรงเรียน (SACCEP) ที่มีการแจกแจงข้อมูลในลักษณะเบ้ากว่า ด้านการกระจายข้อมูลของตัวแปร พบว่า ตัวแปรส่วนใหญ่มีการกระจายน้อย ยกเว้นตัวแปรความร่วมมือจากชุมชน (CC) ความมีชื่อเสียงของโรงเรียน (FAMOUS) เกียรติยศชื่อเสียงที่โรงเรียนได้รับ (GOOD) และความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงานและผู้บังคับบัญชา (RELATE) ที่มีการกระจายมาก

1.2 ผลการวิเคราะห์เมทริกซ์ไมemenต์รอบจุดศูนย์ของตัวแปรสังเกตได้

การวิเคราะห์เมทริกซ์ไมemenต์รอบจุดศูนย์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้ มีวัดถุประสงค์ของการวิเคราะห์เพื่อศึกษาลักษณะการแปรปรวนร่วมกันของตัวแปรสังเกตได้ และเพื่อเตรียมเมทริกซ์รอบจุดศูนย์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้ที่จะนำไปใช้ในการกระบวนการวิเคราะห์เพื่อประมาณค่าพารามิเตอร์ต่าง ๆ ของโมเดลความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพของโรงเรียน ความพึงพอใจในงานและความผูกพันในอาชีพ การแปลผลการวิเคราะห์เมทริกซ์ไมemenต์รอบจุดศูนย์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้จะแปลความหมายในลักษณะเดียวกับเมทริกซ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้ กล่าวคือจะบ่งบอกถึงความแปรปรวนร่วมกันระหว่างตัวแปร แตกต่างกันตรงที่เมทริกซ์สหสัมพันธ์จะบ่งบอกถึงลักษณะการแปรปรวนร่วมกันของตัวแปรซึ่งอยู่ในรูปของคะแนนมาตรฐาน ส่วนเมทริกซ์ไมemenต์รอบจุดศูนย์จะบ่งบอกถึงลักษณะการแปรปรวนร่วมกันของตัวแปรซึ่งอยู่ในรูปของคะแนนดิบ การนำเสนอผลการวิเคราะห์เมทริกซ์ไมemenต์รอบจุดศูนย์จะเสนอควบคู่ไปกับเมทริกซ์สหสัมพันธ์เพื่อจะได้พิจารณาลักษณะการแปรปรวนร่วมกันของตัวแปรไปพร้อมๆ กัน โดยเมทริกซ์ไมemenต์รอบจุดศูนย์จะอยู่ในแนบทะแยงและได้แนบทะแยง ส่วนเมทริกซ์สหสัมพันธ์จะอยู่เหนือแนบทะแยง การนำเสนอผลการวิเคราะห์เมทริกซ์ไมemenต์รอบจุดศูนย์และเมทริกซ์สหสัมพันธ์จะเสนอเป็น 3 ชุด คือ ชุดแรกคือเมทริกซ์ไมemenต์รอบจุดศูนย์และเมทริกซ์สหสัมพันธ์ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด ชุดที่สองเสนอแยกตามสังกัดโรงเรียน 5 สังกัด ชุดที่สามเสนอแยกเป็นกลุ่มครูและกลุ่มหัวหน้าหมวดในแต่ละสังกัดโรงเรียน ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1.2.1 เมทrick์โนเมนต์รอบจุดศูนย์และเมทrick์สหสมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

ผลการวิเคราะห์เมทrick์โนเมนต์รอบจุดศูนย์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้เกี่ยวกับสถานภาพของโรงเรียน ความพึงพอใจในงานและความผูกพันในอาชีพของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดพบว่า ตัวแปรสังเกตได้มีการแปรปรวนร่วมกันค่อนข้างสูง โดยกลุ่มตัวแปรความพึงพอใจในงานมีการแปรปรวนร่วมกันมากที่สุด รองลงมาคือกลุ่มตัวแปรความผูกพันในอาชีพ ส่วนตัวแปรสถานภาพของโรงเรียนจะมีการแปรปรวนร่วมกับตัวแปรอื่นๆน้อยที่สุด โดยเมทrick์โนเมนต์รอบจุดศูนย์มีค่าระหว่าง 2.200 - 9.086 เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้จำนวน 66 คู่ พนบวามนัยสำคัญทางสถิติ ($p<0.5$) จำนวน 65 คู่ โดยค่าสัมประสิทธิ์สหสมพันธ์มีค่าระหว่าง -0.171 ถึง 0.847 โดยมีรายละเอียดดังแสดงในตารางที่ 7

ตารางที่ 7 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เมทrick์โนเมนต์รอบจุดศูนย์และเมทrick์สหสมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้ เกี่ยวกับสถานภาพของโรงเรียน ความพึงพอใจในงานและความผูกพันในอาชีพของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด
($n = 1066$)

ตัวแปร	JOBSTA	FACCEP	RELATE	CHANCE	STABIL	JOBLOV	JOBTRY	INVOLV	GOOD	FAMOUS	SACCEP	CC
JOBSTA	8.600	0.745**	0.702**	0.847**	0.749**	0.752**	0.600**	0.605**	0.126*	0.180**	0.387**	0.784**
FACCEP	8.792	9.041	0.756**	0.608**	0.539**	0.590**	0.618**	0.691**	0.138**	0.168**	0.353**	0.701**
RELATE	8.754	8.969	9.027	0.769**	0.737**	0.799**	0.628**	0.670**	0.158**	0.147**	0.443**	0.753**
CHANCE	8.963	9.186	9.134	9.372	0.686**	0.669**	0.795**	0.713**	-0.171**	0.251**	0.368**	0.779**
STABIL	8.528	8.744	8.701	8.908	8.520	0.435**	0.662**	0.434**	0.140**	0.150**	0.333**	0.665**
JOBLOV	8.280	8.493	8.428	8.651	8.231	8.075	0.655**	0.603**	0.103*	0.129*	0.179**	0.658**
JOBTRY	7.755	7.953	7.893	8.101	7.701	7.753	7.075	0.482**	0.143**	0.158**	0.243**	0.668**
INVOLV	7.390	7.577	7.528	7.720	7.357	7.182	6.182	6.457	-0.169**	0.106*	0.264**	0.577**
GOOD	2.400	2.457	2.425	2.496	2.377	2.340	2.198	2.068	5.418	0.181**	0.031	0.157**
FAMOUS	2.922	2.993	2.971	3.044	2.897	2.826	2.650	2.515	2.948	2.658	0.177**	0.197**
SACCEP	3.412	3.492	3.518	3.556	3.389	3.272	3.068	3.938	2.962	2.220	7.606	0.278**
CC	8.008	8.215	8.157	8.364	7.963	7.784	7.285	6.934	2.265	2.786	3.205	8.345
\bar{X}	2.915	2.990	2.996	3.046	2.895	2.835	2.654	2.526	0.826	0.995	1.148	2.741
S.D.	0.316	0.321	0.476	0.308	0.372	0.198	0.169	0.280	0.859	0.817	0.538	0.91

1.2.2 เมทrick์โนเมนต์รอบจุดศูนย์และเมทrick์สหสมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้ของกลุ่มโรงเรียน 5 สังกัด

ผลการวิเคราะห์เมทrick์โนเมนต์รอบจุดศูนย์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้เกี่ยวกับสถานภาพของโรงเรียน ความพึงพอใจในงานและความผูกพันในอาชีพของกลุ่มโรงเรียน สังกัดสำนักการศึกษากรุงเทพมหานคร สำนักงานการศึกษาท้องถิ่น สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ กรมสามัญศึกษา และสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน โดยภาพรวมพบว่า ตัวแปรสังเกตได้

ของกลุ่มโรงเรียนทั้ง 5 สังกัดส่วนใหญ่มีการแปรปรวนร่วมกันค่อนข้างสูง ตัวแปรสังเกตได้ในทุกกลุ่ม โรงเรียนมีการแปรปรวนร่วมกันในลักษณะเดียวกัน กล่าวคือกลุ่มตัวแปรความพึงพอใจในงานมีการ แปรปรวนร่วมกันมากที่สุด รองลงมาคือกลุ่มตัวแปรความผูกพันในอาชีพ ส่วนตัวแปรสถานภาพของ โรงเรียนจะมีการแปรปรวนร่วมกับตัวแปรอื่นๆน้อยที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิเคราะห์เมทริกซ์ ไม เมนต์รอบจุดศูนย์ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด รายละเอียดของผลการวิเคราะห์แสดงในตารางที่ 8 ถึง ตารางที่ 12

ผลการวิเคราะห์เมทริกซ์ไม เมนต์รอบจุดศูนย์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้เกี่ยวกับสถานภาพของโรงเรียน ความพึงพอใจในงานและความผูกพันในอาชีพของกลุ่มโรงเรียน สังกัดสำนักการศึกษากรุงเทพมหานคร พบว่า ตัวแปรส่วนใหญ่มีการแปรปรวนร่วมกันค่อนข้างสูง โดยกลุ่มตัวแปรความพึงพอใจในงานมีการแปรปรวนร่วมกันมากที่สุด รองลงมาคือกลุ่มตัวแปรความผูกพันในอาชีพ กลุ่มตัวแปรความพึงพอใจในงานมีการแปรปรวนร่วมกับกลุ่มตัวแปรความผูกพันในอาชีพค่อนข้างสูง ส่วนกลุ่มตัวแปรสถานภาพของโรงเรียนมีการแปรปรวนร่วมกับตัวแปรอื่นน้อย ยกเว้นตัวแปรความร่วมมือของชุมชน โดยเมทริกซ์ไม เมนต์รอบจุดศูนย์มีค่าระหว่าง 2.001 ถึง 9.218 เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้จำนวน 66 คู่ พบร่วมมัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.5$) จำนวน 58 คู่ โดยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์มีค่าระหว่าง -0.141 ถึง 0.891 ดังแสดงในตารางที่ 8

ตารางที่ 8 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เมทริกซ์ไม เมนต์รอบจุดศูนย์และเมทริกซ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้ เกี่ยวกับสถานภาพของโรงเรียน ความพึงพอใจในงานและความผูกพันในอาชีพของกลุ่มโรงเรียนสังกัดสำนักการศึกษากรุงเทพมหานคร ($n = 163$)

ตัวแปร	JOBSTA	FACCEP	RELATE	CHANCE	STABIL	JOBLOV	JOBTRY	INVOLV	GOOD	FAMOUS	SACCEP	CC
JOBSTA	8.469	0.699**	0.639**	0.850**	0.738**	0.680**	0.602**	0.524**	0.168*	0.159*	0.357**	0.627**
FACCEP	8.644	8.866	0.572**	0.891**	0.675**	0.789**	0.641**	0.667**	0.100	0.170*	0.353**	0.646**
RELATE	8.685	8.881	9.013	0.717**	0.574**	0.554**	0.482**	0.645**	-0.115	0.141*	0.501**	0.686**
CHANCE	8.825	9.024	9.059	9.218	0.797**	0.729**	0.679**	0.638**	0.146*	0.152*	0.343**	0.701**
STABIL	8.339	8.527	8.565	8.705	8.255	0.637**	0.580**	0.577**	0.153*	0.125	0.330**	0.612**
JOBLOV	7.997	8.187	8.210	8.350	7.899	7.647	0.650**	0.501**	-0.150*	-0.110	0.158*	0.638**
JOBTRY	7.582	7.763	7.782	7.912	7.479	7.220	6.862	-0.504**	0.113	0.177*	0.127	0.595**
INVOLV	6.854	7.019	7.040	7.162	6.781	6.540	6.179	5.653	-0.141*	-0.166*	0.170**	0.574**
GOOD	2.504	2.546	2.548	2.607	2.467	2.361	2.260	2.001	5.411	0.207**	-0.071	0.045
FAMOUS	2.590	2.653	2.657	2.701	2.548	2.452	2.347	2.090	3.896	3.380	0.004	0.184**
SACCEP	2.787	2.853	2.907	2.908	2.750	2.621	2.487	2.258	0.790	0.877	6.077	0.160**
CC	7.672	7.874	7.893	8.009	7.579	7.298	6.911	6.247	2.313	2.417	2.587	7.883
\bar{X}	2.897	2.964	2.972	3.023	2.857	2.758	2.615	2.364	0.859	0.890	0.948	2.644
S.D.	0.283	0.281	0.423	0.284	0.307	0.198	0.153	0.255	0.823	0.770	0.423	0.947

สำหรับผลการวิเคราะห์เมทริกซ์ไมเมนต์รอบจุดศูนย์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้เกี่ยวกับสถานภาพของโรงเรียน ความพึงพอใจในงานและความผูกพันในอาชีพของกลุ่มโรงเรียน สังกัดสำนักงานศึกษาท้องถิ่น พบว่า ตัวแปรส่วนใหญ่มีการแปรปรวนร่วมกันค่อนข้างสูง โดยกลุ่มตัวแปรความพึงพอใจในงานมีการแปรปรวนร่วมกันมากที่สุด รองลงมาคือกลุ่มตัวแปรความผูกพันในอาชีพ กลุ่มตัวแปรความพึงพอใจในงานมีการแปรปรวนร่วมกับกลุ่มตัวแปรความผูกพันในอาชีพค่อนข้างสูง ส่วนกลุ่มตัวแปรสถานภาพของโรงเรียนมีการแปรปรวนร่วมกับตัวแปรอื่นน้อย ยกเว้นตัวแปรความร่วมมือของชุมชน โดยเมทริกซ์ไมเมนต์รอบจุดศูนย์มีค่าระหว่าง 2.793 ถึง 9.651 เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้จำนวน 66 คู่ พบร่วมมือสัมภพทางสถิติ ($p < 0.5$) จำนวน 62 คู่ โดยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์มีค่าระหว่าง -0.253 ถึง 0.894 ดังแสดงในตารางที่ 9

ตารางที่ 9 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เมทริกซ์ไมเมนต์รอบจุดศูนย์และเมทริกซ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้เกี่ยวกับสถานภาพของโรงเรียน ความพึงพอใจในงานและความผูกพันในอาชีพของกลุ่มโรงเรียนสังกัดสำนักงานการศึกษาท้องถิ่น ($n = 190$)

ตัวแปร	JOBSTA	FACCEP	RELATE	CHANCE	STABIL	JOBLOV	JOBTRY	INVOLV	GOOD	FAMOUS	SACCEP	CC
JOBSTA	8.791	0.894**	0.705**	0.822**	0.733**	0.739**	0.554**	0.675**	0.201**	0.271**	0.414**	-0.219**
FACCEP	9.101	9.477	0.849**	0.782**	0.734**	0.698**	0.669**	0.787**	0.234**	0.261**	0.445**	0.236**
RELATE	8.833	9.163	9.000	0.604**	0.826**	0.530**	0.747**	0.651**	0.247**	0.279**	0.543**	0.272**
CHANCE	9.196	9.545	9.254	9.651	0.679**	0.783**	0.401**	0.763**	-0.253**	0.298**	0.419**	0.264**
STABIL	8.936	9.278	9.009	9.368	9.135	0.577**	0.734**	0.614**	0.202**	0.367**	0.381**	0.203**
JOBLOV	8.537	8.862	8.566	8.946	8.698	8.373	0.600**	0.629**	0.215**	0.325**	0.244**	0.228**
JOBTRY	8.006	8.308	8.033	8.390	8.148	7.825	7.358	0.697**	0.233**	0.217**	0.243**	0.284**
INVOLV	7.730	8.019	7.777	8.102	7.877	7.559	7.082	6.894	0.168*	0.234**	0.270**	0.151*
GOOD	3.137	3.266	3.167	3.276	3.195	3.089	2.883	2.793	3.905	0.030	0.129	0.107
FAMOUS	3.525	3.678	3.549	3.700	3.615	3.452	3.223	3.114	3.284	6.968	0.180**	0.010
SACCEP	3.532	3.672	3.620	3.699	3.598	3.418	3.203	3.108	3.310	3.470	6.668	0.203**
CC	7.904	8.230	7.955	8.303	8.058	7.722	7.247	7.012	2.868	3.179	3.229	7.758
\bar{x}	2.951	3.064	2.960	3.094	3.005	2.887	2.707	2.613	1.063	1.189	1.175	2.674
S.D.	0.291	0.303	0.492	0.285	0.328	0.200	0.170	0.262	0.883	0.746	0.538	0.783

สำหรับผลการวิเคราะห์เมทริกซ์ไมเมนต์รอบจุดศูนย์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้เกี่ยวกับสถานภาพของโรงเรียน ความพึงพอใจในงานและความผูกพันในอาชีพของกลุ่มโรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการประถมศึกษาแห่งชาติ พบว่า ตัวแปรส่วนใหญ่มีการแปรปรวนร่วมกันค่อนข้างสูง โดยกลุ่มตัวแปรความพึงพอใจในงานมีการแปรปรวนร่วมกันมากที่สุด รองลงมาคือกลุ่มตัวแปรความผูกพันในอาชีพ กลุ่มตัวแปรความพึงพอใจในงานมีการแปรปรวนร่วมกับกลุ่มตัวแปรความผูกพันในอาชีพค่อนข้างสูง ส่วนกลุ่มตัวแปรสถานภาพของโรงเรียนมีการแปรปรวนร่วมกับตัวแปรอื่นน้อย ยกเว้นตัวแปรความร่วมมือของชุมชน โดยเมทริกซ์ไมเมนต์รอบจุดศูนย์มีค่าระหว่าง 1.409 ถึง

9.742 เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้จำนวน 66 คู่ พนบว่ามีนัยสำคัญทางสถิติ ($p<0.5$) จำนวน 55 คู่ โดยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์มีค่าระหว่าง -0.322 ถึง 0.888 ดังแสดงในตาราง ที่ 10

ตารางที่ 10 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เมทริกซ์ไมเมนต์รอบจุดศูนย์และเมทริกซ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้เกี่ยวกับสถานภาพของโรงเรียน ความพึงพอใจในงานและความผูกพันในอาชีพของกลุ่มโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประเพณีภาษาแห่งชาติ ($n = 260$)

ตัวแปร	JOBSTA	FACCEP	RELATE	CHANCE	STABIL	JOBLOV	JOBTRY	INVOLV	GOOD	FAMOUS	SACCEP	CC
JOBSTA	9.134	0.888**	0.877**	0.821**	0.800**	0.724**	0.744**	0.685**	0.029	0.191**	0.339**	0.752**
FACCEP	9.402	9.742	0.791**	0.875**	0.750**	0.863**	0.537**	0.701**	-0.322**	0.135*	0.287**	0.741**
RELATE	9.300	9.589	9.597	0.650**	0.856**	0.667**	0.584**	0.766**	-0.261**	-0.101	0.391**	0.764**
CHANCE	9.524	9.833	9.708	9.966	0.557**	0.803**	0.745**	0.739**	-0.045	0.131*	0.291**	0.727**
STABIL	9.185	9.481	9.363	9.602	9.304	0.835**	0.612**	0.683**	-0.213**	0.131*	0.274**	0.721**
JOBLOV	8.723	9.023	8.873	9.123	8.803	8.445	0.699**	0.647**	0.093	0.165**	0.149*	0.679**
JOBTRY	8.094	8.365	8.239	8.460	8.160	7.806	7.254	0.647**	0.162**	0.128	0.287**	0.664**
INVOLV	7.891	8.155	8.037	8.251	7.973	7.607	7.047	6.924	-0.004	-0.103	0.180	0.628**
GOOD	1.516	4.555	2.514	2.568	3.518	3.468	2.386	2.314	0.764	0.301**	0.078	0.009
FAMOUS	2.590	2.659	2.609	2.688	2.595	2.486	2.314	2.235	0.618	5.510	0.132	0.150*
SACCEP	3.705	3.811	3.818	3.857	3.724	3.528	3.283	3.201	0.638	2.097	4.778	0.239**
CC	8.243	8.521	8.374	8.622	8.322	7.956	7.372	7.182	1.409	2.405	3.337	7.884
\bar{X}	3.007	3.107	3.059	3.143	3.031	2.900	2.688	2.619	0.502	0.853	1.200	2.741
S.D.	0.309	0.293	0.491	0.297	0.339	0.194	0.173	0.252	0.717	0.886	0.560	0.609

สำหรับผลการวิเคราะห์เมทริกซ์ไมเมนต์รอบจุดศูนย์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้เกี่ยวกับสถานภาพของโรงเรียน ความพึงพอใจในงานและความผูกพันในอาชีพของกลุ่มโรงเรียน สังกัดกรมสามัญศึกษา พนบว่า ตัวแปรส่วนใหญ่มีการแปรปรวนร่วมกันค่อนข้างสูง โดยกลุ่มตัวแปรความพึงพอใจในงานมีการแปรปรวนร่วมกันมากที่สุด รองลงมาคือกลุ่มตัวแปรความผูกพันในอาชีพ กลุ่มตัวแปรความพึงพอใจในงานมีการแปรปรวนร่วมกับกลุ่มตัวแปรความผูกพันในอาชีพค่อนข้างสูง ส่วนกลุ่มตัวแปรสถานภาพของโรงเรียนมีการแปรปรวนร่วมกับตัวแปรอื่นน้อย ยกเว้นตัวแปรความร่วมมือของชุมชน โดยเมทริกซ์ไมเมนต์รอบจุดศูนย์มีค่าระหว่าง 2.166 ถึง 8.867 เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้จำนวน 66 คู่ พนบว่ามีนัยสำคัญทางสถิติ ($p<0.5$) จำนวน 61 คู่ โดยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์มีค่าระหว่าง -0.189 ถึง 0.855 ดังแสดงในตารางที่ 11

ตารางที่ 11 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เมทวิชโนเมนต์รับจดคุณย์และเมทวิชสหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้เกี่ยวกับสถานภาพของโรงเรียน ความพึงพอใจในงานและความผูกพันในอาชีพของกลุ่มโรงเรียนสังกัดกรม
สามัญศึกษา ($n = 258$)

ตัวแปร	JOBSTA	FAMOUS	RELATE	CHANCE	STABIL	JOBLOV	JOBTRY	INVOLV	GOOD	FACCEP	SACCEP	CC
JOBSTA	8.083	0.712**	0.720**	0.855**	0.799**	0.615**	0.591**	0.652**	0.294**	0.288**	0.373**	0.635**
FACCEP	8.158	8.277	0.729**	0.720**	0.702**	0.676**	0.614**	0.612**	0.290**	0.194**	0.248**	0.649**
RELATE	8.150	8.240	8.312	0.736**	0.623**	0.630**	0.609**	0.648**	0.240**	0.166**	0.417**	0.612**
CHANCE	8.452	8.551	8.525	8.867	0.593**	0.473**	0.568**	0.611**	0.243**	0.127	0.360**	0.645**
STABIL	8.000	8.094	8.074	8.380	7.962	0.670**	0.681**	0.502**	0.288**	0.176**	0.276**	0.625**
JOBLOV	7.881	7.983	7.954	8.264	7.820	7.791	0.490**	0.579**	-0.189**	0.154*	0.090	0.633**
JOBTRY	7.431	7.525	7.474	7.792	7.364	7.319	6.917	0.500**	0.137*	0.100	0.272**	0.653**
INVOLV	7.018	7.102	7.077	7.356	6.966	6.911	6.503	6.179	-0.124	0.192**	0.198**	0.546**
GOOD	2.830	2.846	2.843	2.952	2.807	2.763	2.610	2.446	2.791	0.029	0.052	0.181**
FAMOUS	2.505	2.531	2.544	2.626	2.484	2.429	2.298	2.166	3.016	5.504	0.325**	0.193**
SACCEP	3.360	3.388	3.427	3.512	3.316	3.250	3.000	2.907	3.183	2.150	4.732	0.287**
CC	7.629	7.724	7.703	7.984	7.558	7.507	7.085	6.662	2.667	2.422	3.175	7.969
\bar{X}	2.825	2.861	2.849	2.963	2.801	2.786	2.625	2.476	0.992	0.876	1.163	2.690
S.D.	0.323	0.305	0.444	0.296	0.338	0.172	0.156	0.224	0.900	0.860	0.617	0.858

ตารางที่ 12 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เมทวิชโนเมนต์รับจดคุณย์และเมทวิชสหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้เกี่ยวกับสถานภาพของโรงเรียน ความพึงพอใจในงานและความผูกพันในอาชีพของกลุ่มโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ($n = 198$)

ตัวแปร	JOBSTA	FACCEP	RELATE	CHANCE	STABIL	JOBLOV	JOBTRY	INVOLV	GOOD	FAMOUS	SACCEP	CC
JOBSTA	8.496	0.808**	0.763**	0.880**	0.791**	0.630**	0.599**	0.655**	-0.175*	0.222**	0.513**	0.761**
FACCEP	8.643	8.846	0.690**	0.738**	0.798**	0.736**	0.669**	0.721**	-0.152*	0.203**	0.503**	0.709**
RELATE	8.809	8.996	9.250	0.658**	0.677**	0.492**	0.766**	0.636**	-0.180**	-0.230**	0.499**	0.736**
CHANCE	8.781	8.954	9.122	9.110	0.505**	0.5729**	0.450*	0.504**	-0.104	-0.218**	0.527**	0.741**
STABIL	8.118	8.288	8.465	8.409	7.840	0.672**	0.525**	0.680**	-0.185**	0.223**	0.563**	0.756**
JOBLOV	8.208	8.364	8.511	8.501	7.841	8.027	0.619**	0.500**	-0.106	-0.205**	0.244**	0.749**
JOBTRY	7.634	7.788	7.916	7.909	7.290	7.449	6.947	0.566**	-0.117	-0.231**	0.221**	0.659**
INVOLV	7.334	7.473	7.613	7.589	7.031	7.143	6.632	6.450	-0.122	-0.215**	0.377**	0.667**
GOOD	2.200	2.280	2.259	2.273	2.079	2.189	2.037	2.922	6.327	0.135	-0.058	-0.124
FAMOUS	3.603	3.664	3.712	3.716	3.433	3.502	3.255	3.117	2.015	5.985	0.174*	0.244**
SACCEP	3.496	3.564	3.648	3.618	3.371	3.363	3.123	3.032	2.903	3.518	4.592	0.213**
CC	8.579	8.725	8.883	8.877	8.195	8.388	7.783	7.462	2.240	3.694	3.591	0.403
\bar{X}	2.896	2.953	3.001	3.000	2.764	2.827	2.630	2.517	0.776	1.240	1.183	2.954
S.D.	0.329	0.354	0.496	0.337	0.451	0.194	0.173	0.338	0.854	0.671	0.441	1.298

จากการที่ 12 สำหรับผลการวิเคราะห์เมทริกซ์ไมเมนต์รอบจุดศูนย์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้เกี่ยวกับสถานภาพของโรงเรียน ความพึงพอใจในงานและความผูกพันในอาชีพของกลุ่มโรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน พบว่า ตัวแปรส่วนใหญ่มีการแปรปรวนร่วมกันค่อนข้างสูง โดยกลุ่มตัวแปรความพึงพอใจในงานมีการแปรปรวนร่วมกันมากที่สุด รองลงมาคือกลุ่มตัวแปรความผูกพันในอาชีพ กลุ่มตัวแปรความพึงพอใจในงานมีการแปรปรวนร่วมกับกลุ่มตัวแปรความผูกพันในอาชีพค่อนข้างสูง ส่วนกลุ่มตัวแปรสถานภาพของโรงเรียนมีการแปรปรวนร่วมกับตัวแปรอื่นน้อย ยกเว้นตัวแปรความร่วมมือของชุมชน โดยเมทริกซ์ไมเมนต์รอบจุดศูนย์มีค่าระหว่าง 2.037 ถึง 8.996 เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้จำนวน 66 คู่ พนบว่ามีนัยสำคัญทางสถิติ ($p<0.5$) จำนวน 59 คู่ โดยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์มีค่าระหว่าง -0.230 ถึง 0.880

1.2.3 เมทริกซ์ไมเมนต์รอบจุดศูนย์และเมทริกซ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้ของกลุ่มครูและกลุ่มหัวหน้าหมวดในกลุ่มโรงเรียน 5 สังกัด

ผลการวิเคราะห์เมทริกซ์ไมเมนต์รอบจุดศูนย์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้เกี่ยวกับสถานภาพของโรงเรียน ความพึงพอใจในงานและความผูกพันในอาชีพของกลุ่มครูและกลุ่มหัวหน้าหมวด สังกัดสำนักการศึกษากรุงเทพมหานคร สำนักงานการศึกษาห้องถัง สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ กรมสามัญศึกษา และสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน โดยภาพรวมพบว่าสอดคล้องกับผลการวิเคราะห์เมทริกซ์ไมเมนต์รอบจุดศูนย์ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด กล่าวคือตัวแปรสังเกตได้ของกลุ่มโรงเรียนทั้ง 5 สังกัดส่วนใหญ่มีการแปรปรวนร่วมกันค่อนข้างสูง ตัวแปรสังเกตได้ในทุกกลุ่มโรงเรียนมีการแปรปรวนร่วมกันในลักษณะเดียวกัน กล่าวคือกลุ่มตัวแปรความพึงพอใจในงานมีการแปรปรวนร่วมกันมากที่สุด รองลงมาคือกลุ่มตัวแปรความผูกพันในอาชีพ ส่วนตัวแปรสถานภาพของโรงเรียนจะมีการแปรปรวนร่วมกับตัวแปรอื่นๆน้อยที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิเคราะห์เมทริกซ์ไมเมนต์รอบจุดศูนย์ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด รายละเอียดของผลการวิเคราะห์แสดงในตารางที่ 13 ถึงตารางที่ 23

จากการที่ 13 ถึง 14 ผลการวิเคราะห์เมทริกซ์ไมเมนต์รอบจุดศูนย์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้เกี่ยวกับสถานภาพของโรงเรียน ความพึงพอใจในงานและความผูกพันในอาชีพของกลุ่มครูและกลุ่มหัวหน้าหมวด สังกัดสำนักการศึกษากรุงเทพมหานคร พนบว่า ตัวแปรสังเกตได้ของกลุ่มครูและกลุ่มหัวหน้าหมวดมีลักษณะการแปรปรวนร่วมกันในลักษณะคล้ายคลึงกันและสอดคล้องกับผลการวิเคราะห์เมทริกซ์ไมเมนต์รอบจุดศูนย์ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด กล่าวคือ ตัวแปรส่วนใหญ่มีการแปรปรวนร่วมกันค่อนข้างสูง โดยกลุ่มตัวแปรความพึงพอใจในงานมีการแปรปรวนร่วมกันมากที่สุด รองลงมาคือกลุ่มตัวแปรความผูกพันในอาชีพ กลุ่มตัวแปรความพึงพอใจในงานมีการแปรปรวนร่วมกับกลุ่มตัวแปรความผูกพันในอาชีพค่อนข้างสูง ส่วนกลุ่มตัวแปรสถานภาพของโรงเรียนมีการแปรปรวนร่วมกับตัวแปรอื่นๆน้อย

จากตารางที่ 15 ถึง 16 ผลการวิเคราะห์เมทริกซ์ไมเนนต์รอบจุดศูนย์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้เกี่ยวกับสถานภาพของโรงเรียน ความพึงพอใจในงานและความผูกพันในอาชีพของกลุ่มครูและกลุ่มหัวหน้าหมวด สังกัดสำนักงานการศึกษาห้องถิน พบว่า ตัวแปรสังเกตได้ของกลุ่มครูและกลุ่มหัวหน้าหมวดมีลักษณะการแปรปรวนร่วมกันในลักษณะคล้ายคลึงกันและสอดคล้องกับผลการวิเคราะห์เมทริกซ์ไมเนนต์รอบจุดศูนย์ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด กล่าวคือ ตัวแปรส่วนใหญ่มีการแปรปรวนร่วมกันค่อนข้างสูง โดยกลุ่มตัวแปรความพึงพอใจในงานมีการแปรปรวนร่วมกับกลุ่มตัวแปรความผูกพันในอาชีพ กลุ่มตัวแปรความพึงพอใจในงานมีการแปรปรวนร่วมกับกลุ่มตัวแปรความผูกพันในอาชีพค่อนข้างสูง ส่วนกลุ่มตัวแปรสถานภาพของโรงเรียนมีการแปรปรวนร่วมกับตัวแปรอื่นน้อย ยกเว้นตัวแปรความร่วมมือของชุมชน โดยเมทริกซ์ไมเนนต์รอบจุดศูนย์ของกลุ่มครูมีค่าระหว่าง 2.275 ถึง 9.661 ส่วนในกลุ่มหัวหน้าหมวดมีค่าระหว่าง 2.648 ถึง 9.997 เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้จำนวน 66 คู่ พบว่าในกลุ่มครูมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($p<0.5$) จำนวน 61 คู่ ส่วนในกลุ่มหัวหน้าหมวดมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่มีนัยสำคัญทางสถิติจำนวน 63 คู่ โดยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ในกลุ่มครูและกลุ่มหัวหน้าหมวดมีค่าระหว่าง -0.258 ถึง 0.894 และ -0.308 ถึง 0.836 ตามลำดับ

จากตารางที่ 17 ถึง 18 ผลการวิเคราะห์เมทริกซ์ไมเนนต์รอบจุดศูนย์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้เกี่ยวกับสถานภาพของโรงเรียน ความพึงพอใจในงานและความผูกพันในอาชีพของกลุ่มครูและกลุ่มหัวหน้าหมวด สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ พบว่า ตัวแปรสังเกตได้ของกลุ่มครูและกลุ่มหัวหน้าหมวดมีลักษณะการแปรปรวนร่วมกันในลักษณะคล้ายคลึงกันและสอดคล้องกับผลการวิเคราะห์เมทริกซ์ไมเนนต์รอบจุดศูนย์ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด กล่าวคือ ตัวแปรส่วนใหญ่มีการแปรปรวนร่วมกันค่อนข้างสูง โดยกลุ่มตัวแปรความพึงพอใจในงานมีการแปรปรวนร่วมกับกลุ่มตัวแปรความผูกพันในอาชีพ กลุ่มตัวแปรความพึงพอใจในงานมีการแปรปรวนร่วมกับกลุ่มตัวแปรความผูกพันในอาชีพค่อนข้างสูง ส่วนกลุ่มตัวแปรสถานภาพของโรงเรียนมีการแปรปรวนร่วมกับตัวแปรอื่นน้อย ยกเว้นตัวแปรความร่วมมือของชุมชน โดยเมทริกซ์ไมเนนต์รอบจุดศูนย์ของกลุ่มครูมีค่าระหว่าง 1.309 ถึง 9.834 ส่วนในกลุ่มหัวหน้าหมวดมีค่าระหว่าง 2.328 ถึง 9.834 เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้จำนวน 66 คู่ พบว่าในกลุ่มครูมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($p<0.5$) จำนวน 59 คู่ ส่วนในกลุ่มหัวหน้าหมวดมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่มีนัยสำคัญทางสถิติจำนวน 63 คู่ โดยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ในกลุ่มครูและกลุ่มหัวหน้าหมวดมีค่าระหว่าง -0.261 ถึง 0.885 และ -0.320 ถึง 0.821 ตามลำดับ

ตารางที่ 17 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เมทริกซ์โนมินัตробุคุณย์และเมทริกซ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้
เกี่ยวกับสถานภาพของโรงเรียน ความพึงพอใจในงานและความผูกพันในอาชีพของกลุ่มครู สังกัดสำนักงาน
คณะกรรมการการประปัติศึกษาแห่งชาติ ($n = 260$)

ตัวแปร	JOBSTA	FACCEP	RELATE	CHANCE	STABIL	JOELOV	JOBTRY	INVOLV	GOOD	FAMOUS	SACCEP	CC
JOBSTA	9.142	0.658**	0.683**	0.812**	0.684**	0.885**	0.439**	0.600**	0.329**	0.185**	0.367**	0.601**
FACCEP	9.406	9.742	0.578**	0.570**	0.521**	0.523**	0.544**	0.611**	-0.222**	0.330**	0.296**	0.512**
RELATE	9.306	9.590	9.600	0.642**	0.545**	0.634**	0.601**	0.496**	-0.261**	-0.405**	0.416**	0.542**
CHANCE	9.528	9.834	9.710	9.967	0.745**	0.562**	0.428**	0.546**	-0.145*	0.125	0.311**	0.631**
STABIL	9.188	9.481	9.364	9.602	9.302	0.402**	0.510**	0.892**	-0.013	0.229**	0.285**	0.658**
JOBLOV	8.727	9.024	8.875	9.124	8.803	8.446	0.379**	0.548**	0.093	0.568**	0.159*	0.661**
JOBTRY	8.098	8.365	8.241	8.461	8.160	7.807	7.256	0.349**	0.132*	0.531**	0.290**	0.433**
INVOLV	7.893	8.155	8.038	8.251	7.972	7.607	7.047	6.923	-0.104	0.100	0.211**	0.312**
GOOD	5.510	3.549	3.509	4.562	1.512	2.463	4.360	1.309	5.762	0.301**	0.078	0.380**
FAMOUS	2.580	4.649	5.599	2.678	3.585	2.476	6.305	2.226	2.615	6.504	0.132*	0.127
SACCEP	3.700	3.805	3.812	3.851	3.718	3.523	3.278	3.196	2.638	3.093	6.773	0.057
CC	8.237	8.512	8.366	8.613	8.313	7.948	7.365	7.174	2.404	2.396	3.330	7.869
\bar{X}	3.008	3.107	3.060	3.143	3.031	2.900	2.688	2.619	0.500	0.850	1.209	2.738
S.D.	0.309	0.293	0.490	0.296	0.338	0.194	0.173	0.252	0.717	0.886	0.559	0.609

ตารางที่ 18 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เมทริกซ์โนมินัตробุคุณย์และเมทริกซ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้
เกี่ยวกับสถานภาพของโรงเรียน ความพึงพอใจในงานและความผูกพันในอาชีพของกลุ่มหัวหน้าหมวด สังกัด
สำนักงานคณะกรรมการการประปัติศึกษาแห่งชาติ ($n = 261$)

ตัวแปร	JOBSTA	FACCEP	RELATE	CHANCE	STABIL	JOELOV	JOBTRY	INVOLV	GOOD	FAMOUS	SACCEP	CC
JOBSTA	9.260	0.729**	0.649**	0.821**	0.719**	0.338**	0.444**	0.778**	0.270**	0.200**	0.354**	0.550**
FACCEP	9.737	9.325	0.574**	0.566**	0.672**	0.639**	0.461**	0.637**	0.247**	0.206**	0.352**	0.406**
RELATE	9.328	9.834	9.619	0.624**	0.550**	0.546**	0.287**	0.531**	-0.251**	-0.201**	0.393**	0.663**
CHANCE	9.884	9.417	9.976	9.590	0.437**	0.313**	0.407**	0.702**	0.351**	0.248**	0.373**	0.447**
STABIL	9.347	9.863	9.436	9.008	9.526	0.370**	0.365**	0.439**	0.232**	0.153*	0.304**	0.565**
JOBLOV	8.717	8.092	7.755	8.191	8.815	8.541	0.456**	0.243**	-0.238**	0.347**	0.214**	0.626**
JOBTRY	8.228	8.621	9.279	9.721	8.319	8.870	9.282	0.247**	0.218**	0.236**	0.316**	0.533**
INVOLV	8.066	8.414	8.095	8.506	9.150	8.034	8.369	7.692	-0.228**	-0.320**	-0.042	0.581**
GOOD	3.034	3.093	3.000	3.110	3.039	4.455	3.545	4.374	7.767	0.034	0.075	0.281**
FAMOUS	3.403	3.514	3.417	3.559	3.450	2.480	2.584	2.328	2.619	7.502	0.185**	0.337**
SACCEP	5.242	5.411	5.323	5.453	5.273	3.775	3.950	3.529	2.677	3.187	8.996	0.259**
CC	8.016	7.385	7.077	7.467	7.112	7.991	8.335	7.566	3.412	4.401	3.548	7.895
\bar{X}	4.012	4.140	4.029	4.176	4.045	2.912	3.037	2.752	0.505	0.848	1.286	2.743
S.D.	0.405	0.430	0.622	0.385	0.409	0.251	0.247	0.346	0.719	0.886	0.587	0.609

สำหรับผลการวิเคราะห์เมทริกซ์ไมเมนต์รอบจุดศูนย์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้เกี่ยวกับสถานภาพของโรงเรียน ความพึงพอใจในงานและความผูกพันในอาชีพของกลุ่มครูและกลุ่มหัวหน้าหมวด สังกัดกรมสามัญศึกษา พบว่า ตัวแปรสังเกตได้ของกลุ่มครูและกลุ่มหัวหน้าหมวดมีลักษณะการแปรปรวนร่วมกันในลักษณะคล้ายคลึงกันและสอดคล้องกับผลการวิเคราะห์เมทริกซ์ไมเมนต์รอบจุดศูนย์ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด กล่าวคือ ตัวแปรส่วนใหญ่มีการแปรปรวนร่วมกันค่อนข้างสูง โดยกลุ่มตัวแปรความพึงพอใจในงานมีการแปรปรวนร่วมกันมากที่สุด รองลงมาคือกลุ่มตัวแปรความผูกพันในอาชีพ กลุ่มตัวแปรความพึงพอใจในงานมีการแปรปรวนร่วมกับกลุ่มตัวแปรความผูกพันในอาชีพค่อนข้างสูง ส่วนกลุ่มตัวแปรสถานภาพของโรงเรียนมีการแปรปรวนร่วมกับตัวแปรอื่นน้อย ยกเว้นตัวแปรความร่วมมือของชุมชน โดยเมทริกซ์ไมเมนต์รอบจุดศูนย์ของกลุ่มครูมีค่าระหว่าง 2.197 ถึง 9.979 ส่วนในกลุ่มหัวหน้าหมวดมีค่าระหว่าง 1.268 ถึง 9.985 เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้จำนวน 66 คู่ พบว่าในกลุ่มครูมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($p<0.5$) จำนวน 62 คู่ ส่วนในกลุ่มหัวหน้าหมวดมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่มีนัยสำคัญทางสถิติจำนวน 64 คู่ โดยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ในกลุ่มครูและกลุ่มหัวหน้าหมวดมีค่าระหว่าง -0.160 ถึง 0.847 และ -0.227 ถึง 0.820 ตามลำดับ ดังแสดงในตารางที่ 19 ถึง 20

สำหรับผลการวิเคราะห์เมทริกซ์ไมเมนต์รอบจุดศูนย์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้เกี่ยวกับสถานภาพของโรงเรียน ความพึงพอใจในงานและความผูกพันในอาชีพของกลุ่มครูและกลุ่มหัวหน้าหมวด สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน พบว่า ตัวแปรสังเกตได้ของกลุ่มครูและกลุ่มหัวหน้าหมวดมีลักษณะการแปรปรวนร่วมกันในลักษณะคล้ายคลึงกันและสอดคล้องกับผลการวิเคราะห์เมทริกซ์ไมเมนต์รอบจุดศูนย์ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด กล่าวคือ ตัวแปรส่วนใหญ่มีการแปรปรวนร่วมกันค่อนข้างสูง โดยกลุ่มตัวแปรความพึงพอใจในงานมีการแปรปรวนร่วมกันมากที่สุด รองลงมาคือกลุ่มตัวแปรความผูกพันในอาชีพ กลุ่มตัวแปรความพึงพอใจในงานมีการแปรปรวนร่วมกับกลุ่มตัวแปรความผูกพันในอาชีพค่อนข้างสูง ส่วนกลุ่มตัวแปรสถานภาพของโรงเรียนมีการแปรปรวนร่วมกับตัวแปรอื่นน้อย ยกเว้นตัวแปรความร่วมมือของชุมชน โดยเมทริกซ์ไมเมนต์รอบจุดศูนย์ของกลุ่มครูมีค่าระหว่าง 2.029 ถึง 9.085 ส่วนในกลุ่มหัวหน้าหมวดมีค่าระหว่าง 1.832 ถึง 9.836 เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้จำนวน 66 คู่ พบว่าทั้งในกลุ่มครูและกลุ่มหัวหน้าหมวด มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($p<0.5$) จำนวน 64 คู่ เท่ากัน โดยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ในกลุ่มครูและกลุ่มหัวหน้าหมวดมีค่าระหว่าง -0.333 ถึง 0.860 และ -0.307 ถึง 0.848 ตามลำดับ ดังแสดงในตารางที่ 21 ถึง 22

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์โมเดลความสัมพันธ์ระหว่างตัวบ่งชี้สถานภาพของโรงเรียน ความพึงพอใจในงานและความผูกพันในอาชีพตามโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุแบบมีความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรภายนอก

การวิเคราะห์ในตอนนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อตรวจสอบความสอดคล้องของโมเดลความสัมพันธ์ระหว่างตัวบ่งชี้สถานภาพของโรงเรียน ความพึงพอใจในงานและความผูกพันในอาชีพตามโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุแบบมีความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรภายนอกโดยใช้ตัวแปรแฟ้มกับข้อมูลเชิงประจักษ์ การวิเคราะห์ในตอนนี้จะแยกเป็น 2 ชุด ชุดแรกเป็นผลการวิเคราะห์โมเดลความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพของโรงเรียน ความพึงพอใจในงานและความผูกพันในอาชีพของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด ซึ่งเป็นการวิเคราะห์โดยรวมกลุ่มตัวอย่างทั้ง 5 สังกัดเป็นประชากรกลุ่มเดียว ชุดที่สอง เป็นผลการวิเคราะห์โมเดลความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพของโรงเรียน ความพึงพอใจในงานและความผูกพันในอาชีพของกลุ่มโรงเรียนทั้ง 5 สังกัด รายละเอียดของผลการวิเคราะห์ ดังต่อไปนี้

2.1 ผลการวิเคราะห์โมเดลความสัมพันธ์ตัวบ่งชี้ระหว่างสถานภาพของโรงเรียน ความพึงพอใจในงานและความผูกพันในอาชีพตามโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุแบบมีความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรภายนอกของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

การวิเคราะห์ในตอนนี้เป็นการตรวจสอบความสอดคล้องของโมเดลความสัมพันธ์ระหว่างตัวบ่งชี้สถานภาพของโรงเรียน ความพึงพอใจในงานและความผูกพันในอาชีพตามโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุแบบมีความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรภายนอกโดยใช้ตัวแปรแฟ้มกับข้อมูลเชิงประจักษ์ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด โดยวิเคราะห์รวมประชากรทั้งหมดเป็นประชากรกลุ่มเดียวกัน ผลการวิเคราะห์ประกอบด้วย ค่าน้ำหนักองค์ประกอบ ความคาดเคลื่อนมาตรฐาน ค่าสัมประสิทธิ์องค์ประกอบ ค่าสัมประสิทธิ์การทำนาย ค่าอิทธิพลเชิงสาเหตุจากตัวแปรภายนอกແริงไปยังตัวแปรภายนอก ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรภายนอกในทาง การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดให้ค่าน้ำหนักองค์ประกอบของตัวแปรความร่วมมือของชุมชน โอกาสในการทำงาน และความภาคภูมิใจในวิชาชีพครุซึ่งเป็นตัวแปรที่มีน้ำหนักองค์ประกอบมากที่สุดขององค์ประกอบสถานภาพของโรงเรียน ความพึงพอใจในงานและความผูกพันในอาชีพตามลำดับให้มีค่าเท่ากับ 1.00 ทั้งนี้เพื่อความสะดวกในการประมาณค่าพารามิเตอร์ในโมเดล และการแปลความหมายผลการวิเคราะห์รายละเอียดของผลการวิเคราะห์แสดงในตารางที่ 23

ตารางที่ 23 ผลการวิเคราะห์โมเดลความสัมพันธ์ระหว่างตัวบ่งชี้สถานภาพของโรงเรียน ความพึงพอใจในงานและความผูกพันในอาชีพตามโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุแบบมีตัวแปรแฟกตอร์ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

ตัวแปร	ค่าพารามิเตอร์	SE	t	FS	R ²
น้ำหนักองค์ประกอบ (b)					
สถานภาพของโรงเรียน					
STATUS → GOOD	0.30**	0.02	15.95	0.04	0.48
STATUS → FAMOUS	0.37**	0.02	20.21	0.05	0.61
STATUS → SACCEP	0.42**	0.01	32.92	0.18	0.85
STATUS → CC	1.00	-	-	0.13	0.91
ความพึงพอใจในงาน					
SATIS → JOBSTA	0.96**	0.00	293.62	0.30	1.00
SATIS → FACCEP	0.98**	0.00	271.44	0.24	1.00
SATIS → RELATE	0.98**	0.01	149.05	0.04	0.99
SATIS → CHANCE	1.00	-	-	0.29	1.00
SATIS → STABIL	0.95**	0.00	214.89	0.10	1.00
ความผูกพันในอาชีพ					
COMMIT → JOBLOV	1.00	-	-	0.21	1.00
COMMIT → JOBTRY	0.94**	0.00	226.76	0.51	1.00
COMMIT → INVOLV	0.89**	0.01	164.94	0.23	0.99
สัมประสิทธิ์สัมพันธ์ (r)					
SATIS ↔ COMMIT	0.80**	0.08	10.40		
อิทธิพลของสถานภาพของโรงเรียน (b)					
STATUS → SATIS	1.10**	0.02	48.46		
STATUS → COMMIT	1.02**	0.02	48.33		
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)					
PSATIS → SATIS	0.41**	0.08	5.31		
PCOMMIT → COMMIT	0.37**	0.07	4.98		
ผลการทดสอบความกลมกลืน	$\chi^2 = 59.39$, df = 46, p = 0.089 GFI = 0.97, NFI = 1.00, RMSEA = 0.031 largest standardized residual = 2.90				

หมายเหตุ **p < .01

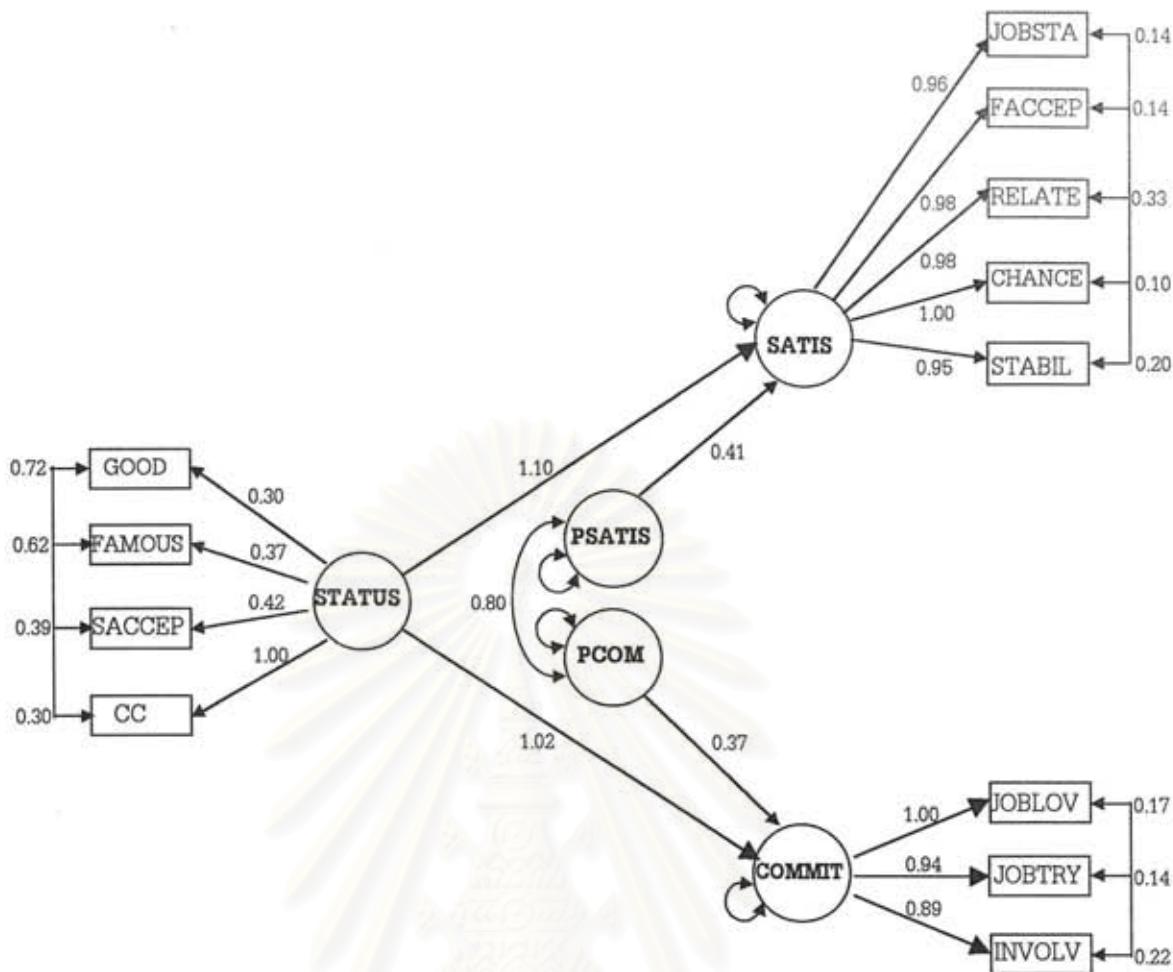
ผลการวิเคราะห์โมเดลความสัมพันธ์ระหว่างตัวบ่งชี้สถานภาพของโรงเรียน ความพึงพอใจในงานและความผูกพันในอาชีพตามโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุแบบมีความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรแฟกตอร์ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด จากตารางที่ 23 แสดงให้เห็นว่าโมเดลความสัมพันธ์ดังกล่าวมีความ

สอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ มีค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 0.97 ค่าสถิติได้-สแควร์เท่ากับ 59.39 ท่องคำอิสระเท่ากับ 46 และความน่าจะเป็นเท่ากับ 0.089

เมื่อพิจารณาค่าน้ำหนักองค์ประกอบของตัวแปร พบว่า ค่าน้ำหนักองค์ประกอบของตัวแปร สังเกตได้ทุกตัวมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .01$) นั่นคือ ตัวแปรสังเกตได้ทุกตัวของตัวบ่งชี้สถานภาพของ โรงเรียน ความพึงพอใจในงาน และความผูกพันในอาชีพทุกตัวแปรเป็นตัวแปรที่สำคัญของตัวบ่งชี้ ดังกล่าว โดยในตัวบ่งชี้สถานภาพของโรงเรียน มีตัวแปรความร่วมมือของชุมชน (CC) เป็นตัวแปรที่มี น้ำหนักความสำคัญมากที่สุด รองลงมาคือตัวแปรการยอมรับโรงเรียน (SACCEP) ส่วนตัวบ่งชี้ความ พึงพอใจในงาน มีตัวแปรโอกาสในการทำงาน (CHANCE) เป็นตัวแปรที่มีน้ำหนักความสำคัญมากที่สุด รองลงมาคือตัวแปรการได้รับการยอมรับจากเพื่อนร่วมงาน (FACCEP) และตัวแปรความสัมพันธ์กับ เพื่อนร่วมงานและผู้บังคับบัญชา (RELATE) ส่วนตัวบ่งชี้ความผูกพันในอาชีพ มีตัวแปรความภาคภูมิ ใจในอาชีพครู (JOBLOV) เป็นตัวแปรที่มีน้ำหนักความสำคัญมากที่สุด รองลงมาคือตัวแปรความมุ่งมั่น ในวิชาชีพครู (JOBTRY)

เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวบ่งชี้ความพึงพอใจในงานและความผูกพันใน อาชีพ ค่าอิทธิพลของสถานภาพของโรงเรียนและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของตัวบ่งชี้ความพึงพอใจใน งานและความผูกพันในอาชีพ พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์ทุกค่ามีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .01$) โดยค่า สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวบ่งชี้ความพึงพอใจในงานและความผูกพันในอาชีพมีค่าเท่ากับ 0.80 ค่าอิทธิพลของสถานภาพของโรงเรียนที่มีต่อความพึงพอใจในงานและความผูกพันในอาชีพมีค่าเท่ากับ 1.10 และ 1.02 ตามลำดับ และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของตัวบ่งชี้ความพึงพอใจในงานและความ ผูกพันในอาชีพมีค่าเท่ากับ 0.41 และ 0.37 ตามลำดับ ผลการวิเคราะห์โมเดลความสัมพันธ์ระหว่าง ตัวบ่งชี้สถานภาพของโรงเรียน ความพึงพอใจในงานและความผูกพันในอาชีพตามโมเดลความสัมพันธ์ เชิงสาเหตุแบบมีความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรແ贲สามารถแสดงในรูปโมเดล ดังแผนภาพที่ 6

สถาบันวิทยบริการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แผนภาพที่ 6 โมเดลความสัมพันธ์ระหว่างตัวบ่งชี้สถานภาพของโรงเรียน ความพึงพอใจในงานและ
ความผูกพันในอาชีพแบบมีตัวแปรแฟนтомของกลุ่มตัวอย่างห้องทดลอง

2.2 ผลการวิเคราะห์โมเดลความสัมพันธ์ระหว่างตัวบ่งชี้สถานภาพของโรงเรียน ความพึงพอใจในงานและความผูกพันในอาชีพตามโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุแบบมีความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรภายในแฟ้มของกลุ่มโรงเรียน 5 สังกัด

การวิเคราะห์ที่ในตอนนี้เป็นการตรวจสอบความสอดคล้องของโมเดลความสัมพันธ์ระหว่างตัวบ่งชี้สถานภาพของโรงเรียน ความพึงพอใจในงานและความผูกพันในอาชีพตามโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุแบบมีความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรภายในแฟ้มโดยใช้ตัวแปรแฟนтомกับข้อมูลเชิงประจักษ์ของกลุ่มโรงเรียน 5 สังกัด การวิเคราะห์ที่ในตอนนี้จะวิเคราะห์โมเดลความสัมพันธ์ระหว่างตัวบ่งชี้สถานภาพของโรงเรียน ความพึงพอใจในงานและความผูกพันในอาชีพของกลุ่มโรงเรียนห้อง 5 สังกัด ไปพร้อมกันโดยใช้การวิเคราะห์โมเดลสมการโครงสร้างกลุ่มพหุ ผลการวิเคราะห์แสดงในตารางที่ 2

ตารางที่ 24 ผลการวิเคราะห์โมเดลความสัมพันธ์ระหว่างตัวบ่งชี้สถานภาพของโรงเรียน ความพึงพอใจในงานและความผูกพันในอาชีพตามโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุแบบมีตัวแปรแฟกทอร์ของกลุ่มโรงเรียน 5 สังกัด

ตัวแปร	สังกัด																
	สำนักการศึกษากรุงเทพมหานคร				สำนักงานการศึกษาท้องถิ่น				สำนัก				กรมสามัญศึกษา				
พารามิเตอร์ สหกรณ์ประกอบ (b)	S.E.	FS	R ²	พารามิเตอร์ S.E.	FS	R ²	พารามิเตอร์ S.E.	FS	R ²	พารามิเตอร์ S.E.	FS	R ²	พารามิเตอร์ S.E.	FS	R ²		
สถานภาพของโรงเรียน																	
STATUS → GOOD	0.32**	0.03	0.05	0.53	0.40**	0.03	0.04	0.60	0.18**	0.02	0.05	0.34	0.37**	0.03	0.13	0.56	
STATUS → FAMOUS	0.34**	0.03	0.06	0.59	0.45**	0.03	0.06	0.73	0.31**	0.03	0.11	0.49	0.33**	0.03	0.08	0.53	
STATUS → SACCEP	0.36**	0.02	0.30	0.87	0.45**	0.02	0.18	0.86	0.45**	0.02	0.17	0.84	0.44**	0.02	0.10	0.81	
STATUS → CC	1.00	-	0.14	0.90	1.00	-	0.15	0.93	1.00	-	0.23	0.96	1.00	-	0.21	0.92	
ความพึงพอใจในงาน																	
SATIS → JOBSTA	0.96**	0.00	0.22	1.00	0.96**	0.01	0.21	1.00	0.96**	0.00	0.18	1.00	0.96**	0.00	0.20	1.00	
SATIS → PACCEP	0.98**	0.01	0.13	1.00	0.99**	0.01	0.16	1.00	0.99**	0.01	0.16	1.00	0.97**	0.00	0.21	1.00	
SATIS → RELATE	0.98**	0.01	0.04	0.99	0.96**	0.01	0.02	0.99	0.97**	0.01	0.04	0.99	0.96**	0.01	0.12	0.99	
SATIS → CHANCE	1.00	-	0.47	1.00	1.00	-	0.42	1.00	1.00	-	0.46	1.00	1.00	-	0.35	1.00	
SATIS → STABIL	0.95**	0.01	0.11	1.00	0.97**	0.01	0.13	1.00	0.96**	0.01	0.11	1.00	0.95**	0.01	0.17	1.00	
ความผูกพันในอาชีวะ																	
COMMIT → JOBLOV	1.00	-	0.20	1.00	1.00	-	0.35	1.00	1.00	-	0.33	1.00	1.00	-	0.12	1.00	
COMMIT → JOBTRY	0.96**	0.01	0.48	1.00	0.94**	0.01	0.33	1.00	0.93**	0.01	0.40	1.00	0.94**	0.01	0.53	1.00	
COMMIT → INVOLV	0.86**	0.01	0.28	0.99	0.91**	0.01	0.15	0.99	0.90**	0.01	0.15	0.99	0.89**	0.01	0.35	1.00	
อัตราประเทืองสหกรณ์พัฒนา (x)																	
SATIS ↔ COMMIT	0.86**	0.07			0.84**	0.10			0.67**	0.17			0.76**	0.18		0.76**	0.17
อัตราพื่อมรดสถานภาพของโรงเรียน(b)																	
STATUS → SATIS	1.13**	0.04			1.14**	0.04			1.14**	0.02			1.09**	0.03		1.01**	0.05
STATUS → COMMIT	1.02**	0.04			1.07**	0.03			1.05**	0.02			1.02**	0.03		0.95**	0.04
จำนวนหน่วยงานมาตรฐาน (S.D.)																	
PSATIS → SATIS	0.43**	0.12			0.38**	0.11			0.33**	0.10			0.34**	0.10		0.35**	0.11
PCOMMIT → COMMIT	0.44**	0.11			0.35**	0.11			0.23**	0.05			0.34**	0.08		0.38**	0.12
Contribution to chi-square	45.87				46.16				56.46				55.76			73.48	
% Contribution to chi-square	16.53				16.64				20.36				20.09			26.39	
Standardized residual	0.77				0.13				0.26				0.89			0.36	
ผลการทดสอบความถูกต้อง	$\chi^2 = 277.48, df = 242, p = 0.058, GFI = 0.89, NFI = 0.99, RMSEA = 0.035$																

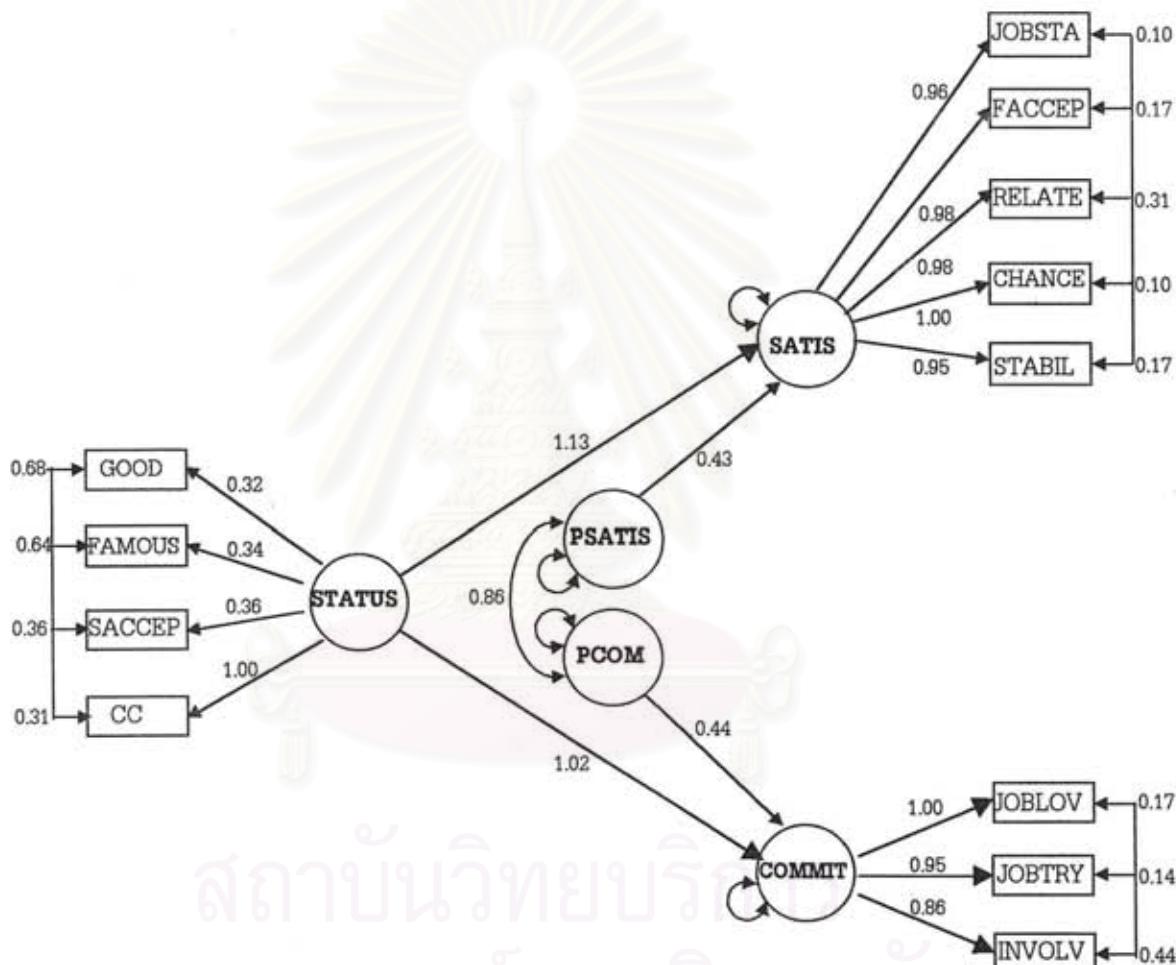
หมายเหตุ **p < .01

ผลการวิเคราะห์ไม่เดลความสัมพันธ์ระหว่างตัวบ่งชี้สถานภาพของโรงเรียน ความพึงพอใจในงานและความผูกพันในอาชีพตามไม่เดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุแบบมีความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรແ geg ของกลุ่มโรงเรียน 5 สังกัด จากตารางที่ 24 แสดงให้เห็นว่าไม่เดลดังกล่าวมีความสอดคล้องกับข้อมูล เชิงประจักษ์ มีค่าตัวชนิดความสอดคล้องเท่ากับ 0.89 ค่าสถิติ t -score เท่ากับ 277.48 ท่องศักยิสระ เท่ากับ 242 และความน่าจะเป็นเท่ากับ 0.058

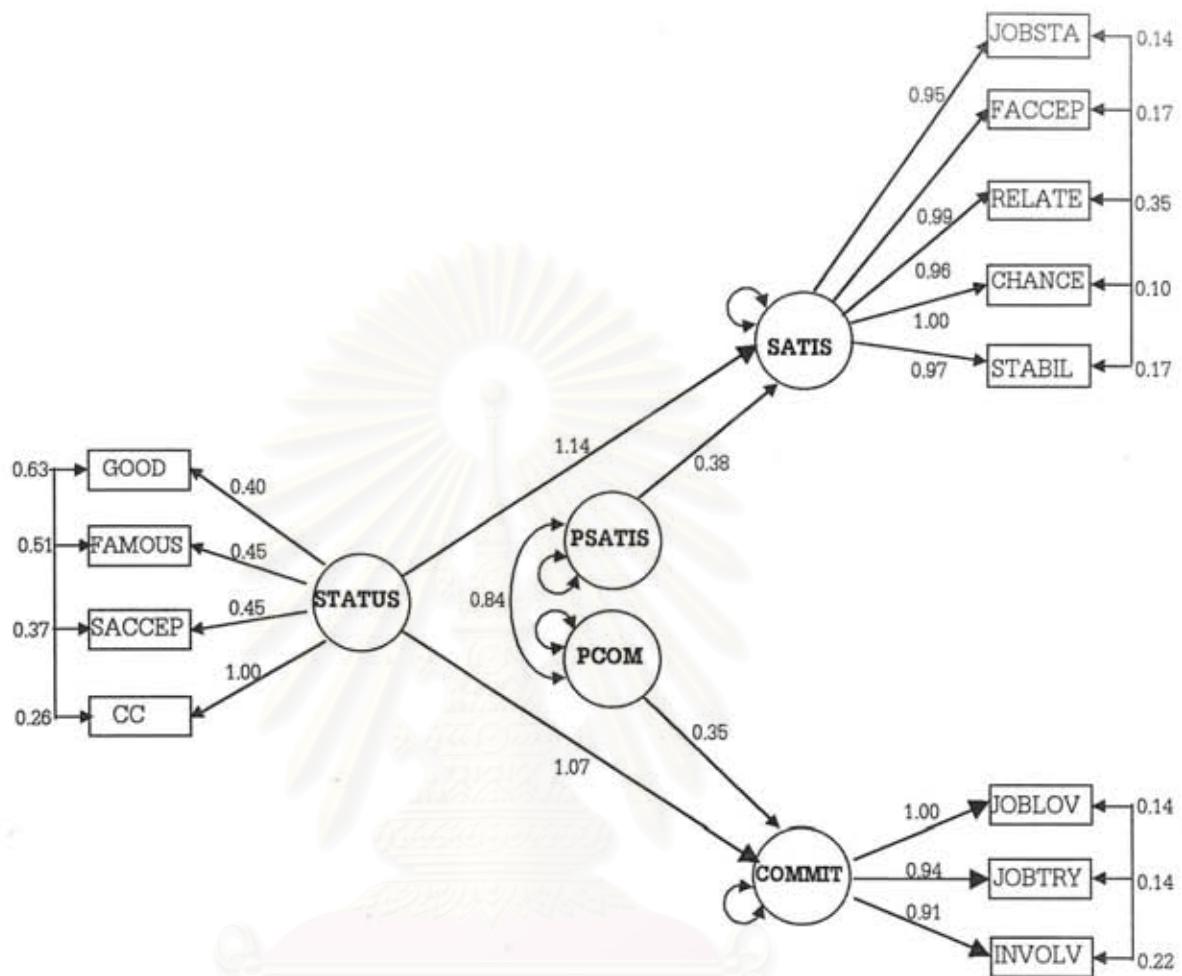
เมื่อพิจารณาค่าหนักองค์ประกอบของตัวแปร พนว่า กลุ่มโรงเรียน 5 สังกัดมีตัวแปรที่ค่า หนักองค์ประกอบของตัวแปรสังเกตได้มีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .01$) จำนวน 12 ตัวแปรเท่ากัน นั่นคือ ตัวแปรสังเกตได้ของตัวบ่งชี้สถานภาพของโรงเรียน ความพึงพอใจในงาน และความผูกพันในอาชีพทุกตัวแปรเป็นตัวแปรที่สำคัญของตัวบ่งชี้ดังกล่าวในกลุ่มโรงเรียนทุกสังกัด เพียงแต่มีลำดับความ สำคัญแตกต่างกันบ้างเท่านั้น ซึ่งตัวแปรที่มีความสำคัญในลำดับแรกๆจะมีความสอดคล้องกับผลการ วิเคราะห์ที่รวมประชากรทั้งหมดเป็นกลุ่มเดียว กล่าวคือในตัวบ่งชี้สถานภาพของโรงเรียน ตัวแปรความ ร่วมมือของชุมชน (CC) เป็นตัวแปรที่มีน้ำหนักความสำคัญมากที่สุดในทุกสังกัดโรงเรียน ตัวแปรที่มี น้ำหนักความสำคัญรองลงมาในกลุ่มโรงเรียนสังกัดสำนักการศึกษากรุงเทพมหานคร สำนักงานการ ศึกษาท้องถิ่น สำนักงานคณะกรรมการการประเพณีศึกษาแห่งชาติและกรมสามัญศึกษา คือ ตัวแปรการ ยอมรับโรงเรียน (SACCEP) ส่วนตัวแปรที่มีน้ำหนักความสำคัญรองลงมาในกลุ่มโรงเรียนสังกัดสำนัก งานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน คือ ตัวแปรความมีชื่อเสียงของโรงเรียน (FAMOUS) ส่วนตัวบ่งชี้ ความพึงพอใจในงาน มีตัวแปรโอกาสในการทำงาน (CHANCE) เป็นตัวแปรที่มีน้ำหนักความสำคัญ มากที่สุดในทุกสังกัดโรงเรียน ตัวแปรที่มีน้ำหนักความสำคัญรองลงมาในกลุ่มโรงเรียนสังกัดสำนักการ ศึกษากรุงเทพมหานคร สำนักงานการศึกษาท้องถิ่น สำนักงานคณะกรรมการการประเพณีศึกษาแห่งชาติ และกรมสามัญศึกษา คือ ตัวแปรการได้รับการยอมรับจากเพื่อนร่วมงาน (FACCEP) ส่วนตัวแปรที่มี น้ำหนักความสำคัญรองลงมาในกลุ่มโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน คือ ตัวแปรความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงานและผู้บังคับบัญชา (RELATE) ส่วนตัวบ่งชี้ความผูกพันในอาชีพ นั้น ลำดับความสำคัญของตัวแปรเหมือนกันในทุกกลุ่มโรงเรียน โดยมีตัวแปรความภาคภูมิใจในอาชีพ ครู (JOBLOV) เป็นตัวแปรที่มีน้ำหนักความสำคัญมากที่สุด รองลงมาคือตัวแปรความมุ่งมั่นในอาชีพ ครู (JOBTRY) และตัวแปรความประจานาที่จะเป็นครูต่อไปในอนาคต (INVLOV) เป็นตัวแปรที่มี น้ำหนักความสำคัญมากที่สุด

เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวบ่งชี้ความพึงพอใจในงานและความผูกพันใน อาชีพ ค่าอิทธิพลของสถานภาพของโรงเรียนและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของตัวบ่งชี้ความพึงพอใจใน งานและความผูกพันในอาชีพ พนว่า ค่าสัมประสิทธิ์ทุกค่ามีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .01$) ในทุกสังกัด โรงเรียน โดยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวบ่งชี้ความพึงพอใจในงานและความผูกพันในอาชีพ ของกลุ่มโรงเรียนสังกัดสำนักการศึกษากรุงเทพมหานครมีค่าสูงที่สุด (0.86) รองลงมาคือสำนักงานการ

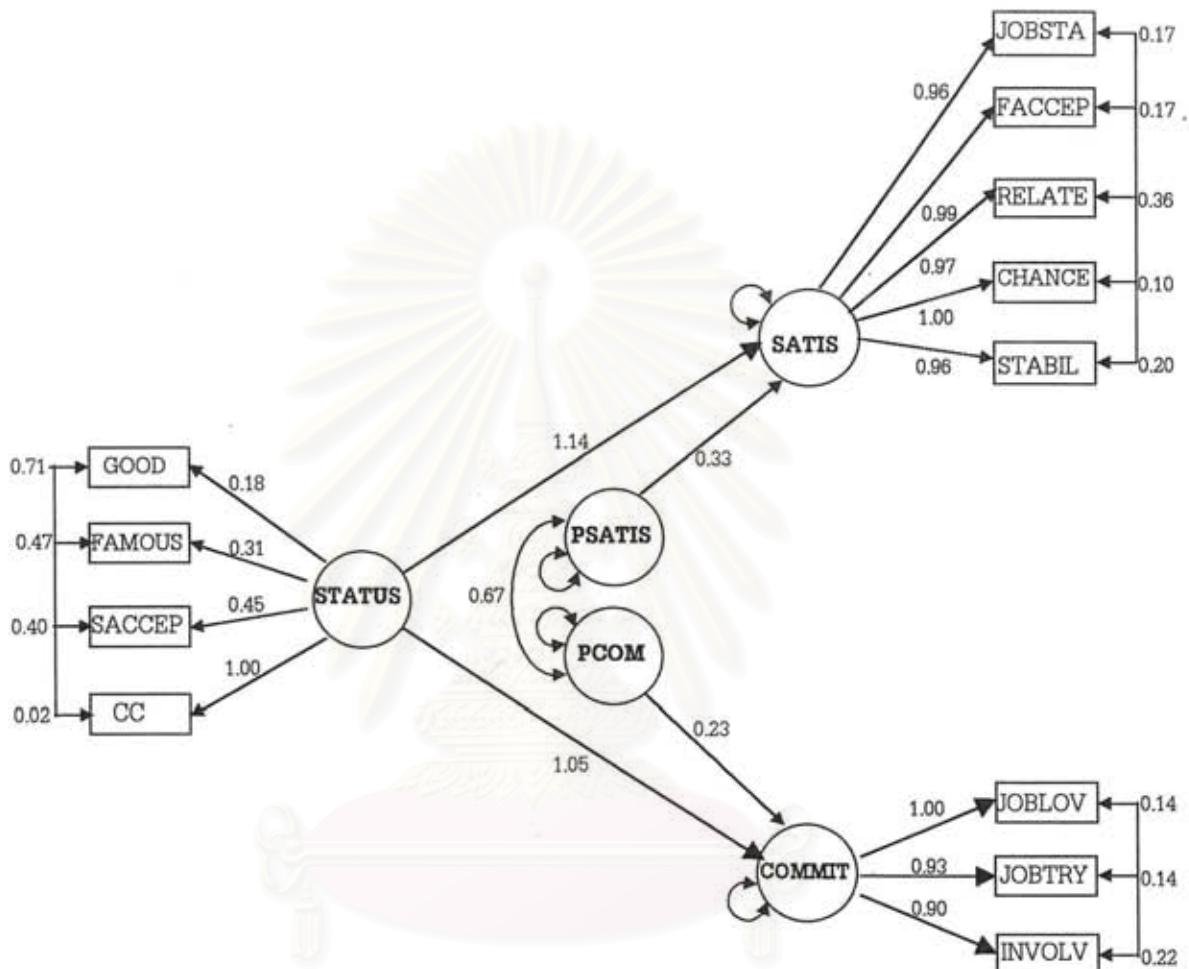
คีกษาห้องถิน (0.84) ค่าอิทธิพลของสถานภาพของโรงเรียนที่มีต่อความพึงพอใจในงานและความผูกพันในอาชีพของกลุ่มโรงเรียนสังกัดสำนักการคีกษาห้องถินและสำนักงานคณะกรรมการการประเพณีคีกษาแห่งชาติมีค่าสูงที่สุด (1.14, 1.07 กับ 1.14, 1.05) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของตัวบ่งชี้ความพึงพอใจในงานและความผูกพันในอาชีพของกลุ่มโรงเรียนสังกัดสำนักการคีกษากรุ่งเทพมหานครมีค่าสูงที่สุด (0.43, 0.44) ผลการวิเคราะห์ไมเดลความสัมพันธ์ระหว่างตัวบ่งชี้สถานภาพของโรงเรียน ความพึงพอใจในงานและความผูกพันในอาชีพตามไมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุแบบมีความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรແ汾ของกลุ่มโรงเรียน 5 สังกัด สามารถแสดงในรูปโนเดล ดังแผนภาพที่ 7 ถึง 11

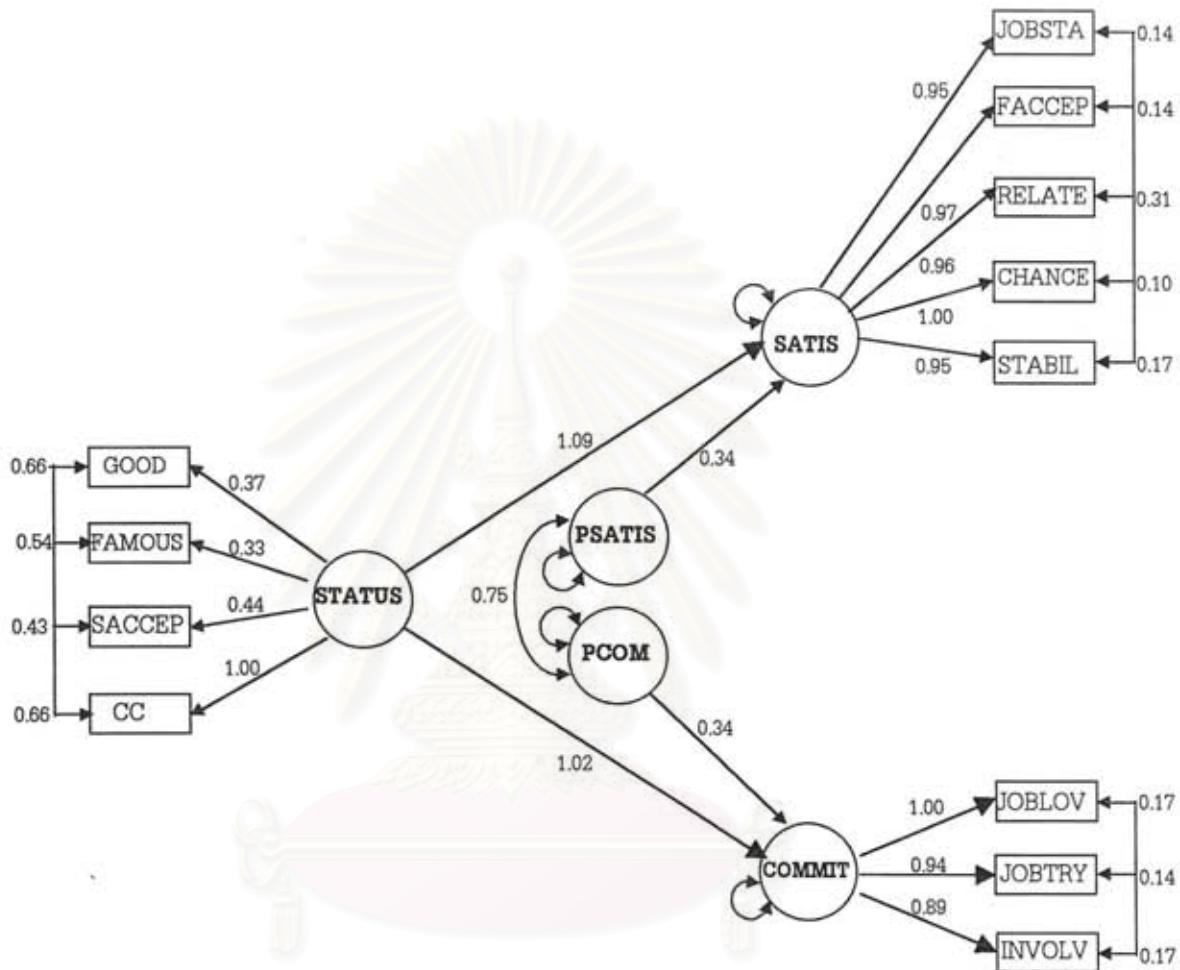
แผนภาพที่ 7 ไมเดลความสัมพันธ์ระหว่างตัวบ่งชี้สถานภาพของโรงเรียน ความพึงพอใจในงานและความผูกพันในอาชีพแบบมีตัวแปรແ汾ของกลุ่มโรงเรียน สังกัดสำนักการคีกษากรุงเทพมหานคร

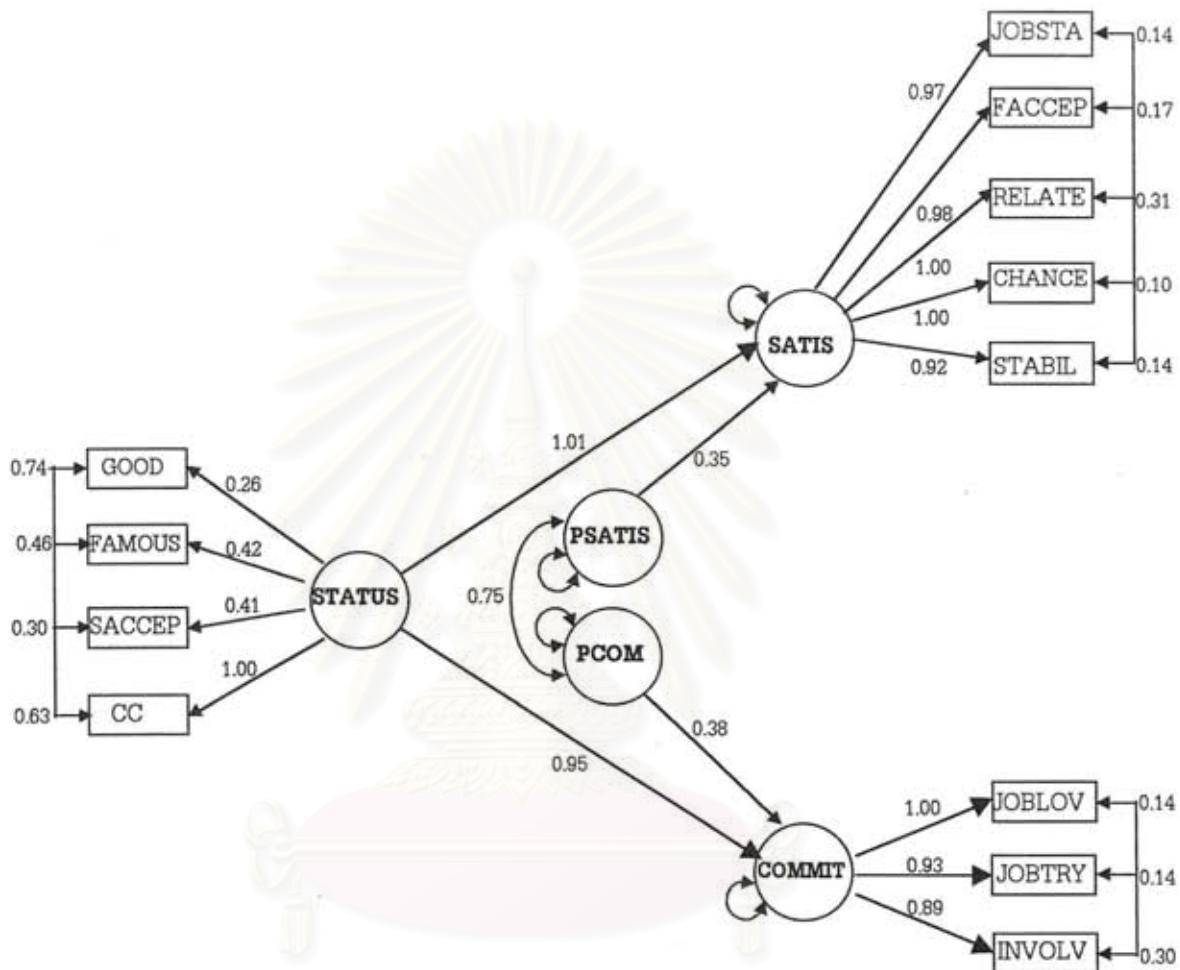
แผนภาพที่ 8 โมเดลความสัมพันธ์ระหว่างตัวบ่งชี้สถานภาพของโรงเรียน ความพึงพอใจในงานและ
ความผูกพันในอาชีพแบบมีตัวแปรแฟนтомของกลุ่มโรงเรียน สังกัดสำนักงาน
การศึกษาท้องถิ่น

แผนภาพที่ 9 โมเดลความสัมพันธ์ระหว่างตัวบ่งชี้สถานภาพของโรงเรียน ความพึงพอใจในงานและ
ความผูกพันในอาชีพแบบมีตัวแปรแฟ้มห้อมของกลุ่มโรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการ
การการการประถมศึกษาแห่งชาติ

แผนภาพที่ 10 โมเดลความสัมพันธ์ระหว่างตัวบ่งชี้สถานภาพของโรงเรียน ความพึงพอใจในงานและ
ความผูกพันในอาชีพแบบมีตัวแปรแฟนтомของกลุ่มโรงเรียน สังกัดกรมสามัญศึกษา

แผนภาพที่ 11 โมเดลความสัมพันธ์ระหว่างตัวบ่งชี้สถานภาพของโรงเรียน ความพึงพอใจในงานและ
ความผูกพันในอาชีพแบบมีตัวแปรแฟ้มathomของกลุ่มโรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการ
การรับรองคุณภาพการศึกษาเอกชน

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์โครงสร้างค่าเฉลี่ยและความแปรปรวนร่วมแบบกลุ่มพหุที่มีตัวแปรแฟ芬หอมของโมเดลความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพของโรงเรียน ความพึงพอใจในงานและความผูกพันในอาชีพ

การวิเคราะห์ในตอนนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อตรวจสอบความสอดคล้องของโมเดลความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพของโรงเรียน ความพึงพอใจในงานและความผูกพันในอาชีพกับข้อมูลเชิงประจักษ์ และทดสอบความไม่แปรเปลี่ยนของโมเดลความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพของโรงเรียน ความพึงพอใจในงานและความผูกพันในอาชีพของครูระหว่างกลุ่มโรงเรียนต่างสังกัด การนำเสนอผลการวิเคราะห์ในตอนนี้ประกอบด้วยผลการวิเคราะห์สองชุด ชุดแรกเป็นการนำเสนอผลการวิเคราะห์โครงสร้างค่าเฉลี่ยและความแปรปรวนร่วมเพื่อทดสอบความไม่แปรเปลี่ยนของโมเดลระหว่างกลุ่มโรงเรียนทั้ง 5 สังกัด และระหว่างกลุ่มครูและกลุ่มหัวหน้าหมวดในแต่ละสังกัด เพื่อพิจารณาคัดเลือกโมเดลที่มีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ที่สุด ชุดที่สองเป็นการนำเสนอผลการวิเคราะห์โครงสร้างค่าเฉลี่ยและความแปรปรวนร่วมของโมเดลที่มีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ที่สุด

3.1 ผลการวิเคราะห์โครงสร้างค่าเฉลี่ยและความแปรปรวนร่วมแบบกลุ่มพหุที่มีตัวแปรแฟ芬หอมเพื่อทดสอบความไม่แปรเปลี่ยนของโมเดลความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพของโรงเรียน ความพึงพอใจในงานและความผูกพันในอาชีพ

การวิเคราะห์ในตอนนี้เป็นการทดสอบสมมติฐานเกี่ยวกับความไม่แปรเปลี่ยนของโมเดลความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพของโรงเรียน ความพึงพอใจในงานและความผูกพันในอาชีพระหว่างกลุ่ม โรงเรียนทั้ง 5 สังกัดและระหว่างกลุ่มครูและกลุ่มหัวหน้าหมวดในแต่ละสังกัด ประกอบด้วยสมมติฐานเกี่ยวกับความไม่แปรเปลี่ยนของรูปแบบโมเดลและความไม่แปรเปลี่ยนของค่าพารามิเตอร์ในโมเดล ซึ่งได้แก่ ค่าพารามิเตอร์สัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวแปรภายนอกແงบบันตัวแปรสังเกตได้ (Λ_x) ค่าพารามิเตอร์สัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวแปรภายนอกແงบบันตัวแปรสังเกตได้ (Λ_y) ค่าพารามิเตอร์อิทธิพลเชิงสาเหตุของตัวแปรภายนอกແงบที่มีต่อตัวแปรภายนอกແงบ (Γ) ค่าพารามิเตอร์อิทธิพลเชิงสาเหตุระหว่างตัวแปรภายนอกແงบ (β) ค่าพารามิเตอร์ความแปรปรวน - ความแปรปรวนร่วมระหว่างความคลาดเคลื่อนในการทำนายตัวแปรภายนอกແงบ (Ψ) ค่าพารามิเตอร์ของค่าเฉลี่ยของตัวแปรภายนอกสังเกตได้ (T_x) และค่าพารามิเตอร์ของค่าเฉลี่ยของตัวแปรภายนอกสังเกตได้ (T_y)

ตารางที่ 25 ผลการทดสอบความไม่แปรเปลี่ยนของโมเดลความสัมพันธ์ระหว่างตัวบ่งชี้สถานภาพของโรงเรียน ความพึงพอใจในงานและความผูกพันในอาชีพระหว่างกลุ่มโรงเรียนห้อง 5 สังกัด

สมมติฐาน	χ^2	df	χ^2 / df	p	GFI	NFI	RFI	RMSEA
1) H_{full}	277.48	242	1.15	0.068	0.89	0.99	0.98	0.035
2) H_{Λ_x}	501.85	270	1.86	0.00	0.84	0.98	0.98	0.085
3) H_{Λ_y}	518.97	285	1.82	0.00	0.83	0.98	0.98	0.083
4) $H_{\Lambda_x \Lambda_y}$	592.81	300	1.98	0.0	0.83	0.98	0.97	0.091
5) $H_{\Lambda_x \Lambda_y \Gamma}$	624.80	310	2.02	0.0	0.82	0.98	0.97	0.092
6) $H_{\Lambda_x \Lambda_y \Gamma \beta}$	635.16	320	1.98	0.0	0.81	0.97	0.97	0.091
7) $H_{\Lambda_x \Lambda_y \Gamma \beta \Psi}$	638.60	325	1.96	0.0	0.81	0.97	0.97	0.092
$\Delta\chi^2_{2:1}$	224.37**	Δdf	= 28					
$\Delta\chi^2_{3:1}$	241.49**	Δdf	= 43					
$\Delta\chi^2_{4:2}$	90.96**	Δdf	= 30					
$\Delta\chi^2_{5:4}$	31.99**	Δdf	= 10					
$\Delta\chi^2_{6:5}$	10.36	Δdf	= 10					
$\Delta\chi^2_{7:6}$	3.44	Δdf	= 5					

หมายเหตุ $*p < .05$ $**p < .01$
 $\Delta\chi^2_{a-b}$ หมายถึง ผลต่างของค่าไค-สแควร์ที่ได้จากการวิเคราะห์โมเดลตามสมมติฐานที่ a และ b
 Δdf_{a-b} หมายถึง ผลต่างของค่าอิสระที่ได้จากการวิเคราะห์โมเดลตามสมมติฐานที่ a และ b

จากตารางที่ 25 เมื่อพิจารณาผลการวิเคราะห์โครงสร้างค่าเฉลี่ยและความแปรปรวนร่วมของโมเดลความสัมพันธ์ระหว่างตัวบ่งชี้สถานภาพของโรงเรียน ความพึงพอใจในงานและความผูกพันในอาชีพระหว่างกลุ่มโรงเรียนห้อง 5 สังกัด พบว่า โมเดลที่มีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ได้แก่ โมเดลที่มีการกำหนดเงื่อนไขตามสมมติฐานที่ 1 พิจารณาจากค่าไค-สแควร์ ($\chi^2 = 277.48$) ซึ่งมีค่าความน่าจะเป็นมากกว่า 0.05 นั่นคือ ค่าไค-สแควร์แตกต่างจากศูนย์อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าไม่ปฏิเสธสมมติฐานหลักที่ว่า โมเดลตามทฤษฎีสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ และต้นที่วัดระดับความกลมกลืน (goodness of fit index : GFI) ดัชนีความกลมกลืนที่เพิ่มขึ้น (normed fit index : relative fit index : RFI) มีค่าเข้าใกล้ 1 และต้นที่วัดระดับของเศษในการประมาณค่า (root mean square error of approximation : RMSEA) มีค่าเข้าใกล้ศูนย์

แสดงว่าข้อมูลมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ เมื่อพิจารณาผลการทดสอบสมมติฐานเกี่ยวกับความไม่เปลี่ยนของโมเดลในแต่ละสมมติฐาน ปรากฏผลดังนี้

ผลการทดสอบสมมติฐานที่ 1 (H_{form}) ซึ่งเป็นการทดสอบความไม่เปลี่ยนของรูปแบบโมเดล โดยไม่มีการกำหนดให้ค่าพารามิเตอร์ระหว่างกลุ่มโรงเรียนต่างสังกัดมีค่าเท่ากัน นั้นคือการทดสอบความสอดคล้องของโมเดลกับข้อมูลเชิงประจักษ์ในแต่ละกลุ่มประชากรนั้นเอง ผลการทดสอบพบว่า ไม่ปฏิเสธสมมติฐาน โดยค่าไคสแควร์มีค่าเท่ากับ 277.48 ($df = 242, p = 0.058$) ด้วยน้ำดับความกลมกลืนมีค่าเข้าใกล้ 1 ($GFI = 0.89, NFI = 0.99, RFI = 0.98$) แสดงว่า โมเดลมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ นั้นคือรูปแบบของโมเดลมีความไม่เปลี่ยนระหว่างกลุ่มโรงเรียนหั้ง 5 สังกัด

ผลการทดสอบสมมติฐานที่ 2 (H_{Λ_x}) เป็นการทดสอบความไม่เปลี่ยนของค่าพารามิเตอร์สัมประสิทธิ์การทดสอบของตัวแปรภายในอกແงบනตัวแปรภายในอกสังเกตได้ โดยการกำหนดให้เมทริกซ์พารามิเตอร์ดังกล่าวมีค่าเท่ากันหั้ง 5 สังกัด ผลการทดสอบพบว่า ปฏิเสธสมมติฐาน โดยค่าไค-สแควร์เท่ากับ 501.85 ($df = 270, p = 0.00$) ด้วยน้ำดับความกลมกลืนมีค่าลดลง ($GFI = 0.84, NFI = 0.98, RFI = 0.98$) แสดงว่า โมเดลไม่สอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ความแตกต่างของค่าไค-สแควร์ระหว่างสมมติฐานที่ 2 และสมมติฐานที่ 1 มีค่าเท่ากับ 224.37 ($501.85 - 277.48$) ที่องค์ความเป็นอิสระเท่ากับ 28 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .01$) หมายความว่า ค่าพารามิเตอร์น้ำหนักองค์ประกอบของตัวแปรภายในอกสังเกตได้มีการเปลี่ยนระหว่างโรงเรียนหั้ง 5 สังกัด

ผลการทดสอบสมมติฐานที่ 3 (H_{Λ_y}) เป็นการทดสอบความไม่เปลี่ยนของค่าพารามิเตอร์สัมประสิทธิ์การทดสอบของตัวแปรภายในແงบනตัวแปรภายในสังเกตได้ โดยการกำหนดให้เมทริกซ์พารามิเตอร์ดังกล่าวมีค่าเท่ากันหั้ง 5 สังกัด ผลการทดสอบพบว่า ปฏิเสธสมมติฐาน โดยค่าไค-สแควร์เท่ากับ 518.97 ($df = 285, p = 0.00$) ด้วยน้ำดับความกลมกลืนมีค่าลดลง ($GFI = 0.83, NFI = 0.98, RFI = 0.98$) แสดงว่า โมเดลไม่สอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ความแตกต่างของค่าไค-สแควร์ระหว่างสมมติฐานที่ 3 และสมมติฐานที่ 1 มีค่าเท่ากับ 241.49 ที่องค์ความเป็นอิสระเท่ากับ 43 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .01$) หมายความว่า ค่าพารามิเตอร์น้ำหนักองค์ประกอบของตัวแปรภายในสังเกตได้มีการเปลี่ยนระหว่างโรงเรียนหั้ง 5 สังกัด

ผลการทดสอบสมมติฐานที่ 4 ($H_{\Lambda_x \Lambda_y}$) เป็นการทดสอบความไม่เปลี่ยนของค่าพารามิเตอร์สัมประสิทธิ์การทดสอบของตัวแปรภายในอกແงบනตัวแปรภายในสังเกตได้ตามสมมติฐานที่ 2 และเพิ่มการทดสอบความไม่เปลี่ยนของสัมประสิทธิ์การทดสอบของตัวแปรภายในແงบනตัวแปรภายในสังเกตได้ โดยการกำหนดให้เมทริกซ์พารามิเตอร์ดังกล่าวมีค่าเท่ากันหั้ง 5 สังกัด ผลการทดสอบพบว่า ปฏิเสธสมมติฐาน โดยค่าไค-สแควร์เท่ากับ 592.81 ($df = 300, p = 0.00$) ด้วยน้ำดับความกลมกลืนมีค่าลดลง ($GFI = 0.83, NFI = 0.98, RFI = 0.97$) แสดงว่า โมเดลไม่สอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ความแตกต่างของค่าไค-สแควร์ระหว่างสมมติฐานที่ 4 และสมมติฐานที่ 2 มีค่าเท่า

กับ 90.96 ที่องค์ความเป็นอิสระเท่ากับ 30 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p<.01$) หมายความว่าค่าพารามิเตอร์น้ำหนักองค์ประกอบของตัวแปรภายในสังเกตได้มีการเปลี่ยนระหว่างโรงเรียนห้อง 5 สังกัด

ผลการทดสอบสมมติฐานที่ 5 ($H_{\Lambda_X \Lambda_Y}$) เป็นการทดสอบความไม่แปรเปลี่ยนของค่าพารามิเตอร์ตามสมมติฐานที่ 4 และเพิ่มการทดสอบความไม่แปรเปลี่ยนของค่าพารามิเตอร์เมทริกซ์อิทธิพลเชิงสาเหตุจากตัวแปรภายนอกแฟงไปยังตัวแปรภายในแฟง โดยการกำหนดให้เมทริกซ์พารามิเตอร์ดังกล่าวมีค่าเท่ากันห้อง 5 สังกัด ผลการทดสอบพบว่า ปฏิเสธสมมติฐาน โดยค่าไค-สแควร์เท่ากับ 624.80 ($df = 310, p = 0.00$) ด้านวัดระดับความกลมกลืนมีค่าลดลง ($GFI = 0.82, NFI = 0.98, RFI = 0.97$) แสดงว่า โมเดลไม่สอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ความแตกต่างของค่าไค-สแควร์ระหว่างสมมติฐานที่ 5 และสมมติฐานที่ 4 มีค่าเท่ากับ 31.99 ที่องค์ความเป็นอิสระเท่ากับ 10 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p<.01$) หมายความว่า ค่าพารามิเตอร์ของเมทริกซ์อิทธิพลเชิงสาเหตุจากตัวแปรภายนอกแฟงไปยังตัวแปรภายในแฟงมีการเปลี่ยนระหว่างโรงเรียนห้อง 5 สังกัด

ผลการทดสอบสมมติฐานที่ 6 ($H_{\Lambda_X \Lambda_Y \Gamma_B}$) เป็นการทดสอบความไม่แปรเปลี่ยนของค่าพารามิเตอร์ตามสมมติฐานที่ 5 และเพิ่มการทดสอบความไม่แปรเปลี่ยนของค่าพารามิเตอร์ของเมทริกซ์อิทธิพลเชิงสาเหตุระหว่างตัวแปรภายในแฟง ซึ่งในโมเดลนี้คือค่าพารามิเตอร์ส่วนเมย์เบนมาตรฐานของตัวแปรภายในแฟงแต่ละตัวนั้นเอง ในการทดสอบสมมติฐานได้กำหนดให้เมทริกซ์พารามิเตอร์ดังกล่าวมีค่าเท่ากันห้อง 5 สังกัด ผลการทดสอบพบว่า ปฏิเสธสมมติฐาน โดยค่าไค-สแควร์เท่ากับ 635.16 ($df = 320, p = 0.00$) ด้านวัดระดับความกลมกลืนมีค่าลดลง ($GFI = 0.81, NFI = 0.97, RFI = 0.97$) แสดงว่า โมเดลไม่สอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ นั้นคือค่าพารามิเตอร์ของส่วนเมย์เบนมาตรฐานของตัวแปรภายในแฟงมีการเปลี่ยนระหว่างโรงเรียนห้อง 5 สังกัด เมื่อพิจารณาความแตกต่างของค่าไค-สแควร์ระหว่างสมมติฐานที่ 6 และสมมติฐานที่ 5 พบว่า มีค่าเท่ากับ 10.36 ที่องค์ความเป็นอิสระเท่ากับ 10 ซึ่งไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($p>.05$) แสดงว่า โมเดลตามสมมติฐานที่ 5 กับโมเดลตามสมมติฐานที่ 6 มีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ไม่แตกต่างกัน

ผลการทดสอบสมมติฐานที่ 7 ($H_{\Lambda_X \Lambda_Y \Gamma_B \Phi}$) เป็นการทดสอบความไม่แปรเปลี่ยนของค่าพารามิเตอร์ตามสมมติฐานที่ 6 และเพิ่มการทดสอบความไม่แปรเปลี่ยนของค่าพารามิเตอร์ความแปรปรวน-ความแปรปรวนรวมระหว่างความคลาดเคลื่อนในการกำหนดตัวแปรภายในแฟง ซึ่งในโมเดลนี้คือความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรภายในแฟง ในการทดสอบสมมติฐานได้กำหนดให้เมทริกซ์พารามิเตอร์ดังกล่าวมีค่าเท่ากันห้อง 5 สังกัด ผลการทดสอบพบว่า ปฏิเสธสมมติฐาน โดยค่าไค-สแควร์เท่ากับ 638.60 ($df = 325, p = 0.00$) ด้านวัดระดับความกลมกลืนมีค่าลดลง ($GFI = 0.81, NFI = 0.97, RFI = 0.97$) แสดงว่า โมเดลไม่สอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ นั้นคือค่าพารามิเตอร์ของความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรภายในแฟงมีการเปลี่ยนระหว่างโรงเรียนห้อง 5 สังกัด เมื่อพิจารณาความ

แตกต่างของค่าโค-แแคร์ระหว่างสมมติฐานที่ 7 และสมมติฐานที่ 6 มีค่าเท่ากับ 3.44 ทีองศาส�权 เป็นอิสระเท่ากับ 5 ซึ่งไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($p>.05$) หมายความว่า โมเดลตามสมมติฐานที่ 7 กับ โมเดลตามสมมติฐานที่ 6 มีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ไม่แตกต่างกัน

ผลการทดสอบสมมติฐานความไม่แปรเปลี่ยนของโมเดลความสัมพันธ์ระหว่างตัวบ่งชี้สถานภาพของโรงเรียน ความพึงพอใจในงานและความผูกพันในอาชีพระหว่างกลุ่มโรงเรียน 5 สังกัดดังรายละเอียดด้านล่าง สรุปได้ว่า โมเดลความสัมพันธ์ระหว่างตัวบ่งชี้สถานภาพของโรงเรียน ความพึงพอใจในงานและความผูกพันในอาชีพดังกล่าวมีความไม่แปรเปลี่ยนของรูปแบบของโมเดล ส่วนค่าพารามิเตอร์ในโมเดลทุกค่าที่ทดสอบมีความแปรเปลี่ยนระหว่างกลุ่มโรงเรียน 5 สังกัด โดยโมเดลที่มีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์มากที่สุด ได้แก่ โมเดลที่ไม่มีเงื่อนไขการกำหนดให้ค่าพารามิเตอร์ของโมเดลมีค่าเท่ากันระหว่างกลุ่มโรงเรียนทุกสังกัด

ตารางที่ 26 ผลการทดสอบความไม่แปรเปลี่ยนของโมเดลความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพของโรงเรียน ความพึงพอใจในงานและความผูกพันในอาชีพระหว่างกลุ่มครูและหัวหน้าหมวด สังกัด สำนักการศึกษากรุงเทพมหานคร

สมมติฐาน	χ^2	df	χ^2 / df	p	GFI	NFI	RFI	RMSEA
1) H_{form}	113.68	93	1.22	0.072	0.94	0.99	0.99	0.037
2) H_{Λ_x}	114.76	98	1.17	0.12	0.94	0.99	0.99	0.037
3) H_{Λ_y}	394.51	114	3.46	0.0	0.83	0.97	0.97	0.12
4) $H_{\Lambda_x \Lambda_y}$	406.25	120	3.39	0.0	0.81	0.97	0.97	0.12
5) $H_{\Lambda_x \Lambda_y r}$	674.54	124	5.44	0.0	0.66	0.95	0.95	0.17
6) $H_{\Lambda_x \Lambda_y r \beta}$	805.00	128	6.29	0.0	0.58	0.94	0.94	0.18
7) $H_{\Lambda_x \Lambda_y r \beta \Psi}$	1276.58	130	9.82	0.0	0.38	0.90	0.90	0.24
8) $H_{\Lambda_x \Lambda_y r \beta \Psi T_x}$	1797.26	149	0.0	0.0	0.18	0.87	0.878	0.26
$\Delta \chi^2_{2:1}$	1.08	$\Delta df = 5$						
$\Delta \chi^2_{3:1}$	280.83**	$\Delta df = 21$						
$\Delta \chi^2_{4:2}$	291.49**	$\Delta df = 22$						
$\Delta \chi^2_{5:4}$	268.29**	$\Delta df = 4$						
$\Delta \chi^2_{6:5}$	130.46**	$\Delta df = 4$						
$\Delta \chi^2_{7:6}$	471.58**	$\Delta df = 2$						
$\Delta \chi^2_{8:7}$	520.68**	$\Delta df = 19$						

หมายเหตุ * $p < .05$ ** $p < .01$

จากตารางที่ 26 เมื่อพิจารณาผลการวิเคราะห์โครงสร้างค่าเฉลี่ยและความแปรปรวนร่วมของโมเดลความสัมพันธ์ระหว่างตัวบ่งชี้สถานภาพของโรงเรียน ความพึงพอใจในงานและความผูกพันในอาชีพระหว่างกลุ่มครูและกลุ่มหัวหน้าหมวด สังกัดสำนักการศึกษากรุงเทพมหานคร พบว่า โมเดลที่มีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ได้แก่ โมเดลที่มีการกำหนดเงื่อนไขตามสมมติฐานที่ 1 และสมมติฐานที่ 2 พิจารณาได้จากค่าไค-สแควร์ ($\chi^2 = 113.68$ และ 120.64) ซึ่งมีค่าความน่าจะเป็นมากกว่า 0.05 นั่นคือ ค่าไค-สแควร์แตกต่างจากคุณอย่างไม่มั่นยั่งคัญทางสถิติที่ระดับ $.05$ แสดงว่า ไม่ปฏิเสธสมมติฐานหลักที่ว่า โมเดลตามทฤษฎีสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ และด้านนี้วัดระดับความกลมกลืน (goodness of fit index : GFI) ด้านนี้ความกลมกลืนที่เพิ่มขึ้น (nomed fit index : relative fit index : RFI) มีค่าเท่ากับ 1 และด้านนี้หากกำลังสองส่องเฉลี่ยของเศษในการประมาณค่า (root mean square error of approximation : RMSEA) มีค่าเท่ากับ 0 แสดงว่าข้อมูลมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ อย่างไรก็ตาม โมเดลที่มีความสอดคล้องกับข้อมูลดีที่สุด ได้แก่ โมเดลตามสมมติฐานที่ 2 ซึ่งเป็นโมเดลที่มีเงื่อนไขการกำหนดให้ค่าพารามิเตอร์ของสัมประสิทธิ์การคาดถอยของตัวแปรภายนอกແงบනตัวแปรภายนอกสังเกตได้มีค่าเท่ากันระหว่างกลุ่มครูและกลุ่มหัวหน้าหมวด พิจารณาได้จากค่าไค-สแควร์ต่อองค์ประกอบ ($\chi^2 / df ratio$) มีค่าต่ำและมีค่าความน่าจะเป็นสูงที่สุด เมื่อเทียบกับโมเดลอื่น ๆ ที่มีการกำหนดเงื่อนไขให้ค่าพารามิเตอร์มีค่าเท่ากันทั้งกลุ่มครูและกลุ่มหัวหน้าหมวด เมื่อพิจารณาผลการทดสอบสมมติฐานเกี่ยวกับความไม่แปรเปลี่ยนของโมเดลในแต่ละสมมติฐาน ปรากฏผลดังนี้

ผลการทดสอบสมมติฐานที่ 1 (H_{form}) ซึ่งเป็นการทดสอบความไม่แปรเปลี่ยนของรูปแบบโมเดลโดยไม่มีการกำหนดให้ค่าพารามิเตอร์ระหว่างกลุ่มครูและกลุ่มหัวหน้าหมวดมีค่าเท่ากัน นั่นคือการทดสอบความสอดคล้องของโมเดลกับข้อมูลเชิงประจักษ์ในแต่ละกลุ่มประชากรนั้นเอง ผลการทดสอบพบว่า ไม่ปฏิเสธสมมติฐาน โดยค่าไคสแควร์มีค่าเท่ากับ 113.68 ($df = 93, p = 0.072$) ด้านนี้วัดระดับความกลมกลืนมีค่าเท่ากับ 1 ($GFI = 0.94, NFI = 0.99, RFI = 0.99$) แสดงว่า โมเดลมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ นั่นคือรูปแบบของโมเดลมีความไม่แปรเปลี่ยนระหว่างกลุ่มครูและกลุ่มหัวหน้าหมวด สังกัดสำนักการศึกษากรุงเทพมหานคร

ผลการทดสอบสมมติฐานที่ 2 (H_{Ax}) เป็นการทดสอบความไม่แปรเปลี่ยนของค่าพารามิเตอร์สัมประสิทธิ์การคาดถอยของตัวแปรภายนอกແงบනตัวแปรภายนอกสังเกตได้ โดยการกำหนดให้เมทริกซ์พารามิเตอร์ดังกล่าวมีค่าเท่ากันทั้งกลุ่มครูและกลุ่มหัวหน้าหมวด ผลการทดสอบพบว่า ไม่ปฏิเสธสมมติฐาน โดยค่าไค-สแควร์เท่ากับ 114.76 ($df = 98, p = 0.12$) ด้านนี้วัดระดับความกลมกลืนมีค่าเพิ่มขึ้น ($GFI = 0.94, NFI = 0.99, RFI = 0.99$) แสดงว่า โมเดลสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ความแตกต่างของค่าไค-สแควร์ระหว่างสมมติฐานที่ 2 และสมมติฐานที่ 1 มีค่าเท่ากับ 1.08 ($114.76 - 113.68$) ท่องค่าความเป็นอิสระเท่ากับ 5 ซึ่งไม่มั่นยั่งคัญทางสถิติที่ระดับ $.05$ ($p > .05$)

หมายความว่า ค่าพารามิเตอร์น้ำหนักองค์ประกอบของตัวแปรภายนอกสังเกตได้มีการแปรเปลี่ยนระหว่างกลุ่มครูและกลุ่มหัวหน้าหมวด สังกัดสำนักการศึกษากรุงเทพมหานคร

ผลการทดสอบสมมติฐานที่ 3 (H_{Λ_1}) เป็นการทดสอบความไม่แปรเปลี่ยนของค่าพารามิเตอร์สัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวแปรภายนอกในแบบตัวแปรภายนอกสังเกตได้ โดยการทำหนดให้เมทริกซ์พารามิเตอร์ดังกล่าวมีค่าเท่ากันทั้งกลุ่มครูและกลุ่มหัวหน้าหมวด ผลการทดสอบพบว่า ปฏิเสธสมมติฐาน โดยค่าไค-สแควร์เท่ากับ 394.51 ($df = 114, p = 0.00$) ด้านนี้วัดระดับความกลมกลืนมีค่าลดลง ($GFI = 0.83, NFI = 0.97, RFI = 0.97$) แสดงว่า โมเดลไม่สอดคล้องกับข้อมูลเริงประจักษ์ ความแตกต่างของค่าไค-สแควร์ระหว่างสมมติฐานที่ 3 และสมมติฐานที่ 1 มีค่าเท่ากับ 280.83 ที่องค์ความเป็นอิสระเท่ากับ 21 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .01$) หมายความว่า ค่าพารามิเตอร์น้ำหนักองค์ประกอบของตัวแปรภายนอกสังเกตได้มีการแปรเปลี่ยนระหว่างกลุ่มครูและกลุ่มหัวหน้าหมวด สังกัดสำนักการศึกษากรุงเทพมหานคร

ผลการทดสอบสมมติฐานที่ 4 ($H_{\Lambda_X \Lambda_Y}$) เป็นการทดสอบความไม่แปรเปลี่ยนของค่าพารามิเตอร์สัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวแปรภายนอกและตัวแปรภายนอกในสังเกตได้ตามสมมติฐานที่ 2 และเพิ่มการทดสอบความไม่แปรเปลี่ยนของสัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวแปรภายนอกในแบบตัวแปรภายนอกสังเกตได้ โดยการทำหนดให้เมทริกซ์พารามิเตอร์ดังกล่าวมีค่าเท่ากันทั้งกลุ่มครูและกลุ่มหัวหน้าหมวด ผลการทดสอบพบว่า ปฏิเสธสมมติฐาน โดยค่าไค-สแควร์เท่ากับ 406.25 ($df = 120, p = 0.00$) ด้านนี้วัดระดับความกลมกลืนมีค่าลดลง ($GFI = 0.81, NFI = 0.97, RFI = 0.97$) แสดงว่า โมเดลไม่สอดคล้องกับข้อมูลเริงประจักษ์ ความแตกต่างของค่าไค-สแควร์ระหว่างสมมติฐานที่ 4 และสมมติฐานที่ 2 มีค่าเท่ากับ 291.49 ที่องค์ความเป็นอิสระเท่ากับ 22 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .01$) หมายความว่า ค่าพารามิเตอร์น้ำหนักองค์ประกอบของตัวแปรภายนอกสังเกตได้มีการแปรเปลี่ยนระหว่างกลุ่มครูและกลุ่มหัวหน้าหมวด สังกัดสำนักการศึกษากรุงเทพมหานคร

ผลการทดสอบสมมติฐานที่ 5 ($H_{\Lambda_X \Lambda_Y \Gamma}$) เป็นการทดสอบความไม่แปรเปลี่ยนของค่าพารามิเตอร์ตามสมมติฐานที่ 4 และเพิ่มการทดสอบความไม่แปรเปลี่ยนของค่าพารามิเตอร์เมทริกซ์อิทธิพลเริงสาเหตุจากตัวแปรภายนอกແงไปยังตัวแปรภายนอกในแบบ โดยการทำหนดให้เมทริกซ์พารามิเตอร์ดังกล่าวมีค่าเท่ากันทั้งกลุ่มครูและกลุ่มหัวหน้าหมวด ผลการทดสอบพบว่า ปฏิเสธสมมติฐาน โดยค่าไค-สแควร์เท่ากับ 674.54 ($df = 124, p = 0.00$) ด้านนี้วัดระดับความกลมกลืนมีค่าลดลง ($GFI = 0.66, NFI = 0.95, RFI = 0.95$) แสดงว่า โมเดลไม่สอดคล้องกับข้อมูลเริงประจักษ์ ความแตกต่างของค่าไค-สแควร์ระหว่างสมมติฐานที่ 5 และสมมติฐานที่ 4 มีค่าเท่ากับ 268.29 ที่องค์ความเป็นอิสระเท่ากับ 4 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .01$) หมายความว่า ค่าพารามิเตอร์ของเมทริกซ์อิทธิพลเริงสาเหตุจากตัวแปรภายนอกແงไปยังตัวแปรภายนอกในแบบมีการแปรเปลี่ยนระหว่างกลุ่มครูและกลุ่มหัวหน้าหมวด สังกัดสำนักการศึกษากรุงเทพมหานคร

ผลการทดสอบสมมติฐานที่ 6 ($H_{\Lambda_X \Lambda_Y \Gamma \beta}$) เป็นการทดสอบความไม่แปรเปลี่ยนของค่าพารามิเตอร์ตามสมมติฐานที่ 5 และเพิ่มการทดสอบความไม่แปรเปลี่ยนของค่าพารามิเตอร์ของเมทริกซ์อิทธิพลเชิงสาเหตุระหว่างตัวแปรรายในแฟง ซึ่งในโมเดลนี้คือค่าพารามิเตอร์ของส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของตัวแปรรายในแฟงแต่ละตัวนั้นเอง ในการทดสอบสมมติฐานได้กำหนดให้เมทริกซ์พารามิเตอร์ดังกล่าวมีค่าเท่ากันทั้งกลุ่มครูและกลุ่มหัวหน้าหมวด ผลการทดสอบพบว่า ปฏิเสธสมมติฐาน โดยค่า F-ไค-สแควร์เท่ากับ 805.00 ($df = 128, p = 0.00$) ด้วยน้ำดับความกลมกลืนมีค่าลดลง ($GFI = 0.58, NFI = 0.94, RFI = 0.94$) แสดงว่า โมเดลไม่สอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ความแตกต่างของค่าไค-สแควร์ระหว่างสมมติฐานที่ 6 และสมมติฐานที่ 5 มีค่าเท่ากับ 130.46 ท่องคำความเป็นอิสระเท่ากับ 4 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .01$) หมายความว่า ค่าพารามิเตอร์ของส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของตัวแปรรายในแฟงมีการแปรเปลี่ยนระหว่างกลุ่มครูและกลุ่มหัวหน้าหมวด สังกัดสำนักการศึกษากรุงเทพมหานคร

ผลการทดสอบสมมติฐานที่ 7 ($H_{\Lambda_X \Lambda_Y \Gamma \beta \gamma}$) เป็นการทดสอบความไม่แปรเปลี่ยนของค่าพารามิเตอร์ตามสมมติฐานที่ 6 และเพิ่มการทดสอบความไม่แปรเปลี่ยนของค่าพารามิเตอร์ความแปรปรวน-ความแปรปรวนร่วมระหว่างความคลาดเคลื่อนในการท่านายตัวแปรรายในแฟง ซึ่งในโมเดลนี้คือค่าความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรรายในแฟง ในการทดสอบสมมติฐานได้กำหนดให้เมทริกซ์พารามิเตอร์ดังกล่าวมีค่าเท่ากันทั้งกลุ่มครูและกลุ่มหัวหน้าหมวด ผลการทดสอบพบว่า ปฏิเสธสมมติฐาน โดยค่า F-ไค-สแควร์เท่ากับ 1276.58 ($df = 130, p = 0.00$) ด้วยน้ำดับความกลมกลืนมีค่าลดลง ($GFI = 0.38, NFI = 0.90, RFI = 0.90$) แสดงว่า โมเดลไม่สอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ความแตกต่างของค่าไค-สแควร์ระหว่างสมมติฐานที่ 7 และสมมติฐานที่ 6 มีค่าเท่ากับ 417.58 ท่องคำความเป็นอิสระเท่ากับ 2 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .01$) หมายความว่า ค่าพารามิเตอร์ของความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรรายในแฟงมีการแปรเปลี่ยนระหว่างกลุ่มครูและกลุ่มหัวหน้าหมวด สังกัดสำนักการศึกษากรุงเทพมหานคร

ผลการทดสอบสมมติฐานที่ 8 ($H_{\Lambda_X \Lambda_Y \Gamma \beta \gamma \tau_X}$) เป็นการทดสอบความไม่แปรเปลี่ยนของค่าพารามิเตอร์ตามสมมติฐานที่ 7 และเพิ่มการทดสอบความไม่แปรเปลี่ยนของค่าพารามิเตอร์ค่าเฉลี่ยของตัวแปรรายนอกสังเกตได้ ในการทดสอบสมมติฐานได้กำหนดให้เมทริกซ์พารามิเตอร์ดังกล่าวมีค่าเท่ากันทั้งกลุ่มครูและกลุ่มหัวหน้าหมวด ผลการทดสอบพบว่า ปฏิเสธสมมติฐาน โดยค่า F-ไค-สแควร์เท่ากับ 1797.26 ($df = 149, p = 0.00$) ด้วยน้ำดับความกลมกลืนมีค่าลดลง ($GFI = 0.18, NFI = 0.87, RFI = 0.88$) แสดงว่า โมเดลไม่สอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ความแตกต่างของค่าไค-สแควร์ระหว่างสมมติฐานที่ 8 และสมมติฐานที่ 7 มีค่าเท่ากับ 520.48 ท่องคำความเป็นอิสระเท่ากับ 19 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .01$) หมายความว่า ค่าพารามิเตอร์ค่าเฉลี่ยของตัวแปรรายนอกสังเกตได้มีความแปรเปลี่ยนระหว่างกลุ่มครูและกลุ่มหัวหน้าหมวด สังกัดสำนักการศึกษากรุงเทพมหานคร

ผลการทดสอบสมมติฐานความไม่แปรเปลี่ยนของโมเดลความสัมพันธ์ระหว่างตัวบ่งชี้สถานภาพของโรงเรียน ความพึงพอใจในงานและความผูกพันในอาชีพของโรงเรียนสังกัดสำนักการศึกษากรุงเทพมหานคร ดังรายละเอียดข้างต้น สรุปได้ว่า โมเดลความสัมพันธ์ระหว่างตัวบ่งชี้สถานภาพของโรงเรียน ความพึงพอใจในงานและความผูกพันในอาชีพดังกล่าวมีความไม่แปรเปลี่ยนของรูปแบบโมเดล และค่าพารามิเตอร์ของเมทริกซ์สัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวแปรภายนอกແงบنتัวแปรสังเกตได้ และมีความแปรเปลี่ยนของค่าพารามิเตอร์ของเมทริกซ์สัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวแปรภายนอกในແงบنتัวแปรสังเกตได้ ค่าพารามิเตอร์ของเมทริกซ์อิทธิพลเชิงสาเหตุจากตัวแปรภายนอกແงบไม่ยังตัวแปรภายนอกແงบ ค่าพารามิเตอร์ของเมทริกซ์อิทธิพลเชิงสาเหตุระหว่างตัวแปรภายนอกແงบ และค่าพารามิเตอร์ของเมทริกซ์ค่าเฉลี่ยของตัวแปรภายนอกແงบ โดยโมเดลที่มีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์มากที่สุด ได้แก่ โมเดลที่มีเงื่อนไขการกำหนดให้ค่าพารามิเตอร์ของสัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวแปรภายนอกແงบตัวแปรภายนอกสังเกตได้มีค่าเท่ากันทั้งกลุ่มครูและกลุ่มหัวหน้าหมวด

จากการที่ 27 เมื่อพิจารณาผลการวิเคราะห์โครงสร้างค่าเฉลี่ยและความแปรปรวนร่วมของโมเดลความสัมพันธ์ระหว่างตัวบ่งชี้สถานภาพของโรงเรียน ความพึงพอใจในงานและความผูกพันในอาชีพระหว่างกลุ่มครูและกลุ่มหัวหน้าหมวด สังกัดสำนักงานการศึกษาท้องถิ่น พบว่า โมเดลที่มีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ “ได้แก่ โมเดลที่มีการกำหนดเงื่อนไขตามสมมติฐานที่ 1 และสมมติฐานที่ 2 พิจารณาได้จากค่าไค-สแควร์ ($\chi^2 = 108.72$ และ 107.79) ซึ่งมีค่าความน่าจะเป็นมากกว่า 0.05 นั่นคือ ค่าไค-สแควร์แตกต่างจากคุณอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $.05$ แสดงว่าไม่ปฏิเสธสมมติฐานหลักที่ว่า โมเดลตามทฤษฎีสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ และดัชนีวัดระดับความกลมกลืน (goodness of fit index : GFI) ดัชนีความกลมกลืนที่เพิ่มขึ้น (normed fit index : relative fit index : RFI) มีค่าเท่ากับ 1 และดัชนีวิภาคกำลังสองเฉลี่ยของเศษในการประมาณค่า (root mean square error of approximation : RMSEA) มีค่าเท่ากับ 0.00 แสดงว่าข้อมูลมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ อย่างไรก็ตาม โมเดลที่มีความสอดคล้องกับข้อมูลดีที่สุด ได้แก่ โมเดลตามสมมติฐานที่ 2 ซึ่งเป็นโมเดลที่มีเงื่อนไขการกำหนดให้ค่าพารามิเตอร์ของสัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวแปรภายนอกແงบตัวแปรภายนอกสังเกตได้มีค่าเท่ากันระหว่างกลุ่มครูและกลุ่มหัวหน้าหมวด พิจารณาได้จากค่าไค-สแควร์ต่อองค์อิสระ (χ^2 / df ratio) มีค่าต่ำและมีค่าความน่าจะเป็นสูงที่สุด เมื่อเทียบกับโมเดลอื่น ๆ ที่มีการกำหนดเงื่อนไขให้ค่าพารามิเตอร์มีค่าเท่ากันทั้งกลุ่มครูและกลุ่มหัวหน้าหมวด เมื่อพิจารณาผลการทดสอบสมมติฐานเกี่ยวกับความไม่แปรเปลี่ยนของโมเดลในแต่ละสมมติฐาน ปรากฏผลดังนี้

ตารางที่ 27 ผลการทดสอบความไม่แปรเปลี่ยนของโมเดลความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพของโรงเรียน
ความพึงพอใจในงานและความผูกพันในอาชีพระหว่างกลุ่มครูและหัวหน้าหมวด สังกัด
สำนักงานการศึกษาท้องถิ่น

สมมติฐาน	χ^2	df	χ^2 / df	p	GFI	NFI	RFI	RMSEA
1) H_{form}	108.72	93	1.17	0.13	0.95	0.99	0.99	0.030
2) H_{Λ_x}	107.79	99	1.09	0.26	0.95	0.99	0.99	0.022
3) H_{Λ_y}	542.87	114	4.76	0.0	0.80	0.97	0.96	0.14
4) $H_{\Lambda_x\Lambda_y}$	543.62	120	4.53	0.0	0.80	0.97	0.96	0.14
5) $H_{\Lambda_x\Lambda_y\Gamma}$	957.60	124	7.71	0.0	0.63	0.94	0.94	0.19
6) $H_{\Lambda_x\Lambda_y\Gamma\beta}$	1164.36	128	9.09	0.0	0.51	0.93	0.93	0.21
7) $H_{\Lambda_x\Lambda_y\Gamma\beta\Psi}$	1856.39	130	14.28	0.0	0.33	0.89	0.88	0.27
8) $H_{\Lambda_x\Lambda_y\Gamma\beta\Psi T_x}$	2548.04	149	17.10	0.0	0.16	0.84	0.86	0.29
$\Delta\chi^2_{2-1}$	0.93	Δdf	= 6					
$\Delta\chi^2_{3-1}$	434.15**	Δdf	= 21					
$\Delta\chi^2_{4-2}$	435.83**	Δdf	= 21					
$\Delta\chi^2_{5-4}$	413.98**	Δdf	= 4					
$\Delta\chi^2_{6-5}$	206.76**	Δdf	= 4					
$\Delta\chi^2_{7-6}$	1692.03**	Δdf	= 2					
$\Delta\chi^2_{8-7}$	691.65**	Δdf	= 19					

หมายเหตุ

*p < .05

**p < .01

ผลการทดสอบสมมติฐานที่ 1 (H_{form}) ซึ่งเป็นการทดสอบความไม่แปรเปลี่ยนของรูปแบบโมเดล โดยไม่มีการกำหนดให้ค่าพารามิเตอร์ระหว่างกลุ่มครูและกลุ่มหัวหน้าหมวดมีค่าเท่ากัน นั่นคือการทดสอบความสอดคล้องของโมเดลกับข้อมูลเชิงประจักษ์ในแต่ละกลุ่มประชากรนั้นเอง ผลการทดสอบพบว่า ไม่ปฏิเสธสมมติฐาน โดยค่าไคสแควร์มีค่าเท่ากับ 108.72 (df = 93, p = 0.13) ดังนี้วัดระดับความกลมกลืนมีค่าเข้าใกล้ 1 (GFI = 0.95, NFI = 0.99, RFI = 0.99) แสดงว่า โมเดล มีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ นั่นคือรูปแบบของโมเดล มีความไม่แปรเปลี่ยนระหว่างกลุ่มครูและกลุ่มหัวหน้าหมวด สังกัดสำนักงานการศึกษาท้องถิ่น

ผลการทดสอบสมมติฐานที่ 2 (H_{Λ_x}) เป็นการทดสอบความไม่แปรเปลี่ยนของค่าพารามิเตอร์สัมประสิทธิ์การคาดถอยของตัวแปรภายนอกແงบบันตัวแปรภายนอกสังเกตได้ โดยการกำหนดให้ เมทริกซ์พารามิเตอร์ดังกล่าวมีค่าเท่ากันทั้งกลุ่มครูและกลุ่มหัวหน้าหมวด ผลการทดสอบพบว่าไม่

ปฎิเสธสมมติฐาน โดยค่าไค-สแควร์เท่ากับ 107.79 ($df = 99, p = 0.26$) ด้ันนีวัดระดับความกลมกลืน มีค่าเพิ่มขึ้น ($GFI = 0.95, NFI = 0.99, RFI = 0.99$) แสดงว่า โมเดลสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ความแตกต่างของค่าไค-สแควร์ระหว่างสมมติฐานที่ 2 และสมมติฐานที่ 1 มีค่าเท่ากับ 0.93 ที่องค์ความเป็นอิสระเท่ากับ 6 ซึ่งไม่นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($p > .05$) หมายความว่า ค่าพารามิเตอร์น้ำหนักองค์ประกอบของตัวแปรภายนอกลังกัดได้มีการแปรเปลี่ยนระหว่างกลุ่มครูและหัวหน้าหมวด สังกัดสำนักงานการศึกษาห้องถิน

ผลการทดสอบสมมติฐานที่ 3 ($H_{\Lambda Y}$) เป็นการทดสอบความไม่แปรเปลี่ยนของค่าพารามิเตอร์ สัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวแปรภายนอกแบบตัวแปรภายนอกในลังกัดได้ โดยการกำหนดให้เมทริกซ์ พารามิเตอร์ดังกล่าวมีค่าเท่ากันทั้งกลุ่มครูและกลุ่มหัวหน้าหมวด ผลการทดสอบพบว่า ปฎิเสธ สมมติฐาน โดยค่าไค-สแควร์เท่ากับ 542.87 ($df = 114, p = 0.00$) ด้ันนีวัดระดับความกลมกลืนมีค่า ลดลง ($GFI = 0.80, NFI = 0.97, RFI = 0.96$) แสดงว่า โมเดลไม่สอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ความแตกต่างของค่าไค-สแควร์ระหว่างสมมติฐานที่ 3 และสมมติฐานที่ 1 มีค่าเท่ากับ 434.15 ที่องค์ความเป็นอิสระเท่ากับ 21 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .01$) หมายความว่า ค่าพารามิเตอร์น้ำหนักองค์ประกอบของตัวแปรภายนอกในลังกัดได้มีการแปรเปลี่ยนระหว่างกลุ่มครูและกลุ่มหัวหน้าหมวด สังกัดสำนักงานการศึกษาห้องถิน

ผลการทดสอบสมมติฐานที่ 4 ($H_{\Lambda X \Lambda Y}$) เป็นการทดสอบความไม่แปรเปลี่ยนของค่าพารามิเตอร์ สัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวแปรภายนอกแบบตัวแปรภายนอกในลังกัดได้ตามสมมติฐานที่ 2 และเพิ่มการทดสอบความไม่แปรเปลี่ยนของสัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวแปรภายนอกแบบตัวแปรภายนอกในลังกัดได้ โดยการกำหนดให้เมทริกซ์พารามิเตอร์ดังกล่าวมีค่าเท่ากันทั้งกลุ่มครูและกลุ่มหัวหน้าหมวด ผลการทดสอบพบว่า ปฎิเสธสมมติฐาน โดยค่าไค-สแควร์เท่ากับ 543.62 ($df = 120, p = 0.00$) ด้ันนีวัดระดับความกลมกลืนมีค่าลดลง ($GFI = 0.80, NFI = 0.97, RFI = 0.96$) แสดงว่า โมเดลไม่สอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ความแตกต่างของค่าไค-สแควร์ระหว่างสมมติฐานที่ 4 และสมมติฐานที่ 2 มีค่าเท่ากับ 435.83 ที่องค์ความเป็นอิสระเท่ากับ 21 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .01$) หมายความว่า ค่าพารามิเตอร์น้ำหนักองค์ประกอบของตัวแปรภายนอกในลังกัดได้มีการแปรเปลี่ยนระหว่างกลุ่มครูและกลุ่มหัวหน้าหมวด สังกัดสำนักงานการศึกษาห้องถิน

ผลการทดสอบสมมติฐานที่ 5 ($H_{\Lambda X \Lambda Y \Gamma}$) เป็นการทดสอบความไม่แปรเปลี่ยนของค่าพารามิเตอร์ตามสมมติฐานที่ 4 และเพิ่มการทดสอบความไม่แปรเปลี่ยนของค่าพารามิเตอร์เมทริกซ์ อิทธิพลเชิงสาเหตุจากตัวแปรภายนอกแบบไปยังตัวแปรภายนอกในแฟร์ โดยการกำหนดให้เมทริกซ์พารามิเตอร์ดังกล่าวมีค่าเท่ากันทั้งกลุ่มครูและกลุ่มหัวหน้าหมวด ผลการทดสอบพบว่า ปฎิเสธ สมมติฐาน โดยค่าไค-สแควร์เท่ากับ 957.60 ($df = 124, p = 0.00$) ด้ันนีวัดระดับความกลมกลืนมีค่าลดลง ($GFI = 0.63, NFI = 0.94, RFI = 0.94$) แสดงว่า โมเดลไม่สอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์

ความแตกต่างของค่าไค-สแควร์ระหว่างสมมติฐานที่ 5 และสมมติฐานที่ 4 มีค่าเท่ากับ 413.98 ท่องค่าความเป็นอิสระเท่ากับ 4 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .01$) หมายความว่า ค่าพารามิเตอร์ของเมทริกซ์ อิทธิพลเชิงสาเหตุจากตัวแปรภายนอกແ geg ไปยังตัวแปรภายในແ geg มีการแปรเปลี่ยนระหว่างกลุ่มครูและกลุ่มหัวหน้าหมวด สังกัดสำนักงานศึกษาห้องถิน

ผลการทดสอบสมมติฐานที่ 6 ($H_{\Lambda_x \Lambda_y \Gamma \beta^x}$) เป็นการทดสอบความไม่แปรเปลี่ยนของค่าพารามิเตอร์ตามสมมติฐานที่ 5 และเพิ่มการทดสอบความไม่แปรเปลี่ยนของค่าพารามิเตอร์ของเมทริกซ์ อิทธิพลเชิงสาเหตุระหว่างตัวแปรภายในແ geg ซึ่งในโมเดลนี้คือค่าพารามิเตอร์ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของตัวแปรภายในແ geg แต่ละตัวนั้นเอง ในการทดสอบสมมติฐานได้กำหนดให้เมทริกซ์พารามิเตอร์ดังกล่าวมีค่าเท่ากันทั้งกลุ่มครูและกลุ่มหัวหน้าหมวด ผลการทดสอบพบว่า ปฏิเสธสมมติฐาน โดยค่าไค-สแควร์เท่ากับ 1164.36 ($df = 128, p = 0.00$) ด้านวัดระดับความกลมกลืนมีค่าลดลง ($GFI = 0.51, NFI = 0.93, RFI = 0.93$) แสดงว่า โมเดลไม่สอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ความแตกต่างของค่าไค-สแควร์ระหว่างสมมติฐานที่ 6 และสมมติฐานที่ 5 มีค่าเท่ากับ 206.76 ท่องค่าความเป็นอิสระเท่ากับ 4 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .01$) หมายความว่า ค่าพารามิเตอร์ของส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของตัวแปรภายในແ geg มีการแปรเปลี่ยนระหว่างกลุ่มครูและกลุ่มหัวหน้าหมวด สังกัดสำนักงานศึกษาห้องถิน

ผลการทดสอบสมมติฐานที่ 7 ($H_{\Lambda_x \Lambda_y \Gamma \beta^x}$) เป็นการทดสอบความไม่แปรเปลี่ยนของค่าพารามิเตอร์ตามสมมติฐานที่ 6 และเพิ่มการทดสอบความไม่แปรเปลี่ยนของค่าพารามิเตอร์ความแปรปรวน-ความแปรปรวนร่วมระหว่างความคลาดเคลื่อนในการทำนายตัวแปรภายในແ geg ซึ่งในโมเดลนี้คือค่าความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรภายในແ geg ในการทดสอบสมมติฐานได้กำหนดให้เมทริกซ์พารามิเตอร์ดังกล่าวมีค่าเท่ากันทั้งกลุ่มครูและกลุ่มหัวหน้าหมวด ผลการทดสอบพบว่า ปฏิเสธสมมติฐาน โดยค่าไค-สแควร์เท่ากับ 1856.39 ($df = 130, p = 0.00$) ด้านวัดระดับความกลมกลืนมีค่าลดลง ($GFI = 0.33, NFI = 0.89, RFI = 0.88$) แสดงว่า โมเดลไม่สอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ความแตกต่างของค่าไค-สแควร์ระหว่างสมมติฐานที่ 7 และสมมติฐานที่ 6 มีค่าเท่ากับ 692.03 ท่องค่าความเป็นอิสระเท่ากับ 2 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .01$) หมายความว่า ค่าพารามิเตอร์ของความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรภายในແ geg มีความแปรเปลี่ยนระหว่างกลุ่มครูและกลุ่มหัวหน้าหมวด สังกัดสำนักงานศึกษาห้องถิน

ผลการทดสอบสมมติฐานที่ 8 ($H_{\Lambda_x \Lambda_y \Gamma \beta^x \Gamma_x}$) เป็นการทดสอบความไม่แปรเปลี่ยนของค่าพารามิเตอร์ตามสมมติฐานที่ 7 และเพิ่มการทดสอบความไม่แปรเปลี่ยนของค่าพารามิเตอร์ค่าเฉลี่ยของตัวแปรภายนอกสังเกตได้ ในการทดสอบสมมติฐานได้กำหนดให้เมทริกซ์พารามิเตอร์ดังกล่าวมีค่าเท่ากันทั้งกลุ่มครูและกลุ่มหัวหน้าหมวด ผลการทดสอบพบว่า ปฏิเสธสมมติฐาน โดยค่าไค-สแควร์เท่ากับ 2548.04 ($df = 149, p = 0.00$) ด้านวัดระดับความกลมกลืนมีค่าลดลง ($GFI = 0.16, NFI = 0.84,$

RFI = 0.86) แสดงว่า โมเดลไม่สอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ความแตกต่างของค่าไค-สแควร์ระหว่างสมมติฐานที่ 8 และสมมติฐานที่ 7 มีค่าเท่ากับ 691.65 ท่องค่าความเป็นอิสระเท่ากับ 19 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .01$) หมายความว่า ค่าพารามิเตอร์ค่าเฉลี่ยของตัวแปรภายนอกลังเกตได้มีความเปลี่ยนระหว่างกลุ่มครูและกลุ่มหัวหน้าหมวด สังกัดสำนักงานการศึกษาห้องเรียน

ผลการทดสอบสมมติฐานความไม่แปรเปลี่ยนของโมเดลความสัมพันธ์ระหว่างตัวบ่งชี้สถานภาพของโรงเรียน ความพึงพอใจในงานและความผูกพันในอาชีพของโรงเรียนสังกัดสำนักงานการศึกษาห้องเรียน ดังรายละเอียดด้านต้น สรุปได้ว่า โมเดลความสัมพันธ์ระหว่างตัวบ่งชี้สถานภาพของโรงเรียน ความพึงพอใจในงานและความผูกพันในอาชีพดังกล่าวมีความไม่แปรเปลี่ยนของรูปแบบโมเดล และค่าพารามิเตอร์ของเมทริกซ์สัมประสิทธิ์การทดสอบของตัวแปรภายนอกແингบันตัวแปรลังเกตได้ และมีความแปรเปลี่ยนของค่าพารามิเตอร์ของเมทริกซ์สัมประสิทธิ์การทดสอบของตัวแปรภายนอกในແингบัน ตัวแปรลังเกตได้ ค่าพารามิเตอร์ของเมทริกซ์อธิพลเชิงสาเหตุจากตัวแปรภายนอกແงไปยังตัวแปรภายนอกແง ค่าพารามิเตอร์ของเมทริกซ์อธิพลเชิงสาเหตุระหว่างตัวแปรภายนอกແงหรือค่าพารามิเตอร์ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของตัวแปรภายนอกແง ค่าพารามิเตอร์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรภายนอกในແง และค่าพารามิเตอร์ของเมทริกซ์ค่าเฉลี่ยของตัวแปรภายนอกແง โดยโมเดลที่มีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์มากที่สุด ได้แก่ โมเดลที่มีเงื่อนไขการกำหนดให้ค่าพารามิเตอร์ของสัมประสิทธิ์การทดสอบของตัวแปรภายนอกແингบันตัวแปรลังเกตได้มีค่าเท่ากันทั้งกลุ่มครูและกลุ่มหัวหน้าหมวด

จากการที่ 28 เมื่อพิจารณาผลการวิเคราะห์โครงสร้างค่าเฉลี่ยและความแปรปรวนร่วมของโมเดลความสัมพันธ์ระหว่างตัวบ่งชี้สถานภาพของโรงเรียน ความพึงพอใจในงานและความผูกพันในอาชีพระหว่างกลุ่มครูและกลุ่มหัวหน้าหมวด สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติพบว่า โมเดลที่มีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ได้แก่ โมเดลที่มีการกำหนดเงื่อนไขตามสมมติฐานที่ 1 และสมมติฐานที่ 2 พิจารณาได้จากค่าไค-สแควร์ ($\chi^2 = 108.01$ และ 111.58) ซึ่งมีค่าความน่าจะเป็นมากกว่า 0.05 นั่นคือ ค่าไค-สแควร์แตกต่างจากคูณยอดอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $.05$ แสดงว่าไม่ปฏิเสธสมมติฐานหลักที่ว่า โมเดลตามทฤษฎีสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ และด้านนี้วัดระดับความกลมกลืน (goodness of fit index : GFI) ดัชนีความกลมกลืนที่เพิ่มขึ้น (normed fit index : relative fit index : RFI) มีค่าเข้าใกล้ 1 และด้านนี้หากกำลังสองเฉลี่ยของเศษในการประมาณค่า (root mean square error of approximation : RMSEA) มีค่าเข้าใกล้ศูนย์ แสดงว่าข้อมูลมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ อย่างไรก็ตาม โมเดลที่มีความสอดคล้องกับข้อมูลดีที่สุด ได้แก่ โมเดลตามสมมติฐานที่ 2 ซึ่งเป็นโมเดลที่มีเงื่อนไขการกำหนดให้ค่าพารามิเตอร์ของสัมประสิทธิ์การทดสอบของตัวแปรภายนอกແингบันตัวแปรลังเกตได้มีค่าเท่ากันระหว่างกลุ่มครูและกลุ่มหัวหน้าหมวด พิจารณาได้จากค่าไค-สแควร์ต่อองค์อิสระ ($\chi^2 / df ratio$) มีค่าต่ำและมีค่า

ความไม่จำเป็นสูงที่สุด เมื่อเทียบกับโมเดลอื่น ๆ ที่มีการกำหนดเงื่อนไขให้ค่าพารามิเตอร์มีค่าเท่ากันทั้งกลุ่มครูและกลุ่มหัวหน้าหมวด นือพิจารณาผลการทดสอบสมมติฐานเกี่ยวกับความไม่แปรเปลี่ยนของโมเดลในแต่ละสมมติฐาน ปรากฏผลดังนี้

ตารางที่ 28 ผลการทดสอบความไม่แปรเปลี่ยนของโมเดลความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพของโรงเรียน ความพึงพอใจในงานและความผูกพันในอาชีพระหว่างกลุ่มครูและหัวหน้าหมวด สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ

สมมติฐาน	χ^2	df	χ^2 / df	p	GFI	NFI	RFI	RMSEA
1) H_{form}	108.01	87	1.24	0.063	0.97	0.99	0.99	0.031
2) H_{Λ_x}	111.58	92	1.21	0.081	0.97	0.99	0.99	0.029
3) H_{Λ_y}	582.04	114	5.11	0.0	0.83	0.97	0.97	0.13
4) $H_{\Lambda_x \Lambda_y}$	585.20	120	4.88	0.0	0.82	0.97	0.97	0.12
5) $H_{\Lambda_x \Lambda_y \Gamma}$	1065.44	124	8.59	0.0	0.69	0.95	0.95	0.17
6) $H_{\Lambda_x \Lambda_y \Gamma \beta}$	1348.29	128	10.53	0.0	0.56	0.94	0.94	0.19
7) $H_{\Lambda_x \Lambda_y \Gamma \beta \Psi}$	2016.91	130	15.51	0.0	0.36	0.91	0.91	0.24
8) $H_{\Lambda_x \Lambda_y \Gamma \beta \Psi T_x}$	2954.99	149	19.83	0.0	0.19	0.86	0.88	0.27
$\Delta\chi^2_{2-1}$	3.57	Δdf	= 5					
$\Delta\chi^2_{3-1}$	474.03**	Δdf	= 27					
$\Delta\chi^2_{4-2}$	473.62**	Δdf	= 28					
$\Delta\chi^2_{5-4}$	480.24**	Δdf	= 4					
$\Delta\chi^2_{6-5}$	282.85**	Δdf	= 4					
$\Delta\chi^2_{7-6}$	668.62**	Δdf	= 2					
$\Delta\chi^2_{8-7}$	938.08**	Δdf	= 19					

หมายเหตุ

* $p < .05$

** $p < .01$

ผลการทดสอบสมมติฐานที่ 1 (H_{form}) ซึ่งเป็นการทดสอบความไม่แปรเปลี่ยนของรูปแบบโมเดล โดยไม่มีการกำหนดให้ค่าพารามิเตอร์ระหว่างกลุ่มครูและกลุ่มหัวหน้าหมวดมีค่าเท่ากัน นั่นคือการทดสอบความสอดคล้องของโมเดลกับข้อมูลเชิงประจักษ์ในแต่ละกลุ่มประชากรนั้นเอง ผลการทดสอบพบว่า ไม่ปฏิเสธสมมติฐาน โดยค่าไคสแควร์มีค่าเท่ากับ 108.01 ($df = 87$, $p = 0.063$) ด้วยน้ำดีระดับความกลมกลืนมีค่าเข้าใกล้ 1 ($GFI = 0.97$, $NFI = 0.99$, $RFI = 0.99$) แสดงว่า โมเดล มีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ นั่นคือรูปแบบของโมเดล มีความไม่แปรเปลี่ยนระหว่างกลุ่มครูและกลุ่มหัวหน้าหมวด สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ

ผลการทดสอบสมมติฐานที่ 2 (H_{Λ_x}) เป็นการทดสอบความไม่แปรเปลี่ยนของค่าพารามิเตอร์ สัมประสิทธิ์การทดสอบอย่างตัวแปรภายในนอกແงบනตัวแปรภายในอกสังเกตได้ โดยการกำหนดให้ เมทริกซ์พารามิเตอร์ดังกล่าวมีค่าเท่ากันทั้งกลุ่มครูและกลุ่มหัวหน้าหมวด ผลการทดสอบพบว่าไม่ปฏิเสธสมมติฐาน โดยค่าไค-สแควร์เท่ากับ 111.58 ($df = 92, p = 0.081$) ด้านนี้วัดระดับความ กลุ่มกลืนมีค่าเพิ่มขึ้น ($GFI = 0.97, NFI = 0.99, RFI = 0.99$) แสดงว่า โมเดลสอดคล้องกับข้อมูลเชิง ประจักษ์ ความแตกต่างของค่าไค-สแควร์ระหว่างสมมติฐานที่ 2 และสมมติฐานที่ 1 มีค่าเท่ากับ 3.57 ที่ องค์ความเป็นอิสระเท่ากับ 5 ซึ่งไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($p > .05$) หมายความว่าค่า พารามิเตอร์นี้หันนักองค์ประกอบของตัวแปรภายในอกสังเกตได้ไม่มีการแปรเปลี่ยนระหว่างกลุ่มครูและ หัวหน้าหมวด สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ

ผลการทดสอบสมมติฐานที่ 3 (H_{Λ_y}) เป็นการทดสอบความไม่แปรเปลี่ยนของค่าพารามิเตอร์ สัมประสิทธิ์การทดสอบอย่างตัวแปรภายในແงบනตัวแปรภายในสังเกตได้ โดยการกำหนดให้เมทริกซ์ พารามิเตอร์ดังกล่าวมีค่าเท่ากันทั้งกลุ่มครูและกลุ่มหัวหน้าหมวด ผลการทดสอบพบว่า ปฏิเสธ สมมติฐาน โดยค่าไค-สแควร์เท่ากับ 582.04 ($df = 114, p = 0.00$) ด้านนี้วัดระดับความกลุ่มกลืนมีค่า ลดลง ($GFI = 0.83, NFI = 0.97, RFI = 0.97$) แสดงว่า โมเดลไม่สอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ความแตกต่างของค่าไค-สแควร์ระหว่างสมมติฐานที่ 3 และสมมติฐานที่ 1 มีค่าเท่ากับ 474.03 ที่องค์ ความเป็นอิสระเท่ากับ 27 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .01$) หมายความว่า ค่าพารามิเตอร์นี้หัน องค์ประกอบของตัวแปรภายในสังเกตได้มีการแปรเปลี่ยนระหว่างกลุ่มครูและกลุ่มหัวหน้าหมวด สังกัด สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ

ผลการทดสอบสมมติฐานที่ 4 ($H_{\Lambda_x \Lambda_y}$) เป็นการทดสอบความไม่แปรเปลี่ยนของค่า พารามิเตอร์สัมประสิทธิ์การทดสอบอย่างตัวแปรภายในอกແงบනตัวแปรภายในสังเกตได้ตามสมมติฐาน ที่ 2 และเพิ่มการทดสอบความไม่แปรเปลี่ยนของสัมประสิทธิ์การทดสอบอย่างตัวแปรภายในແงบන ตัวแปรภายในสังเกตได้ โดยการกำหนดให้เมทริกซ์พารามิเตอร์ดังกล่าวมีค่าเท่ากันทั้งกลุ่มครูและกลุ่ม หัวหน้าหมวด ผลการทดสอบพบว่า ปฏิเสธสมมติฐาน โดยค่าไค-สแควร์เท่ากับ 585.20 ($df = 120, p = 0.00$) ด้านนี้วัดระดับความกลุ่มกลืนมีค่าลดลง ($GFI = 0.82, NFI = 0.97, RFI = 0.97$) แสดงว่า โมเดลไม่สอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ความแตกต่างของค่าไค-สแควร์ระหว่างสมมติฐานที่ 4 และ สมมติฐานที่ 2 มีค่าเท่ากับ 473.62 ที่องค์ความเป็นอิสระเท่ากับ 28 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .01$) หมายความว่า ค่าพารามิเตอร์นี้หันนักองค์ประกอบของตัวแปรภายในสังเกตได้มีการแปรเปลี่ยนระหว่าง กลุ่มครูและกลุ่มหัวหน้าหมวด สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ

ผลการทดสอบสมมติฐานที่ 5 ($H_{\Lambda_x \Lambda_y \Gamma}$) เป็นการทดสอบความไม่แปรเปลี่ยนของค่า พารามิเตอร์ตามสมมติฐานที่ 4 และเพิ่มการทดสอบความไม่แปรเปลี่ยนของค่าพารามิเตอร์เมทริกซ์ อิทธิพลเชิงสาเหตุจากตัวแปรภายในอกແงบไปยังตัวแปรภายในสังเกต โดยการกำหนดให้เมทริกซ์

พารามิเตอร์ดังกล่าวมีค่าเท่ากันทั้งกลุ่มครูและกลุ่มหัวหน้าหมวด ผลการทดสอบพบว่า ปฎิเสธสมมติฐาน โดยค่าไค-สแควร์เท่ากับ 1065.44 ($df = 124, p = 0.00$) ด้วยน้ำดับความกลมกลืนมีค่าลดลง ($GFI = 0.69, NFI = 0.95, RFI = 0.95$) แสดงว่า โมเดลไม่สอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ความแตกต่างของค่าไค-สแควร์ระหว่างสมมติฐานที่ 5 และสมมติฐานที่ 4 มีค่าเท่ากับ 480.24 ท่องค่าความเป็นอิสระเท่ากับ 4 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .01$) หมายความว่า ค่าพารามิเตอร์ของเมทริกซ์ อิทธิพลเชิงสาเหตุจากตัวแปรภายนอกแฟงไปยังตัวแปรภายในแฟงมีการเปลี่ยนระหว่างกลุ่มครูและกลุ่มหัวหน้าหมวด สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ

ผลการทดสอบสมมติฐานที่ 6 ($H_{\Lambda_x \Lambda_y \Gamma \beta}$) เป็นการทดสอบความไม่แปรเปลี่ยนของค่าพารามิเตอร์ตามสมมติฐานที่ 5 และเพิ่มการทดสอบความไม่แปรเปลี่ยนของค่าพารามิเตอร์ของเมทริกซ์ อิทธิพลเชิงสาเหตุระหว่างตัวแปรภายนอกแฟง ซึ่งในโมเดลนี้คือค่าพารามิเตอร์ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของตัวแปรภายนอกแฟงแต่ละตัวนั้นเอง ใน การทดสอบสมมติฐานได้กำหนดให้เมทริกซ์พารามิเตอร์ ดังกล่าวมีค่าเท่ากันทั้งกลุ่มครูและกลุ่มหัวหน้าหมวด ผลการทดสอบพบว่า ปฎิเสธสมมติฐาน โดยค่าไค-สแควร์เท่ากับ 1348.29 ($df = 128, p = 0.00$) ด้วยน้ำดับความกลมกลืนมีค่าลดลง ($GFI = 0.56, NFI = 0.94, RFI = 0.94$) แสดงว่า โมเดลไม่สอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ความแตกต่างของค่าไค-สแควร์ระหว่างสมมติฐานที่ 6 และสมมติฐานที่ 5 มีค่าเท่ากับ 282.85 ท่องค่าความเป็นอิสระเท่ากับ 4 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .01$) หมายความว่า ค่าพารามิเตอร์ของส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของตัวแปรภายนอกแฟงมีการเปลี่ยนระหว่างกลุ่มครูและกลุ่มหัวหน้าหมวด สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ

ผลการทดสอบสมมติฐานที่ 7 ($H_{\Lambda_x \Lambda_y \Gamma \beta \gamma}$) เป็นการทดสอบความไม่แปรเปลี่ยนของค่าพารามิเตอร์ตามสมมติฐานที่ 6 และเพิ่มการทดสอบความไม่แปรเปลี่ยนของค่าพารามิเตอร์ความแปรปรวน-ความแปรปรวนร่วมระหว่างความคาดเคลื่อนในการทำนายตัวแปรภายนอกแฟง ซึ่งในโมเดลนี้คือค่าความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรภายนอกแฟง ใน การทดสอบสมมติฐานได้กำหนดให้เมทริกซ์พารามิเตอร์ ดังกล่าวมีค่าเท่ากันทั้งกลุ่มครูและกลุ่มหัวหน้าหมวด ผลการทดสอบพบว่า ปฎิเสธสมมติฐาน โดยค่าไค-สแควร์เท่ากับ 2016.91 ($df = 130, p = 0.00$) ด้วยน้ำดับความกลมกลืนมีค่าลดลง ($GFI = 0.36, NFI = 0.91, RFI = 0.91$) แสดงว่า โมเดลไม่สอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ความแตกต่างของค่าไค-สแควร์ระหว่างสมมติฐานที่ 7 และสมมติฐานที่ 6 มีค่าเท่ากับ 668.62 ท่องค่าความเป็นอิสระเท่ากับ 2 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .01$) หมายความว่า ค่าพารามิเตอร์ของความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรภายนอกแฟงมีความแปรเปลี่ยนระหว่างกลุ่มครูและกลุ่มหัวหน้าหมวด สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ

ผลการทดสอบสมมติฐานที่ 8 ($H_{\Lambda_x \Lambda_y \Gamma \beta \gamma \Gamma_x}$) เป็นการทดสอบความไม่แปรเปลี่ยนของค่าพารามิเตอร์ตามสมมติฐานที่ 7 และเพิ่มการทดสอบความไม่แปรเปลี่ยนของค่าพารามิเตอร์ค่าเฉลี่ยของ

ตัวแปรภายนอกสังเกตได้ ในการทดสอบสมมติฐานได้กำหนดให้เมทริกซ์พารามิเตอร์ดังกล่าวมีค่าเท่ากันทั้งกลุ่มครูและกลุ่มหัวหน้าหมวด ผลการทดสอบพบว่า ปฐมสมมติฐาน โดยค่าไค-สแควร์เท่ากับ 2954.99 ($df = 149$, $p = 0.00$) ด้วยค่าวัดระดับความกลมกลืนมีค่าลดลง ($GFI = 0.09$, $NFI = 0.86$, $RFI = 0.88$) แสดงว่า โมเดลไม่สอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ความแตกต่างของค่าไค-สแควร์ระหว่างสมมติฐานที่ 8 และสมมติฐานที่ 7 มีค่าเท่ากับ 938.08 ท่องค่าความเป็นอิสระเท่ากับ 19 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .01$) หมายความว่า ค่าพารามิเตอร์ค่าเฉลี่ยของตัวแปรภายนอกสังเกตได้มีความแปรเปลี่ยนระหว่างกลุ่มครูและกลุ่มหัวหน้าหมวด สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ

ผลการทดสอบสมมติฐานความไม่แปรเปลี่ยนของโมเดลความสัมพันธ์ระหว่างตัวบ่งชี้สถานภาพของโรงเรียน ความพึงพอใจในงานและความผูกพันในอาชีพของโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ดังรายละเอียดข้างต้น สรุปได้ว่า โมเดลความสัมพันธ์ระหว่างตัวบ่งชี้สถานภาพของโรงเรียน ความพึงพอใจในงานและความผูกพันในอาชีพดังกล่าวมีความไม่แปรเปลี่ยนของรูปแบบโมเดล และค่าพารามิเตอร์ของเมทริกซ์สัมประสิทธิ์การทดสอบอย่างตัวแปรภายนอกແงบنتัวแปรสังเกตได้ และมีความแปรเปลี่ยนของค่าพารามิเตอร์ของเมทริกซ์สัมประสิทธิ์การทดสอบอย่างตัวแปรภายนอกແงบันตัวแปรสังเกตได้ ค่าพารามิเตอร์ของเมทริกซ์อิทธิพลเชิงสาเหตุจากตัวแปรภายนอกແงบไปยังตัวแปรภายนอกແงบ ค่าพารามิเตอร์ของเมทริกซ์อิทธิพลเชิงสาเหตุระหว่างตัวแปรภายนอกແงบหรือค่าพารามิเตอร์ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของตัวแปรภายนอกແงบ ค่าพารามิเตอร์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรภายนอกແงบ และค่าพารามิเตอร์ของเมทริกซ์ค่าเฉลี่ยของตัวแปรภายนอกແงบโดยโมเดลที่มีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์มากที่สุด ได้แก่ โมเดลที่มีเงื่อนไขการกำหนดให้ค่าพารามิเตอร์ของสัมประสิทธิ์การทดสอบอย่างตัวแปรภายนอกແงบันตัวแปรภายนอกสังเกตได้มีค่าเท่ากันทั้งกลุ่มครูและกลุ่มหัวหน้าหมวด

จากการที่ 29 เมื่อพิจารณาผลการวิเคราะห์โครงสร้างค่าเฉลี่ยและความแปรปรวนร่วมของโมเดลความสัมพันธ์ระหว่างตัวบ่งชี้สถานภาพของโรงเรียน ความพึงพอใจในงานและความผูกพันในอาชีพระหว่างกลุ่มครูและกลุ่มหัวหน้าหมวด สังกัดกรมสามัญศึกษา พบว่า โมเดลที่มีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ได้แก่ โมเดลที่มีการกำหนดเงื่อนไขตามสมมติฐานที่ 1 และสมมติฐานที่ 2 พิจารณาได้จากค่าไค-สแควร์ ($\chi^2 = 99.71$ และ 110.20) ซึ่งมีค่าความน่าจะเป็นมากกว่า 0.05 นั่นคือค่าไค-สแควร์แตกต่างจากคุณยอดย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $.05$ แสดงว่าไม่ปฐมสมมติฐานหลักที่ว่า โมเดลตามทฤษฎีสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ และด้วยค่าวัดระดับความกลมกลืน (goodness of fit index : GFI) ด้วยค่าความกลมกลืนที่เพิ่มขึ้น (normed fit index : relative fit index : RFI) มีค่าเท่ากับ 1 และด้วยรากกำลังสองเฉลี่ยของเชิงในการประมาณค่า (root mean square error of approximation : RMSEA) มีค่าเท่ากับคุณย์ แสดงว่าข้อมูลมีความสอดคล้องกับ

ข้อมูลเชิงประจักษ์ อย่างไรก็ตามโมเดลที่มีความสอดคล้องกับข้อมูลดีที่สุด ได้แก่ โมเดลตามสมมติฐานที่ 2 ซึ่งเป็นโมเดลที่มีเงื่อนไขการกำหนดให้ค่าพารามิเตอร์ของสัมประสิทธิ์การคาดถอยของตัวแปรภายนอกແงบันตัวแปรภายนอกสังเกตได้มีค่าเท่ากันระหว่างกลุ่มครูและกลุ่มหัวหน้าหมวด พิจารณาได้จากค่าไค-สแควร์ต่องศักยิสระ ($\chi^2 / df ratio$) มีค่าต่ำและมีค่าความน่าจะเป็นสูงที่สุด เมื่อเทียบกับโมเดลอื่น ๆ ที่มีการกำหนดเงื่อนไขให้ค่าพารามิเตอร์มีค่าเท่ากันทั้งกลุ่มครูและกลุ่มหัวหน้าหมวด เมื่อพิจารณาผลการทดสอบสมมติฐานเกี่ยวกับความไม่แปรเปลี่ยนของโมเดลในแต่ละสมมติฐาน ปรากฏผลดังนี้

ตารางที่ 29 ผลการทดสอบความไม่แปรเปลี่ยนของโมเดลความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพของโรงเรียน ความพึงพอใจในงานและความผูกพันในอาชีพระหว่างกลุ่มครูและหัวหน้าหมวด สังกัด กรมสามัญศึกษา

สมมติฐาน	χ^2	df	χ^2 / df	p	GFI	NFI	RFI	RMSEA
1) H_{form}	99.71	81	1.23	0.078	0.97	1.00	0.99	0.030
2) H_{Λ_x}	110.20	92	1.20	0.095	0.97	0.99	0.99	0.030
3) H_{Λ_y}	727.48	114	6.38	0.0	0.78	0.97	0.96	0.140
4) $H_{\Lambda_x\Lambda_y}$	838.31	120	6.99	0.0	0.78	0.96	0.96	0.150
5) $H_{\Lambda_x\Lambda_y\Gamma}$	1380.69	124	1.13	0.0	0.65	0.94	0.93	0.20
6) $H_{\Lambda_x\Lambda_y\Gamma\beta}$	1698.41	128	13.27	0.0	0.53	0.92	0.92	0.22
7) $H_{\Lambda_x\Lambda_y\Gamma\beta\gamma}$	2395.22	130	18.42	0.0	0.36	0.89	0.89	0.26
8) $H_{\Lambda_x\Lambda_y\Gamma\beta\gamma T_x}$	3336.87	149	22.39	0.0	0.12	0.85	0.86	0.29
$\Delta\chi^2_{2:1}$	10.49	$\Delta df = 11$						
$\Delta\chi^2_{3:1}$	627.77**	$\Delta df = 33$						
$\Delta\chi^2_{4:2}$	728.11**	$\Delta df = 28$						
$\Delta\chi^2_{5:4}$	542.38**	$\Delta df = 4$						
$\Delta\chi^2_{6:5}$	317.72**	$\Delta df = 4$						
$\Delta\chi^2_{7:6}$	696.81**	$\Delta df = 2$						
$\Delta\chi^2_{8:7}$	941.65**	$\Delta df = 19$						

หมายเหตุ

* $p < .05$ ** $p < .01$

ผลการทดสอบสมมติฐานที่ 1 (H_{form}) ซึ่งเป็นการทดสอบความไม่แปรเปลี่ยนของรูปแบบโมเดล โดยไม่มีการกำหนดให้ค่าพารามิเตอร์ระหว่างกลุ่มครูและกลุ่มหัวหน้าหมวดมีค่าเท่ากัน นั้นคือการทดสอบความสอดคล้องของโมเดลกับข้อมูลเชิงประจักษ์ในแต่ละกลุ่มประชากรนั้นเอง ผลการทดสอบ

พบว่า ไม่ปฎิเสธสมมติฐาน โดยค่าไคสแควร์มีค่าเท่ากับ 99.71 ($df = 81, p = 0.078$) ดัชนีวัดระดับความกลมกลืนมีค่าเท่ากับ 1 และมีค่าเท่ากับ 1 ($GFI = 0.97, NFI = 1.00, RFI = 0.99$) แสดงว่า โมเดลมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ นั้นคือรูปแบบของโมเดลมีความไม่เปลี่ยนระหัวงกลุ่มครูและกลุ่มหัวหน้าหมวด สังกัดกรมสามัญศึกษา

ผลการทดสอบสมมติฐานที่ 2 (H_{Λ_x}) เป็นการทดสอบความไม่เปลี่ยนของค่าพารามิเตอร์ สัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวแปรภายนอกແงบنتัวแปรภายนอกสังเกตได้ โดยการทำหนดให้ เมทริกซ์พารามิเตอร์ดังกล่าวมีค่าเท่ากันทั้งกลุ่มครูและกลุ่มหัวหน้าหมวด ผลการทดสอบพบว่า ปฎิเสธ สมมติฐาน โดยค่าไค-สแควร์เท่ากับ 110.20 ($df = 92, p = 0.095$) ดัชนีวัดระดับความกลมกลืนมีค่าลดลง ($GFI = 0.96, NFI = 0.99, RFI = 0.99$) แสดงว่า โมเดลสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ความแตกต่างของค่าไค-สแควร์ระหว่างสมมติฐานที่ 2 และสมมติฐานที่ 1 มีค่าเท่ากับ 10.49 ท่องความเป็นอิสระเท่ากับ 11 ซึ่งไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($p > .05$) หมายความว่า ค่าพารามิเตอร์น้ำหนักองค์ประกอบของตัวแปรภายนอกสังเกตได้มีความไม่เปลี่ยนระหว่างกลุ่มครูและหัวหน้าหมวด สังกัดกรมสามัญศึกษา

ผลการทดสอบสมมติฐานที่ 3 (H_{Λ_y}) เป็นการทดสอบความไม่เปลี่ยนของค่าพารามิเตอร์ สัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวแปรภายนอกในແงบنتัวแปรภายนอกสังเกตได้ โดยการทำหนดให้เมทริกซ์พารามิเตอร์ดังกล่าวมีค่าเท่ากันทั้งกลุ่มครูและกลุ่มหัวหน้าหมวด ผลการทดสอบพบว่า ปฎิเสธ สมมติฐาน โดยค่าไค-สแควร์เท่ากับ 727.48 ($df = 114, p = 0.00$) ดัชนีวัดระดับความกลมกลืนมีค่าลดลง ($GFI = 0.78, NFI = 0.97, RFI = 0.96$) แสดงว่า โมเดลไม่สอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ความแตกต่างของค่าไค-สแควร์ระหว่างสมมติฐานที่ 3 และสมมติฐานที่ 1 มีค่าเท่ากับ 627.77 ท่องความเป็นอิสระเท่ากับ 33 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .01$) หมายความว่า ค่าพารามิเตอร์น้ำหนักองค์ประกอบของตัวแปรภายนอกสังเกตได้มีการเปลี่ยนระหว่างกลุ่มครูและกลุ่มหัวหน้าหมวด สังกัด กรมสามัญศึกษา

ผลการทดสอบสมมติฐานที่ 4 ($H_{\Lambda_x \Lambda_y}$) เป็นการทดสอบความไม่เปลี่ยนของค่าพารามิเตอร์สัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวแปรภายนอกແงบنتัวแปรภายนอกสังเกตได้ตามสมมติฐานที่ 2 และเพิ่มการทดสอบความไม่เปลี่ยนของสัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวแปรภายนอกในແงบນตัวแปรภายนอกสังเกตได้ โดยการทำหนดให้เมทริกซ์พารามิเตอร์ดังกล่าวมีค่าเท่ากันทั้งกลุ่มครูและกลุ่มหัวหน้าหมวด ผลการทดสอบพบว่า ปฎิเสธสมมติฐาน โดยค่าไค-สแควร์เท่ากับ 838.31 ($df = 120, p = 0.00$) ดัชนีวัดระดับความกลมกลืนมีค่าลดลง ($GFI = 0.78, NFI = 0.96, RFI = 0.96$) แสดงว่า โมเดลไม่สอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ความแตกต่างของค่าไค-สแควร์ระหว่างสมมติฐานที่ 4 และสมมติฐานที่ 2 มีค่าเท่ากับ 728.11 ท่องความเป็นอิสระเท่ากับ 28 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .01$)

หมายความว่า ค่าพารามิเตอร์นี้หันกองค์ประกอบของตัวแปรภายในสังเกตได้มีการเปลี่ยนระหว่างกลุ่มครูและกลุ่มหัวหน้าหมวด สังกัดกรมสามัญศึกษา

ผลการทดสอบสมมติฐานที่ 5 ($H_{\Lambda_X \Lambda_Y \Gamma}$) เป็นการทดสอบความไม่แปรเปลี่ยนของค่าพารามิเตอร์ตามสมมติฐานที่ 4 และเพิ่มการทดสอบความไม่แปรเปลี่ยนของค่าพารามิเตอร์เมทริกซ์ อิทธิพลเชิงสาเหตุจากตัวแปรภายนอกແงไปยังตัวแปรภายในແง โดยการกำหนดให้เมทริกซ์พารามิเตอร์ดังกล่าวมีค่าเท่ากันทั้งกลุ่มครูและกลุ่มหัวหน้าหมวด ผลการทดสอบพบว่า ปฏิเสธสมมติฐาน โดยค่าไค-สแควร์เท่ากับ 1380.69 ($df = 124, p = 0.00$) ด้วยน้ำดับความกลมกลืนมีค่าลดลง ($GFI = 0.65, NFI = 0.94, RFI = 0.93$) แสดงว่า โมเดลไม่สอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ความแตกต่างของค่าไค-สแควร์ระหว่างสมมติฐานที่ 5 และสมมติฐานที่ 4 มีค่าเท่ากับ 542.38 ที่องค์ความเป็นอิสระเท่ากับ 4 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .01$) หมายความว่า ค่าพารามิเตอร์ของเมทริกซ์ อิทธิพลเชิงสาเหตุจากตัวแปรภายนอกແงไปยังตัวแปรภายในແงมีการเปลี่ยนระหว่างกลุ่มครูและกลุ่มหัวหน้าหมวด สังกัดกรมสามัญศึกษา

ผลการทดสอบสมมติฐานที่ 6 ($H_{\Lambda_X \Lambda_Y \Gamma \beta}$) เป็นการทดสอบความไม่แปรเปลี่ยนของค่าพารามิเตอร์ตามสมมติฐานที่ 5 และเพิ่มการทดสอบความไม่แปรเปลี่ยนของค่าพารามิเตอร์ของเมทริกซ์ อิทธิพลเชิงสาเหตุระหว่างตัวแปรภายในແง ซึ่งในโมเดลนี้คือค่าพารามิเตอร์ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของตัวแปรภายในແงแต่ละตัวนั้นเอง ในการทดสอบสมมติฐานได้กำหนดให้เมทริกซ์พารามิเตอร์ ดังกล่าวมีค่าเท่ากันทั้งกลุ่มครูและกลุ่มหัวหน้าหมวด ผลการทดสอบพบว่าปฏิเสธสมมติฐาน โดยค่าไค-สแควร์เท่ากับ 1698.41 ($df = 128, p = 0.00$) ด้วยน้ำดับความกลมกลืนมีค่าลดลง ($GFI = 0.53, NFI = 0.92, RFI = 0.92$) แสดงว่า โมเดลไม่สอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ความแตกต่างของค่าไค-สแควร์ระหว่างสมมติฐานที่ 6 และสมมติฐานที่ 5 มีค่าเท่ากับ 317.22 ที่องค์ความเป็นอิสระเท่ากับ 4 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .01$) หมายความว่า ค่าพารามิเตอร์ของส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของตัวแปรภายในແงมีการเปลี่ยนระหว่างกลุ่มครูและกลุ่มหัวหน้าหมวด สังกัดกรมสามัญศึกษา

ผลการทดสอบสมมติฐานที่ 7 ($H_{\Lambda_X \Lambda_Y \Gamma \beta \gamma}$) เป็นการทดสอบความไม่แปรเปลี่ยนของค่าพารามิเตอร์ตามสมมติฐานที่ 6 และเพิ่มการทดสอบความไม่แปรเปลี่ยนของค่าพารามิเตอร์ความแปรปรวน-ความแปรปรวนร่วมระหว่างความคลาดเคลื่อนในการท่านายตัวแปรภายในແง ซึ่งในโมเดลนี้คือความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรภายในແง ในการทดสอบสมมติฐานได้กำหนดให้เมทริกซ์พารามิเตอร์ดังกล่าวมีค่าเท่ากันทั้งกลุ่มครูและกลุ่มหัวหน้าหมวด ผลการทดสอบพบว่า ปฏิเสธสมมติฐาน โดยค่าไค-สแควร์เท่ากับ 2395.22 ($df = 130, p = 0.00$) ด้วยน้ำดับความกลมกลืนมีค่าลดลง ($GFI = 0.36, NFI = 0.89, RFI = 0.89$) แสดงว่า โมเดลไม่สอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ความแตกต่างของค่าไค-สแควร์ระหว่างสมมติฐานที่ 7 และสมมติฐานที่ 6 มีค่าเท่ากับ 696.81 ที่องค์ความเป็นอิสระเท่ากับ 2 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .01$) หมายความว่า ค่าพารามิเตอร์ของความ

สัมพันธ์ระหว่างตัวแปรภายในแฟ้มมีความแปรเปลี่ยนระหว่างกลุ่มครูและกลุ่มหัวหน้าหมวด สังกัดกรมสามัญศึกษา

ผลการทดสอบสมมติฐานที่ 8 ($H_{\text{A}_2, \text{A}_3, \text{B}_2, \text{C}_2}$) เป็นการทดสอบความไม่แปรเปลี่ยนของค่าพารามิเตอร์ตามสมมติฐานที่ 7 และเพิ่มการทดสอบความไม่แปรเปลี่ยนของค่าพารามิเตอร์ค่าเฉลี่ยของตัวแปรภายนอกสังเกตได้ ในการทดสอบสมมติฐานได้กำหนดให้เมทริกซ์พารามิเตอร์ดังกล่าวมีค่าเท่ากันทั้งกลุ่มครูและกลุ่มหัวหน้าหมวด ผลการทดสอบพบว่า ปฏิเสธสมมติฐาน โดยค่าได-สแควร์เท่ากับ 3336.87 ($df = 149, p = 0.00$) ด้านนี้วัดระดับความกลมกลืนมีค่าลดลง ($GFI = 0.02, NFI = 0.85, RFI = 0.86$) แสดงว่า โมเดลไม่สอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ความแตกต่างของค่าได-สแควร์ระหว่างสมมติฐานที่ 8 และสมมติฐานที่ 7 มีค่าเท่ากับ 941.65 ท่องความเป็นอิสระเท่ากับ 19 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .01$) หมายความว่า ค่าพารามิเตอร์ค่าเฉลี่ยของตัวแปรภายนอกสังเกตได้มีความแปรเปลี่ยนระหว่างกลุ่มครูและกลุ่มหัวหน้าหมวด สังกัดกรมสามัญศึกษา

ผลการทดสอบสมมติฐานความไม่แปรเปลี่ยนของโมเดลความสัมพันธ์ระหว่างตัวบ่งชี้สถานภาพของโรงเรียน ความพึงพอใจในงานและความผูกพันในอาชีพของโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา ดังรายละเอียดข้างต้น สรุปได้ว่า โมเดลความสัมพันธ์ระหว่างตัวบ่งชี้สถานภาพของโรงเรียน ความพึงพอใจในงานและความผูกพันในอาชีพดังกล่าวมีความไม่แปรเปลี่ยนของรูปแบบโมเดล และค่าพารามิเตอร์ของเมทริกซ์สัมประสิทธิ์การทดสอบโดยของตัวแปรภายนอกแฟ้มบนตัวแปรสังเกตได้ และมีความแปรเปลี่ยนของค่าพารามิเตอร์ของเมทริกซ์สัมประสิทธิ์การทดสอบโดยของตัวแปรภายนอกแฟ้มบนตัวแปรสังเกตได้ ค่าพารามิเตอร์ของเมทริกซ์อิทธิพลเชิงสาเหตุจากตัวแปรภายนอกแฟ้มไปยังตัวแปรภายนอก ค่าพารามิเตอร์ของเมทริกซ์อิทธิพลเชิงสาเหตุระหว่างตัวแปรภายนอกแฟ้มหรือค่าพารามิเตอร์ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของตัวแปรภายนอกแฟ้ม ค่าพารามิเตอร์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรภายนอกแฟ้ม และค่าพารามิเตอร์ของเมทริกซ์ค่าเฉลี่ยของตัวแปรภายนอกแฟ้ม โดยโมเดลที่มีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์มากที่สุด ได้แก่ โมเดลที่มีเงื่อนไขการกำหนดให้ค่าพารามิเตอร์ของสัมประสิทธิ์การทดสอบโดยของตัวแปรภายนอกแฟ้มบนตัวแปรภายนอกสังเกตได้มีค่าเท่ากันทั้งกลุ่มครูและกลุ่มหัวหน้าหมวด

จากตารางที่ 30 เมื่อพิจารณาผลการวิเคราะห์โครงสร้างค่าเฉลี่ยและความแปรปรวนร่วมของโมเดลความสัมพันธ์ระหว่างตัวบ่งชี้สถานภาพของโรงเรียน ความพึงพอใจในงานและความผูกพันในอาชีพระหว่างกลุ่มครูและกลุ่มหัวหน้าหมวด สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน พบร้า โมเดลที่มีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ได้แก่ โมเดลที่มีการกำหนดเงื่อนไขตามสมมติฐานที่ 1 และสมมติฐานที่ 2 พิจารณาได้จากค่าได-สแควร์ ($\chi^2 = 107.91$ และ 110.62) ซึ่งมีค่าความน่าจะเป็นมากกว่า 0.05 นั่นคือ ค่าได-สแควร์แตกต่างจากคุณอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าไม่ปฏิเสธสมมติฐานหลักที่ว่า โมเดลตามทฤษฎีสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ และด้านนี้วัดระดับ

ความกลมกลืน (goodness of fit index : GFI) ดัชนีความกลมกลืนที่เพิ่มขึ้น (normed fit index : relative fit index : RFI) มีค่าเข้าใกล้ 1 และดัชนีรากกำลังสองเฉลี่ยของเชิงใน การประมาณค่า (root mean square error of approximation : RMSEA) มีค่าเข้าใกล้ศูนย์ แสดงว่าข้อมูลมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์อย่างไรก็ตามโมเดลที่มีความสอดคล้องกับข้อมูลดีที่สุด ได้แก่ โมเดลตามสมมติฐานที่ 2 ซึ่งเป็นโมเดลที่มีเงื่อนไขการกำหนดให้ค่าพารามิเตอร์ของสัมประสิทธิ์การคาดถอยของตัวแปรภายในนอกแบบนั้นตัวแปรภายนอกลังก์เกตได้มีค่าเท่ากันระหว่างกลุ่มครูและกลุ่มหัวหน้าหมวดพิจารณาได้จากค่าไค-สแควร์ต่อองค์ความสัมพันธ์ (χ^2 / df ratio) มีค่าต่ำที่สุดและมีค่าความน่าจะเป็นสูง เมื่อเทียบกับโมเดลอื่น ๆ ที่มีการกำหนดเงื่อนไขให้ค่าพารามิเตอร์มีค่าเท่ากันทั้งกลุ่มครูและกลุ่มหัวหน้าหมวด เมื่อพิจารณาผลการทดสอบสมมติฐานเกี่ยวกับความไม่แปรเปลี่ยนของโมเดลในแต่ละสมมติฐาน ปรากฏผลดังนี้

ตารางที่ 30 ผลการทดสอบความไม่แปรเปลี่ยนของโมเดลความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพของโรงเรียน ความพึงพอใจในงานและความผูกพันในอาชีพระหว่างกลุ่มครูและหัวหน้าหมวด สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน

สมมติฐาน	χ^2	df	χ^2 / df	p	GFI	NFI	RFI	RMSEA
1) H_{item}	107.91	86	1.25	0.055	0.95	0.99	0.99	0.037
2) H_{Λ_x}	110.62	91	1.22	0.079	0.95	0.99	0.99	0.033
3) H_{Λ_y}	617.53	114	5.42	0.0	0.78	0.96	0.96	0.15
4) $H_{\Lambda_x \Lambda_y}$	618.56	120	5.15	0.0	0.78	0.96	0.96	0.15
5) $H_{\Lambda_x \Lambda_y \Gamma}$	934.14	124	7.53	0.0	0.65	0.94	0.94	0.18
6) $H_{\Lambda_x \Lambda_y \Gamma \beta}$	1124.94	128	8.79	0.0	0.54	0.93	0.93	0.20
7) $H_{\Lambda_x \Lambda_y \Gamma \beta \Psi}$	1624.18	130	12.49	0.0	0.35	0.90	0.90	0.24
8) $H_{\Lambda_x \Lambda_y \Gamma \beta \Psi T_x}$	2289.71	149	15.37	0.0	0.06	0.86	0.87	0.27
$\Delta\chi^2_{2:1}$	2.71	$\Delta df = 5$						
$\Delta\chi^2_{3:1}$	509.62**	$\Delta df = 28$						
$\Delta\chi^2_{4:2}$	507.94**	$\Delta df = 29$						
$\Delta\chi^2_{5:4}$	315.58**	$\Delta df = 4$						
$\Delta\chi^2_{6:5}$	190.80**	$\Delta df = 4$						
$\Delta\chi^2_{7:6}$	499.24**	$\Delta df = 2$						
$\Delta\chi^2_{8:7}$	665.53**	$\Delta df = 19$						

หมายเหตุ

*p < .05

**p < .01

ผลการทดสอบสมมติฐานที่ 1 (H_{form}) ซึ่งเป็นการทดสอบความไม่แปรเปลี่ยนของรูปแบบโมเดล โดยไม่มีการกำหนดให้ค่าพารามิเตอร์ระหว่างกลุ่มครูและกลุ่มหัวหน้าหมวดมีค่าเท่ากัน นั้นคือการทดสอบความสอดคล้องของโมเดลกับข้อมูลเชิงประจักษ์ในแต่ละกลุ่มประชากรนั้นเอง ผลการทดสอบพบว่า ไม่ปฏิเสธสมมติฐาน โดยค่าไค-สแควร์มีค่าเท่ากับ 107.91 ($df = 86, p = 0.055$) ด้วยน้ำวัดระดับความกลมกลืนมีค่าเข้าใกล้ 1 ($GFI = 0.95, NFI = 0.99, RFI = 0.99$) แสดงว่า โมเดลมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ นั้นคือรูปแบบของโมเดลมีความไม่แปรเปลี่ยนระหว่างกลุ่มครูและกลุ่มหัวหน้าหมวด สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน

ผลการทดสอบสมมติฐานที่ 2 (H_{Λ_x}) เป็นการทดสอบความไม่แปรเปลี่ยนของค่าพารามิเตอร์สัมประสิทธิ์การทดสอบอย่างตัวแปรภายในอกແงบනตัวแปรภายในอกสังเกตได้ โดยการกำหนดให้เมทริกซ์พารามิเตอร์ดังกล่าวมีค่าเท่ากันทั้งกลุ่มครูและกลุ่มหัวหน้าหมวด ผลการทดสอบพบว่าไม่ปฏิเสธสมมติฐาน โดยค่าไค-สแควร์เท่ากับ 110.62 ($df = 91, p = 0.079$) ด้วยน้ำวัดระดับความกลมกลืนมีค่าเพิ่มขึ้น ($GFI = 0.95, NFI = 0.99, RFI = 0.99$) แสดงว่า โมเดลสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ความแตกต่างของค่าไค-สแควร์ระหว่างสมมติฐานที่ 2 และสมมติฐานที่ 1 มีค่าเท่ากับ 2.71 ที่องค์ความเป็นอิสระเท่ากับ 5 ซึ่งไม่นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($p > 0.05$) หมายความว่า ค่าพารามิเตอร์นี้หนักองค์ประกอบของตัวแปรภายในอกสังเกตได้ไม่มีการแปรเปลี่ยนระหว่างกลุ่มครูและหัวหน้าหมวด สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน

ผลการทดสอบสมมติฐานที่ 3 (H_{Λ_y}) เป็นการทดสอบความไม่แปรเปลี่ยนของค่าพารามิเตอร์สัมประสิทธิ์การทดสอบอย่างตัวแปรภายในແงบනตัวแปรภายในสังเกตได้ โดยการกำหนดให้เมทริกซ์พารามิเตอร์ดังกล่าวมีค่าเท่ากันทั้งกลุ่มครูและกลุ่มหัวหน้าหมวด ผลการทดสอบพบว่า ปฏิเสธสมมติฐาน โดยค่าไค-สแควร์เท่ากับ 617.53 ($df = 114, p = 0.00$) ด้วยน้ำวัดระดับความกลมกลืนมีค่าลดลง ($GFI = 0.78, NFI = 0.96, RFI = 0.96$) แสดงว่า โมเดลไม่สอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ความแตกต่างของค่าไค-สแควร์ระหว่างสมมติฐานที่ 3 และสมมติฐานที่ 1 มีค่าเท่ากับ 509.62 ที่องค์ความเป็นอิสระเท่ากับ 28 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.01$) หมายความว่า ค่าพารามิเตอร์นี้หนักองค์ประกอบของตัวแปรภายในสังเกตได้มีการแปรเปลี่ยนระหว่างกลุ่มครูและกลุ่มหัวหน้าหมวด สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน

ผลการทดสอบสมมติฐานที่ 4 ($H_{\Lambda_x \Lambda_y}$) เป็นการทดสอบความไม่แปรเปลี่ยนของค่าพารามิเตอร์สัมประสิทธิ์การทดสอบอย่างตัวแปรภายในอกແงบනตัวแปรภายในสังเกตได้ตามสมมติฐานที่ 2 และเพิ่มการทดสอบความไม่แปรเปลี่ยนของสัมประสิทธิ์การทดสอบอย่างตัวแปรภายในແงบනตัวแปรภายในสังเกตได้ โดยการกำหนดให้เมทริกซ์พารามิเตอร์ดังกล่าวมีค่าเท่ากันทั้งกลุ่มครูและกลุ่มหัวหน้าหมวด ผลการทดสอบพบว่า ปฏิเสธสมมติฐาน โดยค่าไค-สแควร์เท่ากับ 618.56 ($df = 120, p = 0.00$) ด้วยน้ำวัดระดับความกลมกลืนมีค่าลดลง ($GFI = 0.78, NFI = 0.96, RFI = 0.96$) แสดงว่า

โมเดลไม่สอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ความแตกต่างของค่าไค-สแควร์ระหว่างสมมติฐานที่ 4 และ สมมติฐานที่ 2 มีค่าเท่ากับ 507.94 ท่องความเป็นอิสระเท่ากับ 29 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .01$) หมายความว่า ค่าพารามิเตอร์น้ำหนักองค์ประกอบของตัวแปรภายในสังเกตได้มีการแปรเปลี่ยนระหว่าง กลุ่มครูและกลุ่มหัวหน้าหมวด สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน

ผลการทดสอบสมมติฐานที่ 5 ($H_{\Lambda_X \Lambda_Y T}$) เป็นการทดสอบความไม่แปรเปลี่ยนของค่าพารามิเตอร์ตามสมมติฐานที่ 4 และเพิ่มการทดสอบความไม่แปรเปลี่ยนของค่าพารามิเตอร์เมทริกซ์ อิทธิพลเชิงสาเหตุจากตัวแปรภายนอกแฟ้มไปยังตัวแปรภายในแฟ้ม โดยการกำหนดให้เมทริกซ์ พารามิเตอร์ดังกล่าวมีค่าเท่ากันทั้งกลุ่มครูและกลุ่มหัวหน้าหมวด ผลการทดสอบพบว่า ปฏิเสธ สมมติฐาน โดยค่าไค-สแควร์เท่ากับ 934.14 ($df = 124, p = 0.00$) ด้านนี้วัดระดับความกลมกลืนมีค่าลดลง ($GFI = 0.65, NFI = 0.94, RFI = 0.94$) แสดงว่า โมเดลไม่สอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ความแตกต่างของค่าไค-สแควร์เท่ากับ 5 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .01$) หมายความว่า ค่าพารามิเตอร์ของเมทริกซ์ อิทธิพลเชิงสาเหตุจากตัวแปรภายนอกแฟ้มไปยังตัวแปรภายในแฟ้มมีการแปรเปลี่ยนระหว่างกลุ่มครูและ กลุ่มหัวหน้าหมวด สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน

ผลการทดสอบสมมติฐานที่ 6 ($H_{\Lambda_X \Lambda_Y TB}$) เป็นการทดสอบความไม่แปรเปลี่ยนของค่าพารามิเตอร์ตามสมมติฐานที่ 5 และเพิ่มการทดสอบความไม่แปรเปลี่ยนของค่าพารามิเตอร์ของเมทริกซ์ อิทธิพลเชิงสาเหตุระหว่างตัวแปรภายนอกในแฟ้ม ซึ่งในโมเดลนี้คือค่าพารามิเตอร์ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของตัวแปรภายนอกแฟ้มแต่ละตัวนั่นเอง ใน การทดสอบสมมติฐานได้กำหนดให้เมทริกซ์พารามิเตอร์ ดังกล่าวมีค่าเท่ากันทั้งกลุ่มครูและกลุ่มหัวหน้าหมวด ผลการทดสอบพบว่า ปฏิเสธสมมติฐาน โดยค่าไค-สแควร์เท่ากับ 1124.94 ($df = 128, p = 0.00$) ด้านนี้วัดระดับความกลมกลืนมีค่าลดลง ($GFI = 0.54, NFI = 0.93, RFI = 0.93$) แสดงว่า โมเดลไม่สอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ความแตกต่างของ ค่าไค-สแควร์ระหว่างสมมติฐานที่ 6 และ สมมติฐานที่ 5 มีค่าเท่ากับ 190.80 ท่องความเป็นอิสระเท่า กับ 4 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .01$) หมายความว่า ค่าพารามิเตอร์ของส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของ ตัวแปรภายนอกแฟ้มมีการแปรเปลี่ยนระหว่างกลุ่มครูและกลุ่มหัวหน้าหมวด สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน

ผลการทดสอบสมมติฐานที่ 7 ($H_{\Lambda_X \Lambda_Y TB_1}$) เป็นการทดสอบความไม่แปรเปลี่ยนของค่าพารามิเตอร์ตามสมมติฐานที่ 6 และเพิ่มการทดสอบความไม่แปรเปลี่ยนของค่าพารามิเตอร์ความ แปรปรวน-ความแปรปรวนร่วมระหว่างความคลาดเคลื่อนในการคำนวณตัวแปรภายนอกในแฟ้ม ซึ่งในโมเดล นี้คือค่าความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรภายนอกแฟ้ม ใน การทดสอบสมมติฐานได้กำหนดให้เมทริกซ์พารามิเตอร์ดังกล่าวมีค่าเท่ากันทั้งกลุ่มครูและกลุ่มหัวหน้าหมวด ผลการทดสอบพบว่า ปฏิเสธ สมมติฐาน โดยค่าไค-สแควร์เท่ากับ 1624.18 ($df = 130, p = 0.00$) ด้านนี้วัดระดับความกลมกลืนมีค่า

ลดลง ($GFI = 0.35$, $NFI = 0.90$, $RFI = 0.90$) แสดงว่า โมเดลไม่สอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ความแตกต่างของค่าไค-สแควร์ระหว่างสมมติฐานที่ 7 และสมมติฐานที่ 6 มีค่าเท่ากับ 499.24 ที่องค์ความเป็นอิสระเท่ากับ 2 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .01$) หมายความว่าค่าพารามิเตอร์ของความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรภายในແ前提是ความแปรเปลี่ยนระหว่างกลุ่มครูและกลุ่มหัวหน้าหมวด สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน

ผลการทดสอบสมมติฐานที่ 8 ($H_{\Lambda_X \Lambda_Y \Gamma \beta T_X}$) เป็นการทดสอบความไม่แปรเปลี่ยนของค่าพารามิเตอร์ตามสมมติฐานที่ 7 และเพิ่มการทดสอบความไม่แปรเปลี่ยนของค่าพารามิเตอร์ค่าเฉลี่ยของตัวแปรภายในอกลังเกตได้ ในการทดสอบสมมติฐานได้กำหนดให้เมทริกซ์พารามิเตอร์ดังกล่าวมีค่าเท่ากันทั้งกลุ่มครูและกลุ่มหัวหน้าหมวด ผลการทดสอบพบว่า ปฏิเสธสมมติฐาน โดยค่าไค-สแควร์เท่ากับ 2289.71 ($df = 149$, $p = 0.00$) ดั้นนิวัดระดับความกลมกลืนมีค่าลดลง ($GFI = 0.06$, $NFI = 0.86$, $RFI = 0.87$) แสดงว่า โมเดลไม่สอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ความแตกต่างของค่าไค-สแควร์ระหว่างสมมติฐานที่ 8 และสมมติฐานที่ 7 มีค่าเท่ากับ 665.53 ที่องค์ความเป็นอิสระเท่ากับ 19 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .01$) หมายความว่า ค่าพารามิเตอร์ค่าเฉลี่ยของตัวแปรภายในอกลังเกตได้มีความแปรเปลี่ยนระหว่างกลุ่มครูและกลุ่มหัวหน้าหมวด สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน

ผลการทดสอบสมมติฐานความไม่แปรเปลี่ยนของโมเดลความสัมพันธ์ระหว่างตัวบ่งชี้สถานภาพของโรงเรียน ความพึงพอใจในงานและความผูกพันในอาชีพของโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ดังรายละเอียดข้างต้น สรุปได้ว่า โมเดลความสัมพันธ์ระหว่างตัวบ่งชี้สถานภาพของโรงเรียน ความพึงพอใจในงานและความผูกพันในอาชีพดังกล่าวมีความไม่แปรเปลี่ยนของรูปแบบโมเดล และค่าพารามิเตอร์ของเมทริกซ์สัมประสิทธิ์การทดสอบโดยของตัวแปรภายในอกແping แบบโมเดล และมีความแปรเปลี่ยนของค่าพารามิเตอร์ของเมทริกซ์สัมประสิทธิ์การทดสอบโดยของตัวแปรภายในແping บนตัวแปรลังเกตได้ ค่าพารามิเตอร์ของเมทริกซ์อิทธิพลเชิงสาเหตุจากตัวแปรภายในແping ไปยังตัวแปรภายในແping ค่าพารามิเตอร์ของเมทริกซ์อิทธิพลเชิงสาเหตุระหว่างตัวแปรภายในແping หรือค่าพารามิเตอร์ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของตัวแปรภายในແping ค่าพารามิเตอร์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรภายในແping และค่าพารามิเตอร์ของเมทริกซ์ค่าเฉลี่ยของตัวแปรภายในอกແping โดยโมเดลที่มีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์มากที่สุด ได้แก่ โมเดลที่มีเงื่อนไขการกำหนดให้ค่าพารามิเตอร์ของสัมประสิทธิ์การทดสอบโดยของตัวแปรภายในอกແping บนตัวแปรลังเกตได้มีค่าเท่ากันทั้งกลุ่มครูและกลุ่มหัวหน้าหมวด

กล่าวโดยสรุปได้ว่า ผลการวิเคราะห์โครงสร้างค่าเฉลี่ยและความแปรปรวนร่วมเพื่อทดสอบความไม่แปรเปลี่ยนของโมเดลความสัมพันธ์ระหว่างตัวบ่งชี้สถานภาพของโรงเรียน ความพึงพอใจในงานและความผูกพันในอาชีพระหว่างกลุ่มโรงเรียนทั้ง 5 สังกัด พนบว่า โมเดลที่มีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์มากที่สุดคือ โมเดลที่ไม่มีเงื่อนไขการกำหนดให้ค่าพารามิเตอร์ของโมเดลมีค่าเท่ากัน

ทั้ง 5 สังกัด แสดงว่า ค่าพารามิเตอร์ในโมเดลความสัมพันธ์ระหว่างตัวบ่งชี้สถานภาพของโรงเรียน ความพึงพอใจในงานและความผูกพันในอาชีพมีความแปรเปลี่ยนหรือมีค่าไม่เท่ากันระหว่างกลุ่มโรงเรียนทั้ง 5 สังกัดนั้นเอง ดังนั้น ในการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวบ่งชี้สถานภาพของโรงเรียน ความพึงพอใจในงานและความผูกพันในอาชีพในครั้นนี้ จึงพิจารณาจากผลการวิเคราะห์โครงสร้างค่าเฉลี่ยและความแปรปรวนร่วมของโมเดลความสัมพันธ์ระหว่างตัวบ่งชี้สถานภาพของโรงเรียน ความพึงพอใจในงานและความผูกพันในอาชีพของกลุ่มโรงเรียนแต่ละสังกัด และเมื่อพิจารณาผลการวิเคราะห์โครงสร้างค่าเฉลี่ยและความแปรปรวนร่วมของกลุ่มโรงเรียนแต่ละสังกัด พบว่า ในกลุ่มโรงเรียนทั้ง 5 สังกัดนั้นโมเดลที่มีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์มากที่สุด คือ โมเดลที่มีเงื่อนไขการกำหนดให้ค่าพารามิเตอร์ของสัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวแปรภายนอกແงบบันดับแปรภายนอกสังเกตได้มีค่าเท่ากันทั้งกลุ่มครูและกลุ่มหัวหน้าหมวดตามสมมติฐาน H_{A_x} ดังนั้นจึงใช้โมเดลนี้ในการศึกษาความสัมพันธ์ของตัวบ่งชี้สถานภาพของโรงเรียน ความพึงพอใจในงานและความผูกพันในอาชีพในกลุ่มโรงเรียนทั้ง 5 สังกัด โดยมีรายละเอียดของผลการวิเคราะห์ดังปรากฏในหัวข้อ 3.2

สถาบันวิทยบริการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

3.2 ผลการวิเคราะห์โครงสร้างค่าเฉลี่ยและความแปรปรวนร่วมของโมเดลความสัมพันธ์ระหว่างตัวบ่งชี้สถานภาพของโรงเรียน ความพึงพอใจในงานและความผูกพันในอาชีพ

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ในตอนนี้เป็นการเสนอรายละเอียดต่อจากผลการทดสอบความไม่แปรเปลี่ยนของโมเดลความสัมพันธ์ระหว่างตัวบ่งชี้สถานภาพของโรงเรียน ความพึงพอใจในงานและความผูกพันในอาชีพระหว่างกลุ่มโรงเรียน 5 สังกัดและระหว่างกลุ่มครุภัตท์หน้าหมวดในแต่ละสังกัด ซึ่งจากการทดสอบความไม่แปรเปลี่ยนของโมเดลระหว่างกลุ่มโรงเรียน 5 สังกัด พบว่า โมเดลที่มีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์มากที่สุด คือโมเดลที่ไม่มีเงื่อนไขกำหนดให้ค่าพารามิเตอร์ต่าง ๆ ของโมเดลมีค่าเท่ากันระหว่างกลุ่มโรงเรียน 5 สังกัด นั่นคือ ค่าพารามิเตอร์ในโมเดล มีความแปรเปลี่ยนระหว่างโรงเรียนต่างสังกัด ดังนั้นในการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวบ่งชี้สถานภาพของโรงเรียน ความพึงพอใจในงานและความผูกพันในอาชีพจะพิจารณาที่ผลการวิเคราะห์โครงสร้างค่าเฉลี่ยและความแปรปรวนร่วมของโมเดลแต่ละสังกัดโรงเรียน และจากการวิเคราะห์โครงสร้างค่าเฉลี่ยและความแปรปรวนร่วมของโมเดลแต่ละสังกัดโรงเรียน พบว่า โมเดลที่มีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ดีที่สุดในกลุ่มโรงเรียนทั้ง 5 สังกัด คือโมเดลที่มีเงื่อนไขกำหนดให้ค่าพารามิเตอร์ของสัมประสิทธิ์การทดสอบอย่างตัวแปรภายในอกແงบบันตัวแปรภายนอกสังเกตได้มีค่าเท่ากันทั้งกลุ่มครุภัตและกลุ่มทั่วหน้าหมวด ดังนั้นจึงใช้โมเดลนี้ในการนำเสนอผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวบ่งชี้สถานภาพของโรงเรียน ความพึงพอใจในงานและความผูกพันในอาชีพ รายละเอียดของผลการวิเคราะห์ แสดงไว้ในตารางที่ 31 - 35

ตารางที่ 31 - 35 เมื่อนำเสนอผลการวิเคราะห์โครงสร้างค่าเฉลี่ยและความแปรปรวนร่วมของโมเดลความสัมพันธ์ระหว่างตัวบ่งชี้สถานภาพของโรงเรียน ความพึงพอใจในงานและความผูกพันในอาชีพของกลุ่มโรงเรียนแต่ละสังกัด ซึ่งประกอบด้วยค่าน้ำหนักองค์ประกอบน้ำหนักเดลี่อ่อนมาตราฐาน ค่าสัมประสิทธิ์องค์ประกอบ ค่าสัมประสิทธิ์การท่านาย ค่าอิทธิพลเชิงสาเหตุจากตัวแปรภายนอกແงบไปยังตัวแปรภายนอกແงบ ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตราฐาน และค่าความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรภายนอกແงบ ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดให้ค่าน้ำหนักองค์ประกอบของตัวแปรความร่วมมือของรุ่มนัก โอกาสในการทำงานและความภาคภูมิใจในวิชาชีพครุภัติให้มีค่าเท่ากับ 1.00 เนื่องจากในการวิเคราะห์รวมประชากรเป็นกลุ่มเดียวพบว่า ตัวแปรเหล่านี้เป็นตัวแปรที่มีน้ำหนักองค์ประกอบมากที่สุดขององค์ประกอบสถานภาพของโรงเรียน ความพึงพอใจในงานและความผูกพันในอาชีพตามลำดับ ทั้งนี้เพื่อความสะดวกในการประมาณค่าพารามิเตอร์ในโมเดล และการแปลงความหมายผลการวิเคราะห์

ตารางที่ 31 ผลการวิเคราะห์โมเดลความสัมพันธ์ระหว่างตัวบ่งชี้สถานภาพของโรงเรียน ความพึงพอใจในงานและความผูกพันในอาชีพ จากการวิเคราะห์โครงสร้างค่าเฉลี่ยและความแปรปรวนร่วมแบบกลุ่มพหุที่มีตัวแปรแฟนтом ของกลุ่มโรงเรียนสังกัดสำนักการศึกษากรุงเทพมหานคร

ตัวแปร	กลุ่มครู					กลุ่มนักเรียน				
	พารามิเตอร์	SE	t	FS	R ²	พารามิเตอร์	SE	t	FS	R ²
นักเรียนองค์ประกอบ (b)										
สถานภาพของโรงเรียน										
STATUS → GOOD	0.32	-	-	0.03	0.52	0.32	-	-	0.03	0.54
STATUS → FAMOUS	0.34	-	-	0.04	0.58	0.34	-	-	0.04	0.60
STATUS → SACCEP	0.36	-	-	0.25	0.86	0.36	-	-	0.20	0.85
STATUS → CC	1.00	-	-	0.28	0.96	1.00	-	-	0.10	0.90
ความพึงพอใจในงาน										
SATIS → JOBSTA	0.96**	0.00	253.71	0.23	1.00	0.96**	0.00	203.37	0.17	1.00
SATIS → FACCEP	0.98**	0.00	209.14	0.13	1.00	0.98**	0.00	213.90	0.21	1.00
SATIS → RELATE	0.98**	0.01	122.99	0.04	0.99	0.97**	0.01	122.75	0.03	0.99
SATIS → CHANCE	1.00	-	-	0.47	1.00	1.00	-	-	0.37	1.00
SATIS → STABIL	0.94**	0.00	192.94	0.11	1.00	0.95**	0.01	181.16	0.17	1.00
ความผูกพันในอาชีพ										
COMMIT → JOBLOV	1.00	-	-	0.20	1.00	1.00	-	-	0.17	0.99
COMMIT → JOBTRY	0.95**	0.01	157.87	0.49	1.00	1.08**	0.01	138.76	0.60	1.00
COMMIT → INVOLV	0.86**	0.01	118.06	0.32	0.99	0.89**	0.01	74.78	0.02	0.97
สัมประสิทธิ์สัมพันธ์ (r)										
SATIS ↔ COMMIT	0.85**	0.05	16.01			0.77**	0.15	5.22		
อิทธิพลของสถานภาพของโรงเรียน(b)										
STATUS → SATIS	1.16**	0.02	51.80			1.16**	0.03	42.47		
STATUS → COMMIT	1.05**	0.02	49.25			0.98**	0.02	42.63		
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)										
PSATIS → SATIS	0.43**	0.08	5.72			0.53**	0.15	3.50		
PCOMMIT → COMMIT	0.42**	0.07	6.33			0.30**	0.12	2.52		
Contribution to chi-square			52.34					62.41		
% contribution to chi-square			52.02					54.39		
largest standardized residual			1.32					1.38		
χ^2				114.76 (df = 98, p = 0.12)						
GFI						0.94				
NFI						0.99				
RMSEA						0.033				

หมายเหตุ **p < .01

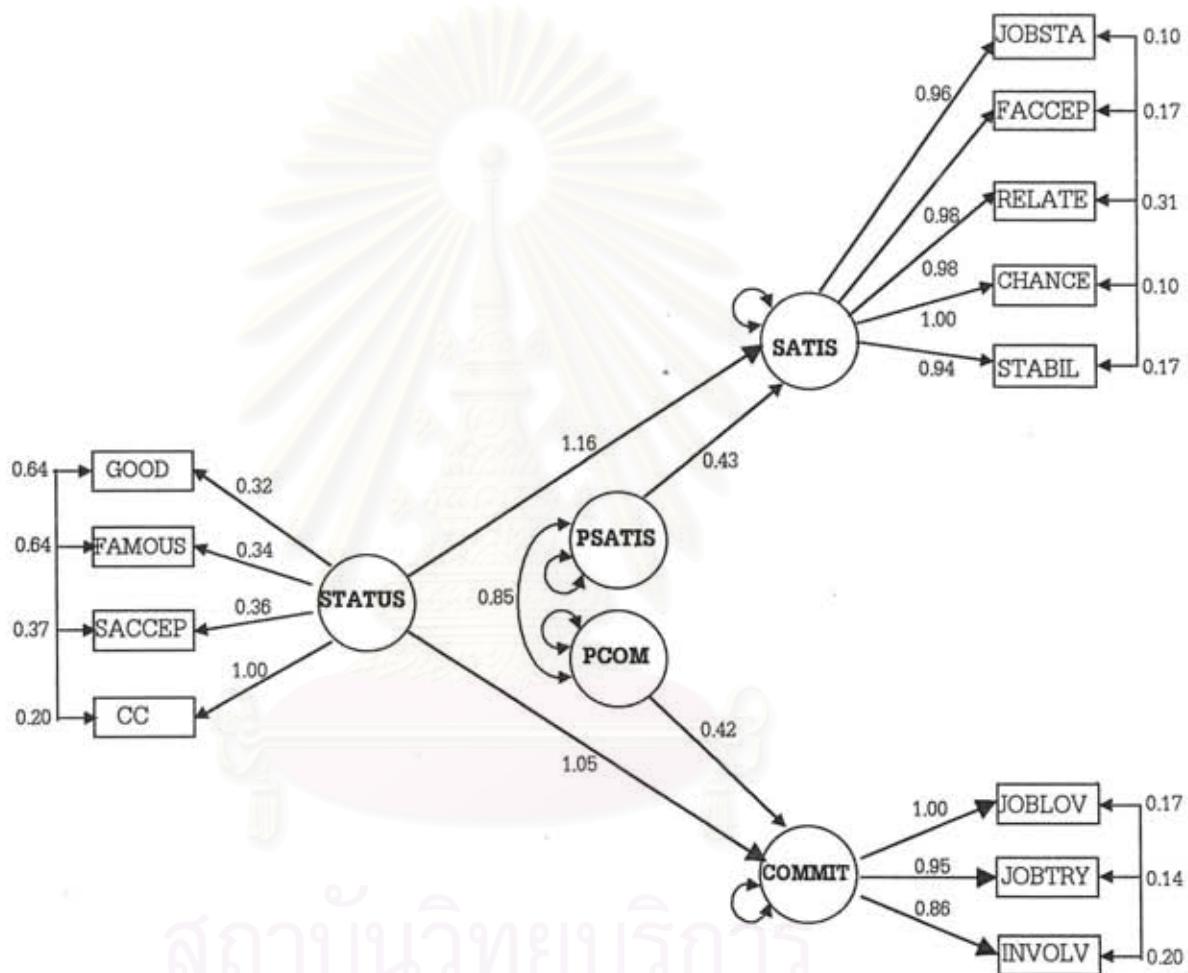
จากตารางที่ 31 เมื่อพิจารณาค่าن้ำหนักองค์ประกอบของตัวแปร จากผลการวิเคราะห์โครงสร้างค่าเฉลี่ยและความแปรปรวนร่วมของโมเดลความสัมพันธ์ระหว่างตัวบ่งชี้สถานภาพของโรงเรียน ความพึงพอใจในงานและความผูกพันในอาชีพ ของกลุ่มโรงเรียนสังกัดสำนักการศึกษากรุงเทพมหานคร พบว่า ทั้งกลุ่มครูและกลุ่มหัวหน้าหมวดมีตัวแปรที่ค่าน้ำหนักองค์ประกอบมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .05$) จำนวน 12 ตัวแปรเท่ากัน นั่นคือ ตัวแปรลังเกตได้ทุกด้านของตัวบ่งชี้สถานภาพของโรงเรียน ความพึงพอใจในงาน และความผูกพันในอาชีพทุกด้านเป็นตัวแปรที่สำคัญของตัวบ่งชี้ดังกล่าวทั้งในกลุ่มครูและกลุ่มหัวหน้าหมวด นอกจากนี้ลำดับความสำคัญของตัวแปรส่วนใหญ่ยังใกล้เคียงกันทั้งในกลุ่มครูและกลุ่มหัวหน้าหมวด มีตัวแปรเพียงบางตัวเท่านั้นที่มีลำดับความสำคัญแตกต่างกัน กล่าวคือ ในตัวบ่งชี้สถานภาพของโรงเรียนนั้นน้ำหนักองค์ประกอบของตัวแปรทุกตัวมีความไม่แปรปรวนคือมีค่าน้ำหนักองค์ประกอบเท่ากันทั้งกลุ่มครูและกลุ่มหัวหน้าหมวด โดยตัวแปรที่มีน้ำหนักความสำคัญมากที่สุด คือ ความร่วมมือของชุมชน (CC) รองลงมาคือ การยอมรับโรงเรียน (SACCEP) ความมีรือเสียงของโรงเรียน (FAMOUS) และเกียรติยศรือเสียงที่โรงเรียนได้รับ (GOOD) ตามลำดับ

ในด้านตัวบ่งชี้ความพึงพอใจในงาน พบว่า ลำดับความสำคัญของตัวแปรมีความใกล้เคียงกันมาก กล่าวคือ ตัวแปรที่มีน้ำหนักความสำคัญมากที่สุดของทั้งกลุ่มครูและหัวหน้าหมวดคือ ตัวแปรโอกาสในการทำงาน (CHANCE) ตัวแปรที่มีน้ำหนักความสำคัญรองลงมาในกลุ่มครูคือ ตัวแปรการได้วันการยอมรับจากเพื่อนร่วมงาน (FACCEP) และตัวแปรความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงานและผู้บังคับบัญชา (RELATE) ซึ่งตัวแปรทั้งสองนี้มีน้ำหนักความสำคัญเท่ากัน ส่วนตัวแปรที่มีน้ำหนักความสำคัญรองลงมาในกลุ่มหัวหน้าหมวด คือ ตัวแปรการได้วันการยอมรับจากเพื่อนร่วมงาน (FACCEP) รองลงมาคือ ตัวแปรความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงานและผู้บังคับบัญชา (RELATE) ส่วนตัวแปรที่มีความสำคัญรองลงมาทั้งในกลุ่มครูและกลุ่มหัวหน้าหมวดคือสภาพแวดล้อมเกี่ยวกับงาน (JOBSTA) และตัวแปรความมั่นคงและการหน้าในงาน (STABIL) ตามลำดับ

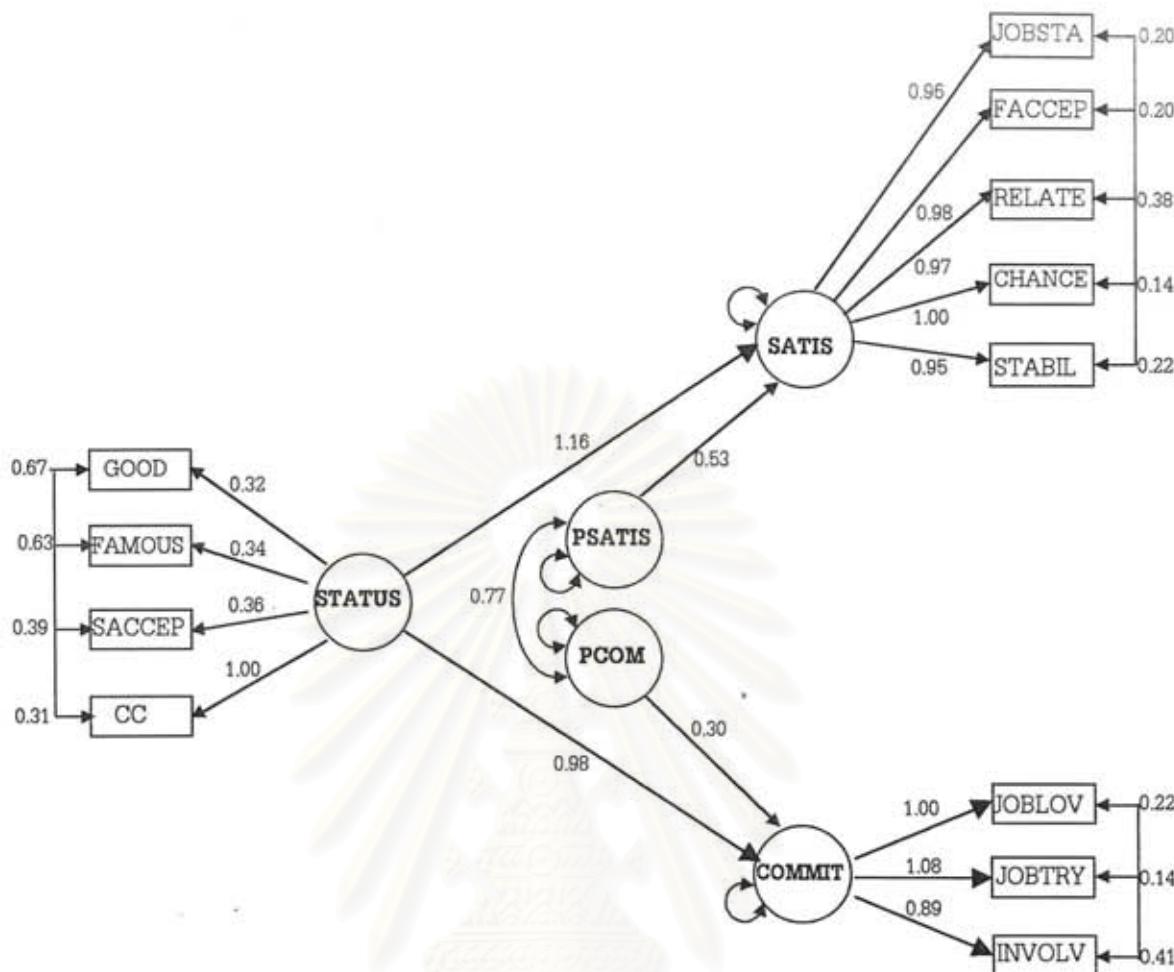
ในด้านตัวบ่งชี้ความผูกพันในอาชีพ พบว่าลำดับความสำคัญของตัวแปรแตกต่างกันเล็กน้อย กล่าวคือ ตัวแปรที่มีน้ำหนักความสำคัญมากที่สุดในกลุ่มครูคือ ตัวแปรความภาคภูมิใจในอาชีพครู (JOBLOV) รองลงมาคือ ความมุ่งมั่นในวิชาชีพครู (JOBTRY) ส่วนตัวแปรที่มีน้ำหนักความสำคัญมากที่สุดในกลุ่มหัวหน้าหมวด คือ ตัวแปรตัวแปรความมุ่งมั่นในวิชาชีพครู (JOBTRY) รองลงมาคือความภาคภูมิใจในอาชีพครู (JOBLOV) ส่วนตัวแปรที่มีน้ำหนักความสำคัญน้อยที่สุดทั้งในกลุ่มครูและกลุ่มหัวหน้าหมวดคือ ตัวแปรความประทับใจที่จะเป็นครูต่อไปในอนาคต (INVOLV)

เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ค่าอิทธิพลของสถานภาพของโรงเรียน และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของตัวแปรภายในแฟ้มในโมเดลความสัมพันธ์ระหว่างตัวบ่งชี้สถานภาพของโรงเรียน ความพึงพอใจในงานและความผูกพันในอาชีพของกลุ่มครูและกลุ่มหัวหน้าหมวดพบว่ามีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .05$) ทุกค่า โดยค่าสัมประสิทธิ์ในกลุ่มครูส่วนใหญ่มีค่าสูงกว่าในกลุ่มหัวหน้า

หมวด ยกเว้นค่าอิทธิพลของสถานภาพของโรงเรียนที่มีต่อความพึงพอใจในงานที่มีค่าเท่ากันทั้งกลุ่มครู และกลุ่มหัวหน้าหมวด และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของตัวแปรแฟรงความพึงพอใจในงานในกลุ่มหัวหน้าหมวดมีค่าสูงกว่าในกลุ่มครู ผลการวิเคราะห์โครงสร้างค่าเฉลี่ยและความแปรปรวนร่วมของไมเดลความสัมพันธ์ระหว่างตัวบ่งชี้สถานภาพของโรงเรียน ความพึงพอใจในงานและความผูกพันในอาชีพ ของกลุ่มครู และกลุ่มหัวหน้าหมวด สังกัดสำนักการศึกษากรุงเทพมหานคร สามารถแสดงในรูปโมเดลได้ดังแผนภาพที่ 12 และ 13

แผนภาพที่ 12 ไมเดลความสัมพันธ์ระหว่างตัวบ่งชี้สถานภาพของโรงเรียน ความพึงพอใจในงานและความผูกพันในอาชีพจากการวิเคราะห์โครงสร้างค่าเฉลี่ยและความแปรปรวนร่วมแบบกลุ่มพุทธิ์ที่มีตัวแปรแฟรงทอมของกลุ่มครู สังกัดสำนักการศึกษากรุงเทพมหานคร

แผนภาพที่ 13 โมเดลความสัมพันธ์ระหว่างตัวบ่งชี้สถานภาพของโรงเรียน ความพึงพอใจในงานและ
ความผูกพันในอาชีพจากการวิเคราะห์โครงสร้างค่าเฉลี่ยและความแปรปรวนร่วมแบบ
กลุ่มพหุที่มีตัวแปรแฟ้มathomของกลุ่มหัวหน้าหมวด สังกัดสำนักการศึกษา
กรุงเทพมหานคร

สำหรับผลการวิเคราะห์โครงสร้างค่าเฉลี่ยและความแปรปรวนร่วมของโมเดลความสัมพันธ์
ระหว่างตัวบ่งชี้สถานภาพของโรงเรียน ความพึงพอใจในงานและความผูกพันในอาชีพ ของกลุ่มโรงเรียน
สังกัดสำนักงานการศึกษาห้องถิน จากตารางที่ 32 เมื่อพิจารณาค่าตัวหนัักษณ์ของค่าประกอบของตัวแปรพบ
ว่า หั้งกลุ่มครูและกลุ่มหัวหน้าหมวดมีตัวแปรที่ค่าตัวหนัักษณ์ของค่าประกอบมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .05$)
จำนวน 12 ตัวແປเท่ากัน นั่นคือ ตัวแปรสังเกตได้ทุกด้านของตัวบ่งชี้สถานภาพของโรงเรียน ความ
พึงพอใจในงาน และความผูกพันในอาชีพทุกด้านແປเป็นตัวแปรที่สำคัญของตัวบ่งชี้ดังกล่าวทั้งใน
กลุ่มครู และกลุ่มหัวหน้าหมวด

ตารางที่ 32 ผลการวิเคราะห์โมเดลความสัมพันธ์ระหว่างตัวบ่งชี้สถานภาพของโรงเรียน ความพึงพอใจในงานและความผูกพันในอาชีพ จากการวิเคราะห์โครงสร้างค่าเฉลี่ยและความแปรปรวนร่วมแบบกลุ่มพหุที่มีตัวแปรแฟ้มทอม ของกลุ่มโรงเรียนสังกัดสำนักงานการศึกษาท้องถิ่น

ตัวแปร	กลุ่มครู					กลุ่มหัวหน้าหมวด				
น้ำหนักองค์ประกอบ (b)	พารามิเตอร์	SE	t	FS	R ²	พารามิเตอร์	SE	t	FS	R ²
สถานภาพของโรงเรียน										
STATUS → GOOD	0.40	-	-	0.04	0.60	0.40	-	-	0.03	0.60
STATUS → FAMOUS	0.45	-	-	0.07	0.73	0.45	-	-	0.05	0.73
STATUS → SACCEP	0.45	-	-	0.18	0.86	0.45	-	-	0.11	0.84
STATUS → CC	1.00	-	-	0.16	0.93	1.00	-	-	0.12	0.93
ความพึงพอใจในงาน										
SATIS → JOBSTA	0.95**	0.00	240.28	0.28	1.00	0.96**	0.00	261.85	0.14	1.00
SATIS → FACCEP	0.99**	0.00	218.92	0.21	1.00	0.99**	0.00	219.13	0.25	1.00
SATIS → RELATE	0.96**	0.01	124.32	0.04	0.99	0.94**	0.01	117.72	0.06	0.99
SATIS → CHANCE	1.00	-	-	0.29	1.00	1.00	-	-	0.26	1.00
SATIS → STABIL	0.97**	0.00	200.60	0.12	1.00	0.97**	0.00	208.45	0.22	1.00
ความผูกพันในอาชีพ										
COMMIT → JOBLOV	1.00	-	-	0.38	1.00	1.00	-	-	0.21	1.00
COMMIT → JOBTRY	0.94**	0.01	175.41	0.38	1.00	1.08**	0.01	165.98	0.52	1.00
COMMIT → INVOLV	0.90**	0.01	133.26	0.11	0.99	0.90**	0.01	99.00	0.03	0.98
สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r)										
SATIS ↔ COMMIT	0.86**	0.06	15.47			0.80**	0.11	7.27		
อิทธิพลของสถานภาพของโรงเรียน(b)										
STATUS → SATIS	1.15**	0.02	54.79			1.13**	0.03	53.20		
STATUS → COMMIT	1.07**	0.02	53.29			1.04**	0.02	53.18		
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)										
PSATIS → SATIS	0.39**	0.08	4.84			0.49**	0.12	3.99		
PCOMMIT → COMMIT	0.38**	0.07	5.36			0.29**	0.09	3.18		
Contribution to chi-square			52.06					56.68		
% contribution to chi-square			47.68					52.59		
largest standardized residual			0.17					0.49		
χ^2				107.79	(df = 99, p = 0.26)					
GFI						0.95				
NFI						0.99				
RMSEA						0.022				

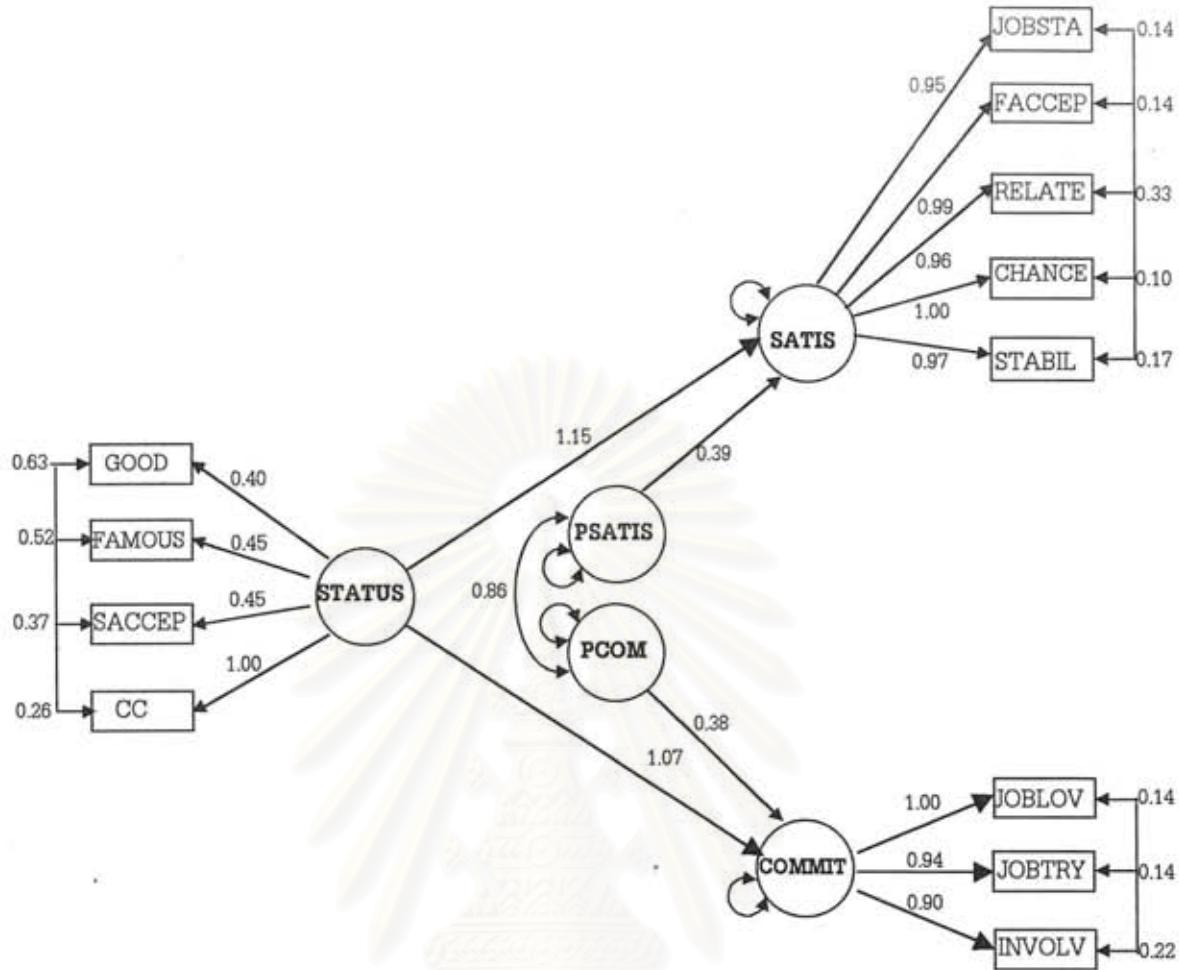
หมายเหตุ **p < .01

นอกจากนี้ลำดับความสำคัญของตัวแปรส่วนใหญ่ยังใกล้เคียงกันทั้งในกลุ่มครูและกลุ่มหัวหน้าหมวด มีตัวแปรเพียงบางตัวเท่านั้นที่มีลำดับความสำคัญแตกต่างกัน กล่าวคือ ในตัวบ่งชี้สถานภาพของโรงเรียนนั้นหัวหน้าห้องค์ประกอบของตัวแปรทุกด้วยมีความไม่เปลี่ยนระหงกลุ่มครูและกลุ่มหัวหน้าหมวด โดยตัวแปรที่มีน้ำหนักความสำคัญมากที่สุด คือ ความร่วมมือของชุมชน (CC) รองลงมาคือ การยอมรับโรงเรียน (SACCEP) และความมีชื่อเสียงของโรงเรียน (FAMOUS) ซึ่งตัวแปรทั้งสองนี้มีน้ำหนักความสำคัญเท่ากัน ส่วนตัวแปรที่มีน้ำหนักความสำคัญน้อยที่สุดคือ เกียรติยศชื่อเสียงที่โรงเรียนได้รับ (GOOD)

ในด้านตัวบ่งชี้ความพึงพอใจในงาน พบว่า ลำดับความสำคัญของตัวแปรมีความใกล้เคียงกันมาก กล่าวคือ ตัวแปรที่มีน้ำหนักความสำคัญมากที่สุดของหัวหน้าห้องคือ ตัวแปรโอกาสในการทำงาน (CHANCE) รองลงมาคือ การได้รับการยอมรับจากเพื่อนร่วมงาน (FACCEP) และตัวแปรความมั่นคงและก้าวหน้าในงาน (STABIL) ตามลำดับ ส่วนตัวแปรที่มีน้ำหนักความสำคัญรองลงมาในกลุ่มครูคือ ตัวแปรความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงานและผู้บังคับบัญชา (RELATE) และสภาพแวดล้อมเกี่ยวกับงาน (JOBSTA) ตามลำดับ ส่วนตัวแปรที่มีน้ำหนักความสำคัญรองลงมาในกลุ่มหัวหน้าหมวดจะสลับกับกลุ่มครู คือ ตัวแปรสภาพแวดล้อมเกี่ยวกับงาน (JOBSTA) และความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงานและผู้บังคับบัญชา (RELATE) ตามลำดับ

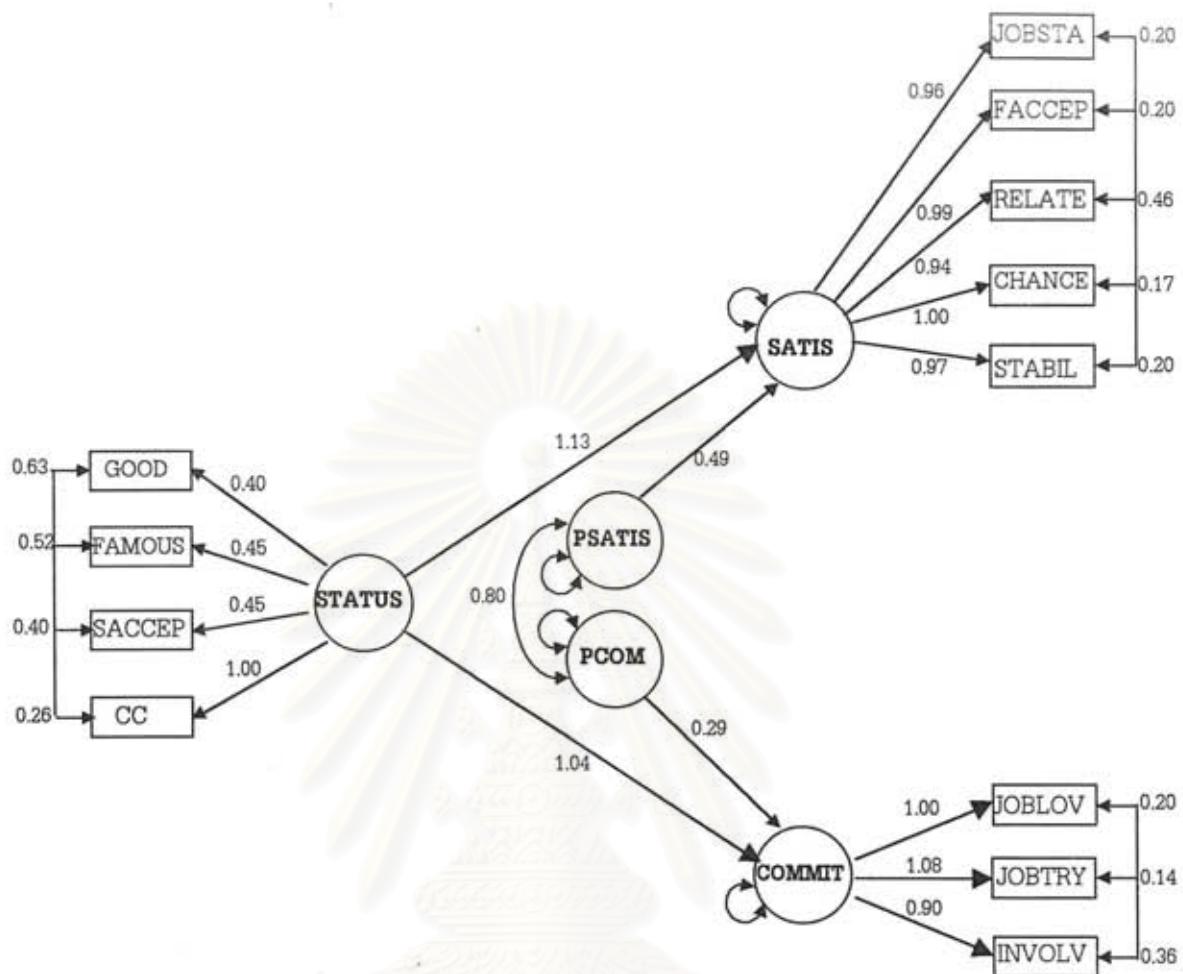
ในด้านตัวบ่งชี้ความพึงพอใจในงาน พบว่า ลำดับความสำคัญของตัวแปรแตกต่างกันเล็กน้อย โดยมีลำดับความสำคัญเหมือนกับในกลุ่มโรงเรียนสังกัดสำนักการศึกษากรุงเทพมหานครทุกตัวแปร กล่าวคือ ตัวแปรที่มีน้ำหนักความสำคัญมากที่สุดในกลุ่มครูคือ ตัวแปรความภาคภูมิใจในอาชีพครู (JOBLOV) รองลงมาคือ ความมุ่งมั่นในวิชาชีพครู (JOBTRY) ส่วนตัวแปรที่มีน้ำหนักความสำคัญมากที่สุดในกลุ่มหัวหน้าหมวด คือ ตัวแปรตัวแปรความมุ่งมั่นในวิชาชีพครู (JOBTRY) รองลงมาคือความภาคภูมิใจในอาชีพครู (JOBLOV) ส่วนตัวแปรที่มีน้ำหนักความสำคัญน้อยที่สุดทั้งในกลุ่มครูและกลุ่มหัวหน้าหมวดคือ ตัวแปรความป্রารถนาที่จะเป็นครูต่อไปในอนาคต (INVOLV)

เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ค่าอิทธิพลของสถานภาพของโรงเรียน และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของตัวแปรรายในแฟ้มโน้มเดลความสัมพันธ์ระหว่างตัวบ่งชี้สถานภาพของโรงเรียน ความพึงพอใจในงานและความผูกพันในอาชีพของกลุ่มครูและกลุ่มหัวหน้าหมวดพบว่ามีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .05$) ทุกค่า โดยค่าสัมประสิทธิ์ในกลุ่มครูส่วนใหญ่มีค่าสูงกว่าในกลุ่มหัวหน้าหมวด ยกเว้นค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของตัวแปรแฟ้มความพึงพอใจในงานในกลุ่มหัวหน้าหมวดมีค่าสูงกว่าในกลุ่มครู ผลการวิเคราะห์โครงสร้างค่าเฉลี่ยและความแปรปรวนร่วมของโน้มเดลความสัมพันธ์ระหว่างตัวบ่งชี้สถานภาพของโรงเรียน ความพึงพอใจในงานและความผูกพันในอาชีพ ของกลุ่มครู และกลุ่มหัวหน้าหมวด สังกัดสำนักงานการศึกษาท้องถิ่น สามารถแสดงในรูปโน้มเดลได้ดังแผนภาพที่ 14 และ 15

แผนภาพที่ 14 โมเดลความสัมพันธ์ระหว่างตัวบ่งชี้สถานภาพของโรงเรียน ความพึงพอใจในงานและ
ความผูกพันในอาชีพจากการวิเคราะห์โครงสร้างค่าเฉลี่ยและความแปรปรวนร่วมแบบ
กลุ่มพหุที่มีตัวแปรแฟ้มathomของกลุ่มครู สังกัดสำนักการงานศึกษาท้องถิ่น

สถาบันวิทยบริการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แผนภาพที่ 15 โมเดลความสัมพันธ์ระหว่างตัวบ่งชี้สถานภาพของโรงเรียน ความพึงพอใจในงานและ
ความผูกพันในอาชีพจากการวิเคราะห์โครงสร้างค่าเฉลี่ยและความแปรปรวนร่วมแบบ
กลุ่มพหุที่มีตัวแปรแฟ้มของกลุ่มหัวหน้าหมวด สังกัดสำนักงานการศึกษาห้องถิน

สำหรับผลการวิเคราะห์ โครงสร้างค่าเฉลี่ยและความแปรปรวนร่วมของโมเดลความสัมพันธ์
ระหว่างตัวบ่งชี้สถานภาพของโรงเรียน ความพึงพอใจในงานและความผูกพันในอาชีพ ของกลุ่ม
โรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ จากตารางที่ 33 เมื่อพิจารณาค่า¹
น้ำหนักองค์ประกอบของตัวแปร พบว่า หั้งกลุ่มครูและกลุ่มหัวหน้าหมวดมีตัวแปรที่ค่าน้ำหนัก
องค์ประกอบมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .05$) จำนวน 12 ตัวแปรเท่ากัน นั่นคือ ตัวแปรสังเกตได้ทุกด้าน²
ของตัวบ่งชี้สถานภาพของโรงเรียน ความพึงพอใจในงาน และความผูกพันในอาชีพทุกด้านเป็น
ตัวแปรที่สำคัญของตัวบ่งชี้ดังกล่าวทั้งในกลุ่มครูและกลุ่มหัวหน้าหมวด

ตารางที่ 33 ผลการวิเคราะห์โมเดลความสัมพันธ์ระหว่างตัวบ่งชี้สถานภาพของโรงเรียน ความพึงพอใจในงานและความผูกพันในอาชีพ จากการวิเคราะห์โครงสร้างค่าเฉลี่ยและความแปรปรวนร่วมแบบกลุ่มพหุที่มีด้วยแปรเพนทาง ของกลุ่มโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ

ตัวแปร	กลุ่มครู					กลุ่มหัวหน้าหมวด				
	พารามิเตอร์	SE	t	FS	R ²	พารามิเตอร์	SE	t	FS	R ²
น้ำหนักของค่าประกอบ (b) สถานภาพของโรงเรียน STATUS → GOOD	0.18	-	-	0.01	0.32	0.18	-	-	0.02	0.34
STATUS → FAMOUS	0.31	-	-	0.02	0.49	0.31	-	-	0.01	0.51
STATUS → SACCEP	0.45	-	-	0.07	0.84	0.45	-	-	0.43	0.86
STATUS → CC ความพึงพอใจในงาน SATIS → JOBSTA	1.00	-	-	0.14	0.96	1.00	-	-	0.67	0.98
SATIS → FACCEP	0.96**	0.00	264.91	0.23	1.00	0.96**	0.00	274.47	0.24	1.00
SATIS → RELATE	0.99**	0.00	254.40	0.21	1.00	0.99**	0.00	237.07	0.16	1.00
SATIS → CHANCE	0.98**	0.01	136.05	0.01	0.99	0.97**	0.01	135.03	0.02	0.99
SATIS → STABIL ความผูกพันในอาชีพ COMMIT → JOBLOV	1.00	-	-	0.41	1.00	1.00	-	-	0.37	1.00
COMMIT → JOBTRY	0.96**	0.00	209.57	0.10	1.00	0.97**	0.00	230.40	0.14	1.00
COMMIT → INVOLV	0.93**	0.01	215.43	0.50	1.00	0.90**	0.01	185.52	0.37	1.00
ความเมื่อยเมานาครู (S.D.) SATIS ↔ COMMIT	0.90**	0.01	158.17	0.22	0.99	0.68**	0.18	3.77	0.93**	0.03
อิทธิพลของสถานภาพของโรงเรียน(b) STATUS → SATIS	1.05**	0.01	71.30	1.14**	0.02	69.83	1.02**	0.02	57.32	55.23
STATUS → COMMIT	0.34**	0.08	4.11	0.24**	0.09	2.61	0.77**	0.14	5.68	46.81
Contribution to chi-square % contribution to chi-square largest standardized residual	59.35 53.19 2.83						0.52**	0.10	5.44	0.92
χ^2 GFI NFI RMSEA						118.58 (df = 92, p = 0.081)				
						0.97 0.99 0.029				

หมายเหตุ **p < .01

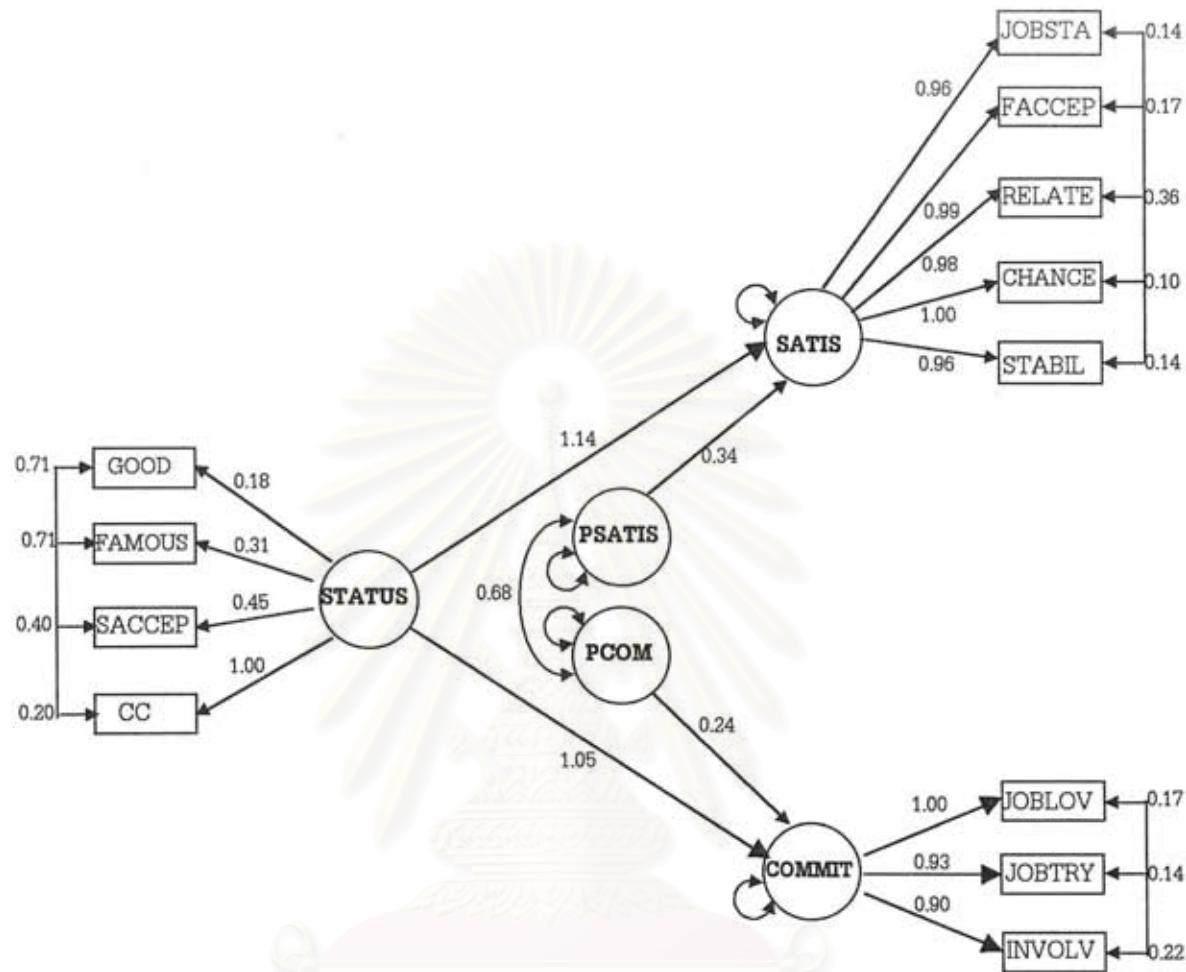
นอกจากนี้ลำดับความสำคัญของตัวแปรส่วนใหญ่ยังใกล้เคียงกันทั้งในกลุ่มครูและกลุ่มหัวหน้าหมวด มีตัวแปรเพียงบางตัวเท่านั้นที่มีลำดับความสำคัญแตกต่างกัน กล่าวคือ ในตัวบ่งชี้สถานภาพของโรงเรียนนั้นน้ำหนักของค่าประกอบของตัวแปรทุกตัวมีความไม่เปลี่ยนแปลงคือมีค่าน้ำหนักของค่าประกอบเท่ากันทั้งกลุ่มครูและกลุ่มหัวหน้าหมวด โดยตัวแปรที่มีน้ำหนักความสำคัญมากที่สุด คือ ความร่วมมือของชุมชน (CC) รองลงมาคือ การยอมรับโรงเรียน (SACCEP) ความมีเชื่อสิ่งของโรงเรียน (FAMOUS) และเกียรติยศเชื่อสิ่งที่โรงเรียนได้รับ (GOOD) ตามลำดับ โดยในตัวบ่งชี้ลำดับความสำคัญของตัวแปรเหมือนกับในกลุ่ม โรงเรียนสังกัดสำนักการศึกษากรุงเทพมหานครทุกตัวแปร

ในด้านตัวบ่งชี้ความพึงพอใจในงาน พบว่า ลำดับความสำคัญของตัวแปรมีความใกล้เคียงกัน กล่าวคือ ตัวแปรที่มีน้ำหนักความสำคัญมากที่สุดของห้องกลุ่มครูและหัวหน้าหมวดคือ ตัวแปรโอกาสในการทำงาน (CHANCE) รองลงมาคือการได้รับการยอมรับจากเพื่อนร่วมงาน (FACCEP) ความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงานและผู้บังคับบัญชา (RELATE) ตามลำดับ โดยในกลุ่มหัวหน้าหมวดนั้น ตัวแปรความมั่นคงและก้าวหน้าในงาน (STABIL) มีน้ำหนักความสำคัญเท่ากับตัวแปรความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงานและผู้บังคับบัญชา และตัวแปรที่มีค่าน้ำหนักความสำคัญน้อยที่สุดคือ ตัวแปรสภาพแวดล้อมเกี่ยวกับงาน (JOBSTA) ส่วนตัวแปรที่มีน้ำหนักความสำคัญรองลงมาในกลุ่มครู คือ ตัวแปรสภาพแวดล้อมเกี่ยวกับงาน (JOBSTA) และความมั่นคงและก้าวหน้าในงาน (STABIL) โดยตัวแปรทั้งสองนี้มีน้ำหนักความสำคัญเท่ากัน

ในด้านตัวบ่งชี้ความผูกพันในอาชีพ พบว่าลำดับความสำคัญของตัวแปรแตกต่างกันเล็กน้อย โดยมีลำดับความสำคัญเหมือนกับในกลุ่มโรงเรียนสังกัดสำนักการศึกษากรุงเทพมหานครและสำนักงานการศึกษาท้องถิ่นทุกตัวแปร กล่าวคือ ตัวแปรที่มีน้ำหนักความสำคัญมากที่สุดในกลุ่มครูคือ ตัวแปรความภาคภูมิใจในอาชีพครู (JOBLOV) รองลงมาคือ ความมุ่งมั่นในวิชาชีพครู (JOBTRY) ส่วนตัวแปรที่มีน้ำหนักความสำคัญมากที่สุดในกลุ่มหัวหน้าหมวด คือ ตัวแปรตัวแปรความมุ่งมั่นในวิชาชีพครู (JOBTRY) รองลงมาคือความภาคภูมิใจในอาชีพครู (JOBLOV) ส่วนตัวแปรที่มีน้ำหนักความสำคัญน้อยที่สุดทั้งในกลุ่มครูและกลุ่มหัวหน้าหมวดคือ ตัวแปรความป่วยหนาที่จะเป็นครูต่อไปในอนาคต (INVOLV)

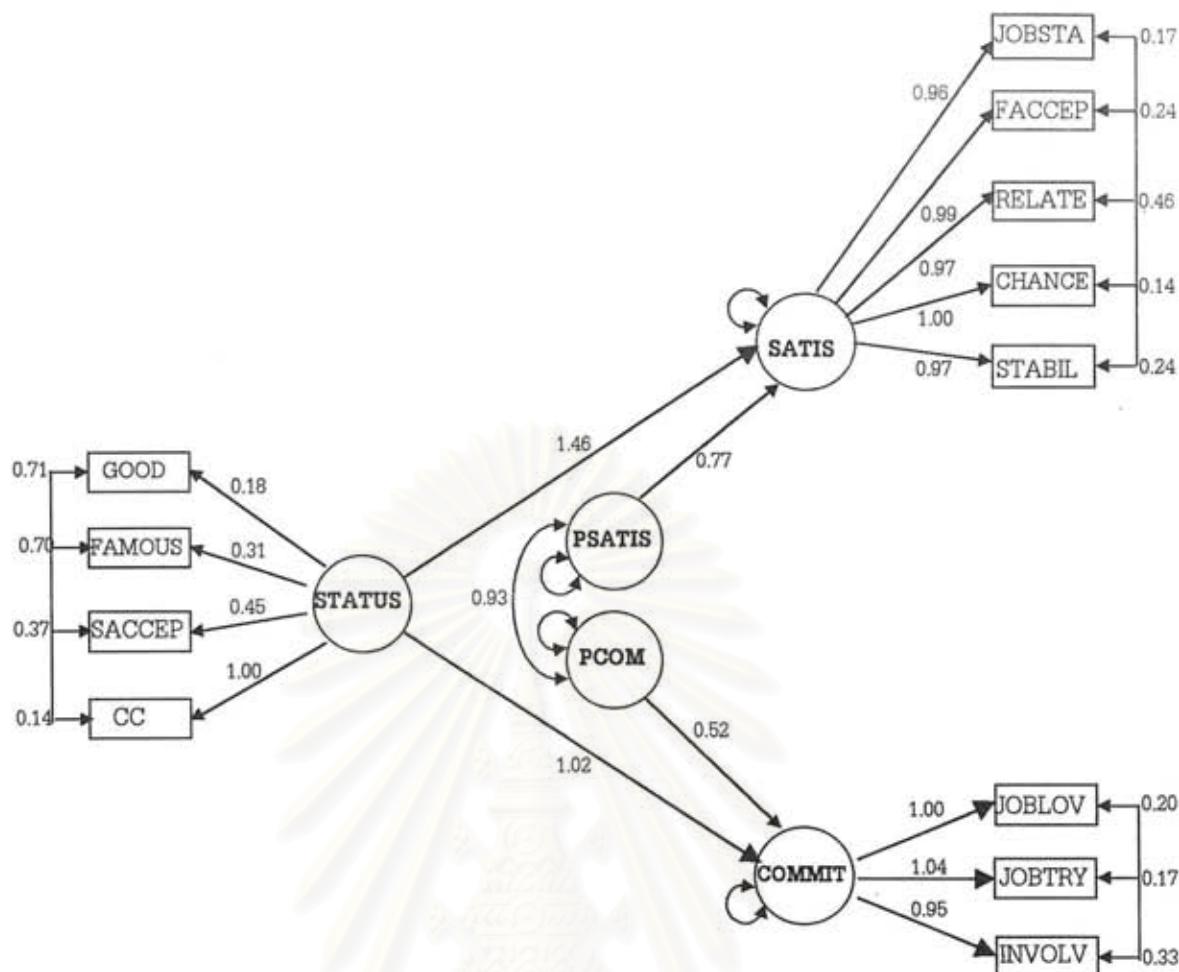
เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ค่าอิทธิพลของสถานภาพของโรงเรียนและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของตัวแปรรายในแฟ้มในโมเดลความสัมพันธ์ระหว่างตัวบ่งชี้สถานภาพของโรงเรียน ความพึงพอใจในงานและความผูกพันในอาชีพของกลุ่มครูและกลุ่มหัวหน้าหมวดพบว่ามีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .05$) ทุค่า โดยค่าสัมประสิทธิ์ในกลุ่มหัวหน้าหมวดส่วนใหญ่มีค่าสูงกว่าในกลุ่มครู ยกเว้นค่าอิทธิพลของสถานภาพของโรงเรียนที่มีต่อความผูกพันในอาชีพในกลุ่มหัวหน้าหมวดมีค่าต่ำกว่ากลุ่มครู ผลการวิเคราะห์โครงสร้างค่าเฉลี่ยและความแปรปรวนร่วมของโมเดลความสัมพันธ์ระหว่างตัวบ่งชี้สถานภาพของโรงเรียน ความพึงพอใจในงานและความผูกพันในอาชีพของกลุ่มครู และ

กลุ่มหัวหน้าหมวด สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประชุมคึกขาแห่งชาติ สามารถแสดงในรูปโมเดลได้ดังแผนภาพที่ 16 และ 17

แผนภาพที่ 16 โมเดลความสัมพันธ์ระหว่างตัวบ่งชี้สถานภาพของโรงเรียน ความพึงพอใจในงานและ
ความผูกพันในอาชีพจากการวิเคราะห์โครงสร้างค่าเฉลี่ยและความแปรปรวนร่วมแบบ
กลุ่มพหุที่มีตัวแปรແพนทอมของกลุ่มครู สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประชุม
คึกขาแห่งชาติ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แผนภาพที่ 17 โมเดลความสัมพันธ์ระหว่างตัวบ่งชี้สถานภาพของโรงเรียน ความพึงพอใจในงานและ
ความผูกพันในอาชีพจากการวิเคราะห์โครงสร้างค่าเฉลี่ยและความแปรปรวนร่วมแบบ
กลุ่มพหุที่มีตัวแปรแฟ้มก่อนของกลุ่มหัวหน้าหมวด สังกัดสำนักงานคณะกรรมการ
การประถมศึกษาแห่งชาติ

สำหรับผลการวิเคราะห์ โครงสร้างค่าเฉลี่ยและความแปรปรวนร่วมของโมเดลความสัมพันธ์
ระหว่างตัวบ่งชี้สถานภาพของโรงเรียน ความพึงพอใจในงานและความผูกพันในอาชีพของกลุ่มโรงเรียน
สังกัดกรมสามัญศึกษา จากตารางที่ 34 เมื่อพิจารณาค่าน้ำหนักองค์ประกอบของตัวแปร พบร่วม
กับกลุ่มครูและกลุ่มหัวหน้าหมวดมีตัวแปรที่ค่าน้ำหนักองค์ประกอบมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .05$) จำนวน
12 ตัวแปรเท่ากัน นั่นคือ ตัวแปรสังเกตได้ทุกด้านของตัวบ่งชี้สถานภาพของโรงเรียน ความพึงพอใจใน
งาน และความผูกพันในอาชีพทุกด้านที่เป็นตัวแปรที่สำคัญของตัวบ่งชี้ดังกล่าวทั้งในกลุ่มครูและกลุ่ม

ตารางที่ 34 ผลการวิเคราะห์โมเดลความสัมพันธ์ระหว่างตัวบ่งชี้สถานภาพของโรงเรียน ความพึงพอใจในงานและความผูกพันในอาชีพ จากการวิเคราะห์โครงสร้างค่าเฉลี่ยและความแปรปรวนร่วมแบบกลุ่มพหุที่มีตัวแปรแฟกตอร์ ของกลุ่มโรงเรียนลังกัดกรรมสามัญศึกษา

ตัวแปร	กลุ่มครู						กลุ่มนักเรียน					
	พารามิเตอร์	SE	t	FS	R ²	พารามิเตอร์	SE	t	FS	R ²		
นัยนักองค์ประกอบ (b) สถานภาพของโรงเรียน STATUS → GOOD	0.37	-	-	0.04	0.55	0.37	-	-	0.01	0.56		
STATUS → FAMOUS	0.33	-	-	0.02	0.53	0.33	-	-	0.01	0.52		
STATUS → SACCEP	0.46	-	-	0.10	0.81	0.46	-	-	0.01	0.80		
STATUS → CC ความพึงพอใจในงาน SATIS → JOBSTA	1.00	-	-	0.13	0.92	1.00	-	-	0.03	0.91		
SATIS → FACCEP	0.95**	0.00	227.89	0.20	1.00	0.96**	0.00	269.80	0.22	1.00		
SATIS → RELATE	0.99**	0.00	218.94	0.17	1.00	0.98**	0.00	268.38	0.23	1.00		
SATIS → CHANCE	0.97**	0.01	114.38	0.08	0.99	0.96**	0.01	151.81	0.01	0.99		
SATIS → STABIL ความผูกพันในอาชีพ COMMIT → JOBLOV	1.00	-	-	0.38	1.00	1.00	-	-	0.35	1.00		
COMMIT → JOBTRY	0.94**	0.00	182.03	0.12	1.00	0.95**	0.00	228.01	0.13	1.00		
COMMIT → INVOLV	0.95**	0.01	168.09	0.53	1.00	0.95**	0.01	189.73	0.53	1.00		
SATIS ↔ COMMIT	0.88**	0.01	152.63	0.41	1.00	0.84**	0.01	113.27	0.05	0.98		
สัมประสิทธิ์สัมพันธ์ (r)												
SATIS ↔ COMMIT	0.78**	0.14	5.51			0.62**	0.16	0.94				
อัตราร้อยของสถานภาพของโรงเรียน (b)												
STATUS → SATIS	1.11**	0.02	45.11			1.51**	0.03	54.64				
STATUS → COMMIT	1.03**	0.02	44.40			1.06**	0.02	51.36				
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)												
PSATIS → SATIS	0.36**	0.11	3.09			0.22**	0.09	0.76				
PCOMMIT → COMMIT	0.34**	0.11	3.08			0.22**	0.05	1.43				
Contribution to chi-square			53.55					56.65				
% contribution to chi-square			48.59					51.41				
largest standardized residual			0.87					0.37				
χ^2						110.20 (df = 92, p = 0.095)						
GFI						0.97						
NFI						0.99						
RMSEA						0.030						

หมายเหตุ **p < .01

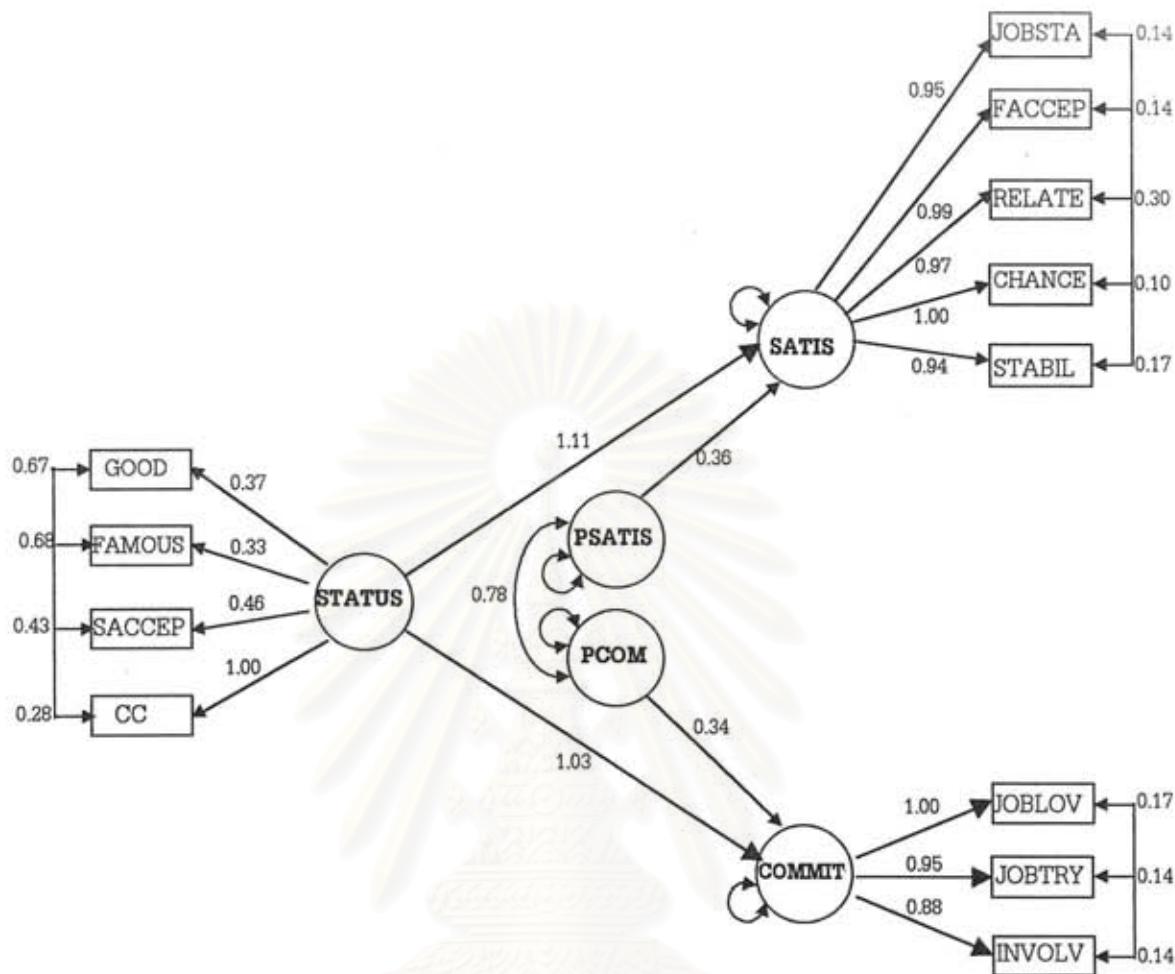
หัวหน้าหมวด น้ำหนักความสำคัญของตัวแปรที่มีความสำคัญในลำดับต้นๆ ส่วนใหญ่ ใกล้เคียงกันทั้งในกลุ่มครูและกลุ่มหัวหน้าหมวด ส่วนลำดับความสำคัญที่รองลงไปนั้นส่วนใหญ่มีความแตกต่างกัน กล่าวคือ ในตัวบ่งชี้สถานภาพของโรงเรียนนั้นน้ำหนักองค์ประกอบของตัวแปรทุกตัวมีความไม่เปลี่ยนแปลงคือมีค่าน้ำหนักองค์ประกอบเท่ากันทั้งกลุ่มครูและกลุ่มหัวหน้าหมวด โดยตัวแปรที่มีน้ำหนักความสำคัญมากที่สุดคือ ตัวแปรความร่วมมือของชุมชน (CC) รองลงมาคือตัวแปรการยอมรับโรงเรียน (SACCEP) เกียรติยศชื่อเสียงที่โรงเรียนได้รับ (GOOD) ตามลำดับ และความมีชื่อเสียงของโรงเรียน (FAMOUS) ตามลำดับ

ในด้านตัวบ่งชี้ความพึงพอใจในงาน พบร่วม ตัวแปรที่มีน้ำหนักความสำคัญมาก 3 อันดับแรกทั้งกลุ่มครูและหัวหน้าหมวดคือ ตัวแปรโอกาสในการทำงาน (CHANCE) การได้รับการยอมรับจากเพื่อนร่วมงาน (FACCEP) และตัวแปรความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงานและผู้บังคับบัญชา (RELATE) ตามลำดับ โดยในกลุ่มหัวหน้าหมวดตัวแปรความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงานและผู้บังคับบัญชาจะมีน้ำหนักความสำคัญเท่ากับตัวแปรสภาพแวดล้อมเกี่ยวกับงาน (JOBSTA) และตัวแปรที่มีน้ำหนักความสำคัญน้อยที่สุดคือ ตัวแปรความมั่นคงและก้าวหน้าในงาน (STABIL) ส่วนตัวแปรที่มีน้ำหนักความสำคัญรองลงมาในกลุ่มครู คือ ตัวแปรสภาพแวดล้อมเกี่ยวกับงาน (JOBSTA) และความมั่นคงและก้าวหน้าในงาน (STABIL) ตามลำดับ

ในด้านตัวบ่งชี้ความผูกพันในอาชีพ พบร่วม ลำดับความสำคัญของตัวแปรแตกต่างกันเล็กน้อย โดยมีลำดับความสำคัญเหมือนกับในกลุ่มโรงเรียนสังกัดสำนักการศึกษากรุงเทพมหานคร สำนักงานการศึกษาท้องถิ่นและสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติทุกตัวแปร กล่าวคือ ตัวแปรที่มีน้ำหนักความสำคัญมากที่สุดในกลุ่มครูคือ ตัวแปรความภาคภูมิใจในอาชีพครู (JOBLOV) รองลงมาคือ ความมุ่งมั่นในวิชาชีพครู (JOBTRY) ส่วนตัวแปรที่มีน้ำหนักความสำคัญมากที่สุดในกลุ่มหัวหน้าหมวด คือ ตัวแปรตัวแปรความมุ่งมั่นในวิชาชีพครู (JOBTRY) รองลงมาคือความภาคภูมิใจในอาชีพครู (JOBLOV) ส่วนตัวแปรที่มีน้ำหนักความสำคัญน้อยที่สุดทั้งในกลุ่มครูและกลุ่มหัวหน้าหมวดคือ ตัวแปรความป่วยงานที่จะเป็นครูต่อไปในอนาคต (INVOLV)

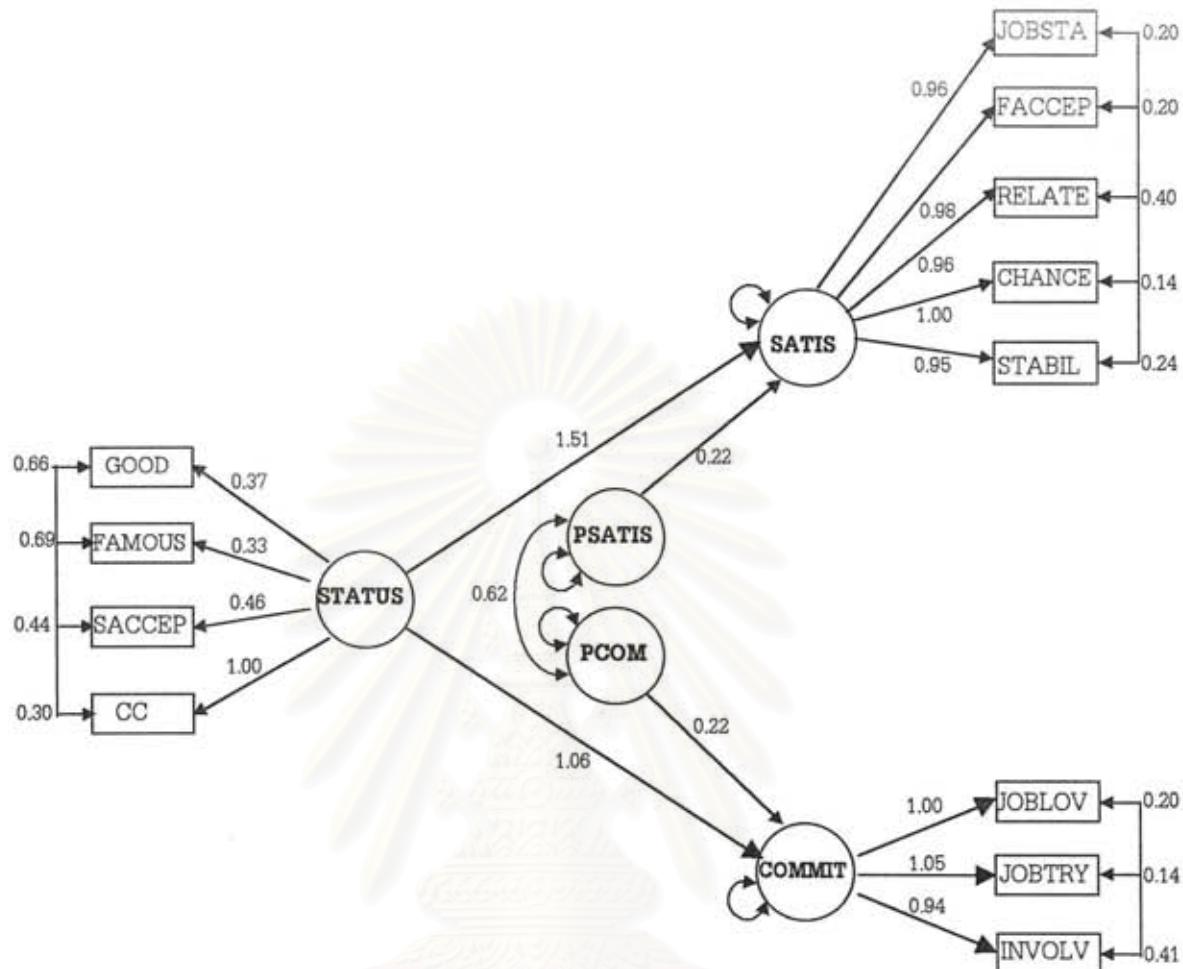
เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ค่าอิทธิพลของสถานภาพของโรงเรียน และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของตัวแปรภายในแฟ้มในโมเดลความสัมพันธ์ระหว่างตัวบ่งชี้สถานภาพของโรงเรียน ความพึงพอใจในงานและความผูกพันในอาชีพของกลุ่มครูและกลุ่มหัวหน้าหมวดพบว่า มีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .05$) ทุกค่า โดยค่าสัมประสิทธิ์ในกลุ่มครูส่วนใหญ่มีค่าสูงกว่าในกลุ่มหัวหน้าหมวด ยกเว้นค่าอิทธิพลของสถานภาพของโรงเรียนที่มีต่อความพึงพอใจในงานและความผูกพันในอาชีพในกลุ่มหัวหน้าหมวดมีค่าสูงกว่าในกลุ่มครู ผลการวิเคราะห์โครงสร้างค่าเฉลี่ยและความแปรปรวนร่วมของโมเดลความสัมพันธ์ระหว่างตัวบ่งชี้สถานภาพของโรงเรียน ความพึงพอใจในงานและ

ความผูกพันในอาชีพของกลุ่มครู และกลุ่มหัวหน้าหมวด สังกัดกรมสามัญศึกษา สามารถแสดงในรูปโมเดลได้ดังแผนภาพที่ 18 และ 19

แผนภาพที่ 18 โมเดลความสัมพันธ์ระหว่างตัวบ่งชี้สถานภาพของโรงเรียน ความพึงพอใจในงานและ
ความผูกพันในอาชีพจากการวิเคราะห์โครงสร้างค่าเฉลี่ยและความแปรปรวนร่วมแบบ
กลุ่มพหุที่มีตัวแปรแฟนтомของกลุ่มครู สังกัดกรมสามัญศึกษา

สถาบันวิทยบริการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แผนภาพที่ 19 โมเดลความสัมพันธ์ระหว่างตัวบ่งชี้สถานภาพของโรงเรียน ความพึงพอใจในงานและ
ความผูกพันในอาชีพจากการวิเคราะห์โครงสร้างค่าเฉลี่ยและความแปรปรวนร่วมแบบ
กลุ่มพหุที่มีตัวแปรแฟ้มของกลุ่มหัวหน้าหมวด สังกัดกรมสามัญศึกษา

สำหรับผลการวิเคราะห์ โครงสร้างค่าเฉลี่ยและความแปรปรวนร่วมของโมเดลความสัมพันธ์
ระหว่างตัวบ่งชี้สถานภาพของโรงเรียน ความพึงพอใจในงานและความผูกพันในอาชีพ ของกลุ่มโรงเรียน
สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน จากตารางที่ 35 เมื่อพิจารณาค่าน้ำหนักองค์ประกอบ
ของตัวแปร พบว่า หั้งกลุ่มครูและกลุ่มหัวหน้าหมวดมีตัวแปรที่ค่าน้ำหนักองค์ประกอบมีนัยสำคัญทาง
สถิติ ($p < .05$) จำนวน 12 ตัวแปรเท่ากัน นั่นคือ ตัวแปรลังเกตได้ทุกตัวของตัวบ่งชี้สถานภาพของ
โรงเรียน ความพึงพอใจในงาน และความผูกพันในอาชีพทุกด้านที่เป็นตัวแปรที่สำคัญของตัวบ่งชี้ดัง¹
กล่าวทั้งในกลุ่มครูและกลุ่มหัวหน้าหมวด

ตารางที่ 35 ค่าน้ำหนักองค์ประกอบและสัมประสิทธิ์ correlation องค์ประกอบในโมเดลความสัมพันธ์ระหว่างตัวบ่งชี้สถานภาพของโรงเรียน ความเพิงพอใจในงานและความผูกพันในอาชีพ จากการวิเคราะห์โครงสร้างค่าเฉลี่ยและความแปรปรวนร่วมของกลุ่มโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณบดี กรรมการการศึกษาเอกชน

ตัวแปร	กลุ่มครู					กลุ่มทั่วหน้าหมวด				
	参数มิเตอร์	SE	t	FS	R ²	参数มิเตอร์	SE	t	FS	R ²
น้ำหนักองค์ประกอบ (b)										
สถานภาพของโรงเรียน										
STATUS → GOOD	0.26	-	-	0.03	0.45	0.26	-	-	0.02	0.46
STATUS → FAMOUS	0.42	-	-	0.05	0.78	0.42	-	-	0.04	0.78
STATUS → SACCEP	0.41	-	-	0.52	0.92	0.41	-	-	0.12	0.88
STATUS → CC	1.00	-	-	0.03	0.84	1.00	-	-	0.04	0.84
ความเพิงพอใจในงาน										
SATIS → JOBSTA	0.96**	0.00	241.61	0.31	1.00	0.97**	0.00	222.59	0.38	1.00
SATIS → FACCEP	0.98**	0.00	211.54	0.17	1.00	0.98**	0.00	207.55	0.32	1.00
SATIS → RELATE	1.00**	0.01	126.28	0.02	0.99	0.99**	0.01	132.44	0.03	0.99
SATIS → CHANCE	1.00	-	-	0.41	1.00	1.00	-	-	0.22	1.00
SATIS → STABIL	0.92**	0.01	140.39	0.04	0.99	0.93**	0.01	135.47	0.03	0.99
ความผูกพันในอาชีพ										
COMMIT → JOBLOV	1.00	-	-	0.31	1.00	1.00	-	-	0.32	0.99
COMMIT → JOBTRY	0.93**	0.00	197.19	0.60	1.00	1.06**	0.01	153.51	0.44	1.00
COMMIT → INVOLV	0.89**	0.01	117.19	0.11	0.99	0.85**	0.01	73.82	0.06	0.97
สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r)										
SATIS ↔ COMMIT	0.77**	0.11	7.01			0.57**	0.10	1.43		
อัตราผลของสถานภาพของโรงเรียน (b)										
STATUS → SATIS	1.01**	0.02	51.05			1.34**	0.03	44.59		
STATUS → COMMIT	0.95**	0.02	49.60			0.95**	0.02	44.70		
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)										
PSATIS → SATIS	0.41**	0.08	5.15			0.39**	0.11	1.86		
PCOMMIT → COMMIT	0.28**	0.07	2.48			0.31**	0.10	2.32		
Contribution to chi-square			50.96						59.66	
% contribution to chi-square			46.07						53.93	
largest standardized residual			0.60						0.28	
χ ²						110.62(df= 91, p = 0.079)				
GFI							0.95			
NFI							0.99			
RMSEA							0.033			

หมายเหตุ **p < .01

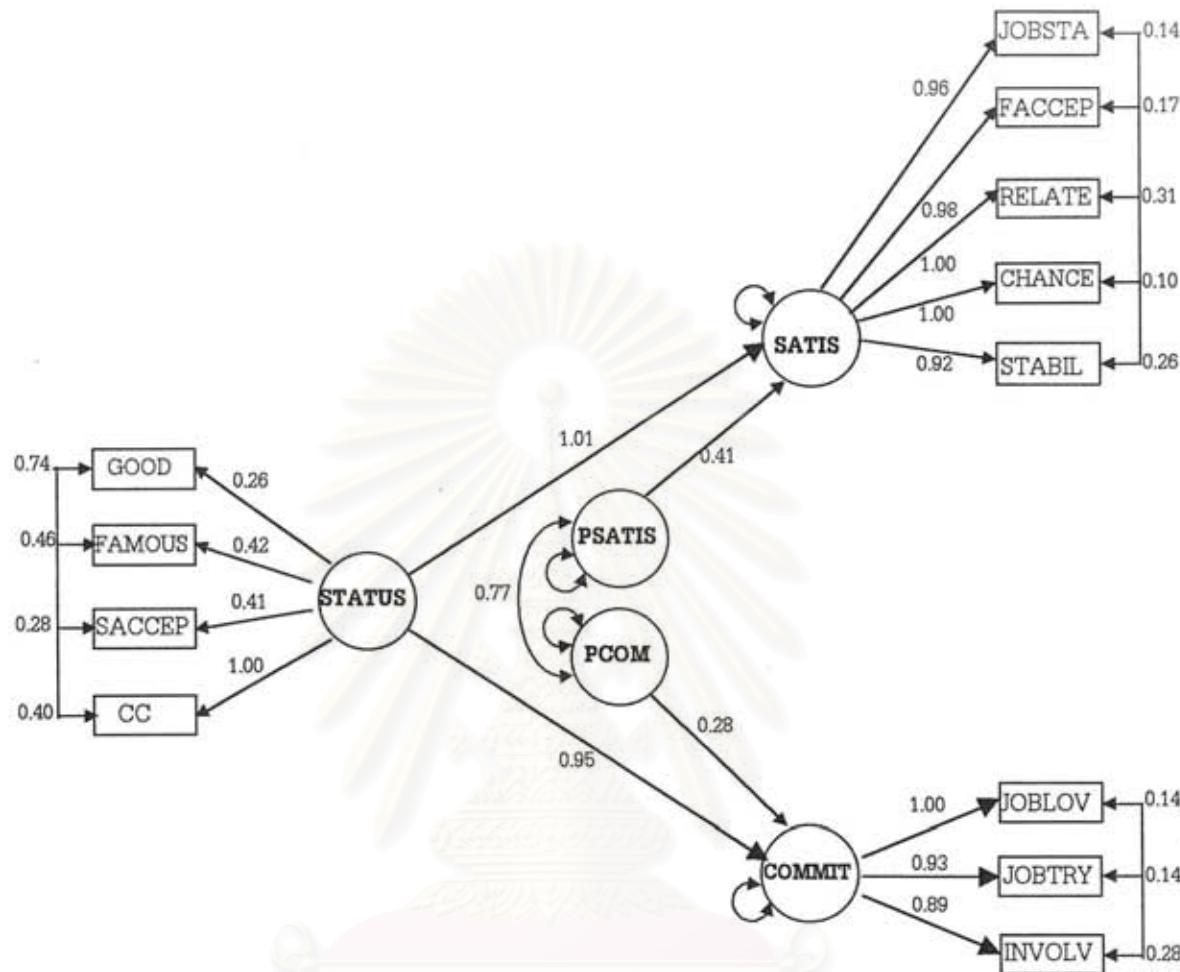
นอกจากนี้ลำดับความสำคัญของตัวแปร สำหรับที่อยู่ยังไกล้เดียงกันหันในกลุ่มครูและกลุ่มหัวหน้าหมวด มีตัวแปรเพียงบางตัวเท่านั้นที่มีลำดับความสำคัญแตกต่างกัน ก่อให้เกิด ในตัวบ่งชี้สถานภาพของ โรงเรียนนั้นน่าหันของค่าประกอบของตัวแปรทุกตัวมีความไม่แปรเปลี่ยนคือมีค่าน้ำหนักของค่าประกอบเท่า กันทั้งกลุ่มครูและกลุ่มหัวหน้าหมวด โดยตัวแปรที่มีน้ำหนักความสำคัญมากที่สุด คือ ความร่วมมือ ของชุมชน (CC) รองลงมาคือ ความมีชื่อเสียงของโรงเรียน (FAMOUS) การยอมรับโรงเรียน (SACCEP) และเกียรติศักดิ์อีกที่โรงเรียนได้รับ (GOOD) ตามลำดับ

ในด้านตัวบ่งชี้ความพึงพอใจในงาน พบว่า ลำดับความสำคัญของตัวแปรมีความใกล้เคียงกัน มาก กล่าวคือ ตัวแปรที่มีน้ำหนักความสำคัญมากที่สุดของห้องกลุ่มครูและหัวหน้าหมวดคือ ตัวแปร โอกาสในการทำงาน (CHANCE) รองลงมาคือ ตัวแปรความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงานและผู้บังคับ บัญชา (RELATE) การได้รับการยอมรับจากเพื่อนร่วมงาน (FACCEP) สภาพแวดล้อมเกี่ยวกับงาน (JOBSTA) และความมั่นคงและก้าวหน้าในงาน (STABIL) ตามลำดับ จุดที่แตกต่างกันมีเพียงเล็กน้อย คือ ในกลุ่มครูตัวแปรโอกาสในการทำงานกับตัวแปรความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงานและผู้บังคับบัญชา มี น้ำหนักความสำคัญเท่ากัน นอกจากนั้นแล้วมีลำดับความสำคัญเหมือนกันทุกประการ ซึ่งลักษณะลำดับ ความสำคัญของตัวแปรในกลุ่มนี้จะใกล้เคียงกับในกลุ่มโรงเรียนสำนักการศึกษากรุงเทพมหานคร

ในด้านตัวบ่งชี้ความผูกพันในอาชีพ พบว่าลำดับความสำคัญของตัวแปรแตกต่างกันเล็กน้อย โดยมีลำดับความสำคัญเหมือนกับในกลุ่มโรงเรียนสังกัดสำนักการศึกษากรุงเทพมหานคร สำนักงานการ ศึกษาห้องถีน สำนักงานคณะกรรมการการประดิษฐ์ศึกษาแห่งชาติและกรมสามัญศึกษาทุกตัวแปร กล่าวคือ ตัวแปรที่มีน้ำหนักความสำคัญมากที่สุดในกลุ่มครูคือ ตัวแปรความภาคภูมิใจในอาชีพครู (JOBLOV) รองลงมาคือ ความมุ่งมั่นในวิชาชีพครู (JOBTRY) สำหรับตัวแปรที่มีน้ำหนักความสำคัญมาก ที่สุดในกลุ่มหัวหน้าหมวด คือ ตัวแปรตัวแปรความมุ่งมั่นในวิชาชีพครู (JOBTRY) รองลงมาคือความ ภาคภูมิใจในอาชีพครู (JOBLOV) สำหรับตัวแปรที่มีน้ำหนักความสำคัญน้อยที่สุดหันในกลุ่มครูและกลุ่ม หัวหน้าหมวดคือ ตัวแปรความประราณาน่าจะเป็นครูต่อไปในอนาคต (INVOLV)

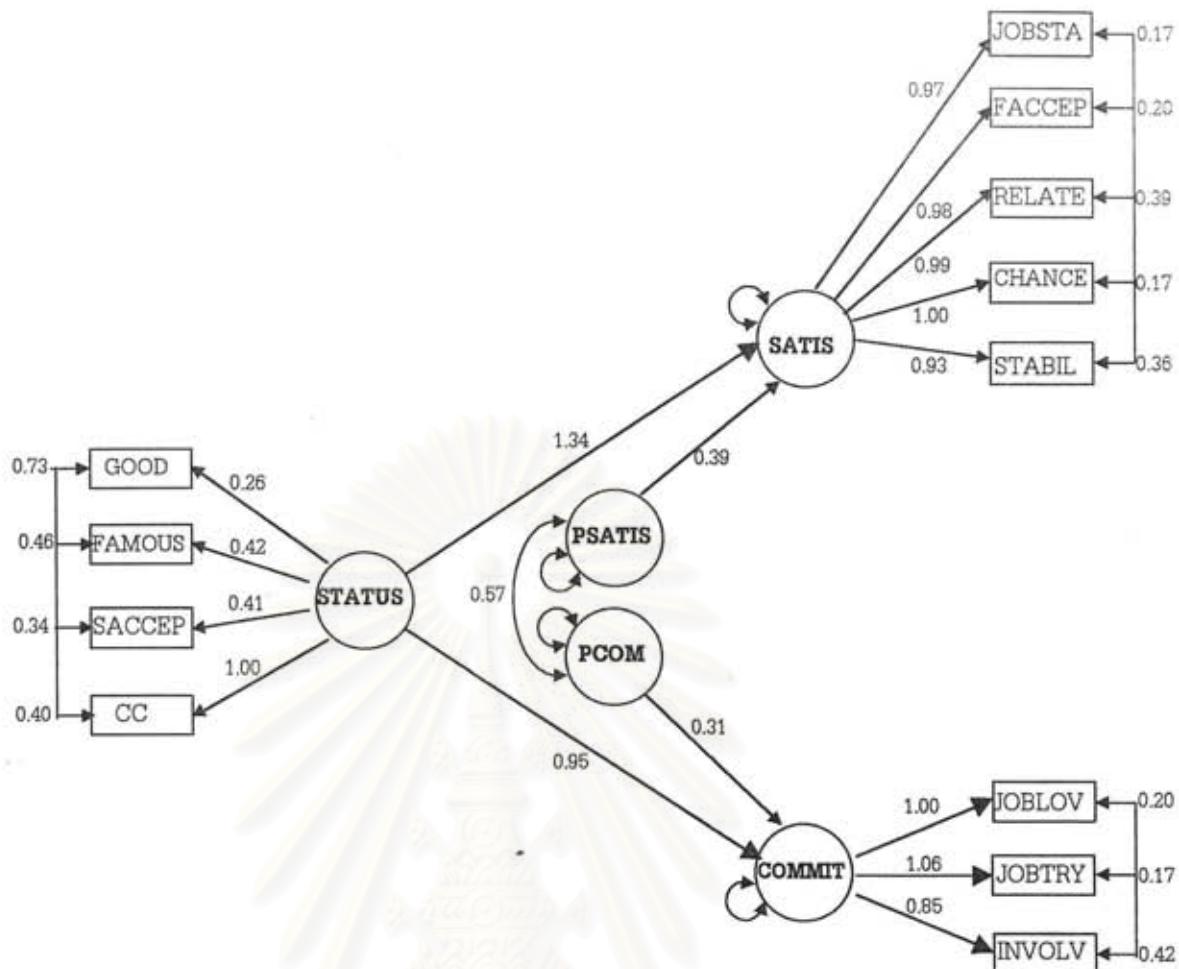
เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สัมพันธ์ ค่าอิทธิพลของสถานภาพของโรงเรียน และค่าส่วน เบี่ยงเบนมาตรฐานของตัวแปรภายในแฟ้มในโมเดลความสัมพันธ์ระหว่างตัวบ่งชี้สถานภาพของโรงเรียน ความพึงพอใจในงานและความผูกพันในอาชีพของกลุ่มครูและกลุ่มหัวหน้าหมวดพบว่า มีนัยสำคัญทาง สถิติ ($p < .05$) ทุกค่า โดยค่าสัมประสิทธิ์สัมพันธ์ระหว่างความพึงพอใจในงานและความผูกพันใน อาชีพ และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของตัวแปรแฟ้มความพึงพอใจในงานในกลุ่มครูมีค่าสูงกว่ากลุ่ม หัวหน้าหมวด ส่วนค่าอิทธิพลของสถานภาพของโรงเรียนที่มีต่อความพึงพอใจในงานและค่า ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของตัวแปรแฟ้มความผูกพันในอาชีพในกลุ่มหัวหน้าหมวดมีค่าสูงกว่าในกลุ่มครู ส่วนค่าอิทธิพลของสถานภาพของโรงเรียนที่มีต่อความผูกพันในอาชีพมีค่าเท่ากันทั้งกลุ่มครูและกลุ่ม หัวหน้าหมวด ผลการวิเคราะห์โครงสร้างค่าเฉลี่ยและความแปรปรวนร่วมของโมเดลความสัมพันธ์

ระหว่างตัวบ่งชี้สถานภาพของโรงเรียน ความพึงพอใจในงานและความผูกพันในอาชีพของกลุ่มครู และกลุ่มหัวหน้าห้อง สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน สามารถแสดงในรูปโมเดลได้ดังแผนภาพที่ 20 และ 21

แผนภาพที่ 20 โมเดลความสัมพันธ์ระหว่างตัวบ่งชี้สถานภาพของโรงเรียน ความพึงพอใจในงานและความผูกพันในอาชีพจากการวิเคราะห์โครงสร้างค่าเฉลี่ยและความแปรปรวนร่วมแบบกลุ่มพหุที่มีตัวแปรแฟ้มห้อมของกลุ่มครู สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แผนภาพที่ 21 โมเดลความสัมพันธ์ระหว่างตัวบ่งชี้สถานภาพของโรงเรียน ความพึงพอใจในงานและ
ความผูกพันในอาชีพจากการวิเคราะห์โครงสร้างค่าเฉลี่ยและความแปรปรวนร่วมแบบ²
กลุ่มพหุที่มีตัวแปรแฟ้มของกลุ่มหัวหน้าหมวด สังกัดสำนักงานคณะกรรมการ
การศึกษาเอกชน

ผลการวิเคราะห์ในครั้งนี้ซึ่งให้เห็นว่าตัวแปรที่มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมีนัยสำคัญทางสถิติของตัวบ่งชี้สถานภาพของโรงเรียน ความพึงพอใจในงานและความผูกพันในอาชีพนั้นเหมือนกันหั้งกลุ่มครูและกลุ่มหัวหน้าหมวดในกลุ่มโรงเรียนทุกสังกัด แต่แตกต่างกันตรงที่ค่าน้ำหนักองค์ประกอบ เมื่อเรียงลำดับความสำคัญของตัวแปรแล้ว ตัวแปรที่มีความสำคัญมากเป็นอันดับต้นๆจะมีความสอดคล้องในกลุ่มโรงเรียนทุกสังกัด ในด้านค่าสัมประสิทธิ์สัมพันธ์ ค่าอิทธิพลของสถานภาพของโรงเรียนและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของตัวแปรภายในแฟ้ม หั้งในกลุ่มครูและกลุ่มหัวหน้าหมวดในทุกสังกัดมีนัยสำคัญทุกค่า โดยค่าสัมประสิทธิ์ในกลุ่มครูส่วนใหญ่มีค่าสูงกว่าในกลุ่มหัวหน้าหมวด ยกเว้นในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ที่ค่าสัมประสิทธิ์ในกลุ่มหัวหน้าหมวดส่วนใหญ่มีค่าสูงกว่าในกลุ่มครู

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์หลักเพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวบ่งชี้สถานภาพของโรงเรียน ความพึงพอใจในงานและความผูกพันในอาชีพตามโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุแบบมีความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรภายในแฟรงโดยใช้ตัวแปรแฟบทอม และเพื่อทดสอบความไม่แปรเปลี่ยนของโมเดลความสัมพันธ์ระหว่างตัวบ่งชี้สถานภาพของโรงเรียน ความพึงพอใจในงานและความผูกพันในอาชีพระหว่างกลุ่มโรงเรียนต่างสังกัดและระหว่างกลุ่มครูและกลุ่มหัวหน้าหมวดในแต่ละสังกัดโรงเรียน โดยการประยุกต์การวิเคราะห์โครงสร้างค่าเฉลี่ยและความแปรปรวนร่วมแบบกลุ่มพหุที่มีตัวแปรแฟบทอม ผู้วิจัยกำหนดสมมติฐานการวิจัยจากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องว่า โมเดลความสัมพันธ์ระหว่างตัวบ่งชี้สถานภาพของโรงเรียน ความพึงพอใจในงานและความผูกพันในอาชีพมีความแปรเปลี่ยนระหว่างโรงเรียนในแต่ละสังกัด และมีความไม่แปรเปลี่ยนระหว่างกลุ่มครูและกลุ่มหัวหน้าหมวดในแต่ละสังกัดโรงเรียน

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงบรรยายในลักษณะการวิจัยทฤษฎีวิเคราะห์ โดยใช้ฐานข้อมูลจากโครงการวิจัยของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2539) เรื่อง “ประสิทธิภาพการใช้ครู : การวิเคราะห์เชิงปริมาณระดับมหาวิทยาลัย” โดยกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย มี 2 กลุ่ม คือกลุ่มครูผู้สอนและกลุ่มหัวหน้าหมวด จากโรงเรียนกลุ่มตัวอย่างในสังกัดสำนักการศึกษากรุงเทพมหานคร สำนักงานการศึกษาท้องถิ่น สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ กรมสามัญศึกษาและสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน จำนวน 1,066 โรงเรียน ข้อมูลที่ใช้ในการวิจัยมีสองส่วน ส่วนแรกเป็นข้อมูลที่เก็บรวบรวมในระดับบุคคลเกี่ยวกับความพึงพอใจในงานและความผูกพันในอาชีพของกลุ่มตัวอย่างครูผู้สอน และกลุ่มหัวหน้าหมวด/หัวหน้ากลุ่มประสบการณ์ ส่วนที่ 2 เป็นข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของโรงเรียน ในแต่ละโรงเรียนทั้ง 1,066 โรงเรียน ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย มี 2 ประเภท คือ 1) ตัวแปรแฝง (latent variables) มี 2 ประเภท ประเภทแรก คือ ตัวแปรแฝงที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นตามกรอบแนวคิดในการวิจัย จำนวน 3 ตัวแปร ได้แก่ ตัวแปรแฝงสถานภาพของโรงเรียน ตัวแปรแฝงความพึงพอใจในงาน และตัวแปรแฝงความผูกพันในอาชีพ ตัวแปรแฝงประเภทที่สอง คือ ตัวแปรแฟบทอมของตัวแปรแฝงความพึงพอใจในงาน และตัวแปรแฟบทอมของตัวแปรแฝงความผูกพันในอาชีพ 2) ตัวแปรสังเกตได้ (observed variables) ประกอบด้วย 3 กลุ่ม คือ กลุ่มตัวแปรสถานภาพของโรงเรียน จำนวน 4 ตัวแปร กลุ่มตัวแปรความพึงพอใจในงาน จำนวน 5 ตัวแปร และกลุ่มตัวแปรความผูกพันในอาชีพ จำนวน 3 ตัวแปร

เนื่องจากหน่วยในการวิเคราะห์ในการวิจัยครั้งนี้คือโรงเรียน และข้อมูลจากโควต้าวิจัยเรื่อง “ประสิทธิภาพการใช้ครู : การวิเคราะห์เชิงปริมาณระดับบุคคล” เป็นข้อมูลสองระดับ คือ ข้อมูลระดับบุคคลในโรงเรียนและข้อมูลระดับโรงเรียน การเตรียมข้อมูลในการวิเคราะห์จึงใช้การรวมค่าข้อมูล (data aggregation) โดยการหาค่าเฉลี่ยของตัวแปรจากข้อมูลระดับบุคคลในโรงเรียนให้ได้เป็นค่าเฉลี่ยของตัวแปรในแต่ละโรงเรียน ค่าของตัวแปรแต่ละตัวในระดับโรงเรียน จึงมี 2 แบบ คือ แบบแรกเป็นค่าเฉลี่ยของตัวแปรในระดับบุคคล แบบที่สองเป็นค่าของตัวแปรซึ่งวัดในระดับโรงเรียน สถิติที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ สถิติบรรยายเพื่อศึกษาลักษณะการแจกแจงของตัวแปรโดยใช้โปรแกรม SPSS และสถิติวิเคราะห์เพื่อตอบปัญหาการวิจัย ได้แก่ การวิเคราะห์เมทริกซ์ไมเมนต์รอบจุดศูนย์ เมทริกซ์หลัมพันธ์ ระหว่างตัวแปรสังเกตได้เพื่อศึกษาลักษณะการเปรียบเทียบความร่วมกันของตัวแปร และเพื่อเตรียมเมทริกซ์ไมเมนต์รอบจุดศูนย์ไปใช้ในการวิเคราะห์ประมาณค่าพารามิเตอร์ในโมเดล โดยใช้โปรแกรม PRELIS และการวิเคราะห์โครงสร้างค่าเฉลี่ยและความแปรปรวนร่วมแบบกลุ่มพหุที่มีตัวแปรแฟ้มคอม โดยใช้โปรแกรม LISREL เวอร์ชัน 8.14

สรุปผลการวิจัย

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้น

ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานของตัวแปรสังเกตได้เกี่ยวกับสถานภาพของโรงเรียน ความพึงพอใจในงานและความผูกพันในอาชีพ ของกลุ่มโรงเรียนสังกัดสำนักการศึกษากรุงเทพมหานคร สำนักงานการศึกษาห้องถีน สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ กรมสามัญศึกษาและสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน จำนวน 12 ตัวแปร พนวณว่า ตัวแปรสังเกตได้ของกลุ่มโรงเรียนสำนักการศึกษากรุงเทพมหานคร กรมสามัญศึกษา และสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ส่วนใหญ่มีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด ส่วนตัวแปรในกลุ่มโรงเรียนสังกัดสำนักงานการศึกษาห้องถีนและสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติส่วนใหญ่มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด ข้อมูลของตัวแปรในกลุ่มโรงเรียนทั้ง 5 สังกัดส่วนใหญ่มีการกระจายน้อย ตัวแปรส่วนใหญ่มีการแจกแจงในลักษณะเบี้ยว ยกเว้นตัวแปรของกลุ่มโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษาที่มีการแจกแจงในลักษณะเบี้ยว

ส่วนผลการวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานของตัวแปรสังเกตได้ที่จำแนกกลุ่มตัวอย่างในแต่ละสังกัด โรงเรียนเป็นกลุ่มครูและกลุ่มหัวหน้าหมวด พนวณว่า ตัวแปรสังเกตได้ของกลุ่มครูและกลุ่มหัวหน้าหมวด ส่วนใหญ่มีค่าเฉลี่ยใกล้เคียงกับค่าเฉลี่ยรวมของกลุ่มตัวอย่างในแต่ละสังกัด โดยข้อมูลของตัวแปรส่วนใหญ่มีการแจกแจงแบบเบี้ยว ยกเว้นตัวแปรของกลุ่มครู สังกัดสำนักการศึกษากรุงเทพมหานคร กลุ่มหัวหน้าหมวด สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ และกลุ่มครูกับกลุ่มหัวหน้า

หมวด สังกัดกรมสามัญศึกษาที่ข้อมูลของตัวแปรส่วนใหญ่มีลักษณะเบ็ดเตล็ด ส่วนด้านการกระจายของข้อมูลพบว่า ตัวแปรของกลุ่มโรงเรียนห้อง 5 สังกัดส่วนใหญ่มีการกระจายน้อย

สำหรับผลการวิเคราะห์เมทริกซ์ไม เมนต์รอบจุดศูนย์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้เกี่ยวกับสถานภาพของโรงเรียน ความพึงพอใจในงานและความผูกพันในอาชีพของกลุ่มโรงเรียน สังกัดสำนักการคึกคัก กรุงเทพมหานคร สำนักงานการคึกคักห้องถิน สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ กรมสามัญศึกษา และสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน เพื่อศึกษาลักษณะการแปรปรวนร่วมกันของตัวแปร พนบว่า ผลการวิเคราะห์ให้ผลสอดคล้องกับหัวการวิเคราะห์เมทริกซ์ไม เมนต์รอบจุดศูนย์ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด การวิเคราะห์แยกเป็นกลุ่มโรงเรียนห้อง 5 สังกัด และการวิเคราะห์แยกเป็นกลุ่มครู และกลุ่มหัวหน้าหมวดในแต่ละสังกัด กล่าวคือตัวแปรสังเกตได้ส่วนใหญ่มีการแปรปรวนร่วมกันค่อนข้างสูง ตัวแปรสังเกตได้ในทุกกลุ่มโรงเรียนมีการแปรปรวนร่วมกันในลักษณะเดียวกัน กล่าวคือกลุ่มตัวแปรความพึงพอใจในงานมีการแปรปรวนร่วมกันมากที่สุด รองลงมาคือกลุ่มตัวแปรความพึงพอใจในงาน ส่วนตัวแปรสถานภาพของโรงเรียนจะมีการแปรปรวนร่วมกับตัวแปรอื่นๆน้อยที่สุด

2. ผลการวิเคราะห์เพื่อตอบวัตถุประสงค์ของการวิจัย

2.1 ผลการวิเคราะห์ไม เมลความสัมพันธ์ระหว่างตัวบ่งชี้สถานภาพของโรงเรียน ความพึงพอใจในงานและความผูกพันในอาชีพตามไม เมลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุแบบมีความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรภายในแฟล

2.1.1 ผลการวิเคราะห์ไม เมลความสัมพันธ์ระหว่างตัวบ่งชี้สถานภาพของโรงเรียน ความพึงพอใจในงานและความผูกพันในอาชีพตามไม เมลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุแบบมีความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรภายในแฟลของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด พนบว่า ไม เมลมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ มีค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 0.97 ค่าสถิติโค-สแควร์เท่ากับ 59.39 ท่องคำอิสระเท่ากับ 46 และความน่าจะเป็นเท่ากับ 0.089 ค่าน้ำหนักองค์ประกอบของตัวแปรสังเกตได้ทุกตัวมีนัยสำคัญทางสถิติ นั่นคือ ตัวแปรสังเกตได้ทุกตัวของตัวบ่งชี้สถานภาพของโรงเรียน ความพึงพอใจในงาน และความผูกพันในอาชีพทุกตัวແປเป็นตัวแปรที่สำคัญของตัวบ่งชี้ดังกล่าว โดยในตัวบ่งชี้สถานภาพของโรงเรียน มีตัวแปรความร่วมมือของชุมชน (CC) เป็นตัวแปรที่มีน้ำหนักความสำคัญมากที่สุด รองลงมาคือตัวแปรการยอมรับโรงเรียน (SACCEP) ส่วนตัวบ่งชี้ความพึงพอใจในงาน มีตัวแปรโอกาสในการทำงาน (CHANCE) เป็นตัวแปรที่มีน้ำหนักความสำคัญมากที่สุด รองลงมาคือตัวแปรการได้รับการยอมรับจากเพื่อนร่วมงาน (FACCEP) และตัวแปรความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงานและผู้บังคับบัญชา (RELATE) ส่วนตัวบ่งชี้ความผูกพันในอาชีพ มีตัวแปรความภาคภูมิใจในอาชีพครู (JOBLOV) เป็นตัวแปรที่มีน้ำหนักความสำคัญมากที่สุด รองลงมาคือตัวแปรความมุ่งมั่นในวิชาชีพครู (JOBTRY)

ส่วนค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวบ่งชี้ความพึงพอใจในงานและความผูกพันในอาชีพ ค่าอิทธิพลของสถานภาพของโรงเรียนและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของตัวบ่งชี้ความพึงพอใจในงานและความผูกพันในอาชีพ พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์ทุกค่ามีนัยสำคัญทางสถิติ โดยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวบ่งชี้ความพึงพอใจในงานและความผูกพันในอาชีพมีค่าเท่ากับ 0.80 ค่าอิทธิพลของสถานภาพของโรงเรียนที่มีต่อความพึงพอใจในงานและความผูกพันในอาชีพมีค่าเท่ากับ 1.10 และ 1.02 ตามลำดับ และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของตัวบ่งชี้ความพึงพอใจในงานและความผูกพันในอาชีพมีค่าเท่ากับ 0.41 และ 0.37 ตามลำดับ

2.1.2 ผลการวิเคราะห์โมเดลความสัมพันธ์ระหว่างตัวบ่งชี้สถานภาพของโรงเรียน ความพึงพอใจในงานและความผูกพันในอาชีพตามโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุแบบมีความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรแฟรงของกลุ่มโรงเรียน 5 สังกัด พบว่า โมเดลมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ มีค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 0.89 ค่าสถิติ t -ไค-สแควร์เท่ากับ 277.48 ท้องค่าอิสระเท่ากับ 242 และ ค่าน่าจะเป็นเท่ากับ 0.058 ในด้านค่าน้ำหนักองค์ประกอบของตัวแปร พบว่า กลุ่มโรงเรียน 5 สังกัด มีตัวแปรที่ค่าน้ำหนักองค์ประกอบของตัวแปรสังเกตได้มีนัยสำคัญทางสถิติ จำนวน 12 ตัวแปรเท่ากัน นั่นคือ ตัวแปรสังเกตได้ของตัวบ่งชี้สถานภาพของโรงเรียน ความพึงพอใจในงาน และความผูกพันในอาชีพทุกด้านแปรเป็นตัวแปรที่สำคัญของตัวบ่งชี้ดังกล่าวในกลุ่มโรงเรียนทุกสังกัด เพียงแต่มีลำดับความสำคัญแตกต่างกันบ้างเท่านั้น ซึ่งตัวแปรที่มีความสำคัญในลำดับแรกๆจะมีความสอดคล้องกับผลการวิเคราะห์ที่รวมประชากรทั้งหมดเป็นกลุ่มเดียว กล่าวคือในตัวบ่งชี้สถานภาพของโรงเรียน ตัวแปรความร่วมมือของชุมชน (CC) เป็นตัวแปรที่มีน้ำหนักความสำคัญมากที่สุดในทุกสังกัดโรงเรียน ตัวแปรที่มีน้ำหนักความสำคัญรองลงมาในกลุ่มโรงเรียนสังกัดสำนักการศึกษากรุงเทพมหานคร สำนักงานการศึกษาท้องถิ่น สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติและกรมสามัญศึกษา คือ ตัวแปรการยอมรับโรงเรียน (SACCEP) ส่วนตัวแปรที่มีน้ำหนักความสำคัญรองลงมาในกลุ่มโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน คือ ตัวแปรความมีชื่อเสียงของโรงเรียน (FAMOUS) ส่วนตัวบ่งชี้ความพึงพอใจในงาน มีตัวแปรโอกาสในการทำงาน (CHANCE) เป็นตัวแปรที่มีน้ำหนักความสำคัญมากที่สุดในทุกสังกัดโรงเรียน ตัวแปรที่มีน้ำหนักความสำคัญรองลงมาในกลุ่มโรงเรียนสังกัดสำนักการศึกษากรุงเทพมหานคร สำนักงานการศึกษาท้องถิ่น สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ และกรมสามัญศึกษา คือ ตัวแปรการได้รับการยอมรับจากเพื่อนร่วมงาน (FACCEP) ส่วนตัวแปรที่มีน้ำหนักความสำคัญรองลงมาในกลุ่มโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน คือ ตัวแปรความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงานและผู้บังคับบัญชา (RELATE) ส่วนตัวบ่งชี้ความผูกพันในอาชีพนั้น ลำดับความสำคัญของตัวแปรเหมือนกันในทุกกลุ่มโรงเรียน โดยมีตัวแปรความภาคภูมิใจในอาชีพครู (JOBLOV) เป็นตัวแปรที่มีน้ำหนักความสำคัญมากที่สุด รองลงมาคือตัวแปรความมุ่งมั่นในวิชาชีพ

ครู (JOBTRY) และตัวแปรความประณานที่จะเป็นครุต่อไปในอนาคต (INVLOV) เป็นตัวแปรที่มีน้ำหนักความสำคัญมากที่สุด

ส่วนค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวบ่งชี้ความพึงพอใจในงานและความผูกพันในอาชีพ ค่าอิทธิพลของสถานภาพของโรงเรียนและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของตัวบ่งชี้ความพึงพอใจในงาน และความผูกพันในอาชีพ พนว่า ค่าสัมประสิทธิ์ทุกค่ามีนัยสำคัญทางสถิติในทุกสังกัดโรงเรียน โดยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวบ่งชี้ความพึงพอใจในงานและความผูกพันในอาชีพของกลุ่มโรงเรียน สังกัดสำนักการศึกษากรุงเทพมหานครมีค่าสูงที่สุด (0.86) รองลงมาคือสำนักงานการศึกษาห้องถิน (0.84) ค่าอิทธิพลของสถานภาพของโรงเรียนที่มีต่อความพึงพอใจในงานและความผูกพันในอาชีพของกลุ่มโรงเรียนสังกัดสำนักการศึกษาห้องถินและสำนักงานคณะกรรมการประจำศึกษาแห่งชาติมีค่าสูงที่สุด ($1.14, 1.07$ กับ $1.14, 1.05$) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของตัวบ่งชี้ความพึงพอใจในงานและความผูกพันในอาชีพของกลุ่มโรงเรียนสังกัดสำนักการศึกษากรุงเทพมหานครมีค่าสูงที่สุด ($0.43, 0.44$)

2.2 ผลการทดสอบความไม่แปรเปลี่ยนของโมเดลความสัมพันธ์ระหว่างตัวบ่งชี้สถานภาพของโรงเรียน ความพึงพอใจในงานและความผูกพันในอาชีพ โดยการประยุกต์การวิเคราะห์โครงสร้างค่าเฉลี่ยและความแปรปรวนร่วมแบบกลุ่มพหุที่มีตัวแปรแฟ芬หอม

2.2.1 ผลการทดสอบความไม่แปรเปลี่ยนของโมเดลความสัมพันธ์ระหว่างตัวบ่งชี้สถานภาพของโรงเรียน ความพึงพอใจในงานและความผูกพันในอาชีพ ระหว่างกลุ่มโรงเรียน 5 สังกัด พนว่า รูปแบบของโมเดลความสัมพันธ์ระหว่างตัวบ่งชี้สถานภาพของโรงเรียน ความพึงพอใจในงานและความผูกพันในอาชีพมีความไม่แปรเปลี่ยนระหว่างกลุ่มโรงเรียนต่างสังกัด โดยโมเดลมีความแปรเปลี่ยนของค่าพารามิเตอร์ทุกค่าที่ทดสอบความไม่แปรเปลี่ยนตามสมมติฐาน ซึ่งได้แก่ ค่าพารามิเตอร์ของเมทริกซ์สัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวแปรภายนอกແงบනตัวแปรสังเกตได้ (Λ_x) ค่าพารามิเตอร์ของเมทริกซ์สัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวแปรภายนอกในແงบනตัวแปรสังเกตได้ (Λ_y) ค่าพารามิเตอร์ของเมทริกซ์อิทธิพลเชิงสาเหตุจากตัวแปรภายนอกແงไปยังตัวแปรภายนอก (Γ) ค่าพารามิเตอร์ของเมทริกซ์อิทธิพลเชิงสาเหตุระหว่างตัวแปรภายนอก (β) ค่าพารามิเตอร์ของเมทริกซ์ความแปรปรวน-ความแปรปรวนร่วมระหว่างความคลาดเคลื่อนในการคำนวณตัวแปรภายนอก (Ψ) ค่าพารามิเตอร์ของเมทริกซ์ค่าเฉลี่ยของตัวแปรภายนอก (T_x) และค่าพารามิเตอร์ของเมทริกซ์ค่าเฉลี่ยของตัวแปรภายนอก (T_y) โดยโมเดลที่มีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ดีที่สุด ได้แก่ โมเดลที่ไม่มีเงื่อนไขกำหนดให้ค่าพารามิเตอร์ของโมเดลมีค่าเท่ากันระหว่างกลุ่มโรงเรียนต่างสังกัด

2.2.2 ผลการทดสอบความไม่แปรเปลี่ยนของโมเดลความสัมพันธ์ระหว่างตัวบ่งชี้สถานภาพของโรงเรียน ความพึงพอใจในงานและความผูกพันในอาชีพ ระหว่างกลุ่มครูและ

กลุ่มหัวหน้าหมวดในกลุ่มโรงเรียนแต่ละสังกัด พบว่า ในกลุ่มโรงเรียนทั้ง 5 สังกัด ไม่เดลความสัมพันธ์ระหว่างตัวบ่งชี้สถานภาพของโรงเรียน ความพึงพอใจในงานและความผูกพันในอาชีพมีความไม่แปรเปลี่ยนของรูปแบบไม่เดลและค่าพารามิเตอร์ของเมทริกซ์สัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวแปรภายนอกແ geg บนตัวแปรสังเกตได้ (Λ_x) และไม่เดล มีความแปรเปลี่ยนของค่าพารามิเตอร์อื่นๆทุกค่าที่ทดสอบความไม่แปรเปลี่ยนตามสมมติฐาน โดยไม่เดลที่มีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ดีที่สุด ได้แก่ ไม่เดลที่มีเงื่อนไขกำหนดให้ค่าพารามิเตอร์ของเมทริกซ์สัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวแปรภายนอกແ geg บนตัวแปรสังเกตได้ (Λ_x) มีค่าเท่ากันระหว่างกลุ่มครูและกลุ่มหัวหน้าหมวด

2.3 ผลการวิเคราะห์โครงสร้างค่าเฉลี่ยและความแปรปรวนร่วมแบบกลุ่มพหุที่มีตัวแปรแฟนтомของไม่เดลความสัมพันธ์ระหว่างตัวบ่งชี้สถานภาพของโรงเรียน ความพึงพอใจในงานและความผูกพันในอาชีพ ระหว่างกลุ่มครูและกลุ่มหัวหน้าหมวดในแต่ละสังกัด พบว่า ตัวแปรที่มีความสำคัญของตัวบ่งชี้สถานภาพของโรงเรียน ความพึงพอใจในงานและความผูกพันในอาชีพในกลุ่มครูและกลุ่มหัวหน้าหมวดทั้ง 5 สังกัดโรงเรียนมี จำนวน 12 ตัวแปรเท่ากัน นั่นคือ ตัวแปรสังเกตได้ทุกตัวของตัวบ่งชี้สถานภาพของโรงเรียน ความพึงพอใจในงาน และความผูกพันในอาชีพทุกตัวแปรเป็นตัวแปรที่สำคัญของตัวบ่งชี้ดังกล่าวทั้งในกลุ่มครูและกลุ่มหัวหน้าหมวดของทุกสังกัดโรงเรียน นอกจากนี้แล้วความสำคัญของตัวแปรส่วนใหญ่ยังใกล้เคียงกัน มีตัวแปรเพียงบางตัวเท่านั้นที่มีลำดับความสำคัญแตกต่างกัน เมื่อเรียงลำดับความสำคัญของตัวแปรแล้ว ตัวแปรที่มีความสำคัญมากเป็นอันดับต้นจะมีความสอดคล้องในกลุ่มโรงเรียนทุกสังกัด โดยในตัวบ่งชี้สถานภาพของโรงเรียนมีตัวแปรความร่วมมือจากชุมชน (CC) เป็นตัวแปรที่มีน้ำหนักความสำคัญมากที่สุด รองลงมาคือตัวแปรการยอมรับโรงเรียน (SACCEP) และตัวแปรที่มีน้ำหนักความสำคัญน้อยที่สุดคือ ตัวแปรเกียรติยศหรือเสียงที่โรงเรียนได้รับ (GOOD) ส่วนตัวบ่งชี้ความพึงพอใจในงานมีตัวแปรโอกาสในการทำงาน (CHANCE) เป็นตัวแปรที่มีน้ำหนักความสำคัญมากที่สุด รองลงมาคือการได้รับการยอมรับจากเพื่อนร่วมงาน (FACCEP) ส่วนตัวบ่งชี้ความผูกพันในอาชีพในกลุ่มครูมีตัวแปรความภาคภูมิใจในอาชีพครู (JOBLOV) เป็นตัวแปรที่มีน้ำหนักความสำคัญมากที่สุด รองลงมาคือตัวแปรความมุ่งมั่นในวิชาชีพครู (JOBTRY) ส่วนในกลุ่มหัวหน้าหมวดมีตัวแปรความมุ่งมั่นในวิชาชีพครู (JOBTRY) เป็นตัวแปรที่มีน้ำหนักความสำคัญมากที่สุด รองลงมาคือตัวแปรความภาคภูมิใจในวิชาชีพครู (JOBLOV)

ในด้านค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ค่าอิทธิพลของสถานภาพของโรงเรียน และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของตัวแปรภายนอกในแฟกตอร์จากการวิเคราะห์โครงสร้างค่าเฉลี่ยและความแปรปรวนร่วมของไม่เดลความสัมพันธ์ระหว่างตัวบ่งชี้สถานภาพของโรงเรียน ความพึงพอใจในงานและความผูกพันในอาชีพ ของกลุ่มโรงเรียนทั้ง 5 สังกัด พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ค่าอิทธิพลของสถานภาพของโรงเรียน และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของตัวแปรภายนอกในไม่เดลความสัมพันธ์ระหว่างตัวบ่งชี้

สถานภาพของโรงเรียน ความพึงพอใจในงานและความผูกพันในอาชีพของกลุ่มครูและหัวหน้าหมวดในกลุ่มโรงเรียนห้อง 5 สังกัดมีนัยสำคัญทางสถิติก่อ โดยค่าสัมประสิทธิ์สัมพันธ์ระหว่างตัวบ่งชี้ความพึงพอใจในงานและตัวบ่งชี้ความผูกพันในอาชีพส่วนใหญ่ในกลุ่มครูมีค่าสูงกว่าในกลุ่มหัวหน้าหมวด ยกเว้นในกลุ่มโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ

ส่วนค่าอิทธิพลของสถานภาพของโรงเรียนที่มีต่อความพึงพอใจในงานส่วนใหญ่ในกลุ่มหัวหน้าหมวดมีค่าสูงกว่าในกลุ่มครู ยกเว้นในสังกัดสำนักการศึกษากรุงเทพมหานคร และสำนักงานการศึกษาห้องถิน ส่วนค่าอิทธิพลของสถานภาพของโรงเรียนที่มีต่อความผูกพันในอาชีพส่วนใหญ่ในกลุ่มครูมีค่าสูงกว่ากลุ่มหัวหน้าหมวด ยกเว้นในสังกัดกรมสามัญศึกษาและสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน สำหรับค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของตัวแปรแฟรงความพึงพอใจในงานส่วนใหญ่ในกลุ่มหัวหน้าหมวดมีค่าสูงกว่าในกลุ่มครู ยกเว้นในสังกัดกรมสามัญศึกษาและสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ส่วนค่าอิทธิพลของสถานภาพของโรงเรียนที่มีต่อตัวแปรแฟรงความผูกพันในอาชีพส่วนใหญ่ในกลุ่มครูมีค่าสูงกว่าในกลุ่มหัวหน้าหมวดยกเว้นในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน

อภิปรายผลการวิจัย

จากการวิจัยที่นำเสนอข้างต้น โดยภาพรวมแล้วสอดคล้องกับกรอบแนวคิด และสมมติฐานในการวิจัย อย่างไรก็ตามผลการวิจัยดังกล่าวยังมีประเด็นที่น่าสนใจ 4 ประเด็นหลักจากผลการศึกษา ความสัมพันธ์ระหว่างตัวบ่งชี้สถานภาพของโรงเรียน ความพึงพอใจในงานและความผูกพันในอาชีพ และผลการทดสอบความไม่แปรเปลี่ยนของค่าพารามิเตอร์ในโมเดลความสัมพันธ์ระหว่างตัวบ่งชี้สถานภาพของโรงเรียน ความพึงพอใจในงานและความผูกพันในอาชีพ โดยมีรายละเอียด ดังนี้

- ผลการทดสอบความไม่แปรเปลี่ยนของโมเดลความสัมพันธ์ระหว่างตัวบ่งชี้สถานภาพของโรงเรียน ความพึงพอใจในงานและความผูกพันในอาชีพระหว่างกลุ่มโรงเรียนห้อง 5 สังกัด พนบฯ ไม่เดล ความสัมพันธ์ระหว่างตัวบ่งชี้สถานภาพของโรงเรียน ความพึงพอใจในงานและความผูกพันในอาชีพมีความไม่แปรเปลี่ยนของรูปแบบไม่เดลและมีความแปรเปลี่ยนของค่าพารามิเตอร์ทุกค่าที่ทดสอบความไม่แปรเปลี่ยนตามสมมติฐาน ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานในการวิจัย ทั้งนี้การที่ค่าพารามิเตอร์มีความแปรเปลี่ยนระหว่างกลุ่มโรงเรียนห้อง 5 สังกัด อาจเนื่องมาจากการข้อมูลของตัวแปรลังเกตได้เกี่ยวกับสถานภาพของโรงเรียน ความพึงพอใจในงานและความผูกพันในอาชีพมีความแปรปรวนระหว่างโรงเรียนต่างสังกัด ตามผลการวิเคราะห์ข้อมูลส่วนหนึ่งของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2539) ซึ่งจะส่งผลให้เมทริกซ์ไม่แน่นต์รอบจุดศูนย์ระหว่างตัวแปรลังเกตได้ของโรงเรียนห้อง 5 สังกัดมีค่าแตกต่างกัน ทำให้เมทริกซ์ความแปรปรวน-ความแปรปรวนร่วมที่ได้จากข้อมูลเชิงประจักษ์จากกลุ่มโรงเรียน 5 สังกัด

กับมุ่งหวังความแปรปรวน - ความแปรปรวนร่วมที่ได้จากการประมาณค่าตามโมเดลลิสเรลของโมเดลความสัมพันธ์ระหว่างตัวบ่งชี้สถานภาพของโรงเรียน ความพึงพอใจในงานและความผูกพันในอาชีพมีค่าแตกต่างกัน จึงทำให้โมเดลที่มีการกำหนดเงื่อนไขให้ค่าพารามิเตอร์ดังกล่าวข้างต้นมีค่าเท่ากันในกลุ่มโรงเรียน 5 สังกัด ไม่สอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ซึ่งหมายความว่าค่าพารามิเตอร์ดังกล่าวมีความแปรเปลี่ยนไประหว่างกลุ่มโรงเรียนต่างสังกัด ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2539) ที่พบว่า สังกัดของโรงเรียนเป็นปัจจัยหนึ่งที่ส่งผลต่อสภาพทั่วไปของโรงเรียน สภาพการบริหารครุ และผลผลิตที่เกิดกับตัวครุ

จากข้อค้นพบที่ว่า ความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพของโรงเรียน ความพึงพอใจในงานและความผูกพันในอาชีพ มีความแตกต่างกันระหว่างกลุ่มโรงเรียนต่างสังกัด และระหว่างกลุ่มครุกับกลุ่มหัวหน้าหมวดในแต่ละสังกัดนั้น แสดงว่า การที่จะมีการเปลี่ยนแปลงหรือดำเนินการใดๆ ในโรงเรียนต่างสังกัด ควรมีการกำหนดให้แตกต่างกันในกลุ่มโรงเรียนแต่ละสังกัด ซึ่งสอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ซึ่งได้กำหนดให้กระทรวงมีการกระจายอำนาจในการบริหารและการจัดการศึกษาทั้งด้านวิชาการ งบประมาณการบริหารงานบุคคลและการบริหารงานทั่วไปปั้นยังคณะกรรมการและสำนักงานการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรมเพื่อพัฒนาการศึกษา และสถานศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษาโดยตรง เพื่อให้สามารถกำหนดนโยบายการจัดการศึกษาและแนวทางในการปฏิบัติที่เหมาะสมกับแต่ละเขตพื้นที่ การศึกษา

2. ผลการวิเคราะห์โมเดลความสัมพันธ์ระหว่างตัวบ่งชี้สถานภาพของโรงเรียน ความพึงพอใจในงานและความผูกพันในอาชีพตามโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุแบบมีความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรภายในแฟ้มโดยใช้ตัวแปรแฟ้มกอม ของกลุ่มโรงเรียน 5 สังกัด พบว่า ตัวแปรความร่วมมือจากชุมชน เป็นตัวแปรที่มีน้ำหนักความสำคัญมากที่สุดของตัวบ่งชี้สถานภาพของโรงเรียนในทุกสังกัดโรงเรียน ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะจุดมุ่งหมายในการจัดการศึกษาของสถาบันการศึกษาในทุกสังกัด คือการพัฒนาผู้เรียน ซึ่ง ในการดำเนินงานให้บรรลุจุดมุ่งหมายตรงนี้ได้ จำเป็นต้องอาศัยความร่วมมือจากหลายฝ่าย ผู้ปกครอง และชุมชนเป็นผู้ที่อยู่ใกล้ชิดกับโรงเรียนมากที่สุดและมีบทบาทสำคัญในการร่วมมือกับโรงเรียนในการ วางแผนการดำเนินการพัฒนาผู้เรียน โรงเรียนที่ได้รับความร่วมมือจากชุมชนเป็นอย่างดี ทั้งใน ด้านการวางแผนการดำเนินงานของโรงเรียน การวางแผนการจัดการศึกษา การดูแลเอาใจใส่นักเรียน การร่วมมือร่วมใจในการพัฒนาโรงเรียน ตลอดจนถึงการสนับสนุนด้านงบประมาณ ย่อมทำให้โรงเรียน สามารถดำเนินงานไปได้อย่างสะดวก ราบรื่น โรงเรียนมีการพัฒนาและสามารถบรรลุจุดมุ่งหมายในการ จัดการศึกษาได้ดีและรวดเร็วยิ่งขึ้น

ส่วนในด้านตัวบ่งชี้ความพึงพอใจในงาน มีตัวแปรโอกาสในการทำงานเป็นตัวแปรที่มีน้ำหนัก ความสำคัญมากที่สุดในทุกสังกัดโรงเรียน ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการที่บุคคลครุสึกว่าตนเองมีโอกาสได้ ทำงานตามความสามารถและความนัดของตน จะทำให้ตนมีโอกาสแสดงศักยภาพอีกมากได้อย่างเต็มที่

ทำให้ผลงานที่ทำนั้นสำเร็จและเป็นผลดี ซึ่งจะส่งผลให้เกิดความก้าวหน้าในการทำงานต่อไป อันจะก่อให้เกิดความรู้สึกพึงพอใจในการทำงาน ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ Sharon and Ralph (1993) ที่พบว่า การที่บุคคลมีโอกาสได้แสดงความสามารถและศักยภาพในการทำงานอย่างเต็มที่ จะมีความพึงพอใจในการทำงานสูง นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับผลการวิจัยของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2539) ที่พบว่าประเด็นที่ครูมีความพึงพอใจในการทำงานมากที่สุด 7 อันดับแรก จาก 20 อันดับคือ โอกาสในการได้รับรู้ถึงความสำเร็จของงานที่ตนทำ การมีโอกาสในการทำงานตามความสามารถ โอกาสที่จะทำสิ่งต่าง ๆ เพื่อผู้อื่น โอกาสในการทำงานตามลำพัง ลักษณะของงานที่จะทำอยู่ได้โดยรวมนั้น การได้ปฏิบัติงานที่ไม่ซัดกับความรู้สึกของตน และโอกาสในการแนะนำผู้อื่น

ส่วนในด้านตัวบ่งชี้ความผูกพันในอาชีพ พบร่วมกับความสำคัญมากที่สุดในทุกสังกัดโรงเรียน คือ ตัวแปรความภาคภูมิใจในอาชีพครู ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการที่ครูรู้สึกภาคภูมิใจในอาชีพครู ทำให้ครูทำงานในหน้าที่ด้วยความรู้สึกว่าท่า กล้าที่จะบอกครูว่าตนเองเป็นครู ทำงานด้วยใจรัก เสียสละ ทุ่มเท มีความภักดีและพร้อมที่จะปฏิบัติหน้าที่ครู และมีความรู้สึกผูกพันกับอาชีพครู ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติที่พบว่า ครูทุกกลุ่มและทุกสังกัดมีความผูกพันกับอาชีพครูมาก โดยครูมีความภาคภูมิใจที่จะบอกว่ามีอาชีพครู ชอบร่วมกิจกรรมเกี่ยวกับครูและเชื่อว่าตนเหมาะสมที่จะเป็นครูมากกว่าอาชีพอื่น

ส่วนในด้านค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรแฟรงค์ฟิงพอลใจในงานและตัวแปรแฟรงค์ฟิงพันในอาชีพของกลุ่มโรงเรียนสังกัดสำนักการศึกษากรุงเทพมหานครมีค่าสูงที่สุด และในสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติมีค่าต่ำที่สุด ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากโรงเรียนในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติส่วนใหญ่เป็นโรงเรียนอยู่ในชนบท ครูจะมีความใกล้ชิดกับนักเรียนและชุมชนมาก การยกย่อง นับถือ ให้เกียรติครูในชนบทมีอย่างมีอยู่มาก ทำให้ครูในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติมีความรักและผูกพันกับอาชีพครูสูง แต่ในด้านการทำงานในหน้าที่นั้น ครูในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติต้องรับผิดชอบงานสอนและงานนอกเหนือจากงานสอนมาก มีการมอบหมายงานไม่ค่อยตรงตามสาขาวิชา ครูประถมศึกษาต้องสอนได้ทุกวิชา โอกาสที่จะเลือกสอนหรือทำงานตามความถนัดของตนเองมีน้อยกว่าครูในสังกัดอื่น ๆ จึงทำให้ครูในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษามีความพึงพอใจในการทำงานต่ำ ส่วนครูในสังกัดสำนักการศึกษากรุงเทพมหานคร ซึ่งปฏิบัติงานอยู่ในกรุงเทพมหานคร ความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียนและผู้ปกครองเป็นไปในเชิงธุรกิจมากขึ้น การยกย่อง นับถือ ให้เกียรติครูจะมีน้อยลง เนื่องจากมีการยกย่องให้เกียรติบุคคลที่ประกอบอาชีพอาชีพอื่นมากขึ้น ทำให้ครูมีความผูกพันในอาชีพครูน้อยกว่าในสังกัดอื่น ๆ ส่วนในด้านการปฏิบัติงานของครูสังกัดสำนักการศึกษากรุงเทพมหานคร จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลส่วนหนึ่งของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2539) พบร่วมกับความพึงพอใจในการทำงานในระดับต่ำ เมื่อจากเห็นว่าตนต้องปฏิบัติงานมากแต่ได้รับเงินเดือนน้อยและมี

ความก้าวหน้าน้อยเมื่อเปรียบเทียบกับเพื่อว่ามีรุ่นที่ประกอบอาชีพอื่น เมื่อหามาตรฐานระหว่างความพึงพอใจในงานและความผูกพันในอาชีพจึงทำให้ค่าสัมพันธ์ระหว่างความพึงพอใจในงานและความผูกพันในอาชีพของครูในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติมีค่าต่ำ และในกลุ่มครูสังกัดสำนักการศึกษากรุงเทพมหานครมีค่าสูง

ในด้านค่าอิทธิพลของสถานภาพของโรงเรียนที่มีต่อความพึงพอใจในงานและความผูกพันในอาชีพ พบว่า ในกลุ่มโรงเรียนสังกัดสำนักการศึกษาห้องถีนและสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติมีค่าสูงที่สุด ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากโรงเรียนในทั้งสองสังกัดดังกล่าวส่วนใหญ่เป็นโรงเรียนที่มีขนาดเล็กและมีจำนวนครุน้อยกว่าโรงเรียนในสังกัดอื่น ๆ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2539) ในขณะที่งานในหน้าที่ที่โรงเรียนต้องรับผิดชอบมีเท่ากัน ดังนั้น ครูทุกคนต้องช่วยกันแบ่งภาระงานต่าง ๆ ในโรงเรียนไปปฏิบัติกันอย่างทั่วถึง ครูทุกคนมีส่วนร่วมอย่างเต็มที่ในการปฏิบัติงาน เมื่อโรงเรียนมีการพัฒนา มีข้อเสียง มีผลงาน ได้รับการยอมรับจากสังคม มีความร่วมมือที่ดีจากชุมชน ได้รับความดีเด่นและเกียรติคุณต่างๆ ครูจะรู้สึกว่าผลงาน ความสามารถต่างๆ ที่โรงเรียนได้มานั้นเป็นผลมาจากการพยายามและความสามารถของตน จึงทำให้ครูมีพึงพอใจในงานที่ทำและผูกพันกับอาชีพครูมากขึ้น

3. ผลการทดสอบความไม่แปรเปลี่ยนของโมเดลความสัมพันธ์ระหว่างตัวบ่งชี้สถานภาพของโรงเรียน ความพึงพอใจในงานและความผูกพันในอาชีพ ระหว่างกลุ่มครูและกลุ่มหัวหน้าหมวดในแต่ละสังกัด ปรากฏว่า โมเดลความสัมพันธ์ดังกล่าวมีความแปรเปลี่ยนของค่าพารามิเตอร์ระหว่างกลุ่มครูและกลุ่มหัวหน้าหมวดในทุกสังกัด โดยค่าสัมประสิทธิ์สัมพันธ์ระหว่างตัวบ่งชี้ความพึงพอใจในงานและความผูกพันในอาชีพของกลุ่มครูมีค่าสูงกว่ากลุ่มหัวหน้าหมวดในทุกสังกัด ยกเว้น สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัย เนื่องจากในกลุ่มครูส่วนใหญ่มีค่าเฉลี่ยและความแปรปรวนต่ำกว่าในกลุ่มหัวหน้าหมวด จึงทำให้ค่าสัมประสิทธิ์สัมพันธ์ระหว่างตัวบ่งชี้ความพึงพอใจในงานและความผูกพันในอาชีพของกลุ่มครูมีค่าต่ำกว่ากลุ่มหัวหน้าหมวด

4. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเมืองตัน พบว่า ตัวแปรสถานภาพของโรงเรียน ความพึงพอใจในงานและความผูกพันในอาชีพมีความแตกต่างกันระหว่างกลุ่มโรงเรียนต่างสังกัด โดยตัวแปรความร่วมมือจากชุมชนและความสัมพันธ์ระหว่างครูในโรงเรียนมีค่าสูงในกลุ่มโรงเรียนสังกัดคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติและสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน และมีค่าต่ำในสังกัดสำนักการศึกษากรุงเทพมหานคร สำนักงานการศึกษาห้องถีนและการสามัญศึกษา ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากโรงเรียนในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติมีการจัดตั้งคณะกรรมการโรงเรียนที่มีประสิทธิภาพซึ่งมาจากผู้ปกครองและบุคคลในชุมชน (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2539) นอกจาก

จากนี่โรงเรียนในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติจัดการศึกษาเพียงระดับเดียว ในขณะที่โรงเรียนในสังกัดอื่นๆ จัดการศึกษาในหลายระดับ การดำเนินงานต่างๆ ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติจึงสามารถทำได้โดยสะดวกและมีประสิทธิภาพมากกว่า

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาความสัมพันธ์และทดสอบความไม่แปรเปลี่ยนของโมเดลความสัมพันธ์ระหว่างตัวบ่งชี้สถานภาพของโรงเรียน ความพึงพอใจในงานและความผูกพันในอาชีพ โดยการประยุกต์การวิเคราะห์โครงสร้างค่าเฉลี่ยและความแปรปรวนร่วมแบบกลุ่มพหุที่มีตัวแปรแฟ芬หอม ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. จากข้อค้นพบของการวิจัยที่ให้เห็นว่า สถานภาพของโรงเรียนมีอثرผลต่อความพึงพอใจในงานและความผูกพันในอาชีพของครู ดังนั้น ในการส่งเสริมให้ครูมีความพึงพอใจในการปฏิบัติงานและความผูกพันในอาชีพ ควรมีการส่งเสริมตัวแปรสถานภาพของโรงเรียนด้วย โดยตัวแปรที่กลุ่มโรงเรียนทุกสังกัดควรให้ความสำคัญคือ การส่งเสริมให้เกิดความร่วมมือระหว่างโรงเรียนกับชุมชน และการสร้างผลงานให้โรงเรียนมีชื่อเสียงเป็นที่ยอมรับของผู้ปกครองและชุมชน การเปิดโอกาสให้ครูได้ปฏิบัติงานที่ตรงกับความถนัดและความสามารถอย่างเต็มที่ และการส่งเสริมให้ครูเกิดความรู้สึกภาคภูมิใจในอาชีพครู อย่างไรก็ตามจากการวิจัยพบว่าความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพของโรงเรียน ความพึงพอใจในงานและความผูกพันในอาชีพมีความแตกต่างกันระหว่างโรงเรียนต่างสังกัด ดังนั้น ในการกำหนดนโยบายและแนวทางในการส่งเสริมความพึงพอใจในการปฏิบัติงานและความผูกพันในอาชีพของครู จึงต้องคำนึงถึงความเหมาะสมสมกับบริบทของกลุ่มโรงเรียน และสภาพพื้นฐานของแต่ละสังกัดโรงเรียนด้วย ในแต่ละสังกัดควรให้ความสำคัญและส่งเสริมตัวแปรแตกต่างกันไป

ในสังกัดสำนักการศึกษากรุงเทพมหานครควรได้มีการปรับปรุงในเรื่องของการสร้างความร่วมมือระหว่างโรงเรียนกับชุมชน การเปิดโอกาสให้ครูได้ปฏิบัติงานตามความสามารถ การสร้างผลงานให้โรงเรียนมีชื่อเสียงให้เป็นที่ยอมรับ ตลอดจนการสร้างชั้นและกำลังใจให้ครูรู้สึกมีความมั่นคงและก้าวหน้าในการทำงาน ทำงานด้วยความรู้สึกพึงพอใจและมีความผูกพันกับอาชีพครู

ในสังกัดสำนักการศึกษาท้องถิ่นควรได้มีการส่งเสริมให้เกิดความร่วมมือระหว่างโรงเรียนกับชุมชน และส่งเสริมให้เกิดความสัมพันธ์อันดีระหว่างครูในโรงเรียนให้มากขึ้น

ส่วนในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติควรได้มีการปรับปรุงเรื่องการสร้างผลงาน ความดีเด่นให้เกิดกับโรงเรียน เพื่อให้โรงเรียนมีชื่อเสียงเป็นที่ยอมรับของนักเรียน ผู้ปกครอง และสังคมภายนอก

ในสังกัดกรมสามัญศึกษาความมีการปรับปรุงในเรื่องการสร้างความร่วมมืออันดีระหว่างโรงเรียน กับชุมชน ควรเปิดโอกาสให้ครูได้ทำงานอย่างเต็มความสามารถ ตลอดจนการสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างครูในโรงเรียนและการสร้างชั้นวุฒิและกำลังใจให้ครูพร้อมที่จะปฏิบัติงานในหน้าที่ครูต่อไปอย่างเต็มศักยภาพ

ส่วนในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนความมีการปรับปรุงด้านการสร้างผลงาน ให้เกิดเกียรติคุณ ความดีเด่นขึ้นกับโรงเรียน การเปิดโอกาสให้ครูทำงานตามความสามารถอย่างเต็มที่ ตลอดจนการสร้างชั้นวุฒิและกำลังใจให้ครูเกิดความรู้สึกว่ามีความมั่นคงและก้าวหน้าในงาน

2. ผลการวิจัยครั้งนี้ พบว่า ตัวแปรความร่วมมือจากชุมชนเป็นตัวปัจจัยที่สำคัญมากที่สุดของสถานภาพของโรงเรียนในทุกสังกัดโรงเรียน ซึ่งสอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ที่ได้กำหนดให้สถานศึกษาประสานความร่วมมือกับบุคลากร ผู้ปกครอง และบุคคลในชุมชนทุกฝ่ายระดมทรัพยากรเพื่อการศึกษา โดยเป็นผู้จัดและมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา บริจาคทรัพย์สินและทรัพยากรอื่นๆ ให้แก่สถานศึกษา ตลอดจนการส่งเสริมความเข้มแข็งของชุมชนโดยจัดกระบวนการเรียนรู้ภายในชุมชน เพื่อให้ชุมชนมีการจัดการศึกษาอ่อน懦 มีการแสดงทางความรู้ ข้อมูล ข่าวสาร และรู้จักเลือกสรรภูมิปัญญาและวิทยาการต่างๆ เพื่อพัฒนาชุมชนรวมทั้งให้มีการสนับสนุนให้มีการแลกเปลี่ยนประสบการณ์การพัฒนาระหว่างชุมชนกับสถานศึกษา ดังนั้นโรงเรียนจึงควรให้ความสนใจในการสร้างความร่วมมือกับชุมชนในการจัดการ วางแผน พัฒนาโรงเรียนให้มีความเจริญก้าวหน้า สามารถพัฒนาผู้เรียนได้ตามศักยภาพ เพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมายของการจัดการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ

3. ผู้บริหารสถานศึกษาควรเปิดโอกาส ส่งเสริม สนับสนุน กระตุ้นให้ครูมีส่วนร่วมในการดำเนินงานของโรงเรียนในทุกขั้นตอนอย่างเต็มที่และทั่วถึง เพื่อให้ครูทุกคนรู้สึกว่าตนมีส่วนร่วมในการสร้างสรรค์ผลงาน ความสำเร็จต่างๆ ของโรงเรียน รู้สึกว่าตนเป็นส่วนหนึ่งที่มีค่าสำหรับโรงเรียน เกิดความรู้สึกภาคภูมิใจ มีความพึงพอใจในการทำงาน รักโรงเรียน เกิดความผูกพันกับอาชีพครู พร้อมที่จะปฏิบัติงานในหน้าที่ครูต่อไป

4. ผลการวิจัยครั้งนี้พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพของโรงเรียน ความพึงพอใจในงานและความผูกพันในอาชีพมีความแตกต่างกันระหว่างกลุ่มครูและกลุ่มหัวหน้าหมวดในกลุ่มโรงเรียนในแต่ละสังกัด ดังนั้น ในการกำหนดแนวทางในการส่งเสริมความพึงพอใจในงานและความผูกพันในอาชีพ ผู้บริหารสถานศึกษาควรคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างครูในสถานศึกษาด้วย

5. วิธีวิทยาการที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้เป็นการพัฒนาตัวบ่งชี้ตามกรอบความคิดเชิงทฤษฎี เป็นการสร้างองค์ความรู้โดยอาศัยกรอบแนวคิดเชิงทฤษฎีตามหลักการของการวางแผนการประเมินโดยเน้นทฤษฎี (Theory-based Evaluation) ที่มีการนำทฤษฎีมาบูรณาการกับกระบวนการการประเมิน ซึ่งมีจุดเด่นในด้านการสรุปนัยทั่วไป (generalization) ของผลการประเมิน (Chen, 1990) ดังนั้น จากผลการพัฒนาตัวบ่งชี้ครั้งนี้ ที่พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างตัวบ่งชี้สถานภาพของโรงเรียน ความพึงพอใจในงานและความผูกพันในอาชีพมีความแตกต่างกันระหว่างสังกัดโรงเรียน การประเมินเกี่ยวกับสถานภาพของโรงเรียน ความพึงพอใจในงานและความผูกพันในอาชีพของโรงเรียนแต่ละสังกัด จึงควรกำหนดรายละเอียดในการประเมินแตกต่างกันให้เหมาะสมกับโรงเรียนแต่ละสังกัด

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

- ผลการทดสอบความไม่แปรเปลี่ยนของโมเดลความสัมพันธ์ระหว่างตัวบ่งชี้สถานภาพของโรงเรียน ความพึงพอใจในงานและความผูกพันในอาชีพ ระหว่างกลุ่มครูและกลุ่มหัวหน้าหมวดในแต่ละสังกัด ปรากฏว่า โมเดลความสัมพันธ์ดังกล่าวมีความแปรเปลี่ยนของค่าพารามิเตอร์ระหว่างกลุ่มครูและกลุ่มหัวหน้าหมวดในทุกสังกัด เพื่อที่จะให้ได้ผลการวิจัยที่ชัดเจนยิ่งขึ้นจึงควรมีการศึกษาวิจัยต่อไปเพื่อค้นหาว่าเป็นเพราะสาเหตุใด อันจะเป็นแนวทางในการส่งเสริมความพึงพอใจในงานและความพึงพอใจในอาชีพ ในกลุ่มครูและกลุ่มหัวหน้าหมวดในสถานศึกษาต่อไป
- การศึกษาครั้งนี้ทำให้รู้ว่า ตัวแปรแฟบทอมมีประสิทธิภาพในการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรภายในแฟงได้ ดังนั้นในการศึกษาวิจัยครั้งต่อไปที่เป็นโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุที่มีทฤษฎีรองรับว่ามีความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรภายในแฟง ควรมีการนำตัวแปรแฟบทอมเข้าไปใช้ในโมเดลเพื่อให้ได้ข้อมูลที่ถูกต้อง ลึกซึ้งยิ่งขึ้น
- การวิจัยครั้งนี้เป็นการพัฒนาตัวบ่งชี้ในรูปของคะแนนดิบ โดยคัดเลือกตัวแปรในหน่วยเดียวกันมาศึกษา เพียงอย่างเดียวจึงน่าจะมีการศึกษาโดยใช้ตัวแปรที่วัดคนละหน่วยกัน และศึกษาทั้งในรูปคะแนนดิบและคะแนนมาตรฐานเพื่อเบริยนเทียบผลที่ได้ เพื่อจะได้ข้อมูลที่ถูกต้อง ชัดเจนยิ่งขึ้น
- ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรภายในแฟง โดยใช้ตัวแปรแฟบทอมเพียง 2 ตัว จึงน่าจะมีการศึกษามоเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุแบบมีความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรภายในแฟงหลายตัว เพื่อศึกษาว่าถ้ามีตัวแปรแฟบทอมหลายๆตัวในโมเดล ประสิทธิภาพของโมเดลจะมีการเปลี่ยนแปลงไปอย่างไรบ้าง
- ในการวิจัยครั้งนี้ศึกษาโดยใช้ข้อมูลจากกลุ่มครูและกลุ่มหัวหน้าหมวดเพียง 2 กลุ่ม จึงควรจะมีการศึกษาวิจัยโดยนำตัวแปรของกลุ่มผู้บริหารเข้ามาศึกษาด้วย และเพิ่มตัวแปรที่เป็นตัวแปรภายนอกเข้ามาในโมเดล เพื่อจะได้ตัวแปรที่อธิบายความแปรปรวนของความพึงพอใจในงานและความผูกพันในอาชีพได้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

6. ข้อมูลที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นข้อมูล 2 ระดับ คือ ข้อมูลระดับบุคคลและข้อมูลระดับโรงเรียน แต่ผู้วิจัยได้รวมค่าข้อมูล (data aggregation) ตัวแปรที่วัดในระดับบุคคลของกลุ่มครู และกลุ่มหัวหน้าหมวด โดยการใช้ค่าเฉลี่ยให้ได้ตัวแปรในระดับโรงเรียน ซึ่งความสัมพันธ์ของตัวแปรในระดับโรงเรียนย่อมมีความแตกต่างกับความสัมพันธ์ของตัวแปรในระดับบุคคล จึงน่าจะมีคีกษาหาแนวทางในการนำการวิจัยที่เป็นลักษณะการวิเคราะห์พหุระดับ มาใช้ร่วมกับการวิเคราะห์โครงสร้างค่าเฉลี่ยและความแปรปรวนร่วมแบบกลุ่มพหุที่มีตัวแปรแฟนтомเพื่อจะได้ข้อค้นพบที่ละเอียดซัดเจนมากยิ่งขึ้น

7. เนื่องจากในการทดสอบความไม่แปรเปลี่ยนของโมเดล ในการวิเคราะห์โครงสร้างค่าเฉลี่ย และความแปรปรวนร่วมแบบกลุ่มพหุ จะอาศัยหลักการทดสอบนัยสำคัญของความแตกต่างของค่าไค-สแควร์ในลักษณะของโมเดลสอดแทรก (nested model) ผลการทดสอบความไม่แปรเปลี่ยนของโมเดลย่อมมีผลกระทบมาจากการล้ำดับขั้นในการทดสอบสมมติฐานด้วย เนื่องจากการทดสอบความแตกต่างของค่าไค-สแควร์มีความสัมพันธ์กับค่าไค-สแควร์ของการทดสอบสมมติฐานที่ทดสอบก่อนและที่จะทดสอบตามมาที่หลังด้วย ดังนั้นในการกำหนดสมมติฐานที่จะทดสอบ ผู้วิจัยควรให้ความสนใจกับล้ำดับขั้นของสมมติฐานที่จะทดสอบด้วย เพราะการกำหนดล้ำดับขั้นของสมมติฐานต่างกัน ย่อมส่งผลให้ผลการทดสอบความไม่แปรเปลี่ยนมีความแตกต่างกันด้วย

สถาบันวิทยบริการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

กรองแก้ว สุขันธ์. ความพึงพอใจในการปฏิบัติงานและปัจจัยที่ส่งผลต่อความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของข้าราชการสาย ช และสาย ค ในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต ภาควิชาบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2536.

กุลธิดา กำปั่นศักดิ์. การพัฒนาตัวบ่งชี้สภาพทางการศึกษาในระบบโรงเรียนในระดับหมู่บ้าน. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต ภาควิชาบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2536.

คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, สำนักงาน รายงานการวิจัยประสิทธิภาพการใช้ครุ : การวิเคราะห์เชิงปริมาณระดับมหภาค. กรุงเทพมหานคร : สำนักนายกรัฐมนตรี, 2539.

จรัสศรี ไกรนที. ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของหัวหน้าห้องผู้ป่วยกับการยืดมั่นผูกพันต่อองค์การของพยาบาลประจำการ โรงพยาบาลศูนย์และโรงพยาบาลทั่วไป เขตภาคใต้ สังกัดกระทรวงสาธารณสุข. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต ภาควิชาพยาบาลศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2539.

จากรุวรรณ พุทธิบัณฑิต. การศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของครุโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต ภาควิชาบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2538.

ชลันดา อินทร์เจริญ. การศึกษาตัวบ่งชี้ความสำเร็จของการใช้หลักสูตรประเมินศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) ในโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต ภาควิชาบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2538.

ณัฐพร ลักษณ์ยิพร. ความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพและความพึงพอใจในงานของพยาบาลในโรงพยาบาลของรัฐในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต ภาควิชาจิตวิทยา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2534.

เทียมศร ทองสวัสดิ์. การสร้างแบบสำรวจเพื่อประเมินความพึงพอใจในงานของพยาบาล. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต ภาควิชาพยาบาลศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2528.

พงษ์ช รุ่งกลิน. ปัจจัยที่ทำให้เกิดความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของครุภำพไทยในโรงเรียนมัธยมศึกษาในภาคเหนือ. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต ภาควิชาแม่ชัยศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2529.

ผงลักษณ์ วิรชัย. ความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงเส้น (LISREL) : สติติเคราะห์สำหรับการวิจัยทางสังคมศาสตร์และพฤติกรรมศาสตร์ พิมพ์ครั้งที่ 2 กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2538.

บรรหาร รามณี. ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะส่วนตัว และแรงจูงใจเนื่องจากความคาดหวังในงานกับความพึงพอใจในงานของครู วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต ภาควิชาบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2529.

ประเทืองพิพิญ ไกรวัฒน์ การศึกษาสภาพการทำงานและความพึงพอใจในการทำงานของบุคลากรในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุราษฎร์ธานี วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต ภาควิชาอุดมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2539.

ปรียาพร วงศ์อนุตรโจน. การบริหารงานวิชาการ กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์สมมิตรอฟเซต, 2535.
พรพิมล โกลิภพ. ความพึงพอใจในการปฏิบัติงานการสอนเสริมของอาจารย์มหาวิทยาลัยสุโขทัย ธรรมชาติราช. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2539.

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542. ราชกิจจานุเบกษา 116 (19 สิงหาคม 2542) : 1-41.

พิลิชฐ์ มณีชัย. องค์ประกอบของความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของหัวหน้าส่วนการศึกษาเทศบาล วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต ภาควิชาบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2527.

ภัทริยา ชาติพุทธา. การทดสอบโมเดลความพึงพอใจในการทำวิจัยของมหาบัณฑิต คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต ภาควิชาวิจัยการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2540.

มนี ถาวรเน瓜วงศ์. ความผูกพันต่อองค์การของเจ้าหน้าที่รับผิดชอบงานบริการสาธารณสุขในศูนย์บริการสาธารณสุขของกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหิดล, 2536.

วรเชษฐ์ สุขแสวง. พฤติกรรมการบริหารของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นในส่วนภูมิภาคที่ได้รับพระราชทานรางวัล สังกัดกรมสามัญศึกษา ตามการรับรู้ของผู้บริหารและครุ-อาจารย์ วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต ภาควิชาแมธยมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2529.

วรรณี แรมเกตุ. การพัฒนาตัวบ่งชี้ประสิทธิภาพการใช้ครุ : การประยุกต์ใช้โมเดลสมการโครงสร้างกลุ่มพหุและโมเดลเอ็มทีเอ็มเอ็ม. วิทยานิพนธ์ปริญญาดุษฎีบัณฑิต ภาควิชาวิจัยการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2540.

- วรรณี แคมเกต, นงลักษณ์ วิรชัย และ สมหวัง พิธิyanุวัฒน์. "การพัฒนาตัวบ่งชี้ประสิทธิภาพการใช้ครุและภาระทดสอบความไม่แปรเปลี่ยนของโมเดลประสิทธิภาพการใช้ครุ โดยใช้การวิเคราะห์โมเดลสมการโครงสร้างกลุ่มพหุ". วารสารวิชีวิทยาการวิจัย 10 (2540) : 19-45.
- สกอล วรรณะงษ์. ความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของครุพัสดุศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต ภาควิชาพัสดุศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2531.
- สมหวัง พิธิyanุวัฒน์. วิธีวิทยาการประเมินทางการศึกษา. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2541.
- สกอด วงศ์อนันต์. ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ลักษณะงาน ประสบการณ์ในการทำงาน บทบาททางวิชาชีพ กับความยืดมั่นผูกพันต่อองค์กรของพยาบาลวิชาชีพโรงพยาบาลของรัฐ กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต ภาควิชาพยาบาลศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2537.
- สมใจ จิตารินทร์. ความพึงพอใจในวิชาชีพครุของครุโรงเรียนประถมศึกษาในกรุงเทพมหานคร ที่มีองค์ประกอบทางโรงเรียนแตกต่างกัน. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต ภาควิชาสารัตถศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2532.
- สมนึก มีแสง. การศึกษาความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของครุโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสงขลา. ปริญญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยครุฑินทร์วิโรฒสงขลา, 2530.
- สุทัคโน ศรุ่งค์เรือง. การศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของข้าราชการพลเรือนสามัญ ในสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอ เขตการศึกษา 5. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต ภาควิชาบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2540.
- สุนปริยา ไนมุก្ត. การวิเคราะห์เส้นทางของรูปแบบความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของครุประถมศึกษา : การเปรียบเทียบการวิเคราะห์โดยใช้โปรแกรมลิสเตรลและโปรแกรมเอมอส. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต ภาควิชาวิจัยการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2540.
- สุภาพ ดอกกุลบาน. ปัจจัยที่ทำให้เกิดความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของหัวหน้าหมวดวิชาในโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่ สังกัดกรมสามัญศึกษา. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต ภาควิชาบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2533.

ภาษาอังกฤษ

Bollen, K.A. *Structural Equation with Latent Variables*. New York : John Wiley & Sons, 1989.

- Byrne, B.M., Shavelson,R.J. and Muthen,B. Testing for the equivalence of Factor Covariance and Mean Structures : The Issue of Partial Measurement Invariance. **Psychological Bulletin** 105(1989) : 456-466.
- Chen, H.T. **Theory-driven Evaluations**. Sage Beverly Hills, California, 1990.
- Dolan, C.V. and Molenaar, P.C. Testing Specific Hypotheses Concerning Latent Group Differences in Multi-Group Covariance Structure Analysis with Structured Means. **Multivariate Behavioral Research** 29(1994) : 203-222.
- Gannon, M.J. Management : **An Integrated Framework**, 2nd ed. Toronto, Boston : Little, Brown and company, 1982.
- Gilmer, S.M. **Industrail and Organization psychology**. Neew York : McGraw - Hill , 1971.
- Good, C.V. **Dictionary of Education**. New York : McGraw -Hill, 1973.
- Herberg, F. **The Motivation to Work**. 2nd ed. New York : John Wiely & Sons, 1959.
- Hoy, W.K. and Miskel C.G. **Education Administration**. New York : McGraw - Hill,1991.
- Johnstone, J.N. **Indicators of Education Systems**. London : Unesco, 1981.
- Joreskog, K.G. Simultaneous Factor Analysis in Several Populations. **Psychometrika** 36(1971) : 409-426.
- Joreskog, K.G. and Sorbom, D. **LISREL 7 : User's Reference Guide**. Chicago : Scientific Softrare International, Inc., 1989.
- Little, T.D. Mean and Covariance Structures (MACS) Analyses of Cross-Cultural Data : Practical and Theoretical Issues. **Multivariate Behavioral Research** 32(1997) : 53-76.
- Luijben, T.C. Equivalent Models in Covariance Structure Analysis. **Psychometrika** 56(1991) : 653-665.
- Luthans, F . **Organizational Behavior**. New York : McGraw - Hill, 1992.
- Maslow, A.H. **Motivation and Personality**. 2nd ed. New York : Praeger Publishers, 1982.
- Mathieu, J.E. and Farr, J.L. Futher Evidence for the Discriminant Validity of Measures of Organizational Commitment, Job Involement and Job Satisfaction. **Journal of Applied Psychology**. 76(1991) : 127-133.
- Rindskopf, D. Using Phantom and Imaginary Latent Variables to Paramiterize Constants in Linear Structure Models. **Psychometrika**. 49(1984) : 37-47.

- Schermerhorn, J.R., Hunt,J.G.and Osborn,R.N. **Managing Organizational Behavior**. New York : John Wiley & Sons, 1991
- Sheldon, M.E. Investment and Involvement as Mechanism Producing Commitment to the Organization. **Administrative Science Quarterly**. 16(1971) : 143-150.
- Yolder, D. **Personal Printciples and Policies**. New Jersey : Prentice-Hall, 1959.

ภาคผนวก ก

ตัวอย่างคำสั่งที่ใช้ในการวิเคราะห์โครงสร้างค่าเฉลี่ยและความแปรปรวนร่วม
แบบกลุ่มพหุที่มีตัวแปรแฟ้มเหมือน ด้วยโปรแกรม LISREL 8.14

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตัวอย่างคำสั่งที่ใช้ในการวิเคราะห์โครงสร้างค่าเฉลี่ยและความแปรปรวนร่วม
แบบกลุ่มพหุที่มีตัวแปรแฟฟนห้อม ด้วยโปรแกรม LISREL 8.14

MACS MODEL WITH PHANTOM VARIABLES FOR TEACHER GROUP 1

DA NI=12 NO=163 MA=MM NG=2

LA

JOBSTA FACCEP RELATE CHANCE STABIL JOBLOV JOBTRY INVOLV GD FAMOUS SACCEP CC
MM FI=C:\AA\RAWJ1.MMM

ME FI=C:\AA\MEJ1.DAT

MO NY=8 NX=4 NK=1 NE=4 LX=FU,FI LY=FU,FI GA=FU,FI BE=FU,FI C

PH=FR PS=SY,FI TE=SY,FI TD=SY,FI

FR LX(1,1) LX(2,1) LX(3,1)

ST 1 LX(4,1)

FR LY(1,1) LY(2,1) LY(3,1) LY(5,1) LY(7,2) LY(8,2)

ST 1 LY(4,1)

ST 1 LY(6,2)

FR GA(1,1) GA(2,1)

FR BE(1,3) BE(2,4)

VA 1 PS(3,3) PS(4,4)

FR PS(4,3)

FR TD(1,1) TD(2,2) TD(3,3) TD(4,4)

FR TE(1,1) TE(2,2) TE(3,3) TE(4,4) TE(5,5) TE(6,6) TE(7,7) TE(8,8)

FR TH(3,3) TE(8,7) TE(8,5) TE(6,5) TD(2,1)

LE

SATIS COMMIT PSATIS PCOMMIT

LK

STATUS

OU SE TV RS EF FS MI AD=OFF IT=1000

MACS MODEL WITH PHANTOM VARIABLES FOR DEPARTMENT ADMINISTRATOR GROUP 1

DA NI=12 NO=166 MA=MM

LA

JOBSTA FACCEP RELATE CHANCE STABIL JOBLOV JOBTRY INVOLV GD FAMOUS SACCEP CC

MM FI=C:\AA\RAWO1.MMM

ME FI=C:\AA\MEO1.DAT

MO NY=8 NX=4 NK=1 NE=4 LX=PS LY=PS GA=PS BE=PS C

PH=FR PS=PS TE=SY,FI TD=SY,FI

FR TD(1,1) TD(2,2) TD(3,3) TD(4,4)

FR TE(1,1) TE(2,2) TE(3,3) TE(4,4) TE(5,5) TE(6,6) TE(7,7) TE(8,8)

FR TE(7,5) TE(3,1) TE(8,6) TD(2,1)

LE

SATIS COMMIT PSATIS PCOMMIT

LK

STATUS

OU

สถาบันวิทยบริการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ๙

ตัวอย่างผลการวิเคราะห์โครงสร้างค่าเฉลี่ยและความแปรปรวนร่วมแบบกลุ่มพหุที่มีตัวแปรแฟ้มห้อม

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตัวอย่างผลการวิเคราะห์โครงสร้างค่าเฉลี่ยและความแปรปรวนร่วมแบบกลุ่มพหุที่มีตัวแปรแฟ้มห้อม

MACS MODEL WITH PHANTOM VARIABLES FOR TEACHER GROUP 1

Number of Iterations =125

LISREL ESTIMATES (MAXIMUM LIKELIHOOD)

LAMBDA-Y

	SATIS	COMMIT	PSATIS	PCOMMIT
JOBSTA	0.96 (0.00)	--	--	--
	252.22			
FACCEP	0.98 (0.00)	--	--	--
	209.16			
RELATE	0.98 (0.01)	--	--	--
	115.94			
CHANCE	1.00	--	--	--
STABIL	0.94 (0.00)	--	--	--
	192.70			
JOBLOV	--	1.00	--	--
JOBTRY	--	0.95 (0.01)	--	--
	158.07			
INVOLV	--	0.86 (0.01)	--	--
	117.98			

LAMBDA-X

	STATUS
GD	0.32 (0.03)
	12.55
FAMOUS	0.34 (0.02)
	14.04

SACCEP	0.36 (0.01)		
	24.84		
CC	1.00		
BETA			
	SATIS	COMMIT	PSATIS
	-----	-----	-----
SATIS	--	--	0.44 (0.10)
			4.49
COMMIT	--	--	-- 0.45 (0.08)
			5.36
PSATIS	--	--	--
PCOMMIT	--	--	--
GAMMA			
	STATUS		

SATIS	1.12 (0.03)		
	33.71		
COMMIT	1.02 (0.03)		
	32.69		
PSATIS	--		
PCOMMIT	--		
PHI			
	STATUS		

	7.14 (0.88)		
	8.09		

PSI

	SATIS	COMMIT	PSATIS	PCOMMIT
SATIS	--	--	--	--
COMMIT	--	--		
PSATIS	--	--	1.00	
PCOMMIT	--	--	0.86 (0.06)	1.00 15.08

SQUARED MULTIPLE CORRELATIONS FOR STRUCTURAL EQUATIONS

	SATIS	COMMIT	PSATIS	PCOMMIT		
SATIS	--	--	--	--		
COMMIT	1.00	1.00	--	--		
THETA-EPS						
JOBSTA	JOBSTA	FACCEP	RELATE	CHANCE	STABIL	JOBLOV
JOBSTA	0.01 (0.00)					
	6.76					
FACCEP	--	0.03 (0.00)				
	7.70					
RELATE	--	--	0.10 (0.01)			
	8.64					
CHANCE	--	--	--	0.01 (0.00)		
	4.59					
STABIL	--	--	--	--	0.03 (0.00)	
	7.96					
JOBLOV	--	--	--	--	--	0.01 (0.00)
	2.62					5.72 (0.00)
JOBTRY	--	--	--	--	--	--
INVOLV	--	--	--	--	0.01 (0.00)	--
	3.67					

THETA-EPS

	JOBTRY	INVOLV
JOBTRY	0.02 (0.00)	
	4.30	
INVOLV	0.02 (0.00)	0.04 (0.01)
	4.04	6.63

SQUARED MULTIPLE CORRELATIONS FOR Y - VARIABLES

JOBSTA	FACCEP	RELATE	CHANCE	STABIL	JOBLOV
1.00	1.00	0.99	1.00	1.00	1.00

SQUARED MULTIPLE CORRELATIONS FOR Y - VARIABLES

JOBTRY	INVOLV
1.00	0.99

THETA-DELTA

	GD	FAMOUS	SACCEP	CC
GD	0.67 (0.08)			
	8.78			
FAMOUS	0.11 (0.05)	0.57 (0.07)		
	2.21	8.73		
SACCEP	--	--	0.13 (0.02)	
			7.62	
CC	--	--	--	0.76 (0.11)
				6.98

SQUARED MULTIPLE CORRELATIONS FOR X - VARIABLES

GD	FAMOUS	SACCEP	CC
0.53	0.59	0.87	0.90

GOODNESS OF FIT STATISTICS
 CONTRIBUTION TO CHI-SQUARE = 52.03
 PERCENTAGE CONTRIBUTION TO CHI-SQUARE = 45.77

SUMMARY STATISTICS FOR STANDARDIZED RESIDUALS

SMALLEST STANDARDIZED RESIDUAL = -0.40

MEDIAN STANDARDIZED RESIDUAL = 0.00

LARGEST STANDARDIZED RESIDUAL = 0.12

FACTOR SCORES REGRESSIONS

ETA

	JOBSTA	FACCEP	RELATE	CHANCE	STABIL	JOBLOV
SATIS	0.23	0.13	0.04	0.46	0.11	0.00
COMMIT	0.06	0.04	0.01	0.13	-0.18	0.21
PSATIS	-0.10	-0.06	-0.38	-0.20	-0.08	0.03
PCOMMIT	0.24	0.14	-0.29	0.48	0.57	-0.43

ETA

	JOBTRY	INVOLV	GD	FAMOUS	SACCEP	CC
SATIS	0.04	0.00	0.00	0.00	-0.01	0.00
COMMIT	0.48	0.32	0.00	0.00	0.00	0.00
PSATIS	0.05	0.05	0.11	0.14	0.84	0.35
PCOMMIT	-0.93	-0.67	0.10	0.13	0.74	0.32

KSI

	JOBSTA	FACCEP	RELATE	CHANCE	STABIL	JOBLOV
STATUS	0.17	0.10	-0.12	0.34	0.07	0.01

KSI

	JOBTRY	INVOLV	GD	FAMOUS	SACCEP	CC
STATUS	0.06	0.02	0.04	0.06	0.32	0.14

MACS MODEL WITH PHANTOM VARIABLES FOR DEPARTMENT ADMINISTRATOR GROUP 1

Number of Iterations =125

LISREL ESTIMATES (MAXIMUM LIKELIHOOD)

LAMBDA-Y

	SATIS	COMMIT	PSATIS	PCOMMIT
JOBSTA	0.96 (0.00) 203.07	--	--	--
FACCEP	0.98 (0.00) 214.01	--	--	--
RELATE	0.98 (0.01) 121.33	--	--	--
CHANCE	1.00	--	--	--
STABIL	0.95 (0.01) 180.92	--	--	--
JOBLOV	-- 1.00	--	--	--
JOBTRY	-- 1.08 (0.01) 138.78	--	--	--
INVOLV	-- 0.89 (0.01) 74.78	--	--	--

LAMBDA-X

	STATUS
GD	0.32 (0.03) 12.44
FAMOUS	0.34 (0.02) 13.61
SACCEP	0.41 (0.02) 25.20

CC	1.00			
BETA				
SATIS	---	COMMIT	PSATIS	PCOMMIT
	---	---	---	---
SATIS	--	--	0.58 (0.14)	--
			4.17	
COMMIT	--	--	--	0.35 (0.10)
				3.54
PSATIS	--	--	--	--
PCOMMIT	--	--	--	--
GAMMA				
STATUS				

SATIS	1.52 (0.05)			
	33.18			
COMMIT	1.01 (0.03)			
	33.05			
PSATIS	--			
PCOMMIT	--			
PHI				
STATUS				

SATIS	7.08 (0.88)			
	8.05			
PSI				
SATIS	---	COMMIT	PSATIS	PCOMMIT
	---	---	---	---
SATIS	--			
COMMIT	--	--		
PSATIS	--	--	1.00	
PCOMMIT	--	--	0.82 (0.10)	1.00
			8.50	

GOODNESS OF FIT STATISTICS

CHI-SQUARE WITH 93 DEGREES OF FREEDOM = 113.68 (P = 0.072)

CONTRIBUTION TO CHI-SQUARE = 61.65

PERCENTAGE CONTRIBUTION TO CHI-SQUARE = 54.23

ESTIMATED NON-CENTRALITY PARAMETER (NCP) = 20.68

90 PERCENT CONFIDENCE INTERVAL FOR NCP = (0.0 ; 51.80)

MINIMUM FIT FUNCTION VALUE = 0.36

POPULATION DISCREPANCY FUNCTION VALUE (F0) = 0.065

90 PERCENT CONFIDENCE INTERVAL FOR F0 = (0.0 ; 0.16)

ROOT MEAN SQUARE ERROR OF APPROXIMATION (RMSEA) = 0.037

90 PERCENT CONFIDENCE INTERVAL FOR RMSEA = (0.0 ; 0.059)

P-VALUE FOR TEST OF CLOSE FIT (RMSEA < 0.05) = 1.00

EXPECTED CROSS-VALIDATION INDEX (ECVI) = 0.75

90 PERCENT CONFIDENCE INTERVAL FOR ECVI = (0.44 ; 0.60)

ECVI FOR SATURATED MODEL = 0.49

ECVI FOR INDEPENDENCE MODEL = 41.75

CHI-SQUARE FOR INDEPENDENCE MODEL WITH 132 DEGREES OF FREEDOM = 13293.75

INDEPENDENCE AIC = 13341.75

MODEL AIC = 239.68

SATURATED AIC = 312.00

INDEPENDENCE CAIC = 13456.26

MODEL CAIC = 540.28

SATURATED CAIC = 1056.34

ROOT MEAN SQUARE RESIDUAL (RMR) = 0.011

STANDARDIZED RMR = 0.0024

GOODNESS OF FIT INDEX (GFI) = 0.94

PARSIMONY GOODNESS OF FIT INDEX (PGFI) = 1.12

NORMED FIT INDEX (NFI) = 0.99

NON-NORMED FIT INDEX (NNFI) = 1.00

PARSIMONY NORMED FIT INDEX (PNFI) = 0.70

COMPARATIVE FIT INDEX (CFI) = 1.00

INCREMENTAL FIT INDEX (IFI) = 1.00

RELATIVE FIT INDEX (RFI) = 0.99

CRITICAL N (CN) = 359.16

SQUARED MULTIPLE CORRELATIONS FOR STRUCTURAL EQUATIONS

	SATIS	COMMIT	PSATIS	PCOMMIT		
	-----	-----	-----	-----	-----	-----
	1.00	1.00	--	--		
THETA-EPS						
	JOBSTA	FACCEP	RELATE	CHANCE	STABIL	JOBLOV
	-----	-----	-----	-----	-----	-----
JOBSTA	0.04 (0.01)					
	7.21					
FACCEP	--	0.04 (0.01)				
		6.92				
RELATE	0.02 (0.01)	--	0.15 (0.02)			
	2.75		8.40			
CHANCE	--	--	--	0.02 (0.00)		
				5.51		
STABIL	--	--	--	--	0.05 (0.01)	
					7.64	
JOBLOV	--	--	--	--	--	0.04 (0.01)
						6.55
JOBTRY	--	--	--	--	0.01 (0.00)	--
					3.28	
INVOLV	--	--	--	--	--	0.02 (0.01)
						2.44

THETA-EPS

	JOBTRY	INVOLV
JOBTRY	0.02 (0.01)	
	3.04	
INVOLV	-- 0.17 (0.02) 8.45	

SQUARED MULTIPLE CORRELATIONS FOR Y - VARIABLES

JOBSTA	FACCEP	RELATE	CHANCE	STABIL	JOBLOV
-----	1.00	0.99	1.00	1.00	0.99

SQUARED MULTIPLE CORRELATIONS FOR Y - VARIABLES

JOBTRY	INVOLV
-----	1.00 0.97

THETA-DELTA

	GD	FAMOUS	SACCEP	CC
GD	0.67 (0.08)			
	8.77			
FAMOUS	0.12 (0.05)	0.59 (0.07)		
	2.39	8.74		
SACCEP	-- --	-- 0.16 (0.02)		
		7.51		
CC	-- --	-- 0.78 (0.11)		
		7.03		

SQUARED MULTIPLE CORRELATIONS FOR X - VARIABLES

GD	FAMOUS	SACCEP	CC
-----	0.53	0.58	0.88

SUMMARY STATISTICS FOR STANDARDIZED RESIDUALS

SMALLEST STANDARDIZED RESIDUAL = -0.08

MEDIAN STANDARDIZED RESIDUAL = 0.00

LARGEST STANDARDIZED RESIDUAL = 0.09

FACTOR SCORES REGRESSIONS

ETA

	JOBSTA	FACCEP	RELATE	CHANCE	STABIL	JOBLOV
SATIS	0.17	0.22	0.03	0.36	0.17	-0.01
COMMIT	-0.01	-0.01	0.00	-0.02	0.15	0.17
PSATIS	-0.26	-0.32	-0.04	-0.54	-0.01	0.26
PCOMMIT	0.07	0.09	0.01	0.15	-0.13	-0.21

ETA

	JOBTRY	INVOLV	GD	FAMOUS	SACCEP	CC
SATIS	0.11	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00
COMMIT	0.60	0.02	0.00	0.00	0.01	0.01
PSATIS	0.72	0.03	0.09	0.12	0.61	0.31
PCOMMIT	-0.69	-0.03	0.10	0.12	0.64	0.32

KSI

	JOBSTA	FACCEP	RELATE	CHANCE	STABIL	JOBLOV
STATUS	0.02	0.02	0.00	0.04	0.11	0.09

KSI

	JOBTRY	INVOLV	GD	FAMOUS	SACCEP	CC
STATUS	0.35	0.01	0.04	0.04	0.04	0.23

สถาบันวิทยบรการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ประวัติผู้วิจัย

นางสาวจิราพร ผลประเสริฐ เกิดเมื่อวันที่ 25 เดือนพฤษภาคม พ.ศ. 2516 ที่บ้านเลขที่ 15 หมู่ที่ 4 ตำบลหลักช้าง อำเภอช้างกลาง จังหวัดนครศรีธรรมราช สำเร็จการศึกษาครุศาสตร์บัณฑิต (ค.บ.) เกียรตินิยมอันดับ 1 สาขาวิชาการประดิษฐ์คีกษาในโครงการครุฑายุทธ จากคณะครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏนครศรีธรรมราช เมื่อปีการศึกษา 2537 เข้าศึกษาต่อระดับปริญญาโทในหลักสูตรครุศาสตร์บัณฑิต (ค.ม.) สาขาวิชาการวัดและประเมินผลการศึกษา ภาควิชาวิจัยการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อปีการศึกษา 2540 ปัจจุบันบรรยายการต่าแห่งอาจารย์ 1 ระดับ 4 ที่โรงเรียนวัดมังคลาราม อ่าวน้อยบ้านทุ่ง จังหวัดนครศรีธรรมราช

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย